

CELESTIAL SECRETS

THE HIDDEN HISTORY OF THE FÁTIMA INCIDENT

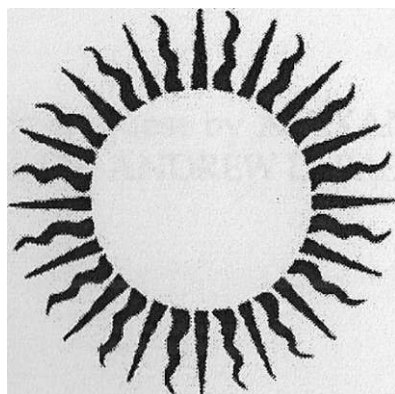
JOAQUIM FERNANDES & FINA D'ARMADA

TRANSLATED FROM PORTUGUESE BY ALEXANDRA BRUCE

EDITED BY ANDREW D. BASIAGO

FOREWORD BY JIM MARRS

Nebeské tajemství – tajná historie události ve Fatimě

Další knihy v této sérii:

Nebeská světla: Fatimské zjevení a fenomén UFO
Návštěva ve Fatimě, Fenomén v mýtech, náboženství a věda

Nebeské tajemství - Tajná historie události ve Fatimě
Autoři: DR. JOAQUIM FERNANDES & FINA D'ARMADA
Z portugalštiny přeložil Alexandr Bruce a vydal Andrew D. Basiago
Předmluva: Jim Marrs

Věnování:

JOHN E. MACK, MD (1929-2004) byl lékařem, profesorem psychiatrie na Harvardu, získal Pulitzerovu cenu. Napsal 11 knih a 150 vědeckých článků. Je zakladatelem „Centra pro psychologii a sociální změny“, dotazoval se 200 kontaktérů a dospěl k závěru, že existují mimozemské kontakty, zatím se vyskytující především v duchovní oblasti, spíše než ve fyzické. V knihách o únosech: *Human Encounters with Aliens* (1994) and *Passport In the Cosmos* (1999), prozkoumal důležité filozofické, duchovní a sociální důsledky únosů. Na památku jeho odvahy, integrity a humanitárního ducha, tuto knihu o první velké mimozemské návštěvě ve 20. století, věnuji Johnovi Mackovi.

Nebeské tajemství: Skrytá historie událostí ve Fatimě

Copyright © 2006 by Andrew D. Basiago & Alexandr Bruce
Všechna práva vyhrazena, včetně práva reprodukovat tuto knihu nebo její části v jakékoli formě.

Tato kniha byla původně publikován v EcceNova, Victoria, BC, Kanada v roce 2006.

PODĚKOVÁNÍ

Toto vydání vyšlo v Anomalist Book v roce 2007:

ISBN: 193366522X

Obálka: Roy Young, obalový designer Seale Studios

Informace o Anomalist Book, jděte na anomalistbooks.com nebo pište na:

Anomalist Book, 5150 Broadway # 108, San Antonio, TX 78209

Anomalist Book, P.O. Box 577

Jefferson Valley, NY 10535

Autoři a spolupracovníci

Joaquim Fernandes, Ph.D. je profesorem historie na Universitě J. Fernando Pessoa v portugalském Portu. Řídí multikulturní „Apparitions Research International,“ akademické sítě (Marian). K jeho výzkumným zájmům patří historie vědy a srovnávací antropologie, náboženství, s důrazem na anomální jevy.

Fina D'armada, má magisterský titul ve Womens' Studies. Je autorkou knihy o Fatimě, to vše na základě originálních dokumentů uchovávaných v archivu tří spoluautorek Fernandes a napsala o tom stovky článků. Její výzkumné zájmy zahrnují fenomenologii, místní historii, historii žen a portugalských námořních objevů.

Andrew D. Basiago, J.D. je právník, novinář a environmentální vědec, absolvent UCLA a Cambridge. Je americký vydavatel, který byl odpovědný za vydání trilogie o Fatimě v anglicky mluvícím světě. Nyní píše knihu o tajných aktivitách výzkumu časoprostoru prováděných Defense Advanced Research Projects Agency.

Alexandra Bruce je autorkou „Beyond the Bleep“, konečného komentáře k filmu „Co my jen víme?“ Její články o městských legendách, metafyzice a kvantové fyzice se objevily v Paranoia and Steamshovel Press na Disinfo.com. Je Absolventkou Brown University, dělí svůj čas mezi New Yorkem a Brazílií.

Jim Marrs, je považován za nestora současných investigativních novinářů. K jeho dílům patří: Crossfire: děj, který zabil Kennedyho, Alien Agenda, Rule by Secrecy a Inside Job: Odhalení spiknutí 9/11, které jsou zásadní četbou v literatuře „temné politiky.“ Je častým hostem na radiostanici Coast-to-Coast AM s Georgem Noorym.

OBSAH

PŘEDMLUVA

ÚVOD

ČÁST I - Operace FATIMA

1. FATIMA Zjevení předpovězeno v portugalském tisku

Teleportace a konec hledání nových sousedů

Zpráva přijatá v Lisabonu

Zpráva přijatá v Portu

Zprávy odjinud, klasická varianta

Vlastnosti a obsah náboženského poselství

Vnější podmínky zprávy ze 07.02.1917

2. strategický průzkum Fatimy

Místní podmínky a geologie

Demografický a historický přehled regionu

Ostatní mariánská zjevení v oblasti

Telurické energie a jeskynní kultury

Vsuvka: mikrostruktura regionu Fatimy

3. Poslové odjinud

Předchozí zjevení

První zjevení podle Lucie

Kritická analýza "andělů"

Co možná Lucia viděla

Efekty vyvolané anděly pro Lucii

Galerie andělů

Chování nebeských bytostí

Zjevení ve Fatimě a pozorování ve Francii

Zjevení andělů a seismická aktivita

4. Svědectví čtyř svědku a telepatické sdělení malých humanoidů

"Blízké setkání třetího druhu" ignorováno

5. Komunikace – vesmírný dialog

Kontaktní syndrom

Hypnotická indukce její dopad na svědky

Příprava na kontakt – rituál a symboly použité v kapalných i tuhých látkách

Jazyk kontaktérů

ČÁST II - Nebeská znamení a pozemské zázraky

1. FATIMA po roce 1917 a její kontinuita

Jev pozorovaných v Cova da Iria

Jevy pozorované kromě Fatimy

Jevy související s Fatimou

Pozorování Luise Antonio Carrary, spolu s jeho rodinou a 15 dalšími, dne 13 května 1925

2. Paranormální léčba a diagnóza "kacířství"

Předkřesťanské svatyně a léčba duchem místa

Psychoterapie a "zázračné léky"

Procesy psychoterapeutické léčby

Neznámá léčba a energie, důsledkem je omlazení

Léčba ve Fatimě po roce 1917

Nečekaní hosté - "Dámy" odjinud

3. Být či nebýt - podstata našich nebeských návštěvníků

ČÁST III - Tajemství za tajemstvím

1. Tajemství duše Fatimy

Vatikánská tajná zjevení

Rozčarování

Fatima I a Fatima II

2. Tajemství svatyně

Poznámky místního faráře

Církevní kánon dosud nepublikovaných jevů

3. Odhalení tajemství odpovídá tomu z roku 1917?

Měsíc zjevení tajemství

Podivné tajemství

Červnové tajemství

Lidé a tajemství roku 1917

4. Jezuité a tajemství Fatimy

Jezuité v Portugalsku a Rusku

Luciino setkání s jezuitou

Prvních 5 sobot a Pius X.

Tajemství v rukou jezuitů

Rozmnožení tajemství

Neposkrvnělé srdce a dopisy jezuitů (1848)

Rusko a otec Goncalves

Znamení na obloze

Druhé tajemství z roku 1941

Belgická kritika – co se nás týká, pane?

5. Zveřejnění 3. tajemství a smyšlené tajemství

Zveřejněné tajemství

Smyslené 3. tajemství

Spojené státy – strach v roce 1960

Myšlenka o „paní“, kdo odhalil tajemství

Jsou zde dva rukopisy o třetím tajemství?

Cesankovy otázky

6. Oddělený postup – Metoda a obsah

První tajemství

Gilberto Santos a vize teroru

Tajemství Mariánských zjevení

Obsah tajemství

Zasvěcení do tajemství a obrazy současných zjevení

Selhání mimozemských proroků

Náboženské vysvětlení kontaktu

Nové náboženství od cizích světů

Nový náboženský pohled na kontakty

Mezi Bohem a ďáblem

Závěr – co je tajemství z Fatimy?

PŘEDMLUVA

Koncem dubna 1917 Spojené státy vstoupily do 1. světové války a celá lidská civilizace byla zapletena do války. Ačkoli patová situace armád na bojištích Francie budila nejvíce pozornosti veřejnosti, téměř každý národ na této planetě byl ovlivněn, přímo či nepřímo, prostřednictvím tohoto globálního konfliktu, v plném proudu. Proti tomuto válečnému strádání, musel být zasazen příběh z Fatimy.

Zvláštní pozornost by měla být věnována "zázračnému slunci", ve kterém se vznášel disk směrem k Zemi, cik-cak způsobem předtím, než obrátil svůj pohyb a zmizel do jasného slunce. Téměř 70.000 lidí bylo v okolí, aby byli svědky této neuvěřitelné události poblíž Fatimy, malé vesničky, nacházející se asi 86 mil severně od Lisabonu, v Portugalsku.

Podle věřících, tato událost představovala pozemskou návštěvu Panny Marie, která přinesla oběma stranám poselství lásky a proroctví o nadcházejících katastrofách. Poslední zjevení přišlo 13. října 1917 a skončilo tak šest měsíců pozorování, každé bylo 13. den v měsíci. Pouze jednotlivci tvrdí, že skutečně viděli a slyšeli Pannu Marii, byly to tři malé děti, kterým to řekla krásná dáma, obklopená zářícím světlem, která se k nim poprvé přiblížila 13. května 1917, zatímco ony pásli stádo ovcí.

Po roce 1917, byl příběh z Fatimy zařazen do říše duchovní a náboženské, jako dědičné úsilí katolické církve v rámci událostí ve Fatimě, jako potvrzení pravé víry. Před každou seriózní prací na skutečných aspektech Fatimy, která by mohla být provedena, církev ukryje a postará se o původní důkazy, pozdější dokumentaci a veřejné vydání informací o Fatimě.

Samotnou sestru Lucii, jedinou přeživší mezi třemi dětskými svědky používají jako prostředek k prosazování výmluvného výkladu události, která ve shodě s církevní doktrínou Vatikánu, se později snažila upevnit svůj nárok na Fatimu. Vatikán později potvrdil příběh oznámením, že Papež Pius XII, byl sám svědkem "zázraku slunce" při čtyřech různých příležitostech, v roce 1950.

Skutečná fakta o tom, co se stalo ve Fatimě, jsou skryta za závojem katolických ortodoxních výkladů, kdy několik generací se snažilo vysvětlit události ve Fatimě na podporu svých vlastních individuálních zálib a představ. Mnozí byli horliví zastánci mariánské interpretace událostí. Jiní vykládali incident ve Fatimě za pomoci vědeckého vysvětlení. Všichni stoupenci byli horliví v přesvědčování druhých.

To trvalo až do roku 1978, kdy portugalská historikové Joaquim Fernandes a Fina d'Armada dostali přístup k původním záznamům o zjevení ve Fatimě, držení ve svatyni ve Fatimě, kde skutečné údaje pozorování mohou být považovány mimo úzké hranice náboženského dogmatu na jedné straně a vědeckého dogmatu na druhé. Jejich závěr, podporovaný mnoha badateli v oblasti UFO (včetně Whitley Striebera a Dr. Jacquese Valleé), byl ten, že Fatima byl první průkazný případ UFO ve 20. století.

Byl jsem už dlouho zvědavý na případ Fatima, zaujala mne možnost, že události ve Fatimě je možné přičíst mimozemským bytostem, a tak jsem sledoval práci Fernandese a d'Armady s velkým zájmem. Později jsem psal o tajemství Fatimy ve své knize z roku 1997 „Alien Agenda“, která je jednou z nejprodávanějších dokumentárních knih o UFO na světě.

V Alien agendě, jsem zařadil příběh z Fatimy k těm ostatním o UFO, kvůli podobnosti mezi tím, co byl zaznamenáno v Portugalsku v roce 1917 a pozdějšími příběhy o UFO. Rotující disky, barevná světla, svištivé zvuky a dokonce i bytosti sdělující zlověstné zprávy, všechny tyto prvky lze nalézt v mnoha příbězích o UFO.

Jak jsem se ponořil do Fatimského incidentu, zatímco jsem studoval mimozemskou agendu, stal jsem se pevně přesvědčen, že práce vykonaná Fernandesem a d'Armadou byla správná. Je to správný způsob, jak prohlížet na Fatimu bez nadpřirozeného pohledu. Zatímco vědecké práce byly geniální v jejich snaze vysvětlovat průkazně Fatimu, jako jakoukoliv fyzikální, ale

abnormální aktivitu Slunce, mohou být znemožněny jako vysvětlení, protože v době zjevení, nebyla neobvyklá sluneční nebo atmosférická aktivita hlášena kdekoliv, s výjimkou v okruhu 40 mil kolem Fatimy.

Podobně, myšlenka, že Fatima byla prostě produktem masové halucinace, také nepřipadá v úvahu, vzhledem k šestiměsíčnímu rozestupu událostí, směsi skeptiků a věřících jako svědků, účast velkého množství lidí a naprostého nedostatku jakýchkoli příčinných souvislostí.

Jeden pisatel v časopise „Journal of meteorology“ navrhl, že to bylo mračno prachu, které způsobilo, že Slunce se přesunulo a změnilo barvu během "Zázraku slunce". Druhý pisatel z jevu obvinil optické účinky oblaku písku, vyhozeného ze Sahary.

Další nápad je, že "The Miracle of the Sun" bylo výsledkem parhelia neboli "vedlejšího slunce", což je relativně běžný atmosférický jev, spojený s lomem slunečního světla na mnoha malých ledových krystalcích, které tvoří určité oblačné formace.

Žádná z těchto teorií, nicméně, nevysvětluje cik-cak pohyb zářícího disku, který vidělo tisíce svědků ve Fatimě. A prohrou mezi vědeckými teoriemi, jak vysvětlit tajemství je neuvěřitelná skutečnost, že Fatimské události byly předem předpovězeny různými osobami v Portugalsku a dokonce zveřejněny v místních novinách.

Je zajímavé, že většina autorů, kteří se pokusili vysvětlit Fatimu, sdílejí společnou víru. Všichni se shodují, že do uvedených jevů se zdá být zapojena mimozemská inteligence. To je klíčovým aspektem jevu, která by neměl být přehlížen. Mohla to být bytost světla Panna Maria, jak to obhajuje církev? Nebo to byla mimozemská bytost z jiné planety, která nabízela poselství míru? Nebo to bylo zjevení způsobené Satanem, pokoušející se zmást válkou unavenou světovou veřejnost, jak to někteří navrhovali? Nebo to snad byla bytost z jiné dimenze nebo času?

Mezi výzkumníky UFO je rostoucí shoda, že téma zahrnuje mnohem více, než obvyklé létající stroje z vesmíru. Pozorování, kontakty a únosy se zdají být propojeny a zahrnují záležitosti dříve zařazované do kategorie antropologie, parapsychologie a dokonce i náboženství. Pro mnohé to je znepokojující myšlenka.

Takže, boj mezi vědou a náboženstvím, vírou a skepsí, pokračuje nezmenšenou silou do 21. století, kdy ani jedna ze stran nepřizná porážku. Mezitím drtivá většina lidí na světě, neznalých pravdivých skutečností, kteří slyšeli o Fatimském případě z roku 1917, ho blaženě zařadila do oblasti ufologie.

Tato kniha, však může všechno změnit. V „Celestial Secrets: The Hidden History of Fatima incident“, se skrytá historie Fatimy stává mnohem méně skrytá. Pro pravé věřící a podobně i pro skeptiky, poskytuje nebeské tajemství badatelům nejpodrobnější a nejúplnější pohled na Fatimské zjevení, jaký kdy byl vůbec zveřejněn.

Čtenář si přečte, jak Tovaryšstvo Ježíšovo potlačilo pravé informace o Fatimě; jak jezuité vyličili "docela malou dámu" jak ji zahalenou popsali malí pastýři, jako Pannu Marii a jak bylo manipulováno s přímými svědky události, na podporu jejich vlastních domněnek. Fatima, zdá se, bude brzy epizodou v „Cosmic Watergate“.

Výsledkem pečlivého překladu Alexandra Bruce a práci talentovaného vydavatele Andrewa D. Basiaga, který „Nebeská tajemství“ jako práci Fernandese a d'Armady o Fatimě dal k dispozici pro anglické čtenáře. Na těchto stránkách, nás trvalé tajemství Fatimy nadále uchvátí ne proto, že jeho vysvětlení jevu je jednoduché a spočívá v Písmu, ale proto, že jeho vysvětlení je obtížné a spočívá ve hvězdách.

Jim Marrs

ÚVOD

Nepochybně byl Fatimský případ zcela výjimečná "náboženská" událost 20. století. V roce 1917, tři malí portugalští pastýři - Jacinta, Francisco, a Lucia se najednou setkali s Pannou Marií, osvětlenou nádherným nebeským světlem. Řekla dětem tři tajemství osudu planety Země. Tyto kontakty doprovázely nevysvětlitelné atmosférické jevy, nazývané "zázrak slunce", při kterých bylo vidět, jak Slunce tančí na obloze před tisíci omráčenými diváky, kteří se hrnuli do Fatimy.

Zjevení bylo vykládáno jako případ Božího zásahu do lidských záležitostí, znamení z nebe, že světová válka zuřící v Evropě, by měla brzy skončit. Ve Fatimě byla zbudována svatyně, která přitáhla miliony věřících a byl vytvořen mýtus, že tajemství Fatimy bude odhaleno, až se čas naplní, jako důkaz víry v sekulárním věku.

Ačkoli se zjevení ve Fatimě konalo již v roce 1917, dosud nebylo řádně prošetřeno, ani po 60 letech. Původní záznamy o případu zůstal uzavřeny po více než šest desetiletí v tajných archivech, umístěných ve svatyni ve Fatimě. Nebeské tajemství v nich obsažené, zahrnovalo to, co víra nemohla připustit a to, co věda nedokázala vysvětlit.

Potom, v roce 1978, dva mladí portugalští historikové, Joaquim Fernandes a Fina d'Armada, dostali neomezený přístup do archivů. V dokumentech tam bylo zjištěno, že tyto děti neměly kontakt se zjevením Panny Marie, ale spíše se světelným hologramem, promítaným paprskem světla, vyzařovaným z objektu, vznášejícím se nad nimi. Tímto subjektem, s nimiž se setkaly děti ve Fatimě, nebylo božstvo sestupující z nebe, ale spíše mimozemská bytost, navštěvující naši planetu, přicházející odněkud z rozlehlého vesmíru.

Fernandes a d'Armada strávili příštích 25 let snahou o vysvětlení faktů o případu Fatima. Ponořili se hluboko do historických záznamů, jak to bylo v této záležitosti portugalským vědcům umožněno. Prohledali noviny a časopisy, meteorologické zprávy, deníky záznamů a dopisy napsané svědky. Dokonce hovořili s několika svědky, kteří byli mladí, když došlo k událostem ve Fatimě.

Stovky faktů odhalených od doby zjevení potvrzovaly, co Fernandes a d'Armada věděli a tajný archiv ve Fatimské svatyni potvrdil. Celému světu řekli pravdu, i když jejich závěry odporovaly katolickému dogmatu. Fatimský incident z roku 1917 byl první průkazný případ UFO ve 20. století.

Fernandes a d'Armada poprvé publikovali své poznatky v roce 1982, pak byla jejich kniha o historii Fatimy revidována, a publikována znovu v roce 1995, s názvem „Příběh z Fatimy a fenomén UFO“, „Jornal de Noticias“, přední portugalské noviny, ohlašovaly práci jako „Bezprecedentní úspěch v oblasti portugalských ufologických studií.“

Nejen tyto dva historikové představili nový radikální výklad Fatimy jako „Blízké setkání třetího druhu“, ale udělali to spolehlivým a téměř nezpochybnitelným způsobem, jako důvěryhodní stoupenci Fatimy. Jejich kniha byla první historií Fatimy, napsaná portugalskými historiky, na základě původních dokumentů o skutečných událostech.

V roce 2000, Fernandes a d'Armada rozšířili svoje nezpochybnitelné závěry historie incidentu Fatima publikováním knihy ve Spojených státech. Zpočátku jsem byl opatrný. Myslel jsem si, že jejich kniha by mohla být dalším příkladem školy evropské ufologie, která dluží mnoho scholastické tradici a je rozpolcená barokním formalismem.

Nicméně, jak jsem ji dále zkoumal a četl, našel jsem v ní k mému údivu, že to je skvělá syntéza antropologie, historie a vědy. Fernandes a d'Armada podrobili všechna příslušná fakta případu ve Fatimě, tak dlouho chybně chápanému jako božský přírodní jev, očišťující analýze, která byla zároveň důkladná a fascinující.

V periodických pasážích popisující „Paralely v ufologii,“ identifikovali mnoho relevantních spojení mezi záhadnými událostmi, které se odehrály ve Fatimě, s řadou dalších epizod, v podivných a proslavených análech historie UFO. Bylo zjištěno, že tam bylo mnoho případů UFO, před i po roce 1917, které blízce zrcadlily události z Fatimy.

Při tomto procesu, Fernandes a d'Armada nejen prokázali, že takzvané "mariánské zjevení" z Fatimy je výsledkem série kontaktů s mimozemskou bytostí, ale že stovky předchozích prací o Fatimě byly bez historického základu. Viděl jsem, že jejich kniha je předurčena stát se definitivní historií Fatimského případu.

Projekt, který následoval, byl triumfem v digitálním věku, kdy se členové týmu spojili elektronickou komunikací na třech kontinentech. Pět let práce a 5000 pozdějších e-mailů se zabývalo řešením otázek, které nebyly zodpovězeny ve verzi z roku 1995, vydané jako „Nebeská světla: zjevení ve Fatimě a fenomén UFO“ (EcceNova Editions, 2005). Náš nový překlad, věnovaný silným a přesvědčivým argumentům pro přední ufologické a náboženské badatele, podrobně zkoumá skutečné důkazy, jako poslední vysvětlení trvalého tajemství Fatimského případu.

„Nebeská světla“ jsou dílem tradiční UFO "fenomenologie", která zahrnuje tituly autorů, jako jsou major Donald Keyhoe, Dr. J. Allen Hynek, Dr. Jacques Valée, Timothy Good a Stanton T. Friedman. V Nebeských světlech, autoři vyšetřují skutečnosti spojené se třemi hlavními aspekty Fatimského případu.

Událost ve Fatimě, na místě Cova da Iria, kde se kontakt konal, důležitost pozorování UFO, jako "zázrak Slunce." Oslavování jako "klasický příklad" a "nebeská prezentace síly" od recenzentů „Nebeského Světla“, stanovilo způsob věrného dodržování faktů, bezesporu mimo-zemského původu legendárních událostí ve Fatimě, v roce 1917.

Tato kniha: „Nebeská Tajemství: Skryté dějiny Fatimského incidentu“, je pokračováním knihy „Nebeská světla“. Ale je to také mnohem důležitější práce. Vzhledem k tomu, že Nebeská Světla stanoví široký rámec pro oblast Fatimy, jako incident "blízkého setkání třetího druhu," tak „Nebeská tajemství“ osvětlují nesčetné množství obskurních detailů v interiéru, které by mohly být velmi významné, ale které by se jinak mohly vyhnout historické kontrole. Jak název napovídá, Nebeské tajemství jsou "skryté dějiny" Fatimy. Tím je míněno to, že zkoumají, jak církevní spiknutí aktivně potlačilo pravdu o Fatimě, jak zkreslilo kontury našeho moderního chápání zjevení.

V této práci, Fernandes a d'Armada odhalili nové informace o Fatimském případě, které dělají jeho "skryté dějiny" ještě více tajemné a nevyzpytatelné. Tato „transcendentní“ zjevení ukazují světský obraz případu jako "nevýslovně cizí kontaktní případ." Daleko od toho! Případ Fatima byl složitější, než si alternativní věda někdy představovala, že je.

Aspekty skutečných událostí vzdorovaly konvenčnímu vysvětlení. Z jednoho důvodu - zjevení z Fatimy bylo předpovězeno v portugalském tisku. Toto bylo provedeno podle matematické šifry, prozrazující bizarní předvídavost, která byla později rozvinuta.

Bylo tam také předchozí zjevení, před událostí v roce 1917. Jedno z dětí - svědků, Lucia dos Santos, která se později stala jeptíškou a figurkou, na kterou Vatikán směřoval úkaz jako mariánský výklad události, bylo její setkání s andělem v roce 1915.

Dalším komplikujícím faktorem je to, že čtvrtý svědek, Karolína Carreira, potkala "malého telepatického humanoida" v době, kdy tři další dětské svědkové měl své slavné setkání s bytostí, kterou pojmenovaly jako „Naše paní z Fatimy“.

Nebeské tajemství ukazuje, že náš moderní pohled na Fatimu není založen na událostech, které nastaly v roce 1917. Spíše, je založen na "krycím výkladu", který vymyslela církev v roce 1941. Smyslem této propagandy bylo úsilí zakrýt mimozemskou povahu kontaktů ve Fatimě a vykreslit je jako "Mariánské zjevení" místo pravdy, aby se tak potvrdil katolický ortodoxní názor.

Tajemství z Fatimy, dávno zakotvené v liturgiích a náboženských mýtech bylo výsledkem tohoto dezinformačního programu, který autoři nazvali „Fatima II“.

Přesto historické a vědecké důkazy ukazují, že mimozemské bytosti byly v interakci s lidmi od nepaměti. Nebeské tajemství, je rostoucím základem světové literatury, který se drží zásady, že zná pravdu o takových návštěvnících z jiných světů, a říká, že je to v nejlepším zájmu obyvatel této Země.

Andrew Drosera Basiago

Část první

Operace Fatima

Fatimský incident předpovězen v portugalské tisku

Porto, 11. května 1917

Milí čtenáři: K datu 13. tohoto měsíce, dojde k události, která silně zapůsobí na celý svět. Toto oznámení se objevilo ve třech portugalských novinách dne 13.května 1917.

Je málo známým faktem, že před výskytem, Fatimského zjevení, toto bylo předpovězeno na stránkách alespoň čtyř nejvýznamnějších deníků v Portugalsku. V Lisabonských novinách - Diario de Noticias (Daily News), bylo předpovězeno již 10. března, dva měsíce před prvním zjevením dne 13. května. V Portu, nejdůležitější noviny z té doby, „O Primeiro de Janeiro“ (Prvního ledna), byl zveřejněn na titulní straně celostránkový příběh, dva dny před výskytem zjevení, 13. května. Kromě toho, byl potvrzen v bulletinu zveřejněném 13. května a v dalších dvou novinách v Portu, Jornal de Noticias (Zpravodajství novinky) a Liberdade (Svoboda), které oznamovaly, že se něco „velkého“ bude dít k tomuto datu.

To jsou ty, kteří publikovaly výrazněji tyto podivné tiskové zprávy, spáchané jako masivní podvod, samotnými stranami, které neměly podle všeho prospěch ze zjevení, pravděpodobně hierarchií katolické církve a zbožnými přívrženci víry. Zjistili jsme, tento závěr je nevyhovující a banální. To prostě nedává žádný smysl, aby mystifikace této povahy a v takovém rozsahu, byla oznámena takovým způsobem, v několika denících.

Vyšetřování původu a obsahu těchto oznámení navozuje že byla, jak se zdá, dílem dvou různých osob, samostatně působících ve „spiritistických“ skupinách duchovních jednotlivců, které se nacházely ve městech Lisabon a Porto. Bylo jimi předpovězeno, že událost historického významu, se stane na určitém místě a v určené době. V tomto případě, byla předpověď zveřejněna již 3 měsíce před událostí. Obě skupiny se cítily tak silné v jejich předtuše, že se rozhodly to zveřejnit (jak bylo později dokázáno publikováním jejich zpráv v novinách).

Neexistuje žádný důkaz, spojující tyto dvě skupiny věstců, s událostmi Fatimského zjevení samotného. Žádné spojení nebylo nalezeno mezi těmito skupinami jasnovídců, kteří byli z měst a venkovskými dětskými svědky zjevení ve Fatimě. Ani, když na to přijde, tam nebyla nějaká stopa o zapojení jakékoli jiné organizované "kliky", ve vztahu ke skutečné události, jak to dokládají tři mladí pastýři.

Jedna z mála věcí, které jsou naprosto jasné o tajemných zjeveních ve Fatimě je, že nekonvenční "psychické" metody, podle kterých byly získány tyto předpovědi, jsou považovány za naprosto ofenzivní k běžnému vnímání. Ateisté a oddaní katolíci podobnými metodami pohrdají, jako se všemi parapsychologickými věcmi. Tento postoj se nachází v samém srdci zmatků a diskusí, obklopujících tyto podivné zprávy a vysvětluje, proč pozoruhodný fakt existence těchto zveřejněných prognóz se ztratil v soumraku zanedbání a zapomnění po téměř sto let.

Reč je o samostatných předpovědích této "impozantní události", která měla nastat dne 13. května 1917, které byly publikované v portugalském národním tisku. Existence těchto veřejných oznámení není záležitostí náboženské víry. I když se týkají Bible a její interpretace, tak skutečnost, že tyto předpovědi se objevily v tisku zůstává nesporná, i když může být pro mnoho lidí nepohodlné a nepříjemné to akceptovat. Ať někdo věří nebo nevěří ve zjevení ve

Fatimě, pravdou zůstává, že tyto události byly předpovězeny v novinách, a lze si to dnes snadno ověřit. Vskutku, zprávy z naší doby odhalují podobné úžasné věci:

- Mezinárodní tým astronomů oznámil objev toho, co je možná nejmenší planeta, známá mimo naši sluneční soustavu, obíhající běžnou hvězdou. Planeta se odhaduje na asi 5,5 krát hmotnější než Země a předpokládá se, že je skalnatá. Obíhá červeného trpaslíka asi 28000 světelných let daleko. (Nature, 26. ledna 2006.)

- Otáčí se to a plave, jinak nic jiného. Je to první kombinace dvou molekulárních strojů, která je důležitým krokem na dlouhé cestě k sofistikovaným nanosoučástkám, které mohou například vykonávat funkce opravářů v našich buňkách. Dalším krokem je integrace více molekulární strojů do mnohem větších přístrojů, říká Kazushi Kinbara, který vyvinul malý přístroj s kolegy na univerzitě v Tokiu. (NewScientist.com, 22. března 2006.)

- Řeka Dunaj je známá pro svou krásu a byla zvěčněna v písni. Nyní vědci pracují na vodním prostředí, jako zkušebním terénu pro kvantové teleportace. Zprávu, kterou právě vydali v časopise Nature je, že úspěšně ve Vídni, v Rakousku, teleportují fotony na více než 600 metrů napříč, přes řeku Dunaj. (ScientificAmerican.com, 19. srpna 2004.)

Novinové příběhy vyprávějící o objevování nových planet v naší Galaxii, se budou jistě opakovat. (Jak se už děje, od vydání původní portugalská jazykové verze této knihy). Odhaduje se, že v galaxii je asi 400 miliard hvězd, což se zdá být „hrozným plýtváním místem,“ abych citoval astronoma Carla Sagana, pokud by ve vší té mnohosti neexistoval žádný život, jaký je zde na Zemi.

Vědci zjistili, že délka života člověka je příliš krátká, aby přežil cestu vesmírem konvenčními prostředky přes obrovské vzdálenosti, které nás oddělují od těchto nově objevených planet. Ano, vědecký pokrok nakonec může prodloužit lidský život. Podle novinářky Any Gerschenfeld, píšící pro „O Publico,“ tak vědci z University v Texaském Southwestern Medical Center, objevili gen „Fountain of youth.“ (Pramen mládí.) Cale Harley a Jerry Shay, našli ve vlákně DNA gen, které se vkládá do kožních buněk při produkci telomerázy - tento enzym se přirozeně nachází ve velmi malých embryonálních buňkách. Telomeráza obnovuje články DNA, tzv. telomery, které jsou na koncích chromozomů a zabráňují jejich rozdělení. Pokaždé, když se buňka dělí, telomery se zkrátí. Když se telomery dostanou na kritickou délku, buňky se jednoduše přestávají množit a přejdou do stavu "stárnutí", jinak známém jako příznak stáří. Telomery jsou nyní známy jako příčina stárnutí buněk, říká Harley. Telomeráza je enzym, který může přetočit hodiny. To nám dává cestu k obnově buněk ...věčné mladosti ...bez stárnutí buněk.

Tým vytvořil identické buňky, které prošly 400 procesy dělení a jsou stále stejné. Když změněné buňky začaly produkovat telomerázu, byl patrný pozoruhodný efekt. Během několika dělení, jejich telomery začaly růst, v několika případech dokonce dramaticky. Jak se prodlžovaly telomery, pokračoval omlazovací efekt, který chrlil vysokou hladinu proteinů mladosti, jako kolagen a elastin, jejichž produkce se zmenšuje v důsledku běžného procesu stárnutí.

Lidé nyní mohou dosáhnout dlouhověkosti biblických patriarchů, kteří žili po mnoho století, detail, který mnozí žáci v nedělní škole považovali pouze za literární obrat. Tedy, lidé se budou radovat z věku biblických patriarchů, kteří dosáhli věku mnoha set let, ale neberte to příliš doslovně. Jestliže taková dlouhověkost bude reálná, bude mít lidstvo možnost prozkoumat jiné hvězdné systémy a lidstvo se stane kosmickou civilizací.

Teleportace a konec vzdáleností.

Věk divů a zázraků, ve kterém žijeme, se neomezuje pouze na buněčnou biologii. Jsme také na prahu epochálního pokroku v oblasti aplikované kvantové fyziky. Pokud jde o nepřekonatelné vzdálenosti mezigalaktického prostoru, pokud je již možné teleportovat foton, pak kdo může popřít, že teleportace člověka, jak je znázorněna ve sci-fi, nemůže být možná někdy v blízké budoucnosti?

Vezměme si na chvíli, příběh z portugalského televizního pořadu „Jornal 2“, který byl vysílán 14. ledna 1998. Příběh začal tím, že ukazuje obrazy z různých televizních sci-fi pořadů o životě ve vesmíru, ve kterém jsou teleportovány různé postavy, během několika vteřin.

„To je fantazie, která zůstává reálná sci-fi, ale je jen krůček od toho, stát se realitou,“ řekl hlasatel. „V Rakousku, na univerzitě v Innsbrucku, pracuje skupina vědců, aby odhalili tajemství teleportace. Podařilo se jim přenášet a sledovat fotony, z jednoho místa na druhé, díky jejich zařízení, které rozděluje paprsek. Toto tvrzení jistě způsobí důvodné pochybnosti. Nicméně, tento vědec ukazuje toto zařízení“. Program „zprávy“ pak ukázal záběry z rozhovoru s rakouským fyzikem Antonem Zeilingerem, který vysvětlil:

„Moje skupina v Innsbrucku uvedla tento způsob do praxe pomocí polarizačně rozdělených fotonů. Experiment se spoléhá na proces spontánní parametrické konverze fotonů v krystalu, produkujícím smíšené stavy velmi vysoké kvality a intenzity. Nelineární vlastnosti krystalu přemění jeden ultrafialový foton do dvojice infračervených fotonů se smíšenou polarizací ..., světelný impuls se pak odráží zpět přes krystal, produkující druhý pár fotonů. Když se jeden foton odráží a jeden je přenášen, jdou oba do samostatných detektorů. Innsbrucký pokus poprvé ukázal, že by mohl být teleportován neznámý stav externího fotonu. Kromě naší vlastní práce, byl přenos vázaných fotonů, na vzdálenost asi 10 km, nyní také prokázán na Univerzitě v Ženevě, takže teleportace se očekává při pokusech na podobné vzdálenosti. Teleportace malých molekul může být životaschopná do 10 let, ale ještě nejsme schopni rozumně předpokládat, že by to bylo možné pro živé systémy.“

Novinář pak pokračoval: „Světlo se skládá z fotonů. Foton je nejjednodušší elementární částice ve vesmíru, neviditelná prostým okem, ale jen pestrou škálou optických přístrojů a zařízení, za jejichž pomoci tito vědci dokázali, že jsou schopni přenést jeden foton.“ Fyzik Jorge Dias de Deus z technického institutu v Lisabonu, host v pořadu Jornal 2, varoval, že považovat výsledky subatomárních experimentů, za možnost aplikace v měřítku hmoty, jakou mají lidé, „bude ještě trvat nějaký čas.“

V odpovědi na otázku novináře, zda došlo k potlačení konečných výsledků tohoto experimentu, fyzik s kamenným výrazem řekl, že „kvantová mechanika je natolik absurdní, že to vede k závěrům, které nemají smysl. Jedním ze závěrů, který nedává smysl, je teleportace jako nekonečná rychlost, což porušuje zákony newtonovské fyziky, stejně jako to porušuje zákony teorie relativity, zformulované Einsteinem.“ Z toho vyvozuje: „Dalo by se říci, že jsme na začátku nové situace. Otevírá se nám zde nový svět.“

Někteří autoři, včetně amerických překladatelů této práce, dokonce tvrdí, že základy tohoto zcela nového světa, byly položeny před desítkami let, když Americká vláda skutečně dosáhla teleportace, ale pak to bylo klasifikováno jako vojenské tajemství.

(Experiment Philadelphia – pozn. překl.)

Hledání nových sousedů.

Předpokládejme, že žijeme v budoucnosti, ve které technologie, jako je teleportace již byly vyvinuty. Představte si, že jako výsledek revoluční genové terapie je naše životní rozpětí mnohem delší, než je tomu dnes, a že je známo mnohem více planet, které mají podmínky vhodné pro život. Mohli bychom si pak představit, že bez větší námahy, budeme mít schopnost cestovat na neuvěřitelně obrovské vzdálenosti. Pokud by k tomu došlo, pamatujte, že naše civilizace již vyslala sondy do vesmíru - náš druh by mohl nakonec objevit život jinde ve Vesmíru, včetně inteligentního. Je-li tomu tak, určitě bychom se mohli obrátit na tyto "nové sousedy."

Historik Fernando Carvalho Rodrigues naznačuje, že lidstvo udělalo kromě toho i jiné kroky při hledání sousedů. Poukazuje na to, že v roce 311 př.n.l. Římané zjistili, že by mohli dosáhnout zemí svých sousedů za pomoci silnic. V tom roce, postavili silnici, která umožnila legiím Římanů dosáhnout jižní Itálie. Římané takto rozšířili svou ekonomiku a jejich svět se v jistém smyslu rozšířil, neboť se zkrátil čas na jeho dosažení.

Před šesti sty let, se v Portu narodil princ Jindřich mořeplavec, který usiloval o to, aby Portugalsko našlo nové sousedy. Prostředkem k jejich rychlému nalezení byly mořské proudy, které byly dříve nezmapované. To mělo za následek výrazné zkrácení času a tedy i vzdálenosti, čímž se urychlovalo to, co bylo nazýváno „věk objevů“.

Fernando Carvalho Rodrigues mluví o dalších objevitelích, kteří otevřeli další trasy. Dnes, za pomoci komerčních leteckých linek, lidé na celém světě komunikují se svými sousedy v kratším čase, než kdy předtím. Po roce 1950, začal být zkoumán vesmír a lidé dokonce přistáli na Měsíci. Co bylo předtím jen snem básníků, se stalo realitou. Dnes dodávám, že máme ještě kyberprostor. Během několika sekund, je možné komunikovat s osobou, na opačné straně zeměkoule. Všichni jsme svědky těchto dílčích zkracování času a vzdálenosti v našem vlastním životě.

Ve vizi Carvalha Rodriguese, se zdá být našim osudem to, že budeme vyhledávat sousedy a pokládat je za naše bratry, v kosmickém měřítku, v procesu výměny našich znalostí a zkušeností. Ačkoli cesty ve vesmíru jsou zatím vzdálené od současnosti, nicméně jsou další možnosti. Stačí se podívat na to, jak daleko lidstvo došlo při hledání nových sousedů. Od dob, kdy Římané postavili jejich první silnici, již není otázkou, zda se lidská rasa setká se svými sousedy, ale kdy to bude.

Pokud se někdy budeme snažit, uspořádat meziplanetární nebo interdimenzionální setkání, pak budeme muset pečlivě zvážit následující faktory:

- Volba vhodného místa - pečlivě studovat zemi, kde se kontakt bude konat.
- Volba jednotlivců z řad našich sousedů, který by byl ideální pro zapojení se do dialogu během našeho prvního setkání;
- Studium různých aspektů kultury těchto sousedů. To by vyžadovalo naučit se něco o jejich cítění, historii a náboženství, aby souhrnná zpráva o setkání nebyla naprosto absurdní, a tím byla ztracena.
- Snažit se komunikovat jazykem kontaktovaných druhů. Studovat místní způsob měření času. V případě setkání ve Fatimě, bylo cílem vykonat zjevení ve stejný den každého měsíce, takže bylo třeba znát, že některé měsíce mají 31 dnů, zatímco jiné mají jen 30 dnů.
- Promyšlená tvorba vzhledu a oblečení našeho zástupce, aby bylo ve stylu místní kultury. Oděv může mít vliv na kombinaci historických, náboženských, a excentrických motivů.
- Vytvoření tajemství a očekávání, možná tak, že navrhne místním účastníkům možnost, že obdrží zvláštní upozornění na akci tři měsíce předem.

Když budou tyto kroky učiněny, je třeba mít připraven pohotovostní plán na ochranu proti neočekávanému selhání operace a zajistit jeho dopad. Vytvářet zájem o kontakt v oblasti, které se to týká a trvale udržovat vzpomínku na to živou, aby budoucí generace nezapomněly, že se něco výjimečného stalo a pokračovat v tomto záměru. Ale jak by to mohlo být dosaženo? Po prostudování psychologie místních obyvatel, by to mohlo zahrnovat také tyto závěry, zakotvené na památku kontaktu, do daleké budoucnosti:

- Vyvolat událost jako "mýtus", který znamená, že konečné "tajemství" je pro všechny časy obsaženo ve sděleních, uskutečněných v průběhu kontaktu.

Z našeho pohledu, originální dokumenty o jevu, který se konal na místě Cova da Iria naznačují, že základní kroky kontaktního scénáře, jako je právě tento, co byl popsán ve Fatimském případě, může být právě tím dobře naplánovaným způsobem, jak byla "Operace Fatima" uskutečněna.

Zpráva přijatá v Lisabonu

Předpokládejme tedy také, že lidská civilizace dospěla k bodu, kdy jsme byli objeveni jinou civilizací, která se chtěla s námi kontaktovat. Jak bychom mohli kontaktovat jiné formy života, jejichž kognitivní a komunikační systémy nemusí být odlišné od našeho, ale jsou nám neznámé?

V knize „Contact“, zesnulý astronom Carl Sagan navrhuje, že matematika může být univerzálním jazykem, kterým lidská civilizace může být někdy schopna komunikovat, jako otevřeným kanálem s jinými světy. U našeho druhu, je nejpohodlnějším způsobem komunikace mezi čísly a lidským jazykem počítač. Ke konfrontaci v časovém období nebo kultuře, ve které neexistovaly počítače, se budeme muset nicméně uchýlit k jinému procesu, který se lépe hodí k technologii civilizace, se kterou jsme se setkali. Možná, že duševní telepatie by dosáhla lepších výsledků, protože by to přinutilo příjemce převést zprávy do psaných znaků v jazyce, který je mu povědomý. (Automatické písmo – Pozn. překl.)

Vraťme se nyní k příběhu podle níže uvedené zveřejněné zprávy:

„Cítila jsem teplo skrz mou ruku, až po mé rameno ... Měla jsem dojem, že se snažili získat mou pozornost. Aniž bych věděla proč, zvedla jsem blízko tužku a papír. Moje ruka začala psát písmem, které nebylo moje vlastní.“

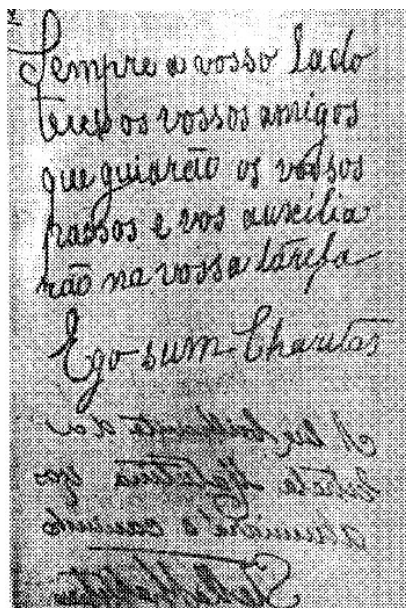
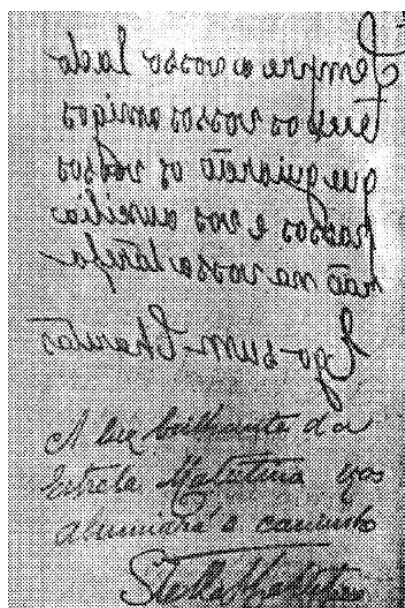
Slova Madame Ketch, mohou platit pro jazyk tohoto dávného zápisu z roku 1917. Zde uvedený popis se týká určitého zvláštního mimosmyslového neboli "psí" jevu, dobře známého pro vyznavače okultismu jako "automatické psaní." Ale co je s podivem, že ruka paní Ketch dosáhla ten večer opravdu pozoruhodného výkonu. Psala zprávu slovy, co jí byla diktována, zprava doleva a obráceně, takže mohla být čtena pouze umístěním zápisu před zrcadlo. Počkejte chvíli, kdy a s kým se to stalo?

Ve své brožuře, „Ray of Light of Fatima“, publikované v roce 1974, Filipe Furtado de Mendonca popisuje scénu této mimořádné události, když píše, že 7. února, skupina "spiritistů", byla zaneprázdněna na jednom ze svých pravidelných zasedání. Tato skupina zahrnovala i Carlose Calderona, médium ve stavu transu, slavné v té době v Lisabonu. Podle záznamu, v tento konkrétní večer, jeden ze členů skupiny obdržel "zprávu" cestou "automatického psaní." V přepisu, reprodukováném Furtadem de Mendonca, spolu s faksimile původních stránek obráceně psaným písmem čteme, že „jeden z asistentů (pravděpodobně Carlos Calderon) požádal o papír a tužku a napsal automaticky, zprava doleva zprávu, kterou nelze přečíst, pokud by nebyla umístěna před zrcadlem nebo jasným světlem, aby mohla být přečtena průhledem stránky.“

Bylo by to netradiční, což znamená, že tato skupina duchovně přijatých zpráv s tříměsíčním předstihem je něco transcendentálního, s dalekosáhlými důsledky, co by mělo nastat nadcházejícího 13. května. Ale obsah a konkrétní význam této zprávy byl spíše neproniknutelný. Stálo v ní:

Soudce vy ne. Ten, koho budete soudit nebude spokojen s vaším rozhodnutím. Mějte víru a buďte trpěliví. Není naším zvykem předpovídat budoucnost. Tajemství konečné budoucnosti je neproniknutelné, i když občas Bůh dovoluje poodhrnout roh závoje toho, čeho se to týká. Mějte důvěru v naše proroctví. Den 13. května, bude jedním z velmi šťastných pro dobré duše na světě. Mějte víru a bude to dobré. Ego Sum Charitas (Já jsem láska). Vždy na vaší straně budete mít své přátele, kteří budou řídit vaše kroky a budou pomáhat ve vaší práci. Ego sum Charitas. Zářící světlo Jitřenka bude osvětlovat cestu.

Stella Matutina

Jak je možno vidět ve fotokopii původního zápisu zveřejněného Furtadem de Mendonca, většina zprávy byla napsána stejnou rukou, zprava doleva a zpět. Zpráva je z větší části napsaná v portugalštině, s výjimkou dvou opakovaných výrazů, "Ego Sum Charitas," stejně jako podpisu, "Stella Matutina," oba jsou latinkou. Jak výraz, tak podpis, zdají se být napsány normálně, zpráva sama vyžaduje potřebu zrcadla, aby se dala přečíst.

(Obrázek vpravo byl převrácen počítačem – Pozn. překl.)

Kromě toho je třeba poznamenat, že poslední věta byla napsána jiným rukopisem. Není možné nevěřit, že toto "automatické písmo" bylo nějakým způsobem svázáno se zjevením ve Fatimě, které jak předpovídala samotná zpráva, nastane 13. května v tomto roce. Neexistuje žádná jiná událost v historii té doby a místa, kterou bychom mohli považovat za relevantní nebo mimořádný výskyt tohoto psychického odhalení.

Kromě toho, tato skupina byla motivována, aby zveřejnila v tisku své zkušenosti, v dostatečném předstihu před konečnou událostí, dne 13. května. Zkoumání zápisu ukazuje, že tento není anonymní zprávou neidentifikovatelného autora, ducha bez těla, ale je okázale podepsán "Stella Matutina". Kdo je Stella Matutina?

Přes sto let je „Morning Star“ neboli „Stella Matutina“ (latinsky) považována za Venuši nebo jinak za Pannu Marii. Ve své knize „Fatima“, Antero de Figueiredo, neobeznámený se zprávou "automatického psaní" popsanou výše, odkazuje na Pannu Marii jako "Morning Star". Alchymista Fulcannelli potvrzuje, „nebeská Panna je stále nazývána Stella Matutina - jitřenka,“ protože to je jasně vidět v její nádhře, jako božský signál.

Miliony lidí na celém světě se domnívají, že to byla Panna Marie, matka Ježíše Krista, která se fyzicky objevila v Cova da Iria, dne 13. května. Nemůžeme si pomoci, ale zajímalo by nás,

jak by tato nepopíratelně zázračná existence z publikovaných předpovědí, toto historické zjevení, vypadalo pod radarem.

Proč nedošlo k žádné omluvě v knize, ani žádnému církevnímu kázání, ani se neobjevil žádný biskupský dokument, který by zahájil argumentaci buď pro nebo proti těmto okolnostem? Je to proto, že hierarchie katolické církve a dominantní kultura charakterizují spiritismus jako "pseudonáboženskou praxi"? Chtěli použít Pannu Marii jako prostředek komunikace, uctívaný náboženskou hierarchií? Všechny tyto otázky jsou zcela matoucí, neboť se dotýkají toliko domněnek, které byly přijaty během téměř devíti let, od Fatimského incidentu.

Podle Furtado de Mendonca: „je to v pořádku, nejsou žádné pochybnosti o pravdivosti příběhu,“ který skupina duchovních odhodlaně zapsala během krátkého jednání. Bylo také rozhodnuto, že malé oznámení o akci by mělo být zveřejněno v *Diario de Noticias*. Jestliže někdo prohlíží kopii tohoto listu ze 3. března 1917, objeví oznámení na straně 4, sloupec 13, s titulkem "135917", což znamená, "13. května 1917." Jinými slovy, skupina duchovních z Lisabonu umístila toto malé oznámení v místních novinách, aniž by věděla, že katolická církev se stane hlavním příjemcem tohoto data a události s ním spojené.

Daleko před Saganovým časem, skupina zveřejnila zprávu, jako matematickou šifru. Text sám nebyl zaměřen na nikoho konkrétního. Bylo by obtížné, že všichni ostatní místní spiritisté nebo duchovní, nepřítomní na tomto zasedání, by pochopili, co má text na mysli, a to zejména uprostřed změní tolika jiných různých zpráv. Vzniká pak otázka, proč to zveřejnili? Byli k tomu "donuceni" stejnou silou, která způsobila, že to zapsali?

Obr. 2 - matematicky kódované oznámení, které bylo zveřejněno 10. 03. 1917 ve vydání *Diario de Noticias*. Titulek "135917", je matematická šifra pro "13. května 1917," odpovídá události, která měla proběhnout ve Fatimě o dva měsíce později. Byla převrácená zpráva prvořadá?

Zajímavé je, Furtado de Mendonca uvádí, že v průběhu doby 1. světové války:

Byly přijaty četné komunikace z astrální roviny, oznamující podpis mírové smlouvy mezi mnoha válčícími národy. Žádná z těchto zpráv, nebyla nicméně vzata do úvahy, protože byly posouzeny jako produkty horečnatých představ

jednotlivých médií. Oznámení o "pravdě, která bude brzy zjevena", bylo nicméně výrazné.

Zastavujeme u těchto slov, abychom poukázali na následující skutečnosti:

- Oznámení z Lisabonu nezmiňuje první světovou válku, která by se týkala toho místa.
- Médium obdrželo pouze zprávu, oznámenou jako pocházející z "astrální roviny".
- Zpráva oznámila bezprostřední zastavení války (jako od "Naší Paní", která se objevila ve Fatimě, aby oznámila datum její předpovědi).

Všimněte si, že tato sdělení o "četných komunikacích" také nemusí být pravdivé, protože válka skončila na konci roku 1918.

- Obecně platí, že jasnovidci nepovažují všechny "zprávy" za platné.
- "Dychtivá představivost médií" může souhlasit s jasným příjmem astrálních zpráv.

Je možné, že "Horečná představa novinářů" překážela této příležitosti, a že přijatá zpráva - navzdory tomu, že byla napsána obráceně zprava doleva, s latinskými výrazy jdoucími zleva

doprava, ve dvou částech rukopisu, není příliš hodna naší důvěry? Nemůžeme si pomoci, ale vezmeme-li do úvahy výše uvedené, vyplývají z toho (jako z jakéhokoli historického podkladu), následující předpoklady:

- Někdo (nebo něco), které označilo sebe jako "Stella Matutina" oznámilo portugalským lidem, že se něco důležitého stane dne 13. květny 1917, informace, přicházející odkudsi, vyjádřená v podobě šifry, byl přijata skupinou duchovních v Lisabonu, během jednoho z jejich pravidelných setkání. Tato skupina cítila, že zpráva byla výraznější, než obvyklé běžné tlachání, které bylo přijato z "astrální roviny," a považovali to za natolik důležité, že zaplatili náklady na uveřejnění informace v místních novinách.

- 13. května 1917 se zjevila "Paní", údajně asi tři a půl stopy vysoká, vypadající jako 15ti-letá dívka, která zahájila nejdůležitější sérii mariánských zjevení ve 20. století.

- "Něco" nesnadně identifikovatelné, vyjádřila prostřednictvím "automatického psaní," a proto nezvýšila zájem katolické církve (která trvale udržuje odstup a obezřetnost k paranormálním jevům) a byla schopná to použít jako „eso v rukávě“. To "něco" se nesnažilo distancovat od "psychických praktik," dokonce ani se k nim přiznat, neboť takovéto opatření by mohlo sloužit pouze k diskreditaci událostí, které bezprostředně následovaly.

- V důsledku historických událostí ve Fatimě se zdá, že skupina duchovních v Lisabonu, kteří obdrželi prorockou informaci, podle které se má stát něco důležitého v ten osudný den, tak prohráli svou válku, což byla mzda za převládající kulturu. Žádná výhoda nesouvisela z "psychickou" interpretací tohoto jevu, alespoň ne v krátkodobém horizontu, kdy ustoupili do pozadí a "den velkého štěstí" se ukázal alespoň pro ně nepříznivý.

- Katolická církev nikdy nevyužila zveřejněné předpovědi „čehosi“, s cílem probudit zvědavost a pozornost lidu, neučinila tak proto, aby to nepůsobilo proti nim a potenciálně propůjčili tomuto "zázraku" skvrnu podvodu.

- Pokud šlo o Furtado de Mendonca, nebyla to "naše Paní", která se objevila ve Fatimě, ale byl to "projev Krista." Tito "spiritisté," co se odkazovali na skupinu lisabonských duchovních, měli o zjevení ve Fatimě říkat toto:

„Podle našeho skromného názoru, zjevení ve Fatimě představují zvláštní přízeň nějakého druhu Panny Marie, namířené směrem k nám. Nicméně, toto přesně naplňuje biblické proroctví, které se vztahuje na dnešní dobu a vládu Antikrista, který bude vládnout až do konce tohoto století, ke kterém bez rozmyslu bojujeme. Je to Ježíš, kdo nám říká s odkazem na návrat Syna člověka: "Slunce se zatmí, Měsíc nebude zářit a hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí, pak se ukáže znamení Syna člověka v nebi, a pak všechny kmeny pozemské budou truchlit, a uvidí Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou, a On vyšle své anděly s hlasitým voláním trub, a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř větrů, od jednoho konce nebe na druhý."

Kuriózně to nesouhlasí s oficiálním výkladem identity bytosti v knize "The Miracle of Sun." Stručně řečeno, katolická církev těžila z dojmů mariánského zjevení, jaké se odehrálo ve Fatimě, ale odmítla zveřejnit předpovědi. Celkově, duchovní odkaz jejich předpovědí, kdy mělo k něčemu dojít, odmítal představu, že to byla mariánská zjevení. Každá strana si přizpůsobila tu část příběhu, který byl nejzajímavější, aby potvrdila svou ideologii.

Co tedy můžeme konstatovat? Kdo (nebo co), bylo zdrojem zprávy, a kdo ji poslal jejím zamýšleným příjemcům? Co když interpretace katolické církve a duchovních byla nesprávná a byl tam jiný původ určení jiným příjemcům, kteří postrádali schopnost porozumět nebo když na to přijde, dokonce ho vnímat?

Autoři této knihy se ale nemohou divit, jak může být tento příběh vysvětlován, když se stal v roce 1917, před vynálezem počítačů. Další možností je, že to byla komunikace mezi "vesmíry" nebo "rozměry", která umožnila nějakou formu mimosmyslové telepatické

indukce.

Tip je pro čtenáře je přemýšlet o tom a posoudit to nebo sám sebe. Pokud jde o objasnění, my poskytujeme radu, jak většina neobvyklých zpráv začíná: „My to nerozsoudíme, kdybyste to chtěli sami rozsoudit, udělejte to bez predsudků.“

Zpráva přijatá v Portu

Oznámení ze dne 10. března 1917 ve vydání deníku „Diário de Notícias“, není zdaleka jediný historický důkaz o předpovědi jevů, které se udály ve Fatimě. Jak to vypadá, jiná duchovní skupina v Portu, také obdržela stejnou jasnou informaci, že "něco transcendentního" se asi stane 13. května.

Ve skutečnosti, nebyla tato předpověď odhalena v nevýznamných novinách s malým nákladem, ale ve vydání hlavních deníků tohoto města a vlastně v celém Portugalsku - včetně „O Primeiro de Janeiro“ (který v té době měl největší náklad v severním Portugalsku), v „Jornal de Notícias“, a „Liberdade“, právě 13. května 1917.

V tento den, tyto tři noviny (možná byly i jiné) zveřejnily text datovaný dva den předtím, podepsaný psychickým jménem Antonio, rezident v Portu. Podstatou jeho předpovědi bylo:

„Dne 13. tohoto měsíce, se stane událost, s ohledem na válku, která bude mít vliv na celý svět.“ V Jornal de Notícias, napsali, že jde o "Senzační odhalení," vysázené tučnými černými písmeny, s textem týkajícím se událostí I. světové války, k nimž došlo na "duchovní úrovni." V ostatních novinách, novináři dělali vtipné komentáře. *(Jak je vidět, psychické proroctví bylo nepříjemné pro hlavní směr učenců té doby, stejně jako pro dnešní profesionální skeptiky).*

Fig. 3 – News story predicting the events at Cova da Iria, published on the day of the Fátima events, May 13, 1917, in the *Jornal de Notícias*.

V novinách *Liberdade*, bylo řečeno, výsměšným tónem, že 13. května se stane něco důležitého, se vztahem k válce, velmi dokonalé a bude to mít velké důsledky. Pokud se to nebude konat, pak budou zdiskreditováni duchovní a jejich hmotná inkarnace!

Nic netušící novinář by si měl něco více o tom přecíst, než něco zveřejní. Kromě toho, že odhalil sebe jako proroka, tím, že přidal svá vlastní slova, jako "velká transcendence a velké následky" do vydání, což ale bylo ve skutečnosti to, co se stane při zjevení ve Fatimě!

Známý novinář té doby, Guedes de Oliveira, který psal pro „O Primeiro de Janeiro“, komentoval zásadní obsah Antoniova projevu.

V těchto novinách se zjevení objevilo na přední straně pod titulkem, "Spiritismus". Byl to vysoce odborný článek příznačně úměrné velikosti, co se nakonec stalo.

Guedes de Oliveira (Henrique Antonio, 1865 - 1932), je známou osobností, jehož životopis můžete číst v

Grande Encyclopedia Portuguesa e Brasileira (Velká encyklopedie Portugalska a Brazílie).

Protináboženský republikán během doby monarchie, byl divadelní spisovatel, byl oceněný mezinárodně uznávaný fotograf a ředitel školy výtvarných umění v Portu. Zabýval se oborem architektury a domy, které postavil, stále stojí, obývané jeho následovníky ve městě Rio Tinto, kde je také ulice a alej pojmenovaná po něm.

Publikaci bulletinu, předtím otištěného v Jornal de Noticias, uvádí slovy: "Právě jsem obdržel senzační informaci - renomovaný novinář dal tvar myšlenkám, které následují. Vzal jsem extrakt z jeho slov a zvýraznil kurzívou určité části, abych zvýšil význam určitých slov, které, jak se zdá překračují význam této obdržené zprávy:

Obr. 4 - Guedes de Oliveira, reportér, který improvizoval na předpokládaný případ 13. května 1917 (s laskavým svolením rodiny Guedese de Oliveiry).

Dnes, dne 13. května 1917, jsem netušil, zda naši čtenáři uvidí soucitnými očima, co předpověděl spiritista, pan Antonio. Akce se uskutečnila a všichni jsme z ní nabyli tak hluboký dojem, jako by se pod našima nohama otevřela propast.

Zásah těch, kteří existují mimo naši Zemskou kůru, jaký se nyní objevil, nemůže mít na nás žádný dopad, ale je skutečně alarmující, že dostáváme tuto informaci od zapálených obhájců pravdy. Nikdy jsem si nemyslel, že bychom mohli být v tak úzké komunikaci s bytostmi jiného světa.

Obr. 5 - Avelino de Almeida (1873- 1932), stálý dopisovatel pro O' Século. Reportér případu "The Miracle of Sun". Se svými ateistickými názory objektivně informoval Portugalsko. (Sebastiano Martins dos Reis v „In the orbit of Fatima“.)

Guedes de Oliveira potvrzuje, že obdržel časopis „Luz nas Trevas“ (Světlo v temnotách), vydávaný skupinou spiritistů. Vezměte na vědomí, že novinář se nikde neodkazuje na světovou válku, jak je uvedeno v bulletinu, ale vždy na další akci.

Zdůrazňuje:

Ted' s dopisem od pana Antonia, musím přiznat, že všechno, co jsem udělal je, že jsem oznámil událost, s cílem vytvořit světlo v temnotě vaší duše. Jaké tajemné síly to mohly být, které jednají na podkladě pozemských záležitostí, s jejich nevysvětlitelným vlivem? Jak jsou například schopni, levitovat železný stůl bez jakéhokoliv fyzického kontaktu?

Později, na korespondenčním lístku, Guedes de Oliveira vyjadřuje myšlenky, které jsou přinejmenším zvědavé, a které

bychom mohli posoudit jako nepravděpodobné, mu někdo s protináboženskými sklony napsal:

Není přijatou pravdou, že účel světí prostředky? Kdo říká, že tato zásada, tak častá v přírodě, čekala až do 13. května, jak se dnes projevila a jak ji oznámil Antonio způsobem, který silně zapůsobí na celý svět? Jak vysoký stůl si nastavíme?

Téměř o sto let později, vidíme, že události ve Fatimě nadále "silně zapůsobily na celý svět," bez ohledu na to, zda do nich budeme promítat víru nebo její výklad. "Jak vysoký stůl si nastavíme?" ptá se. Nakonec jsme neviděli, že by se nějaký stůl sám zvedl, i když de Oliveira používá termín "stůl" v přeneseném slova smyslu. Ale v tento den, v malé vesnici, se to opravdu stalo, kdy se oltář světového významu pozvedl na "oltář světa," jak je Fatima známá. A tento oltář je tím druhem „stolu“.

Fig. 6 – Front page of *O Século*, describing "The Miracle of the Sun."

Obr. 6 - Přední strana *O Século*, popisující "The Miracle of Sun" a zvýrazněné foto svědků.

V velkou pravděpodobností, de Oliveira zavřel oči, aniž by si plně uvědomoval, jako reportér v této jednoduché reportáži, jak mimořádná to byla akce!

Co se to stalo? Proč noviny přijímaly takové zprávy pouze od nějakých spiritistů? Proč přisuzovaly takový význam sdělení, pocházejícím od psychopatů a spiritistů - davu, který se netěšil velké úctě novinářů?

Obsah článku byl publikován ve třech Portugalských předních novinách. A byl dán na titulní stránky těchto novin. Guedes de Oliveira a Avelino de Almeida, který popsal pro *O Século* (Století) takzvaný "Miracle of the Sun", k němuž došlo 13. října, byli nejdůležitější portugalští novináři své doby. Byli to staří dopisovatelé dvou nejdůležitějších novin v Portugalsku, které existovaly před érou televize. Co je významné je to, že zášní experti z portugalských médií byli přítomni na zjevení ve Fatimě a pomohli tak s propagací akce.

Je faktem, že oba byli protináboženského smýšlení, takže se nezdá, že by přes duchovní výklad informací, šli daleko za rámec empirie a objektivitu každodenní žurnalistiky.

Mohou být tyto zprávy výsledkem pouhé náhody? Nezávislé dohady o původu tohoto jevu a předpoklad, že ho způsobili nějakí "agenti", tak by se mohl možná někdo domnívat, že tento řetězec událostí odpovídá logicky tomu, že byl předem oznámen a naprogramován, jako klam do nejmenších detailů mimozemskými bytostmi, na rozdíl od pokojného zjevení ducha nebo mariánského zjevení, podle katolické víry?

Přemýšlejte o tom všem, ale mějte vždy na zřeteli, vaši vlastní předpojatost!

Zprávy odjinud - klasické varianty.

Fenomén "automatického psaní," samozřejmě není omezen na případ Fatimy. Podle klasifikace experimentální parapsychologie, to je forma ESP neboli telepatie. Během několika posledních desetiletí, laboratorní experimenty psychotroniců a médií provedené v několika zemích ukázaly, že je platnou formou kontaktu s údajnými bytostmi, spojovanými s moderními neidentifikovatelnými vzdušnými jevy. Proces automatického psaní byl zjištěn v mnoha případech zpráv, které pravděpodobně pocházejí z jiných světů nebo jiných úrovní reality.

Stručně řečeno, "automatické psaní" není striktně zařazeno mezi "spiritistické" praktiky. To se také vyskytuje:

- V základech náboženství.
- V mariánských zjeveních.
- Mezi současnými kontaktéry a unesenými.

Automatické písmo bylo známo již v antice. Bible obsahuje pasáže, "inspirované" ze strany "Pána" a uvádí, že její text je "jeho Slovo", tedy hovoří se o "automatickém písmu." V knize Daniel, kapitoly 5, verše 5 až 7, se můžeme dočíst:

„V tu hodinu se ukázaly prsty lidské ruky a něco psaly na omítku zdi královského paláce, naproti svícnu. Král viděl zápěstí ruky, která psala. Tu se barva králova obličeje změnila a myšlenky ho naplnily hrůzou, poklesl v kyčlích a kolena mu tloukla o sebe. Král mocně zvolal, aby přivedli zaklínače, hvězdopравce a planetáře. Babylonským mudrcům král řekl: Kdokoli přečte toto písmo a sdělí mi výklad, bude oblečen do purpuru, na krk mu bude dán zlatý řetěz a bude mít v království moc, jako třetí po mně.“

Islám učí, že když Mohamed psal Korán, jak mu ho diktoval archanděl Gabriel, bez něhož by Prorok nemohl číst nebo psát.

Historie římské katolické víry obsahuje mnoho negramotných světců, například svatou Hildegardu z Bingenu (1098-1180), která nicméně také začala psát pod vedením neznámých hlasů.

V současné době, se o "automatické psaní" postaral rozkvět spiritismu od poloviny 19. století. Kupodivu, to bylo široce ohlašováno "zjevením" světlých ženských bytostí, doprovázejících tento jev. Při "automatické psaní," médium žádá o tužku a papír a náhle se jeho nebo její ruka začne postupně pohybovat a píše stále zřetelnější zprávu, diktovanou "někým", kdo pro spiritisty znamenal ducha bez těla.

V každém případě se zdá, že během tohoto období, zejména v lednu 1850, byly ženy v úzkém spojení s duchy mrtvých, podle počtu případů, které byly zaznamenány. Během církevního vyšetřování Rosy Tamisierové (20-letá žena, která tvrdila, že viděla Pannu Marii), její kamarádka, Josefina Imbertová vypověděla, že Rosa ji požádala, aby zůstaly v kontaktu písmem a Josefina jí odpověděla, že ona neumí psát. "Umíš to," řekla Rosa. Krátce poté, Josefina ucítila nutkání uchopit pero a bez nejmenších obtíží napsala dlouhý dopis Rose.

Zajímavý typ "zprávy", podobně jako u Fatimy, v tom smyslu, že její účastníci to

předpověděli, se vyskytl v Orange, ve Francii v roce 1974, kdy kaplan z letecké základny, otec Molisson, zkoušel hypnózu pro lékařské účely. Jeden den v únoru tohoto roku, se mu podařilo uvést 15-letého studenta vysoké školy do hlubokého transu. Když téměř zmodral, žák začal mluvit a hlasitě oznámil, že brzy přistane UFO, v noci za úplňku. Přesný čas a místo konání této akce nebyly specifikovány.

Příští den, kněz narazil na 25-letého učitele němčiny, který se ho zeptal, zda by ho také mohl zhypnotizovat. Neznal toho studenta. Poté, co upadl do transu, se ho kněz zeptal, jaká byla poslední zpráva. Opět byl kaplan překvapen, když mu učitel řekl, že UFO přistane během tří dnů, mezi 23:00 až 24:00, u malé vesničky St. Gilles. V ten den, pastor a šest jeho přátel šli do St. Gilles a byli svědky různorodé skupiny UFO.

Nastíněný aspekt událostí ve Fatimě se zdá, že by se vešel do úzkého schématu kontaktů a situací, které vyšetřovatelé UFO nazývají "blízká setkání čtvrtého druhu." Někdy v průběhu tohoto druhu případu je obtížné rozeznat, zda jde o fyzické objekty, kterých se to týká a zda jsou to hmotné technologie. V jiných případech, existují jasné důkazy na náboženský obsah (nebo duchovní aspekty), který je odlišný od svědectví o atmosférických jevech.

Než dospějete k jakýmkoli závěrům, pokud jde o charakteristiku těchto typů zpráv, rychle prodiskutujeme dva klasické případy, týkající se "automatického psaní", které spadají mimo parametry mariánských zjevení. Astrofyzik a počítačový vědec Jacques Vallée je popisuje ve svém pojednání „The Invisible College“.

Valée odkazuje na případ, který nazývá "7171." Jednalo se o médium, které po mnoho let psalo "zprávy", pocházející od neznámého zdroje. Ve shodě s psychology, tito neznámí poslové tvrdili, „přišli proto, aby zharmonizovali Zemi se zbytkem vesmíru, protože znají budoucnost,“ a když je požádal, aby udělali jakýkoliv fyzický efekt (světlo nebo zvuk), tak reagovali, že „až přijde ta správná chvíle...tak se to stane.“

Jiný příklad citovaný Valléem odkazuje na setkání ve Washingtonu DC, v roce 1959. Osm úředníků, co se zabývalo studiem UFO a kontakty s nimi, připravilo setkání za zavřenými dveřmi. Z těchto osmi, jeden byl plukovník Friend z projektu Blue Book, druhý byl zástupce vojenského zpravodajství a další byli specialisté CIA.

Organizátor setkání, pan "Talman" (pseudonym mu dal Valée), mluvil o ženě, která, „kontroluje jako neznámá síla, automaticky napsané odpovědi pocházející od údajného mimozemského subjektu.“ Zprávy „pocházejí od zdroje nazývaného AFFA.“ Žena nechává ruku s perem nad papírem, a vede ji svou silou. Psychiatri studovali několik stovek těchto zpráv, které byly napsány bez vědomé kontroly paže náhradní osobnosti média.

Zajímavé v těchto zprávách je, že neznámý zdroj jako AFFA prorokoval, že „nebude třetí světová válka, že katolíci nejsou vyvolení národa, a že všichni lidé na výše zmíněném zasedání by mohli být svědky UFO, kdykoli by chtěli.“ Podle Vallée, ve 14:00 hod. všech osm mužů vidělo objekt „ve tvaru disku, s jasnými obrysy“ letící nad Washingtonem DC, který přesvědčil mnoho lidí o neskutečné síle této inteligence a její technologii.

Vlastnosti a obsah náboženského poselství

Je zajímavé poznamenat, že výskyt "automatického psaní", je rozdělen rovným dílem mezi mystiky a šílence, mezi svědky UFO a mariánská zjevení. Zde je srovnání tří případů:

- **Mysticko-náboženský:** "Ve Španělsku, 2. června 1557, Matka Tereza (1515- 1582) seděla před listem bílého papíru. Nevěděla co říct ani jak začít. Najednou měla vizi. "hradu uvnitř duše," a na konci tohoto sdělení, upadla do extáze. Když se vrátila k vědomí, kus papíru, byl zcela pokryt jejím písmem.

- **Svědék UFO:** 24. dubna 1959, Helio Aguiar pozoroval UFO nad Brazílií. Se svým aparátem po ruce, začal fotit podivný objekt, vznášející se mu nad hlavou. Přitom omdlel. Když se zotavil, všiml si, že je tam kousek papíru se vzkazem, psaným jeho vlastní rukou, kde četl:..."Jaderné experimenty pro válečné účely se musí okamžitě zastavit. Rovnováha vesmíru je ohrožena. Jsme stále na pozoru a připraveni zasáhnout."

- **Mariánská zjevení:** 18. června 1965 v Garabandalu, ve Španělsku, Conchita Gonzalez, zatímco upadla do náboženské extáze, přijala zprávu. Po návratu do normálního vědomí, prohlásila Conchita, že napsala slova, která slyšela. Několik filmařů a fotografů zdokumentovalo těch pár řádků, napsaných na obyčejném papíru z poznámkového bloku.

Tyto zprávy, údajně pocházející ze zdroje mimo subjekt, co je napsal, apelují zásadně na naši víru, a tím v první řadě mění naše logické myšlení a hledání konečné příčiny nebo dokonce implicitního procesu. Podle Jacquese Vallée, podstatou zprávy je, že jsme požádáni, abychom jí věřili, i když ji nepochopíme a pozastavili jsme náš racionální úsudek. Autor a paranormální výzkumník John Keel si myslí, že informace obsažené v těchto komunikacích jsou omezeny na to, co nám říkají, že chceme slyšet, místo toho aby říkaly to, co ještě nevíme, a byly pro nás užitečné.

Již několik desítek let, otec Salvador Freixedo studoval markanty vzájemných propojení mezi "posly", spojené s fenoménem UFO, které souvisejí s mariánskými zjeveními. Ve schématu charakteristik zjistil, že tento jev je zkoumán nelogicky a nesmyslně, jak poznal v několika případech. Shrnl své poznatky, z těchto typů zpráv do typické trajektorie:

- Zprávy jsou přijímány pomocí vizí či návštěv zřejmě antropomorfních bytostí.
- Obsah zpráv je v souladu s kulturním prostředím kontaktované osoby, i když to může zahrnovat témata, se kterými není příjemce osobně obeznámen.
- Nejprve mají zprávy zvýšený důraz a styl, stejně jako jejich ideologický obsah, ve své písemné podobě. Krůček po krůčku, nicméně zprávy degenerují a často končí přenosem nesmyslných banalit. Když jsou zprávy spojitě, udržují svůj původní tón a mohou se stát opakované a závažné.
- Stejným způsobem, jak se jejich obsah může zhoršovat, také se tak děje v režimu jejich příjmu. Nakonec, příjemce cítí, že jeho mysl je porušována. Čím více impulzivní a méně inteligentní příjemce je, nakonec nemůže zvládnout to, čemu je jeho mysl vystavena a může se nakonec stát narušenou osobností.

Nepřesnost takových zpráv - jejich rozpory, jejich chyby, když se objeví, odrazují mnoho lidí, kteří je obdrží. Naopak, mnozí se stali jejich fanatickými stoupenci. V některých případech, jsou zprávy pozitivní a odrážejí hodnotné zásady, jako v případě lidí, kteří obdrželi pokročilé inovativní nápady, nebo mluví o "osvícení." Častěji však předpovídají závažné katastrofy a konec světa, jako jejich společný jmenovatel. Zatímco taková předpověď se ještě nevyplnila, zdá se, že méně důležité předpovědi jsou často splněny. A co je nejdůležitější, je často tajná část zprávy, která může být řečena jen určitým osobám, po určité době.

Vnější podmínky zprávy ze 7. února 1917

Pojďme se blíže podívat na to, co se mohlo stát, když lisabonští spiritisté obdrželi zprávu předpovídající důležité události, které měly konat 13. května 1917. Kromě diskuse o relevantnějších otázkách, jako je vztah mezi podvědomím média a obsahem skutečné zprávy (viz přepis), by mohla být konstruována další hypotéza, která není v rozporu s vedlejšími pojmy, že existuje nějaký hmotný subjekt, který je zodpovědný za přenos zpráv a je to druh bilaterálního telepatického vztahu. Pokud jde o "automatické psaní", řekl bych také, že může být reprezentováno jakýmsi přenosem skrytých detailů termínovaných budoucích událostí.

Bylo by nemyslitelné, abych navrhl možnost, že došlo k autentickému jevu jasnozřivosti, bez zásahů vnějšího zdroje nebo inteligence?

Je zřejmé, že tyto hypotézy kolidují s běžnými představami o prostoru a čase. Mnoho dnešních odkazů bych mohl na tento bod aplikovat, nicméně se to týká nových einsteinovských modelů fyziky. Postačí, když řeknu, že je toho v nové fyzice tolik a uvnitř našeho vzrůstajícího chápání reality, co se odchyluje od subjektivity a relativismu, vyjádřené zde autory této knihy. Tyto myšlenky byly dávno naočkovány Carlovi Jungovi a byly v poslední době dále rozvíjeny Rupertem Sheldrakem, Bernardem d'Espagnalem, Kenem Wilberem, Davidem Böhmem a dalšími velkými mysliteli o nejhlubších záhadách života.

V každém případě, za našimi hypotézami a naši zarputilou snahou chrlít teorie o těchto "náhodných" a nezvladatelných jevech, máme ve skutečnosti k dispozici dobrá, závažná data, vycházející z parapsychologických studií, které propůjčují překvapivě silnou podporu pro možnost, že vrozené nadání jednotlivce nebo jednotlivců, zapojených do mimosmyslových schopností, lze aktivovat podmínkami prostředí.

Proto jsme se zavázali najít replikaci podmínek, obsažených v "automatickém písmu" Lisabonské záležitosti, za jakých se jejich předpověď událostí, které se uskuteční ve Fatimě, konala. Je to obdobná situace, jako se scénářem "automatického psaní", které může být opakováno za kontrolovaných podmínek, jako vědecký experiment? Takovéto experimenty byly provedené badateli v bývalém Sovětském svazu a byly obecně popsány jako „silové pole“ lidského jedince, které reaguje dynamickým způsobem, ve srovnání s jinými druhy sil. Tato myšlenka „kosmické biologie“ vznikla v bývalém Sovětském svazu.

Badatelé, jako Konstantin Kobyzev a A. L. Chipevsky, objevili korelace mezi slunečními cykly a velkým stěhováním národů, vzpourami, válkami a revolucemi. Další sovětská skupina, řízená Lunačarským a Semaškem, potvrdila tuto teorii. Během těchto období, magnetických bouří, které přerušují komunikaci a shodují se s vyšším počtem sebevražd a psychóz.

Západní vědci, jako je Cecil Maby, Robert Baker, a Michel Gauquelin, souhlasili se Sověty. Leonard Ravitz navrhl, že fáze Měsíce, postavení Slunce, kosmické záření, paprsky gama, sluneční skvrny a jakékoli jiné velké změny zemské magnetosféry mohou působit na pole sil, které obklopují lidské tělo. Tyto vlivy mohou působit stejně tak na poli psychokinetických efektů, jako obecně na mimosmyslové vnímání.

V tomto smyslu, sovětské výzkumy poukazují na vztah mezi magnetickými poli a telepatickými schopnostmi, které, podle historika Jacquese Bergiera byly středem studií, konaných po celá desetiletí institutem I. P. Pavlova. Z toho můžeme vyvodit závěry, že psychokinetické jevy a telepatie, jejichž důsledkem je "automatické psaní", jsou příkladem jevů, které mohou být aktivován pomocí magnetických polí a dalších umělých polí. V roce 1951, Ravitz napsal v „Yale Journal of Biology and Medicine“, že působení Slunce a Měsíce se projevuje v oblasti energetických struktur lidského těla. Sovětský vědec Sergejev potvrdil tyto údaje, když definoval nejdůležitější podmínky pro ESP aktivity v období, kdy sluneční skvrny narušují magnetické pole, obklopující Zemi.

To jsou společné podmínky pro spiritisty, mluvící o "vibracích". Zvýšení okolních vibrací, jak říkají, podporuje příjem informací přicházejících z jiného rozměru (v prostoru nebo čase). Chcete-li najít důkaz na podporu této teorie, rozhodli jsme se podívat do astronomických ročenek, abychom zjistili, zda neobjevíme nějaké zprávy o jakémsi cyklickém narušení magnetosféry, které by mohlo mít vliv na ideální podmínky pro příjem sdělení, týkajícího se 13. května 1917.

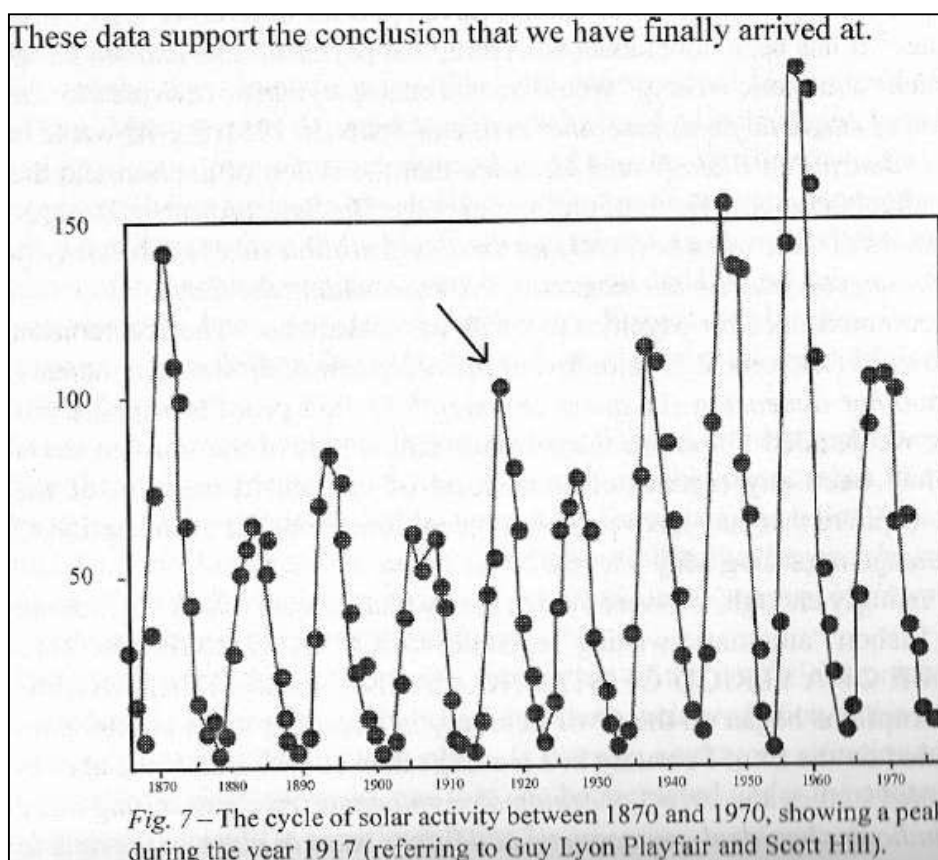
Kupodivu jsme byli schopni ověřit, že 7. února 1917 (datum příjmu "automatického písma" v Lisabonské epizodě) se objevilo přímo uprostřed období silné magnetické poruchy! Tato porucha začala 6. února ve 14:00 hodin a skončila 8. února v 08:00 hod. Pokud výše uvedené údaje jsou přesné, tak anomální magnetické pole během tohoto období naznačuje, že

geomagnetických podmínky byly v té době vhodné, aby vyvolaly aktivaci mimosmyslových schopností, a to může být tím, co dalo podnět k ohromující a přesné předpovědi, týkající se 13. května 1917! Níže uvedená tabulka zobrazuje geomagnetické hodnoty během tohoto období.

TABLE 1

1917 Geomagnetic Readings (Western Declination)	
February 6 th – 15° 50'32" 2:00 p.m.	Disturbances
February 7 th – 15° 41'50" 8:00 a.m.	
February 7 th – 15° 52'57" 2:00 p.m.	
February 8 th – 15° 42'57" 8:00 a.m.	

Ale to nejsou jen potvrzení dat. Dokonce jsme našli i zdroj těchto poruch. Byl to vrchol cyklů aktivity slunečních skvrn, odpovídající době, které se to týká. Bez úmyslu to učinit, jsme se tak ocitli přímo uprostřed fenoménu UFO. Kanadský vědecký pracovník Wido Hoville studoval různé korelace mezi cykly sluneční aktivity a pozorování UFO. Analýza jeho grafu potvrzuje, že rok 1917 byl vrcholným rokem aktivity slunečních skvrn!

Tedy cítíme, že lze pohodlně připouštět výsledek lisabonským vědcům, kteří channelingem předpověděli události 13. května 1917. Jejich vítězství je svého druhu překročením jednoduchého přijetí nebo odmítnutí, bez ohledu na jejich subjektivní víru, a bez ohledu na naše pocity o jejich víře.

Pokračujeme-li v oblasti hypotézy, tak je něco, co ji začíná definovat. S tolika shromážděnými fakty z takových různých zdrojů, je věrohodnost předpovědi ze 7. února vysoká, kterou již nelze připsal na konto pouhé intuice. Jistě, stejná skupina byla svolána stejným způsobem při různých příležitostech již dříve, aniž by však zveřejňovala jiné případy automatického psaní.

Takže, kterým magickým uměním se stalo, že se tato událost konala, přesně ve správný čas?

2. Strategický průzkum Fatimy

V oblasti Nossa Senhora dos Prazeres de Aljubarrota, se objevil tajemný obraz Panny Marie. Říká se, že tráva již neroste na půdě, nad níž se obraz objevil.
Carlos de Azevedo

Budoucí mise při hledání života mimo Zemi, by z nutnosti zahrnovaly vyčerpávající mapování cílové oblasti prvního kontaktu. Skutečně, toto bylo prováděno při nedávné misi k planetě Mars.

Když se podíváme na 930.000 čtverečních stop (86.400 m²) volného prostranství kolem baziliky ve Fatimě, což je dvojnásobek velikosti náměstí svatého Petra v Římě, napadne vás jedna otázka: Proč Cova da Iria?

Zavede nás to potom na jakýsi "strategický průzkum" místní oblasti, kde ke zjevení došlo. Oblast kolem Fatimy byla osídlena již v pravěku. V souladu s Aristidem Amorim Girao, celá oblast je poseta fosíliemi dinosaurů, Neolitické artefakty a zříceniny prastarých hradů, tvrzí, a četné zbytky římské zdiva, jsou všechno důkazy o významném centru osídlení ve vzdálených časech.

Místní legenda má za to, že během arabské okupace Portugalska, guvernér oblasti měl dceru Fatimu, která byla pojmenována podle proroka Mohammeda. K jedné z mnoha šarvátek došlo poté, portugalský feudální pán, Gonyalo Hermigues, unesl guvernérovu dceru. Ovlivněna jeho krásou, se vdala za svého věznitele. Po konverzi ke křesťanství, si Fatima změnila jméno na "Oureana." Jako, svadební dar, král Afonso Henriques udělil obci Abdegas a okolní oblasti právo, stále zachovat názvy Fatima a Ourem od té doby, ačkoli název Abdegas byl opuštěn již po morové epidemii v roce 1136.

Od nejstarších dob, dvě protichůdné civilizace, rozdělené náboženstvím a kulturou, se staly sjednoceny tajemství života a vydaly se na současnou cestu, na základě světově proslulé události jistého druhu.

Místní podmínky a geologie

Geografické podmínky - Fatima se nachází 86 mil (139 km) od Lisabonu a 16 mil (26 km) od Leiria. Podle Marii de Fatima Rodrigues, se nachází v pobřežní provincii Beira Litoral, na místě zhruba 39° 38' severní šířky a 8° 40' západní délky. Oblast kolem Cova da Iria představuje nejnovější vývoj společnosti v Portugalsku. Do roku 1917, byla Fatima zaostalá vesnice, nacházející se ve vyprahlé krajině, posetě větrnými mlýny. Do roku 1585, byly okolní pozemky majetkem cisterciáckých mnichů, z diecéze Leiria. V 19. století, se země stala součástí patriarchátu Lisabon, až do roku 1918, kdy papežská bula, ze dne 17. ledna, vrátila pozemky orgánům Leirie.

Byl zde malý počet rozptýlených jednopatrových domků, všechny stejné, velmi pečlivě obílené, s velkými komíny. Připomínaly kuriózní chaty Algarve, všechny měly malé stodoly, připojené po stranách, jako přístřeší pro hospodářská zvířata. To je místní panorama, jak je popisuje hlavního svědek zjevení ve Fatimě, Lucia. Bydlela také v takovém domku, v obci Aljustrel, kde se všichni svědkové události narodili.

Tehdy, stejně jako dnes, město Nova de Ourem, v okrese Santarém, spadalo pod místní úřad Fatimy. Nacházelo se na kopci v Aire Range, v nadmořské výšce je 1152 ft. (352 m) nad hladinou moře.

Tektonické podmínky - Fatima je plošina, protkaná četnými poruchami v severozápadně-jihovýchodním směru, rovnoběžně se svislými útesy a jeskyněmi Alvados, Mira de Aire a Minde.

Seismologické podmínky – V letech 1755 a 1909, zasáhla tento kraj velká zemětřesení. Od té doby bylo zjištěno, že zemětřesení z roku 1755 mělo neuvěřitelných 9,0 stupňů RichtEROVY stupnice, jak prošlo přes Fatimu a Vila Nova de Ourem. V oblastech kolem Batalha a Reguengo do Fetal, došlo k záchvěvům půdy o velikosti 7,0 stupně RichtEROVY stupnice. Otřesy z roku 1909 byly v rozsahu 7 až 8 stupňů RichtEROVY stupnice.

Hydrologické podmínky - Tato oblast je protkána kotlíkovými otvory, stejně jako podzemními jezery, řekami a jeskyněmi. Na velmi staré mapě z 20. května 1560 je zobrazena řeka, procházející Aljustrel, která ústí do Tejo River. Rovnoběžně poruchy s velkými příčnými zlomy Mira-Minde a podélné zlomy, rovnoběžné s mísami, jsou zdrojem podvodních řek, které proudí ve vápenitém masivu, z něhož se řeka Alltinda dramaticky vynořuje z podzemí, v blízkosti města Casais Martanos.

Krasové závrt - V tomto regionu, jsou dominantními topologickými rysy mnohé malé závrt, které místní obyvatelé nazývají "jeskyně." Některé z nich jsou spojeny s dávnými legendami o mimořádně výjimečných bytostech, samozřejmě i asymetrickou Cova da Iria, kde se Fatimské zjevení původně konalo.

Tento krasový závrt nebo "jeskyně", která dříve byla asi 650 stop (200 m) hluboká, již neexistuje, protože se jí dotkly masivní terénní práce, prováděné při stavbě svatyně. Na tomto místě je teď malá kaple, asi 35 stop (10 metrů) na šířku.

Fernandes Martins navrhuje, že tato "jeskyně" byla možná ještě větší velikosti, než je výše uvedeno. Krasový závrt může být definován jako topologická deprese, typická pro vápenaté regiony, obvykle kruhového tvaru, širší, než hlubší, v důsledku říční eroze. Často se v ní může hromadit splavený jíl a pokračující vápenité usazeniny. Občas se dna těchto závrtů zhroutí do podzemní jeskyně, které jsou umístěny pod nimi.

Jeskyně v regionu z Fatimy - v místě zvaném Charneca, je skupina podzemních prostor - Algar da Aguia - zhruba 985 stop (300 metrů) od místního kostela. Některé jsou až 2297 stop (700 m) od tohoto místa, je zde jeskyně asi 328 stop (100 metrů) v průměru. Dále od stejného kostela je největší jeskyně velká 985 stop (300 m), který se skládá z mnoha místností, velmi podobného charakteru, jako jeskyně Betharran, nedaleko Lurd v Francii.

Aristides Amorim Girao popisuje prehistorii regionu Fatimy. Zmiňuje se o návrší Hillock Fort, 1631 stop (497 m), které je situováno v prehistorické orientaci. Podél těchto rozeklaných vápencových útesů, je mnoho jeskyní, většinou s výhledem na Slunce. Hillock Fort není jediné místo, které stojí za zmínku. V návaznosti na sluje podél této zlomové zóny, se nachází citadela na vrcholu jiného pahorku, nazvaného Caramulo, v nadmořské výšce 1.378 stop (420 m) ve tvaru kopule. Tyto trhliny a jeskyně, pod tímto územím, dramaticky rozsáhlé, jsou místními obyvateli přezdívané jako "peří". V jedné z velkých jeskyní, je malý sladkovodní pramen. V dávné minulosti tam postavili malý oltář, kde jak se zdá, byly prováděny různé obřady.

Demografický a historický přehled regionu.

Demografický vývoj

Cova da Iria je jednou ze 32 vesnic v oblasti Fatima. Název místa, Iria, odkazuje na portugalskou mučednici, který se podle legendy narodila několik mil nedaleko, v oblasti Reguengo. Mučednictví tohoto děvčete je spojeno se smutným milostným příběhem, z oblasti víry. Ačkoli byla jeptiška, jeden šlechtic ji nařídil ze žárlivosti zabít. Její tělo bylo nalezeno v řece Tejo nedaleko Santaremu. Iria má stejný význam jako "Irene", a Saint Irene je jazykový kořen názvu místa, Santarem je město ve stejném okrese jako Fatima.

Obr. 8 - inženýr Mario Godinho, svědek "Miracle of the Sun", který ho popsals jako hvězdu, jako "magnetický disk" nebo jako "neleštěné sklo" (časopis Stella, leden 1962).

Fatima znamená v arabštině "paní" nebo "dáma". Irene znamená "mír" v řečtině. Tato dvě ženská jména jsou citována v katolické literatuře, vyjadřují pojem, známý jako "naše paní míru."

Okolí Cova da Iria popsals Mario Godinho v červenci 1917 jako „izolovanou lokalitu, plnou kamenných zdí, jako smutnou, opuštěnou krajinu, zastíněnou ponurými stromy, vyprahlými duby.“ Zemědělský inženýr ji později popsals „zázrak slunce 13. října“ jako „magnetický disk z neleštěného skla, osvětlený zezadu, zářící kolem svého obvodu a mající rotační pohyb.“ To byl podivný popis pro hvězdu, jako je naše Slunce a přesto velmi podobný několika dalším výpovědím, při pozorování neidentifikovaných létajících objektů.

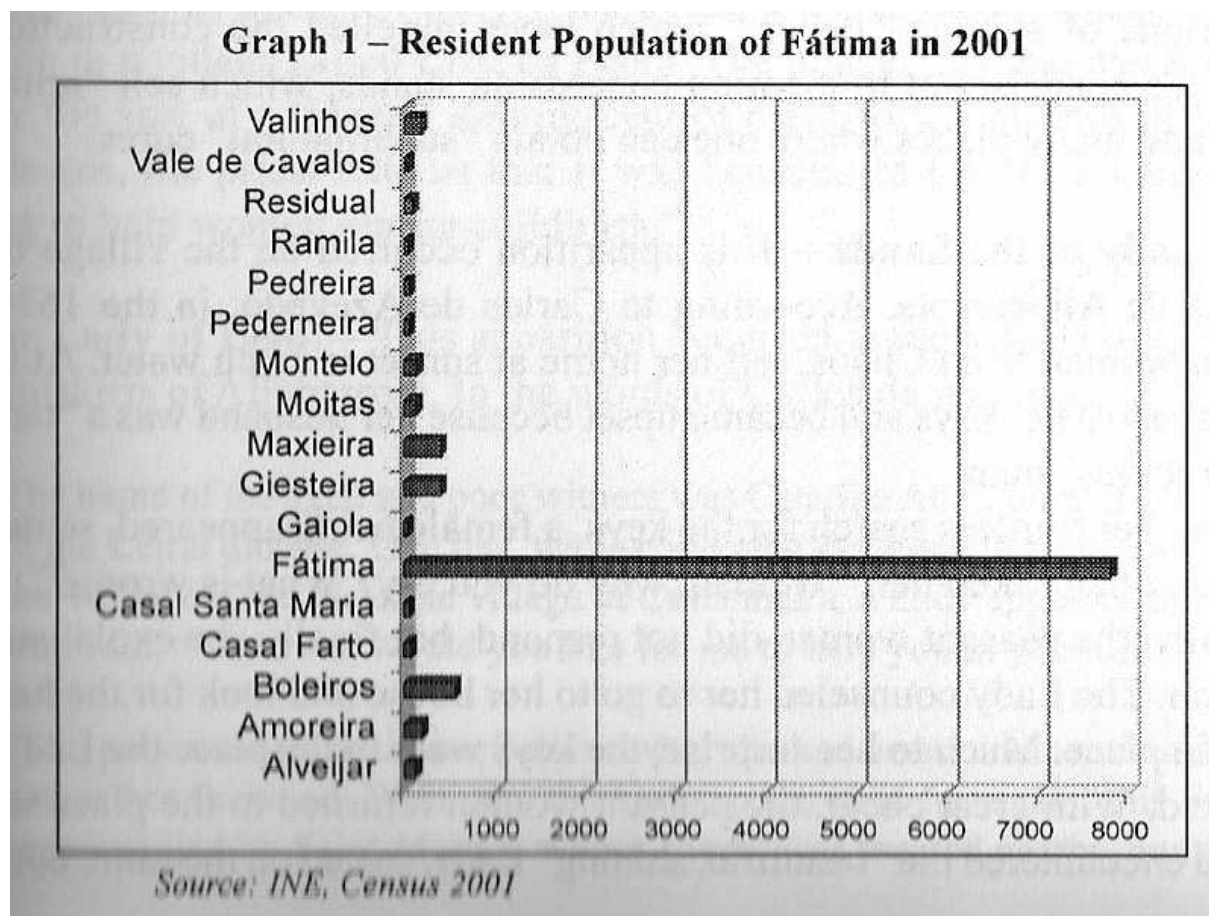
Podle populačního kritéria, byla tahle oblast virtuální pouští. První registrovaný porod v Cova da Iria byl 4. února 1924, i když farní registr místních obyvatel uvádí, že hlavní jádro obyvatel, se datuje od let 1922 až 1926, jak tvrdí Maria de Fatima Rodrigues. V této nehostinné zemi, byla na některých parcelách pěstována pšenice, kukuřice a oves. Kamení bylo mnoho a voda tam chyběla, to byly podmínky, které nutily farmáře nechat své pozemky ležet ladem po několik sezón. Z těchto důvodů převažovaly olivovníky, duby a další divoké stromy. Byl to právě jeden z těch malých dubů, nad kterým se "Naše Paní" vznášela toho 13. května 1917.

Podle sčítání lidu v roce 2001, 84 let po zjevení, bylo v okolí Fatimy už jen 17 vesnic. V této publikaci, místo „Fatima“ pohltilo mnoho jiných místních názvů. Blízká vesnice Aljustrel, poblíž místa, kde tři mladí pastýři, byli svědky zjevení, ani není uvedena. Cova da Iria také není uvedena, i když to odpovídá Fatimě nejen pokud jde o místní lidi, ale také proto, že to je oblast, kde došlo k historickému zjevení. V roce 2001, město s největší populací byla obec Ourém, s 10.302 obyvateli, z nich bylo 4.590 mužů a 5712 žen. Bylo tam 90 institucionálních skupin, 2528 lidí žilo ve větších domech a 3140 v klasických rodinách. Podle údajů tohoto samého sčítání, v 17 vesnicích v rámci oblasti Fatima, bylo 3079 budov s 5114 byty, a dále 118 nájemních domů.

Co se týká Cova da Iria, tenkrát to byla opuštěná starobylá vesnice, ale stala se obývanou mnoho let po zjevení. Údaje o bydlení jsou v tabulce, odkazující na místní obyvatele:

Population of the Villages Surrounding Cova da Iria in 2001					
Resident population	Men	Women	Families		Buildings
			Traditional	Institutional	
7788	3336	4452	2306	89	2018

Zdroj: Census 2001

Strategický průzkum Fatimy

I když v roce 1917, v okolí Cova da Iria byly jen pastviny, o 84 let později, převýšila dalších 16 vesnic v počtu místních obyvatel. Z celkového počtu 10.302 jedinců obce, v níž došlo ke zjevení zůstalo 7788 obyvatel, neboli 75,6% z celkového počtu obyvatel městečka. Neexistuje žádný jiný obdobný trend v růstu počtu obyvatel v Portugalsku. To vše bylo výsledkem "zázraku", ve formě nebeského zjevení.

Zjevení způsobilo problémy pro Ourém, který neměl dostatečné zdroje na podporu „Oltáře světa.“

Ostatní "mariánská zjevení" v regionu.

V jeho práci „Proč se Panna Maria objevila ve Fatimě“, Carlos de Azevedo vypráví příběh o

dalších zjeveních v regionu. Autor argumentuje, že nebylo pouhou náhodou, že si „Naše Paní“ z Fatimy vybrala tuto lokalitu, jako region s dlouholetou tradicí mariánských zjevení. Říká nám, že z 57 vesnic v diecézi Leiria, jich 27 mělo oficiální záštitu Panny Marie nebo někoho jiného svatého. A dodává: „Není jediná vesnice v této diecézi, kde Panna Maria není obzvlášť uctívána, není ani jedna církev nebo oltář, kde by její obraz neuctívali. To se nemusí zdát neobvyklé, neboť, v moderní době, kult Panny se rozmnožil do takové míry, že je možno ho uplatnit v celém křesťanském světě. Ale nemáme tu co do činění s pouhým kultem. V průběhu staletí, došlo v této oblasti k ohromujícímu množství zpráv o zjevení zářících "Paní", která způsobila výstavbu četných kaplí, nemluvě o různých stáncích, kde se prodává "zázračná" voda a mnoha místech, kde můžete získat "nadpřirozené" léky.

Naše Paní za Sands.

K tomuto zjevení došlo v obci St. Vicente de Aljubarrota. Podle Carlose de Azeveda, v roce 1630, kdy selka z Chaosu, opustila svůj domov při západu slunce, aby přinesla vodu. Na nějakém místě, ztratila klíče a byla našťavaná, protože její manžel byl "hrozný a divoký" muž. Během jejího marném hledání klíčů, se objevila žena, sedící na balvanu, která se jí zeptala: "Ženo, proč pláčeš? Co se děje?"

Zpočátku, žena rolníka nereagovala, ale nakonec jí vysvětlila svou situaci. Paní jí poradila, aby šla do svého domu a hledala klíče na určitém místě. K jejímu překvapení, klíče byly na místě, jaké paní naznačila. Žena se nadšeně vrátila na místo, kde se setkala s "krásnou, zářící" Paní, sedící na stejném balvanu. V tom okamžiku se Paní představila:

Já jsem Matka Boží a chci, abys šla k obyvatelům vesnice a řekla jim, aby postavili pro mě kostel, s názvem "Naše Paní ze Sands" a řekla, že když v něm zavolají její jméno, může se jim ulehčit od jejich onemocnění a horečky.

Během těchto pověřivých časů, mnoho lidí šlo k tomu balvanu, s cílem shromáždit kousky kamení a písku a dát si to do čaje. Biskup Dinis de Melo, zasáhl a nařídil, že kámen bude přemístěn do jeho domu, kde spí, v obci Aljubarrota. Překvapivě však biskup později ohlásil, že kámen zmizel a vrátil se na své původní místo na pole. Byl přesvědčen o tom, že někdo vzal balvan a nařídil, aby byl opět umístěn do jeho ložnice a mohl ho lépe chránit před vetřelci. Představte si jeho překvapení, když kámen znovu zmizel z jeho ložnice a objevil se na svém původním místě v terénu, stejně jako předtím.

Panna Maria z mříží.

Tento případ nezahrnuje zjevení, ale podivný obraz, který se objevil v obci Nossa Senhora dos Prazeres de Aljubarrota v roce 1568. Nebylo by tam nic divného navenek, kromě toho, že se vyskytly obdobné podmínky, jako z jiných oblastí neobjasněných jevů, týkajících se UFO. Říká se, že již nerostla tráva na místě, kde se obraz objevil. Jaký to byl obraz, že ho pojmenovali "Naše Paní z mříže"? Byl objeven místním knězem, Afonso Piresem, když se objevil na kusu kovové mříže v obci Cruz da Pedra. Obraz byl nepatrný a byl v kovu, „pouze velikosti prstu,“ připomínající prehistorickou figurku bohyně plodnosti. Kněz nám říká, že „bylo zvykem, aby Panna Maria pomáhala ženám během porodu.“

Naše Paní světla.

- Toto zjevení se objevilo v obci Cós, nedaleko okraje města Aljubarrota. Podle slov Carlose de Azevedo:

„Jméno staré a chudé svědkyně bylo Catarina Anes, narozena v Juncal, v diecézi Leiria. Jednoho dne, zatímco sbírala dříví na místě zvaném „Valley of God“, u obce Castanheira, se objevila Paní a jí se zdálo, že řekla, "Catarino, chtěla bys, abych vám pomohla ve vaší dřině?" Ubohá žena nemohla uvěřit tomu, co slyšela a dál sbírala palivové dříví. Vtom se Paní objevila náhle znovu, tentokrát doprovázená svatou Martou, jejíž kaple se nacházela v blízkosti a Paní jí řekla: "Catarino, následujte mě." Ale stará žena i nadále ignorovala, co vidí a slyší. Nemyslela si, že by to bylo možné. Nicméně, Paní se objevila potřetí a prohlásila, „Pojď sem, Catarino, chci ti dát klíč, který jsi ztratila.“

„Ztratila jsem klíč v lese,“ odpověděla Catarina, „jak by bylo možné, že byste ho mohla najít a vrátit mi ho?“

Paní natáhla ruku ke Catarině a předala jí klíč. Ačkoli se Catarina rozhodla nevěřit té podivné paní, šla za ní. Pokračovaly v chůzi, až dorazily na úpatí hory. Naše Paní nařídila Catarině vykopat jámu na úbočí hory, přibližně dvě stopy do země. Paní ji pomáhala vlastníma rukama. Nakonec z této prohlubně vytryskl krásný a silný pramen krystalicky čisté vody.

V tomto případě, nebyla podána žádná žádost o výstavbu kaple, ale Panna prohlásila před svědky: „Nyní budete vyprávět obyvatelům vaší země, že zde naleznou lék na všechny jejich nemoci.“

Biskup z Leiria, v té době Pedro Castilho, informoval o těchto událostech a založil tam kostel. První zázrak se stal v 1601. Voda z kašny vyléčila slepé, ochrnuté, a epileptiky. Zajímavé je, že tam byl obrovský dub, který vrhal rozsáhlý stín. Někteří z rolníků, se snažili odříznout jeho větve, to však nebyli schopní udělat, protože upadli stopu od úpatí kmene.

Tento odkaz připomíná starověké mytologické tradice, kdy dub byl nedílnou součástí kultu Druidů. Podle psycholožky Gildy Moura, Svatý Bernard doporučuje lidem, aby se modlili v dubových lesích, aby se dosáhlo nejrychlejšího spojení s Bohem. A dodává:

Spojení s antickými bohy se konalo obyčejně v okolí dubů. Nejslavnější odrůda dubu v Portugalsku je domácí „Quercus ilex“.

Zázračné prameny můžeme nalézt v průběhu všech civilizací. Příběhy o "Nebeské paní," která zachraňuje ženy a dává jim magické "léky" ve vodě, tvoří převážnou část zjevení od 17. století do současnosti. Zjevení, jako Lurdy, Fatima, a další, kde zářili "léčitelé", se objevily s ohromující frekvencí.

Naše Paní z Reguengo do Fetal

Jedna z nejstarších a nejoslavovanějších svatyní v regionu se nachází v oblasti Reguengo do Fetal, kde je kostel „Paní víry“. Legenda, která vznikla v tomto chrámu, je tato:

V době sucha a hladu, se mladá pastýřka potulovala mezi jejím zmenšujícím se stádem a povzdechla si. Když stála na poli, objevila se žena, která se jí zeptala:

"Proč pláčeš, maličká?"

"Mám hlad."

"Jdi se zeptat na chléb své matky."

"Už jsem se jí zeptala, ale ona nemá žádný, aby mi ho dala."

"Pokračuj, jdi do svého domu, a zeptejte se zase své matky na chléb, řekni jí, že jedna žena ti řekla, aby se podívala do skříně, protože tam je chleba."

Dodržela pokyn Paní, holčička šla domů, řekla tu zprávu její matce, která otevřela skříňku, kde byl obvykle uschováván chléb a zjistila, že je plná chleba, „tak vynikajícího a krásného, že to vypadalo, jako by nebyl uhněten na této Zemi.“

Když uspokojila svůj hlad, šťastná malá pastýřka se vrátila na místo zjevení, kde se setkala s Paní, která jí řekla:

„Jdi za obyvateli vaší vesnice, a řekni jim, že jsem Matka Boží a chci, aby na tomto poli postavili kapli, kde budu uctívána.“

Malá holčička předala poselství Paní svému lidu. Když lidé pochopili význam této události, šli na místo tohoto zjevení, byli plni štěstí a našli tam malý, krásně vytištěný obrázek Nejsvětější Panny Marie a vedle něj zázračný pramen. Jeho voda učinila mnoho zázraků. Není známo, kdy došlo k tomuto zjevení, ani kdy byla vysvěcena jednoduchá kaple pro „naši Paní Reguengo do Fetal.“

Naše Paní z Urtigy

V tomto příběhu, byla svědkem opět mladá pastýřka, v té době nemá. Toho dne, kdy hnala své ovce do vesnice Fatima, se jí zjevila Paní a požádal ji o ovci. Malá pastýřka, která nikdy neuměla mluvit, náhle zjistila, že je sama schopna reagovat na otázku Paní a řekla jí, že by musela požádat o povolení svého otce. Potom paní odešla. Když se to její otec dozvěděl, byl překvapený, když viděl, že jeho dcera mluví. Věřil v pravdivost zjevení a řekl holčičce, že by jí mohla ovci dát, ale nic jiného, kdyby to paní požadovala. Zářící radostí, pastýřka běžela zpátky na místo, kde se setkala s Paní, která jí řekla, aby byla postavena na tomto místě malá kaple na její počest.

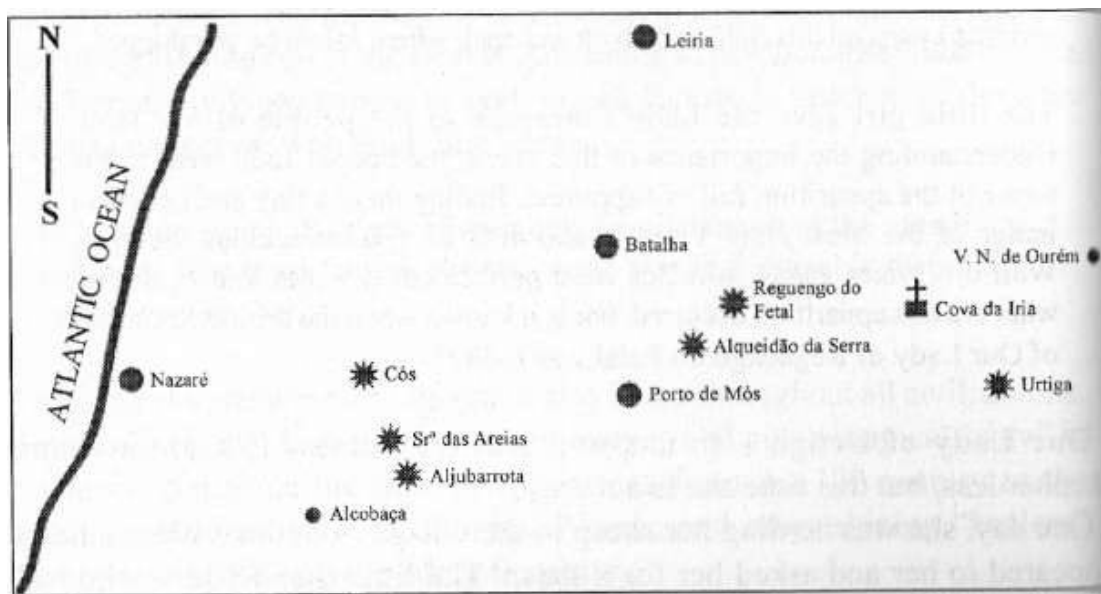

Fig. 9 – Locations of the apparitions of “Our Lady” in the region around Cova da Iria

Ale příběh nekončí. V článku nazvaném „Ve vesnici Fatima se dvakrát zjevila Matka Boží,“ Paulo António Dersé nám sděluje, že když jeho otec přijel na místo, našel zde hrubě otesanou ikonu Panny Marie, uprostřed vysoké trávy. „Bylo to tam, kde si Matka Boží přála, aby byla vybudována kaple.“

Otec, který dobře znal oblast, si nemyslel, že by to bylo dobré místo k vybudování kaple. „Panna Maria by určitě nezajímala moc o to, zda má být postavena na kopci nebo v chráněném údolí, druhé místo by bylo pro kapli lepší, stejně jako pro zbožné lidi, protože na vrcholu tohoto kopce je velmi větrno.“

Vzal ikonu Panny Marie a šel domů. Zavolał přítele tesaře a vybral dobré místo v oblasti Casal de Santa Maria, kde zanechal ikonu v prozatímním výklenku. Ale na druhý den, ikona zmizela ... Kdo mohl být zlodějem? Dersé píše. „Nahněvaní vesničané hledali nahoře i dole

malou ikonu.“ Ta se vrátila na větrný kopec, obklopena vysokou trávou. Takže, otec pastýřky byl nucen postavit kapli na tomto exponovaném místě. Tento kouzelný příběh překročil hranice a nakonec dorazil do Říma. Papež Pius VII (nebo, podle jiného výkladu, papež Pavel III) prohlásil, že od nynějška, vždy 1. června bude slavnostní jubileum, kdy bude s veškerou úctou Panna Maria oslavována v této kapli.

Všechna tato zjevení, ke kterým došlo v regionu Fatima vykazují společné znaky:

- Bytost, která se zjevila je popisován jako "dáma" nebo „Paní“.
- Kontaktovaní svědci byly vždy ženy.
- Tyto bytosti požádaly vždy o výstavbu kaplí na konkrétních místech, určených někdy tam, kde to bylo nevhodné pro místní obyvatele.
- Tyto bytosti vždy pomáhaly svědkům a měly místní znalosti, jako je například působení na nemocné, které lékařská věda v té době nebyla schopna vyléčit.

Skrývali očití svědkové něco o svých kontaktech? Nevíme, ale je zajímavé, že na místech, která navštěvují "Naše Paní", jsou často vidět nevysvětlené vzdušné zářící objekty. Je známo, že v obci Algoz, blízko Algarve, viděl 10. června 1960, Carlos Sabino a jeho pes létající objekt a humanoidní bytosti kolem této podivné aparatury. Kupodivu i v této oblasti, se v minulých stoletích objevila „Paní“, identická s těmi, jaké se později objevily v regionu Fatima. Athaide de Oliveira nám pověděl následující legendu, která se zdá být povědomá:

Drobná žena, která byla téměř slepá, konala svoji každodenní pochůzku, když se setkala s Pannou Marií z Pilar, který ji poradila jít si umýt své nemocné oči vodou z pramene Panny Marie z Pilar. V té době, žádný takový pramen na vrcholu kopce nebyl a drobná žena to řekla Paní, která namítala:

„Ano, je tam. Jděte do kaple a na západní stěně škrabejte hlínu svými vlastníma rukama. Objeví se voda, s níž si můžete umýt oči a zcela se vyléčit.“

Příští ráno, drobná žena vylezla na kopec a postupovala podle pokynů neznámé Paní. Hlína se stala vlhkou a vytryskla voda. V ní si nemocná žena umyla oči a nemoc zmizela.

Událost vešla ve známost, lidé se svým knězem vystoupili do kaple a poděkovali panně Marii za milost, kterou jim udělila.

Stejný autor nám říká, že k tomuto dni, se objevila v sakristii přiléhající ke kapli voda, která je považována za zázračnou k léčbě onemocnění očí.

Tellurická energie a jeskynní kulty.

Tellurism - slovo "tellurism" pochází z latiny, „tellus, uris“ znamená „země, nebo síla, která vyzařuje ze Země.“ Některé badatelé ji definovali jako "vliv Země na psychiku místních obyvatel a upozorňují na existenci tellurických proudů, které například, interferují s telegrafní komunikací. Spisovatelé o zakázaných technologiích, včetně Bruce Cathie, Nicka Begiche, Jeane Manning a dalších tvrdí, že tajné studie o tellurických energiích a jejich dopadu na místní obyvatele byly prováděny ve Spojených státech a bývalém Sovětském svazu.

V každém případě, podstatou výše zmiňovaných mariánských legend je, že zázračná voda úspěšně absorbovala energii a pouze se stačilo "chopit příležitosti" nebo jinak dosáhnout stavu prvotní oddanosti a pokání, abychom mohli přijímat slíbené léčebné účinky.

Jeskyně a posvátné kulty - jsou založeny na myšlence, že určité místo je posvátné. Postupně, jsou další náležitosti vázány k této základní myšlence, což vede k vystavění svatyně. Maurice Guinguand a Beatrice Lanne zjistili, že největší zázraky ve středověku se odehrály přímo na místech prospěšných žil tellurické energie.

Na Kanárských ostrovech, stále existují pozůstatky svatyně, kde Velká Matka jednou kralovala. V hlavním městě Las Palmas, směrem na Gaidar a Punta Sardina, přijdete ke svatyni Valeron. Klášter Hari Maguadas se náhle objeví v krajině. Ve ztuhlé lávě, můžete spatřit 350 buněk – tzv. „jeskyní.“ Kněžky ze starověké matriarchální civilizace kdysi žily v těchto jeskyních, stočeny do klubíčka, zatímco se modlily k Matce Boží.

Stejnou pozici plodu nám připomíná další svatyně v regionu Fatimy, v Reguengo do Fetal. Vždy jsme viděli v této obci, na pozemku Malhadoiro, nesčetné jeskyně vytesané do vápenitých skal, které tvoří jakoby obrovská holubí hnízda. Náležitosti na tomto místě odpovídají svatyni Valeron, geomorfologické složení je identické. Ani kamenný oltář nechybí na místě Reguengo do Fetal. Jsou zde jazykové analogie pouhou náhodou nebo tam je hlubší vztah? Maurice Guinguand a Beatrice Lanne dodávají, že ve Francii jsou pouti k „naší Paní“ v měsíci srpnu, kterou je „černá Panna uctívána po celá staletí, jako ženská bohyně pozitivních tellurických energií a ochránitelka ztracených zemských pokladů.“

Došli jsme k závěru, že v západním světě existují dvě velká mariánská centra - Lurdy a Fatima. V případě Fatimy, ji definujeme jako bytost "Ouranian," která se projevuje na povrchu Země. V Lurdech je to pramen uvnitř jeskyně. Jak katolická církev, tak západní kultura obecně považují tyto dva projevy jako aspekty téže Paní - Panny Marie. Ale nemusí být viděna jako samostatný subjekt, který má naše přímočaré vědomí koncentrováno do stejné typologie? Nebylo by vhodné ji vnímat jako důsledek starověkých kultů, které viděly matku Bohyni jako ochránkyni přírody na povrchu Země a zároveň božstvo z podzemních světů?

Geologické anomálie a světelné jevy.

Podle našeho výzkumu a také jiných, některé geologické podmínky jsou spojeny s manifestací světelných jevů. Francouzský autor Bozzonetti vyslovil hypotézu, že důležitým faktorem pro vznik světelných jevů je elektrická vodivost půdy, zvláště pokud je přítomna vlhká zemina. Bozzonetti navrhuje, že podzemní geologické poruchy způsobují nedaleké podzemní vody, způsobující vlhkost sousedních vodonosných vrstev. Největší výskyt neidentifikovaných vzdušných jevů je v oblastech řek a jezer v okolí, nasyceném vodou.

Pokud jde o elektrickou vodivost půdy a podloží planety, odkazujeme na práci ruského akademika Pospelova z Novosibirsku, který navrhuje, že „v hlubinách Země je obsažen hydrodynamický generátor, který vyrábí elektrický proud.“ Podle tohoto vědce, citujeme z díla Elquina, o hlubokém podzemí:

I zde existuje kontinuální pohyb plynů a proudů plazmy, vzniklé z pevných látek, které jsou zkapalněné v důsledku vysokých teplot a tlaku. Velká část z těchto prvků je elektrolytická. Při pohybu uvnitř magnetického pole Země nebo v místních magnetických polích, se vytváří elektromotorické síly, které se řídí dobře známými fyzikálními zákony.

Dosud je neznámé, jakou povahu mají tyto typy neobvyklých "světél". které se vyskytují na různých geologicky citlivých bodech planety, jako například v údolí Hessdalen, v Norsku. Tam týmy skandinávských vědců zde registrují zajímavé pravidelné manifestace těchto typů světél.

Závěr: K mikrostruktuře prostoru Fatimy:

Podmínky a vlivy v rámci regionu v bodech, které ho předurčují k výskytu mimořádných jevů mohou být shrnuty následujícím způsobem:

Historický a mytologický vliv - Jeskynní kultury a souhrn jejich matriarchálních mýtů (např. Kanárské ostrovy a jeskyně z Malhadoiro).

Tektonické a seismologické vlivy - hojnost geologických poruch, srážy a pod., stejně jako historie velkých zemětřesení (např. změřením zemětřesení o síle 9,0 stupňů Richterovy stupnice, které prošlo oblastí Fatimy a Nova de Ourem).

Hydrologické a geologické vlivy - Zvýšená elektrická vodivost půdy a specifická povaha tohoto jevu. (Např. podzemní řeky, přítomnost údajně terapeutických jílů, jejichž význam budeme analyzovat, zejména s ohledem na "zázračné léky").

Tyto faktory naznačují silné sklony v regionu Fatima, pro určitý druh neobvyklých jevů, které se různě vyskytovaly po celou dobu. (Od dávné doby, podle kulturních podmínek a možností, v té době je zaznamenat.)

Poslové odjinud

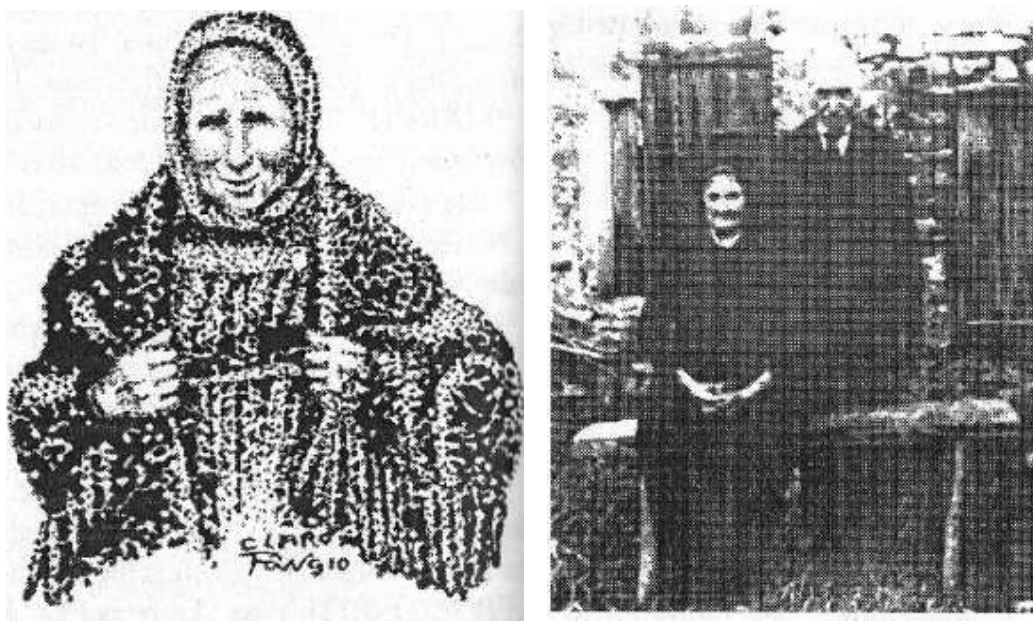
3. poslové odjinud

"Nemyslím si, že je nemožné, aby existovaly různé bytosti, kteří jsou podivuhodně pokročilejší, než my a které mohou být obyvateli jiných nebeských těles." – Voltaire

Ve Fatimě byli svědky tři děti - Lucia, stáří 10 let, Jacinta, stará sedm let a Francisco, ve věku devět let. Byly to děti prostých zemědělců, všechny tři byly v době zjevení negramotné. Pouze Francisco chodil do školy, protože v obci nebyla žádná škola pro dívky.

Lucia byla dcerou Marie Rosy a Antonia dos Santose. Maria Rosa byla považována za praktickou ženu, která byla ke zjevení zpočátku skeptická. Byla to překvapující žena s důstojnou podporou, která působila celistvě. Byla to typická "sůl země," žena jako hora, říká Costa Brochado a dodává, že byla „soucinná manželka a matka, typicky pracovitá a pilná.“ Bylo vidět, že navzdory okolnostem se jí dařilo v domácnosti vládnout matriarchálně, což udržovalo manželství pohromadě. Antonio dos Santos je popisován jako opilec, ačkoli to možná byla jen nadsázka. Přesněji můžeme říci, že byl lhostejný k náboženství. Myslel si, že to jsou jen bláznivé "babské příběhy" a trávil svůj volný čas v rohu obchodu, s hracími kartami a svými přáteli. Podle místního starosty řekl, že nevěří své dceři, protože je to nezbednice. Pravdou je, ačkoli nebyl nikdy násilník vůči své rodině, nikdy nevyhnal ty tisíce lidí, kteří zaplavili jeho pole na Cova da Iria a nikdy neprodal nějaký svůj majetek. Zemřel v roce 1919, a tudíž nehrál žádnou roli v pozdějším odhalení zjevení.

Pokud otec Lucie byl lhostejný k náboženství, totéž nelze říci o Manueli Pedro Martovi, otci Jacinty a Francisca.

Marie Rosa – matka Lucie (kresba Claro Fangio) a rodiče Jacinty a Franciska

Jejich matka, Olimpia de Jesus (sestra Antonia dos Santos, což značí, že svědkové z Fatimy byli bratřenci a sestřenice), hrála zanedbatelnou roli v šíření událostí, ale Manuel Marto byl při tom velmi aktivní. Oddaně bojoval proti jakémukoliv vyvrácení pravosti pozorování. Ve své výpovědi patriarchům církve, pařížský biskup vysvětluje, že nemohl provádět pedantský výslech dvou dalších svědků, jak to dělal s Lucií, protože otec byl příliš zbožný a nevěřil bludům.

„Nejprve jsem se zeptal, zda řekl své ženě, aby přivedla děti ke mně domů, místo toho je přivedl sám a řekl mi, abych jim věřil a nezneužíval je.“ První a hlavní otázka byla, proč byly tyto děti svědky úkazu a ne tisíce dalších případných svědků, kteří byly přítomni na tomto místě a v tom čase? Faktem je, že žádný ze tří dětských "kontaktérů" neviděl totéž. Lucia byla schopna vidět zjevení, slyšet ji a mluvit s ní, zdá se, že v portugalské. Jacinta ji viděla a slyšela, ale výslech ukázal, že rozuměla jen málo z rozhovoru. Pokud jde o Franciska, viděl "Paní" mluvit, ale bez pohybu rtů.

Bez ohledu na původu nebo povahu "kontaktu," nebo toho, jaká bytost se objevila ve Fatimě, myslíme si, že tito svědkové byli předem připraveni na tuto "vizionářskou" zkušenost "Panny Marie", která sestoupila z nebe. Samozřejmě, že tato příprava nemohla být popsána stejným způsobem, jako předpovědi, které byly v tisku. V roce 1917 totiž hovořilo mnoho svědků o předpovědi zjevení. Ve svých pamětech biskup napsal o 20 let později (a pak publikoval v roce 1942), že Lucia popsala některé projevy "andělů", kteří byli později uctíváni ve Fatimě, které nikdo nezmiňoval před rokem 1917.

Zdá se, že byli dva druhy předcházejících zjevení:

- Popisy ze strany lidí, kteří žili s Lucií v té době.
- Pozdější popisy od samotné Lucie.

První by mohla být považována za historická zjevení. Co se týče Luciiných vizí, nemáme jinou možnost, než je hodnotit buď jako:

- Výtvary podle svědka nebo
- Důležité zkušenosti s tímto zjevením "andělů" a oznámení o přípravě na její budoucí misi - vidět a mluvit s "Ouranian", nebeským božstvem, i když vzpomínka na toto "předpovězené zjevení" byla dočasně zablokována.

Je důležité mít na paměti, že Lucia napsala svou vlastní rukou zprávu o svých jednáních s Pannou Marií z nebe v roce 1922, ale nikdy se nezmínila o "andělovi".

V roce 1924, byla pozvána k přísnému, oficiálnímu výslechu církevními úřady. Nebyla tam však žádná zmínka o jejím pozorování "andělů". Její výpověď jí byla přečtena zpět a ona nechala provést opravy. Přisahala na Bibli svatou o tom, že neviděla něco jiného, "až do dneška." Bud' lhala pod přísahou, nebo si v roce 1924 nemohla vzpomenout, co bylo "připraveno".

V tomto bodě můžeme dospět ke slepé uličce. Historie a další humanitní společenské disciplíny nemohou vysvětlit "anděly". Jak se dají definovat "andělé", pokud neuznáváme jejich existenci, ať už pocházejí z nebe nebo jako poslové kdesi odjinud?

Bylo Lucia, která byla skutečným protagonistou zjevení. Francisco nic neslyšel a Jacinta tvrdila věci, které nedávaly smysl, jen aby faráře uspokojila. Den po třetím zjevení, v červenci 1914 (během něhož podle Lucie, jí bylo odtajněno druhé sdělení), si kněz všiml, že ve svém prvním vyprávění, Jacinta popsala ženu s bílou sukní, celou orámovanou zlatem, dlouhou až po kolena, se zlatým opaskem a šněrováním kolem, se sponami na ramínkách, s bílým pláštěm, všechno zlaté ... Když odcházela, nebe se otevřelo a ona svými prsty ukázala nahoru a k patám svých nohou směrem dolů, a její tělo pak zmizelo...Farář jednoduše ignoroval toto oznámení, ale otec Lacerda, ředitel O'Mensagemiro [The Messenger], udělal kopii zprávy, pravděpodobně 19. října 1917, která ale nebyla publikována až do roku 1992.

Lucia byla dosti blízko k "malé dámě", která jí dávala bez problémů inteligentní, konkrétní otázky. Zeptala se, zda členové jejího společenství se léčili nebo se změnili, dávala otázky týkající se finančního zázemí vznikající svatyně, budované kolem majetku jejího otce na Cova da Iria a požádala o podrobnosti o světové válce, zuřící tehdy v Evropě.

Lucia žádala laskavosti, většinou pro ostatní a ne pro sebe samu (jen se zeptala, jestli půjde do nebe) a požádala Paní o zázrak, aby jí všichni lidé uvěřili. „Paní“ jí slíbila, že přijde za tři měsíce a samozřejmě se tak stalo. Když "zázrak" skončil byl uveřejněn předními skeptickými, ateistickými novináři té doby.

Předchozí zjevení

Máme čtyři odkazy na předchozí zjevení. Zde jsou, v chronologickém pořadí podle jejich zveřejnění:

- 15. listopadu 1917, v časopise O'Mensagemiro.
- 18. listopadu 1917, v Concelho de Macao (Macao County Journal) .
- V roce 1921 v knize církevního badatele Canona Formigao;
- V roce 1923 v úředních výsleších - ve svědectví matky Lucie, publikovaných v roce 1992.

Sdělení Lucie otci Lacerdovi - Začneme s prohlášením Lucie otci José Ferreirovi de Lacerda, řediteli časopisu, O'Mensagemiro.

Kdo byl ten otec Lacerda? Podle „The Kritical Dokumentacion of Fátima I - výslech svědků“ -1917, otec Lacerda (1881-1971), sám nabídl, jako tehdejší dobrovolný kaplan portugalské expediční jednotky, během první světové války, oddělení Francie, dne 2. května, 1917.

Otec Lacerda přerušil svou pracovní cestu a vrátil se do Portugalska, aby vyřešil sporné problémy, související se zázraky v jeho diecézi Leiria, ale s úmyslem vrátit se na frontu. Přijel 25. září. Nebyl svědkem zjevení, ale protože časopis, který založil a řídil, byl orgánem pro obnovu diecéze Leiria, (první sporná otázka, byla zveřejněna 7. října 1914), hledal svědky, aby se jich dotazovat.

Otec Lacerda šel do Aljustrel se seznamem otázek a prostorem pro odpovědi v „malém černém notýsku.“ Tento záznamník byl objeven v roce 1982, stejný rok byla zveřejněna naše první kniha o zjevení, poprvé v Portugalsku. Tento zápisník neobsahoval žádné otázky o předcházejících zjeveních. Lucia dobrovolně poskytovala informace, aniž by se jí duchovní musel nejprve ptát. Následující text se objevil v jeho zápisníku:

Otázka: „Co jsi udělala poté, co jsi viděla Pannu Marii?“

Odpověď zaznamenaná Lacerdou: „Šli jsme dále a nic neříkali. Viděla jsem něco druhý rok, a když jsem to řekla své matce, byla naštvaná a křičela na mě, že jsem poprvé viděla něco, co bylo na místě zvaném Estrumeiras.“

Poznámka, přidaná otcem Lacerdou: „Předchozí rok, viděla stejnou „Paní“ na místě nazývaném Estrumeiras a vyprávěla to matce. Její matka na ni křičela a vyhrožovala jí. Proto, tentokrát nic neřekla.“

K této informaci, historik zodpovědný za napsání svazku „Prostá dokumentace Fatimského příběhu,“ poznamenal:

„Je třeba poznamenat, že Lucia viděla "druhý rok," něco, co nemohla objasnit. Teď víme, že tato vize byla buď "zahalená postava" nebo "portugalský anděl". Otec Lacerda, nicméně, neměl úplné informace, tak to pochopil nesprávně, jako vidění Panny Marie v předchozím roce ...“

Zdálo by se, ze slov "pochopil nesprávně", že katoličtí autoři také nedokázali pochopit, že Lucia nemluvila o vizi Panny Marie. Otec Lacerda logicky dedukoval tuto skutečnost, protože měl s Lucií rozhovory o zjevení Panny Marie ve Fatimě. Ani Lucia však nepotvrdila v tomto okamžiku nic okázalého o „portugalském andělovi“. Je rozumnější odvodit, že pozorovala něco, co nevěděla, jak to identifikovat.

Výslech provedený Joaquim Gregorio Tavaresem - nicméně, tento "nesprávný výklad" nebyl zohledněn autory „Prosté dokumentace Fatimského případu,“ která publikovala poznámky z výslechu ze strany Joaquina Gregoria Tavarese. My jsme se dozvěděli o tomto autorovi z jeho článku z 18. listopadu 1917, publikovaném v časopise „Macao Council“, původní rukopis byl odkázán v závěti do Fatimské svatyně v roce 1978. V tomto originálním rukopisu, čteme:

„ Tvrdili, že před 18 měsíci, zatímco oni tři šli s jejich stádem ovcí v osamoceném údolí dva kilometry od jejich domova, objevila se u nich nejkrásnější dáma, který jim nic neřekla a pak se ukryla za blízkým řádkem pšenice a zmizela ...“

Tentokrát s poznámkou, že "autor napsal tuto zprávu v květnu 1916“. To možná naráží na vágní zprávy z té doby o „postavě zahalené v bílém,“ o níž se hovoří jako o „velmi krásné paní“. Kdyby to Lucia tenkrát uvedla v rozhovoru, byl by to další případ z jejího svědectví?

Mohly být dvě dospělé osoby zodpovědné za to, že špatně pochopily její prohlášení? Zjistili jsme, že pouze „jako ovce“ zůstali zticha nebo byli ve skutečnosti ohromeni tak velkým zájmem a zejména myšlenkou "postavy zahalené v bílém", která měl za následek jejich ohromení, když se "anděl", jak se to stalo, klidně objevil během zjevení. Krásná "Paní" měla stejný vliv na zvířata, když se rok před událostí oficiálně objevila, tak vzbudila náš stejný zájem, protože tyto účinky jsou velmi podobné zprávám vypracovaným světskými "kontaktéry" o desetiletí později.

"Anděl" z vyšetřování kanovníka Formigao - 27. září se kanovník Formigao zeptal Lucie: „Říká se, že Panna Maria se objevila loni u vás. Co je na tom pravdy?“

„Neobjevila se minulý rok, ale někdy v květnu, o předchozím roce, jsem to nikdy zatím nikomu neřekla,“ odpověděla Lucia. Na jeho otázku, jestli ji možná viděli, prelát slyšel

zmínku o "předchozím zjevení." Pochyboval o tom, nepřesvědčila ho Luciina reakce, což byl důvod pochybností, který trval do 19. října.

„Co jsi to viděla před necelým rokem? Tvá matka říká, že vy a ostatní děti jste viděli postavu zahalenou v bílém šatu, který vám však neumožňoval vidět její tvář. Proč jsi mi minulý měsíc řekla, že to nic nebylo?“

Lucia neodpověděla!

„Skrýváš něco, co jsi tenkrát viděla?“

„Myslím, že ano.“

Kanovník Formigao publikoval pouze tuto krátkou pasáž a nezveřejnil další výpověď provedenou 2. listopadu na stejné téma:

Ty jsi mi nechtěla říct, co jste viděli v loňském roce. Možná si myslíš, že je to nedůležité a není to hodno vyšetřování, ale mylíš se. Musím vědět, co jsi viděla a co se stalo. Je pravda, že postava byla zahalená v bílém, co se vám objevila?

Ano.

Kde?

Viděla jsem tuto postavu na Cabeco, u Estrumeiras, na úpatí Cova da Iria. Kolikrát jsi ji viděla?

Nepamatuji se, ale mnohokrát.

Věděla jsi ji na zemi nebo nad stromy?

Viděl jsem to nad cesmínovým dubem.

Jak ta bytost vypadala?

Vypadalo to jako člověk zahalený v rouše.

Mluvila s tebou?

Ne, neřekla nic.

Byla jsi sama nebo společně s ostatními?

Poprvé jsem byla s Terezou, dcerou José Matíase z Casa Velha a s Justinem Pereirou synem Manuela.

Líbilo se jim to také?

Říkali, že to vidí.

Kdo byl přítomen podruhé?

Manuel, syn Jose das Nevese z Aljustrel a Manuel, syn Maria de Jesus, z Casa Velha.

A potřetí?

Potřetí to byl jen Joao Marto, který řekl, že nic neviděl, a já.

Byla postava vždy na stejném stromě?

Ukázala se pokaždé u jiném stromu.

Jak byla oblečená?

Byla oblečená celá v bílém. Nemohla jsem vidět její ruce nebo nohy.

Kdo poprvé uviděl postavu?

Ostatní ji viděli poprvé a řekli mi to.

Jak dlouho tam zůstala?

Krátce.

Líbilo se vám něco, co říkala?

Neříkala nic.

Formigao: Co si myslíte, že to bylo?

Lucia: Já nevím, co to bylo.

Formigao: Bylo to Naše Paní?

Lucia: Nemyslím si, že to byla Panna Maria.

Kanovník Formigao došel k závěru:

Tváří v tvář k prohlášením, které byly tak vágní, že nemohly ohrozit toto obdivuhodné dílo, které bylo provedeno s ohledem na zjevení Nejsvětější Panny Marie, jsem radil Lucii, aby mlčela o této věci a neříkala nikomu další informace o této záležitosti.

Podle svých poznámek došel k závěrům:

- Lucia uviděl nějakou postavu, ale nevěděla, jak ji popsat nebo určit. Nebyla to ani Panna Marie ani anděl.
- Stalo se to v roce 1916.
- Zdála se být nad stromem;
- Viděla to i s jinými dětmi;
- Ani Jacinta ani Francisco nebyli přítomni.
- Kanovník Formigao jí poradil, aby mlčela o této "postavě".

*Joao Marto, který doprovázel Lucii, ale sám nic neviděl.
(foto: Claro Fangio, 1978).*

Oficiální výsledky z roku 1923 - V těchto záznamech můžeme číst:

„Rok před zjevením, slyšela, že její dcera Lucia i jiní viděli člověka zahaleného v bílém rouše, na jistém místě. Žádný jiný případ nebyl popsán těmi slovy.“ Když uslyšela o zjevení Panny Marie v květnu 1917, předpokládala s odkazem na události z poloviny minulého roku, že mluví o záležitostech z minulosti, takže lze shrnout předchozí zjevení jako:

- Byly dvě pozorování „Panny Marie“ a byly dvě "postavy", které byly zahaleny v bílém rouše.
- Všechna tato pozorování byla v roce 1916.
- Nejsou zde žádné odkazy, zvláště na "anděly" jakéhokoliv druhu.

Předchozí zjevení podle Lucie.

První vzpomínky Lucie, ve kterém je zmínka o zjevení andělů, vznikly mezi 7. až 21. listopadem v roce 1937. Galamba de Oliveira je nevydal až do roku 1942. Tato nová zjevení, popsal až o 20 let později a vytvořil tak rozpor, a to i v obci katolických vyšetřovatelů. Mezi těmi, kdo předtím přijali pravost zjevení, jako projev Panny Marie, byla přijata tato nová "odhalení" s jistou mírou opatrnosti. Luciina "neomylnost" nicméně vyhrála a jako výsledek, byly vyrobeny sošky tohoto nového zjevení a nová místa byla prohlášena za posvátná a Luciina monografie byla známa na celém světě.

Postava zahalená do bílého roucha – „Nemohu víceméně potvrdit, že to bylo kolem roku 1915, kdy jsme viděli to zjevení, o kterém soudím, že to byl anděl, který se nemohl projevit v celém rozsahu Z toho, na co si vzpomínám, na počasí v té době, muselo to být někdy mezi dubnem a říjnem roku 1915.“

V další části svých pamětí, nám Lucia podává následující údaje:

Někdy kolem poledne, kdy jsme jedli naši polední přesnídávku, jsem vyzvala své přátele, aby se se mnou pomodlili růženec, na což šťastně souhlasili. Sotva jsme se začali modlit, když se před našim ztuhlým zrakem, ve vzduchu nad malým stromem, objevila malá postava, která vypadala jako socha ze sněhu. Když ji zasáhly paprsky Slunce, stala se poněkud průhledná. "Co to je?"ptali se mě moji přátelé, trochu vystrašení. "Nevím!" Odpověděla jsem.

Pokračovali jsme v naší modlitbě, a měli naše oči zafixované na postavě, ale jakmile jsme skončili s modlitbou, tak zmizela. Stejně, jak bylo mým zvykem, jsem se o tom nikomu nezmínila, ale jakmile se moji přátelé dostali domů, řekli své rodině o tom, co se stalo. Zpráva se rozšířila a pak jednoho dne, se mě moje matka zeptala:

„Poslouchám, co se říká kolem, že jste něco viděli. Tak co jsi viděla?“

„Já to nevím, ani nevím, jak si to vysvětlit,“ dodala jsem, „Vypadalo to jako člověk zahalený bílým rouchem, ale mohu říct, že jsem nemohla rozeznat jeho vlastnosti,“ řekla jsem, „jestli měl nějaké oči nebo ruce.“

Moje matka udělala odmítavé gesto a řekla:

„Dětské nesmysly!“

Uplynul nějaký čas a vrátili jsme se s našimi stády na to stejné místo a stejná událost se opakovala. Moji přátelé opět všem řekli, co se stalo. Pak se to stalo znovu, po další časové prodlevě. To bylo potřetí a moje matka slyšela od lidí venku o těchto událostech, aniž bych se o tom zmínila doma.

Jednoho dne, když mě zavolala, nyní již poněkud přesvědčena, se mě zeptala:

„Pojďme si objasnit, co to bylo, co jste vy děti viděli tam venku?“

„Já nevím mami, já nevím, co to bylo,“ odpověděla jsem.

Můj závěr je, že tato zjevení zanechala na mě dojem, i když nevím, jak si je vysvětlit.

Pomalu tento dojem vybledl a já věřím, že kdyby to nebylo důležité pro události, které následovaly, tak bych po delší době na tohle všechno zapomněla.

Andělské zjevení - Lucia se zmínila o více předchozích zjeveních v roce 1916. Tentokrát, potvrdila, že ji doprovázeli Francisco a Jacinta:

Jednoho krásného dne, jsme šli ven s naší malou ovci, patřící našim rodičům. Uprostřed dopoledne začalo mrholit a padla mlha. Vylezli jsme na kopec, následující naši ovci, při hledání nějakého místa, které by mohlo sloužit jako úkryt. Nad olivovým hájem se objevila postava, o které jsem již mluvila. Jacinta a Francisco ji ještě neviděli, i když jsem jim o ní vyprávěla.

Ta "postava", kterou Lucie již viděla, byla zahalena bílým rouchem. Jak se blížila, začali jsme rozeznávat mladíka asi 14-ti nebo 15-ti letého, bílého jako sníh, který se stal na slunci průsvitným, jako křišťál. Byla to bytost neuvěřitelné krásy.

Mladí ho označili jako "Anděla míru" a třikrát opakovali nějakou modlitbu. „Jeho slova byla zapsána v našich myslích tak, že je nikdy nezapomeneme. Strávili jsme dlouhou dobu klaněním a opakováním těchto slov, dokud jsme nepadli vyčerpáním.“

Teprve v roce 1941 nám Lucie řekla, že to se stalo v průběhu jara 1916, když se objevil anděl v naší oblasti u Cabeza, a pak dodává:

Po našem poledním občerstvení, jsme uviděli, jak v určité vzdálenosti nad stromy, se objevilo směrem na východ, světlo bělejší než sníh, s mladou postavou, jasnější než krystal ozářený paprsky Slunce. Jak se blížila, začali jsme rozlišovat jeho rysy. Byli jsme překvapeni a poněkud zaskočení tím, co jsme viděli, nikdo neřekl ani slovo.

Lucia popisuje, jak anděl klečel a poklonil se všem až k zemi a dále uvádí:

Měli jsme nadpřirozené nutkání ho napodobovat a opakovat slova, která jsme ho slyšeli vyslovit: „Můj Bože! Myslím, že obdivuji vaši víru a lásku. Prosím Vás za odpuštění pro ty, kteří nevěří, nemají víru, ani lásku.“ Opakoval to třikrát, pak vstal a řekl: „Modlete se takto k srdci Ježíše a Marie, uposlechnou vaše prosebné hlasy,“ a zmizel.

Fig. 14 – The Doroteias Building, today considered a “sanctuary,” where, according to Martins dos Reis, Lúcia lived between 1925 and 1926 and between 1934 and 1937. This is where she wrote the first two “memoirs,” introducing male apparitions, such as Baby Jesus and various “angels” (photo by Frederica Claro de Armada, 2001).

Žádný ze svědků doma o této události nemluvil, což je divné, pokud vezmeme v úvahu, že neměli žádný druh amnézie, tento bod byl jakousi jejich přípravou. O dvacet čtyři let později, Lucie, jediný žijící svědek, pokračuje v popisu scény a říká, že Anděl se jim zjevil podruhé v časném létě, vedle dobře, v blízkosti studny u jejich domu:

Náhle jsme viděli stejného anděla blízko nás. Co máme dělat? Máme se hodně modlit? Srdce Marie a Ježíše se slitovala nad námi. Stále posíláme naše nejupřímnější modlitby k nim.

"Co bychom měli obětovat?" Zeptala jsem se. "Všechno, co máte, nabídněte jako akt nápravy za hříchy, kterými jste se prohřešili a modlete se pokorně za obrácení hříšníků. Navíc, přinesete tak mír pro svůj národ! Jsem tvůj Strážný Anděl. To přijmi a odolej všemu utrpení, které ti Pán pošle na tvou cestu.

Tato slova anděla byla zaznamenána v našich duších, jako osvícení, abychom pochopili, kdo je Bůh, jak nás miluje a jak chce být milován. Hodnota oběti je mu příjemná tím, že na něho myslíte, aby polepšil hříšníky ...

Obr. 14 – Dům Doroteias, dnes jako svatyně vybudovaná Martinem dos Reis, kde žila Lucie v letech 1925-26 a 1934-37. Je to místo, kde psala první dvě své paměti o zjeveních, když jako dítě viděla Ježíška a různé „anděly“.

(Foto Frederica Claro de Armada, 2001).

Podle Lucie, se jim potřetí zjevil anděl, někdy v říjnu nebo koncem září. Když se zjevil, držel v ruce kalich a hostii, plovoucí ve vzduchu. Poklonil se k zemi a opakoval, třikrát, modlitbu: „Nejsvětější Trojice, Otec, Syn a Duch svatý, vás hluboce milují a nabízí vám nejsvětější tělo, krev, duši a božství Ježíše Krista, přítomnou ve všech svatyních na Zemi, jako náhradu za svatokrádežné a lhostejné násilnosti, kterými On sám je uražen. Za nekonečné zásluhy Svého nejsvětějšího Srdce a neposkvrněného Srdce Paní Marie, vás žádám o obrácení ubohých hříšníků.“

Poté, pozdvihl kalich a hostii v ruce. Dal mi hostii a to, co bylo v kalichu, dal také Jacintě a Franciscovi, zatímco říkal: „Vezměte a pijte tělo a krev Ježíše Krista, který je velmi rozzloben pro nevděčné lidstvo. Zná vaše zločiny, potěšte svého Boha.“ Opět se poklonil až k zemi a opakoval s námi ještě třikrát stejnou modlitbu, k Nejsvětější Trojici atd. a zmizel.

Kritická analýza anděla Lucie.

Z pohledu historické důvěryhodnosti, může vést zjevení anděla Lucii k mnoha výhradám:

- Slovník této rozpravy mohl být nesrozumitelný pro venkovské portugalské děti v roce 1917.
- Neexistují žádní jiní prokazatelní svědkové těchto vizí.
- Neexistuje žádná historická dokumentace na podporu těchto vizí, kromě té, týkající se „zahalené postavy“.

- Modlitby, které Lucia dává do úst Andělovi, jsou podobné těm, které jsou vytištěné v knihách otce Alvares de Moura.

Srovnejte, jestli chcete, tyto citace:

TABLE 3a	
Lúcia's "Angel," 1941	Father Alvares de Moura, 1855 ¹⁶
"Holiest Trinity... I love You profoundly..."	"Holiest Trinity, I adore you profoundly..."
"I offer to You the Most Precious Body, Blood, Soul, and Divinity of Jesus Christ..."	"I offer to You the good proposition, accompanied by the merits and the blood of Jesus Christ..."

a tyhle:

TABLE 3b	
Lúcia's "Angel," 1941	Father Alvares de Moura, 1878 ¹⁷
"Holiest Trinity... I offer to You the Most Precious Body, Blood, et cetera..."	We offer to the Holiest Trinity the merits of Jesus Christ, in thanks for the most precious blood..."

v překladu:

Anděl Lucie 1941

Nejsvětější Trojice...hluboce vás miluji
Nabízím Vám nejdrahocennější tělo,
krev, duši a božství Ježíše Krista...
Nejsvětější Trojice...nabízím Vám
nejdrahocennější tělo, krev, atd.

Otec Alvares de Moura

Nejsvětější Trojice, hluboce vás zbožňuji
Nabízím Vám dobrou nabídku, doprovázenou
božstvím a krví Ježíše Krista
Nabízím nejsvětější Trojici božství Ježíše Krista,
a děkuji za nejdrahocennější krev...

Mohlo by se zdát, že buď otec Alvares de Moura inspiroval Lucii, nebo otec de Moura inspiroval anděla! Dalším zdrojem inspirace pro obětní jazyk andělské bytosti byl Vigário do Olival:

*Učil nás, jak potěšit Našeho Pána ve všem a způsoby, jak mu nabídnout nesčetné malé oběti. „Je-li jídlo chutné pro vás má dívka, nechejte ho a místo něho snězte něco jiného a nabídněte Bohu oběť, pokud si chcete hrát, pak si nehrajte a nabídněte Bohu další oběť, v případě, že se vás bude ptát a nemůžete mluvit sami za sebe ... Nabízíme mu ještě tuto oběť.“
Vaše vážnost neztratí nic z hlediska mé duše ...*

Vzhledem k tomu, že Lucia ho nazvala jménem, bylo by nutné, pro řádnou historickou analýzu, zapojit i jiné dětské svědky, aby potvrdily její výklad. Přesto od počátku ostatní děti nikdy nemluvily o jakémkoliv druhu anděla, dokonce ani kanovníku Formigao. Kdyby viděli „Portugalského anděla“ v roce 1916, kdy Jacinta by byla ještě mladší, v té době by měla 6 let. Když řekla své matce o zjevení Panny Marie o rok později, určitě se jednalo o anděla, který jí dal něco k pití. Kupodivu, v roce 1935, napsala Lucia v první části své první monografie:

Fig. 15 – Manuel Pereira Carvalho and his wife, Carolina, sister of Lúcia (from Sister Maria de Belém, *A Fátima Family*).

„Tváří v tvář událostem z roku 1917, s výjimkou silných rodinných vazeb, které nás spojovaly, pro žádnou jinou lásku bych nedala přednost společnosti Jacinty a Francisca ...“

A že by připomněla Anděly jen o dva roky později? Pokud jde o vizi zahalené postavy - zpočátku zjednodušené jako "dětský nesmysl" od její matky a otce – tak Lucie tvrdí, že nebyla sama, ale spíše, když mluví o "společnících," říká nám, že to byly Teresa Matias, její sestra Maria Rosa Matias a Maria Justino.

Je pravda, že ony něco viděly? Pokud ano, co viděly? Pouze otec Joao de Marchi se na ně odkazuje, v těchto slovech: „Lucie a její šťastní společníci byly tři malé děti stejného věku, kteří si stále pamatují, byť jen zmateně, že k události došlo před 20 lety na svahu u Cabeça.“ Nedomnívá se však, že sdílejí tyto nejasné vzpomínky a zdá se, že viděly "Anděla". Bylo to něco, že to jeden (tj. čtvrtý svědek) nezapomene. A dodává: „Jedna ze společníků, po návratu domů, řekla své matce, že viděla nad stromem bílou bytost, která vypadala jako žena bez hlavy.“

Tato andělská bytost vypadá stále více a více bizarní. Nemá ruce nebo oči a skončí tak, že nemá ani hlavu! Vedle bytosti bez hlavy, dokonce změní pohlaví a stává se ženskou bytostí. (Ačkoli byzantská diskuse o pohlaví andělů má svou logiku ...)

Otec Martins dos Reis šel také do Fatimy, aby prošetřil tyto záležitosti. Našel tam pastýře, Manuela Pereiru Carvalho, který byl synem "Manuela a Marie de Jesus" z Casa Velha, o kterém Lucia prohlašovala, že byl svědkem druhého pozorování zahalené postavy.

Děti si hrály celé odpoledne. Když byl čas, aby šly domů, vždycky rozdělily své malé stádo a rozešly se různými směry. Vtom uslyšely neurčitelný zvuk, pouze se otočily za ním a zvolaly rozjásaně a bojácně: „Tam, tam, podívejte se!“ Nicméně Manuel Pereira Carvalho neviděl nic...

Poté, co si vzal její sestru Karolinu, Manuel skončil hezký vztah se švagrem Lucie. Měl dceru, Marii de Belém, která napsala knihu s názvem „Fatima Family.“ Podle ní:

Náš otec se nás na to několikrát ptal a já cituji, co řekl: „Krátce před návratem domů jsme uslyšely podivný zvuk. Když uslyšely neurčitelný zvuk, otočily se za ním a zvolaly rozjásaně a bojácně: „Tam, tam, podívejte se!“ Nicméně Manuel Pereira Carvalho neviděl nic... Otázala jsem se, co to bylo. Ona mi řekla, že to byla bílá postava, velikosti jako člověk, která se vznášela nad stromem.

Byl ještě jeden autor, který zpovídal bývalé společníky Lucie - Manuel Eladio Laxe. Ve své knize „Dvě tváře Fatimy“, nám tento Španěl říká, co napsal podle Teresy de Jesus Matias. Odpovědi zapsal její manžel (sama snad neuměla psát), které poskytly následující verzi těchto předchozích zjevení:

„Moje žena říká, že jednoho dne hnali své ovce v Estrumeiras s Lucií a dalšími pastýři. Byl tam velký dub, za kterým se objevilo padající kamení. Ze strachu se děti škrábaly pryč..., Lucia všem řekla, aby se modlili růženec.“

Manuel Eladio Laxe pokračuje:

„Protože výpověď byla velmi stručná, zeptal jsem se ho na více informací a objasnění k tomu případu. Kromě Lucie a jeho manželky, tam byla Maria Justino a čtyři nebo pět pastýřek, co si hrály v Estrumeiras, když kámen spadl u jejich nohou, tak nikdo nevěděl, kdo ho hodil, velmi se báli a Lucia řekla: „Pojďme, kdo má růženec, vytáhněte jej a modleme se na něj,“ všichni pak zamířili ke svým domovům, včetně Lucie. V jiné pasáži v dopise, vysvětluje: „Moje milovaná sestra Maria Rosa tam nebyla, když tam byla moje žena, protože když tam šla jedna, tak druhá ne.“

Tentýž autor nám říká, že Maria Justino se přestěhovala jako mladá do Brazílie, kde potom zemřela.

K tomuto dni, již není jediný přímý svědek, který by potvrdil příběh Lucie, pokud jde o to první, předcházející zjevení.

- Pereira Carvalho, slyšel divný zvuk, ale nic neviděl.
- Teresa Matias, si myslela, že to byla jen sprška kamení.
- Rosa Matias tam nebyla.
- Maria Justino zemřela, aniž by byla veřejně dotazována na její údajné pozorování.

Jako pozůstatky zůstávají pouze analogie, mimo dosah historického ověření. Z psychologického hlediska a v oblasti UFO, zjistíme některé případy, které jsou podobné. Nedávné výzkumy, mimo oblast populárního náboženství, mohou nabídnout cenné stopy, při srovnání a hledání základních opakujících se prvků, mimo alegorií a vizuálních reprezentací, v rámci jejich projevu.

Myslíme si, že je důležité si uvědomit, že zjevení se projevilo bez určitého tvaru, když se svědkové modlili. Účinky modlitby byly nadále špatně pochopeny, ale dnes se otevírají nové vědecké perspektivy, pokud jde o schopnosti lidského mozku "zhmotnit" mentální pole - (toto jako hypotézu navrhuje biolog Rupert Sheldrake, pokud lidské tělo ovládne morfogenetické pole.)

Mezi dalšími klasickými "psi" fenomény, jako je poltergeist, projevující se nejčastěji u dospívajících žen, mohou jevy tohoto typu být nástroji nějakých neurčitých inteligencí. Mějte to na paměti, neboť je zajímavé, že podle klasických svědectví, mnoho "Paní" se stávalo jasnějšími, čím déle se svědkové modlili. To je to, co se stalo v Calvados, ve Francii, v roce 1896, a v Kerrytownu v Irsku, v roce 1939, případně 1946.

U světských pozorování humanoidních bytostí, můžeme také najít popisy bezhlavých bytostí.

Kent, Standing Park, Anglie, 16 listopadu 1965.

Čtyři mladíci šli polem a uviděli tmavou siluetu, po přeletu jasného objektu přes blízké místo. Připadala jim celá úplně černá, velikosti člověka, ale bez hlavy.

Aveyron, Alcorn, Francie, 25. června 1975

Pan Marie viděl neidentifikovatelnou lidskou postavu na své terase. Byla to štíhlá postava, zhruba 1,5 m vysoká, oblečená v jasně barevném oděvu, ve žluté a červené barvě, připomínající plameny. Tato bytost se pohybovala podél zdi, aniž by se zřetelně dotýkala země. Svědek neviděl ani hlavu, ani končetiny.

Pokud jde o data, Lucia přiznává, že nemohla být přesnější, protože v té době, ještě nevěděla, jak počítat roky, měsíce, dokonce ani dny v týdnu. Nevěděla to, ale dospělí to uměli. Proto můžeme akceptovat "předchozí rok," jako jaro roku 1916, jako začátek operace Fatima.

Co mohla Lucia vidět?

Dne 11. července 1978, ve městě Ibiza, ve Španělsku, dva chlapci ve věku 10 a 11 let, viděli bytost, která vypadala, že má tuniku až nad její hlavou. Chlapci popsali bytost jako "vysokého muže." Ten byl doprovázen jinou bytostí, vypadající jako „svatojánský chléb“. Ve výšce menší než jeden metr od země, svědci viděli šedavý, vejčitý, světélkující objekt.

Při pohledu na tento obrázek, by někdo mohl říci:

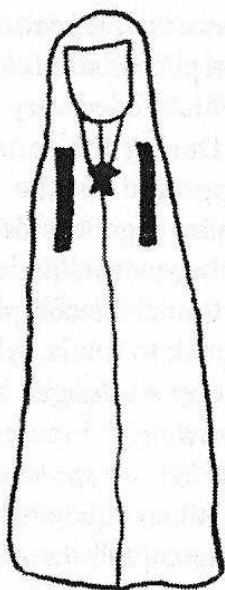

Fig. 16—A typical Marian being, associated with an oval object, seen close to the ground in Ibiza, Spain, on July 11, 1978 (document by Vimana).

- Vypadá to jako člověk zahalený do nějaké řízy
- Bezhlavá žena.
- Nemá to oči ani ruce.
- Nevidím ruce ani nohy.
- Je to vysoký muž.
- Je to Anděl.

V Ibize hoši mluvili o takovém objektu. Ačkoli ve Fatimě Lucie ne. Nicméně ve všech případech se něco skutečného stalo. Sr sérií pochyb o realitě „Andělů“, které Lucia viděla v roce 1916, při nedostatku jakýchkoli důkazů, je to nepochybně zajímavým bodem nehmotných úkazů o kterých svědkové mluvili. Jestli to je či není subjektivní názor, takovéto případy byly zaznamenány i v jiných popisech neznámých bytostí.

Jevy vyvolané Luciiným andělem

Lucia byla docela přesná o účincích vyvolaných andělem: *Byl tam silný vítr, který bičoval stromy a když jsme se podívali nahoru, byla to událost, protože den byl předtím tak klidný ... Jak se blížilo, začali jsme vidět jeho vzhled, asi tak 14 nebo 15 let, byl bělejší než sníh, který se stával průsvitný, jako křišťál na slunci, bytost neuvěřitelné krásy.*

Lucia pokračuje ve svém příběhu, *"Jeho slova se vryla do našich myslí tak, že na ně nikdy nezapomenu."* Děti zůstaly, klaněly se mu a opakovaly tato slova, dokud nepadly vyčerpáním. Lucia odkazuje na podivný pocit, jaký v ní bytost vyvolala: „nadpřirozená atmosféra, která nás obklopila, byla tak intenzivní, že jsme si málem ani nevšimly délku času, po který jsme zůstaly ve stejné poloze, ve které jsme zůstaly, když jsme opakovaly stejnou modlitbu, znovu a znovu. Další den se malí pastýři stále cítili, jako by byli obaleni duchem této atmosféry, která vybledala velmi pomalu, v průběhu času.

Během spalujícím léta v tomto regionu, se třpytivý posel objevil před dětmi podruhé: „Najednou jsme viděli stejného anděla vedle nás,“ kterého jsme již znaly jako portugalského anděla" - jinými slovy, "Michaela, ochránce národů."

Francisco si stěžoval, že neslyšel anděla, jen ho viděl mluvit s Lucií, tak ventiloval svou vlastní frustraci: „Já nevím, ale mám pocit, že již nemůžu mluvit, ani zpívat, ani si hrát, já nemám žádnou energii, abych mohl něco dělat.“ Francisco opakoval tato prohlášení, zatímco Lucia okázale prohlásila: „Když jsme mluvili o andělu, tak nevím, co jsme cítili.“

Když svědkové zamířil z Pregueira směrem k Lapa, Anděl je zachytil potřetí. „Viděli jsme nad námi neznámé světlo,“ napsala Lucia. Anděl nesl v ruce kalich a nad ním hostii, která nějakou dobu visela ve vzduchu. Poté, dal hostii Lucii a obsah kalicha dalším dvěma. Francisco byl lehce rozrušený od pití a zeptal se Lucie: „Anděl ti dal hostii, ale co dal Jacintě a mně?“

Po tomto zjevení, „jsme zůstali stejné pozici, říkali stejná slova, a když jsme vstali, viděli jsme, že už je noc a proto je čas jít domů.“ Museli takhle zůstat pár hodin a byl to Francisco, který byl zřejmě méně ovlivněn okolnostmi, který si všiml, že to bylo po setmění a myslel, že bude nejlepší, aby vedl své stádo ovcí domů.

Lucia přiznává, „síla Boží byla tak intenzivní, že nás vstřebala a téměř nás úplně zničila. Zdálo se, že nás připravila o naše fyzické smysly na dlouhou dobu.“ Při jejich každodenní činnosti měli pocit, jako by jim bylo něco přikázáno telepaticky od bytosti, která je k tomu

přiměla. „Nevím proč,“ Lucia pokračuje, „zjevení Panny Marie produkovalo na nás velmi rozdílné účinky, stejnou intimní radost, stejný mír a štěstí namísto naší fyzické deprese a jistou rozpínající se čilost, místo tohoto ukončení Boží přítomnosti jásají rozkoš, namísto obtíží při mluvení a určité komunikační nadšení“.

Významný srovnání vrcholí v komentáři Francisca: „Líbilo se mi vidět anděla, ale nejhorší je pak, že jsme nebyli schopni nic dělat, dokonce ani chodit, já nevím, co to bylo!“. To připomíná stejný stav, jako u nesčetných mystiků, kteří ve svých klášterních buňkách, vstoupili do stavu "extáze," mimo sebe a tento svět. Tyto stavy jsou také velmi podobné "ochrnutí", se kterým se setkali lidé při fenoménu únosu.

Máme-li věřit, že tam byli opravdu andělé, kteří přišli na Zemi, možná, že by bylo zajímavé vědět, jaké ingredience byly obsaženy v kalichu od hostita.

Podívejte se na tento dialog:

„Anděl ti dal hostii, ale co dal Jacintě a mně?“

„To bylo také svaté přijímání!“ odpověděl Jacinta, zcela šťastná.

„Copak nevíš, že je to krev našeho hosta“

Oficiální doktrína, která přijímá uctívání "andělů" Lucií, opomíjí, že:

- V katolicismu, je zakázáno každému, dokonce i andělům, komunikovat s dětmi, které nejsou připraveny je přijmout a kteří se nenaučili nauku vyžadovanou tímto zákonem.
- Co tedy návštěvníci dali Jacintě a Franciscovi? Krev? Nemělo to být víno? Je to nepravděpodobné. Ať už to bylo cokoli, nebyla to krev ani víno nebo voda.

Takže, vysvětlení pro tyto podivné události z roku 1916, lze nalézt pouze:

- Mimo oficiální katolickou doktrínu a
- Mimo klasické historické teorie.

Možná lze vysvětlení nalézt pouze v "třetí" realitě, ve které začala příprava svědků událostí ve Fatimě nejméně jeden rok předtím. To, co viděli, podobně jako tisíce dalších přítomných svědků, nemohlo vidění ospravedlnit. Také oni se podíleli na "kontaktu" odlišně, byli připraveni každý jinak - Lucia jako tuhá látka a ostatní jako kapalina. Později budeme analyzovat přiměřené aspekty tohoto možného vysvětlení.

Galerie andělů

"Anděl" pochází z řeckého slova angelos, což znamená, v první řadě, "posel. První člověk, který udělal stopu na Měsíci byl posel ze Země.

Astronaut Neil Armstrong nechal vzkaz na povrchu Měsíce, že další případné mimozemské bytosti by mohly jednoho dne najít symbol, který Arthur C. Clarke vykreslil jako černý monolit v jeho románu, „2001 Vesmírná odysea.“

V průběhu věků, byly andělé považováni za jiný druh stvoření, pravděpodobně reální a hmatatelní - ne zcela odsunuti do duchovní říše. Katolická církev, díky hlasům svatého Jana z Damašku, svatého Jiřího z Nyssy a dalších, přičítali andělům hmotnou podobu. Popis chování biblických andělů přesně odráží tuto podmínku.

Andělé mohou odpovídat stavům, které jsou složitější než ty, jaké vyjadřuje dichotomie pojmů "hmota" a "duch", v myšlení 20. století. V současné době, tváří v tvář, stále rostoucí taxonomii subatomárních částic (již více než 100 bylo objeveno), se slovo "pole" používá častěji, než slovo "hmota". Kvantová fyzika nás pomalu začíná přivykat na nelineární a nehmotný pohled na skutečnost.

Jak Irina Radunská poznamenala: „Už podruhé za posledních 50 let, je teoretická fyzika na křižovatce, na níž se potýká s potřebou masivních změn ...“ Teorie definované „gnostiky

z Princetonu“ - hnutí, které sjednotilo fyziky, astronomy a biology akademické obce v Pasadeně a Mte Palomaru a nastínilo komplexní vizi vesmíru.

Proměnné ve srovnávací analýze - Vědět, jak by Lucia rád "inspirovala", nejsme si jisti, jestli popisované účinky zažila, mohla být ovlivněna nebo se nechala ovlivnit biblickými knihami, jako je například Danielova kniha. Přesto si myslíme, že v celé historii, "zjevení andělů" vyvolalo u lidí určité sekundární fyzikální účinky.

To může být užitečné, abychom zaměřili naše oči na historii a porovnali čtyři vlivy těchto andělů nebo poslů, které udělaly zásadní roli ve vývoji světového náboženského přesvědčení. V chronologickém pořadí, budeme analyzovat údajné anděly, kteří se objevili Danielovi, Mohamedovi, Josephu Smithovi, a Lucii, abychom viděli, zda můžeme udělat z toho syntézu. Vize První je popsána v knize Daniel, kapitole 10. Na břehu řeky Tigris, vypadající jako Daniel, oblečený ve lněné róbě, přepásané opaskem z ryzího zlata. Jeho tvář je jasná jako blesk.

Popis účinků 1: „Nezůstala ve mně žádná síla: pro můj půvab se otočil ve mně moje zkaženost, a neudržel jsem žádnou sílu. Slyšel jsem hlas jeho slova: a když jsem slyšel zvuk jeho slov, hluboce jsem usnul a můj obličej byl směrem k zemi.

Ve svém obratu, historik Ibn Khaldun sděluje, že anděl, který inspiroval Mohameda se objevil v podobě člověka, který stál ve vzduchu nad obzorem (tento posel říká proroku, aby četl z látky pokryté písmem.

Popis účinků 2: Cítil jsem se jako v pasti a bezmocný, padl jsem na zem, zdálo se mi, že slyším modlitbu jako bzukot, jako ozvěnu uvnitř zvonu, což mě nesmírně unavovalo... Ve stejný okamžik, jsem cítil nebeské světlo, které osvětlovalo moje vědomí ... Když jsem se probudil, bylo to, jako kdyby byla slova vyřezána v mém srdci ... Viděl jsem anděla a točila se mi hlava ještě po dlouhou dobu

Joseph Smith, zakladatel mormonské církve, přijal návštěvu anděla Moroni, v noci, 21. září 1823. Anděl se mu zjevil najednou v jeho ložnici, „jeho vzezření bylo jako blesk, zavěšený ve vzduchu,“ byl obklopen světlem a říkal mu, kde najít historické archivy starověkých národů amerického kontinentu.

Popis účinků 3: Vize mi otevřela mysl tak, že bych mohl vidět skrz dlaždice na místě, kde byly uloženy desky, tak jasně a zřetelně, že jsem poznal to místo opět, když jsem ho navštívil.

Účinky po následné vizi: „Když jsem přišel k sobě znovu, jsem zjistil, že ležím na zádech a dívám se do nebe ... Shledal jsem, že jsem tak vyčerpaný, že jsem byl úplně neschopný pracovat... Měl jsem záměr jít domů, ale... moje tělo mi zcela selhalo a padl jsem bezmocně na zem a po nějaký čas jsem byl zcela v bezvědomí.

Přezkoumáním popisů účinku andělských bytostí, které se objevily ve Fatimě, bereme na vědomí následující souvislosti mezi všemi čtyřmi případy:

- Hluboké hypnotické účinky při používání opakování slov nebo obrázků, vštěpovaných přímo do mozku kontaktérů.
- Ochrtutí a fyzickou depresi, kde jsou zřejmé mdloby, únava, potíže s mluvením a svalové kontrakce.
- Snížení nebo zúžení oblasti vědomí, které je v hypnóze získáno prostřednictvím slov a jiných rytmických smyslových stimulů.

Chování "nebeských" bytostí.

S ohledem na hromadění popisů podivně vypadajících bytostí, nalezených ve vyprávění o "setkáních" během posledních několika desetiletí, se někteří odborníci pokoušeli klasifikovat chování těchto bytostí a jejich vliv na příležitostné lidské svědky.

Brazilský výzkumník Jader U. Pereira ve své práci systematicky katalogizoval 230 pozorování "mimozemských bytostí na celém světě.

Například studie registruje 29 případů ochrnutí svědků. V dalších 22 případech lidé cítili, že jejich těla byla unesena, že je něco nutilo do provádění pohybů nebo zažívání emocionálních stavů, které nebyly plně v souladu s jejich vůlí.

Ve 20 případech, bytosti měly "zbraň" a použili je ve 12 z těchto případů. V 18 případech, žádné "zbraně" nebyly svědky viděny, ale pocítili vliv jakéhosi záření. Ve třech případech, světelné koule, emitující různobarevná světla, vedly ke ztrátě síly u svědků. V těchto 20 případech, byly také popsány následující účinky - viz Tabulka 4:

TABLE 4

Effects	Number of cases	
Symptoms of paralysis	14	symptomy paralýzy
Loss of strength	6	ztráta síly
Falling	4	kácení se
Fainting	3	mdloby
Tightness in the chest	3	nepropustnost hrudníku
Weight loss	2	ztráta váhy
Death	1	smrt

Téměř všechny z těchto účinků byly cítil okamžitě. Déletrvající efekty byly obvykle výsledkem emisí paprsků světla, které vytvářely intenzivní ospalost. Co se týče fyzické podobnosti mimozemských bytostí, ve 123 případech, jejich výška byla mezi 70 cm a 1,6 m.

"Paranormální" efekt byl svědky hlášen u 11 z těchto případů. Tento vliv se prezentoval dvěma způsoby: za prvé, jako druh telepatie, nebo alternativně, jako forma mentální manipulace, ve kterém byl svědkem nucen pohybovat a přijmout obraz bytosti, který byl proti jeho vůli. Tyto účinky mohou být doprovázeny změnou vnímání subjektu nebo jeho životního prostředí, za druhé, ve 40 případech mimozemská bytost rozmlouvala se svědky v jejich vlastním jazyce.

Brazilská společnost studující UFO (SBEDV) provedla analýzu hlášeného chování 40 humanoidů, pozorovaných v Brazílii. Jejich zjištění jsou v našem zájmu, v případě "nebeských bytostí" ve Fatimě.

- V šesti případech, se mimozemšťané vznášeli ve vzduchu;
- Ve třech případech, to bylo provedeno s využitím paprsku světla; ve dvou z těchto případů paprsky byly spirály, v jednom případě, byl paprsek přímý;
- Ve třech případech, mimozemšťané zmizeli přímo před pozorovateli;
- V 10 případech bylo hlášeno dočasné ochrnutí ze svědků, vzhledem k působení paprsku nebo energetických polí;
- V jednom případě, byla po kontaktu zaznamenána svalová slabost.

Zjevení ve Fatimě a pozorování ve Francii.

Závěrem jsme poukázali na zajímavou korelaci, pořízenou knězem stolce města Evora, mezi zdánlivě technologickými aspekty současných "neidentifikovaných" jevů a zjevením "anděla" ve Fatimě.

8. prosince 1915 v rozsáhlém prostoru mezi městy Lisieux a High Marne," byl pozorován

podivný vzdušný jev. Deník La Croix e le Pelerin (kříž a poutník) zveřejnil zprávy z ledna 1916. Jev byl pozorován od 11:00 do 13:00 hod. Obloha byla modrá, bez mraků v dohledu, když byl viděn na obloze obrovský, zvláště tvarovaný oblouk o němž si mysleli, že oblouk je částí neviditelného kruhu. V Chalere, byl pozorován, jako půlkruh, se dvěma konci.

Zdá se, že je to typická zpráva o zdánlivě anomálním, neidentifikovaném jevu. To je názor, i když z náboženského hlediska, Sebastiao Martins dos Reise, preláta ze stolce Evora, licencovaného teologa, na Gregoriánské univerzitě a v Písmu svatém na Papežském veřejném institutu v Římě.

„Samozřejmě, že nic průkazného nemůže být stanoveno o tomto slunečním fenoménu, bohužel chybí objektivní a podrobný popis události,“ napsal Martins dos Reis. „Nicméně, co se týká data 8. prosince 1915, nemůžeme zcela libovolně odmítnout hypotézu, že tato událost se může vztahovat na první zjevení anděla ve Fatimě.“

Kromě toho, vzhledem k pozorování skutečněnému tento den ve Francii, toho „slunečního jevu,“ uvádí se ve zprávě, se kterou souhlasíme, že „anděl z Fatimy“ byl ve vztahu k oblouku, byl kruhový a zcela viditelný, jako kulatý útvar. Shodli jsme se, že fenomén blízkých setkání ze současné doby a související jevy "cizích kontaktů" a "únosů" mají stejný původ jako bytosti z Fatimy. Stejný základní názor je, že vyjádřen z pohledu ze dvou různých časů.

Najdeme podporu pro tento závěr ve slovech Martinse Reise, který obhájil jeho hypotézu takto:

Jak je známo, tato zjevení (zahalená postava, kterou nazvali andělem) se vyskytla třikrát v roce 1915, další opakování třikrát v roce 1916, s tím rozdílem, ty v roce 1915 byly nezřetelné a nebyly pozorovány Jacintou a Franciscem, zatímco ty v roce 1916 byly jasné a světlé, podobně jako stálá účast všech tří svědků.

Pozitivní vztah, i když vzdálené a skryté, mezi tímto fenoménem a prvními zjeveními anděla, by jistě bylo obtížné prokázat, nicméně, nejsou tam také žádné argumenty proti, které by mohly zcela vyloučit tuto možnost. Vazba mezi těmito dvěma skupinami událostí je založena na dvojnásobné určité skutečnosti. Tyto solární jevy vždy v souvislosti s Fatimou a ta, která měla být ověřeny v roce 1915, když se konalo první zjevení anděla. Přinejmenším, shoda mezi daty je provokující a sblížující argument.

Z těchto myšlenek vyplývá, že tři děti, mohly být to, co bychom dnes nazvali „sériovými kontakty.“

Zjevení anděla a seismická činnost.

Luciini andělé si zaslouží další zkoumání. Tato studie byla provedena inženýrem A. Varelou Cidem a představena na Mariánském kongresu v roce 1951. Tato práce analyzuje telurické události, které nastaly v roce 1916, v době, kdy bytost, nazvaná "anděl," se přiblížila k malým pastýřům na Cova da Iria. Podle velebného názoru autora (který zřejmě byl odlišný od našeho vlastního), je potvrzen ve zdroji, které cituje podle Memorias, kde Lucia určuje přibližný termín tří "andělských" zjevení, stejně jako odpovídající meteorologické podmínky v těchto dnech.

Zdánlivě, by si Lucia nepamatovala přesné časy událostí v roce 1916. Napsala: „Nemůžu dát přesnější informace o termínech, protože v té době, jsem ještě neznala, jak počítat roky, ani měsíce a dokonce ani dny v týdnu. Zdá se mi, že se mi anděl vůbec poprvé zjevil na jaře roku 1916. Udělala nicméně zmínku o dešti, vyskytujícím se kolem poledne a dalších podmínkách.

Extrapolací z těchto stop, Varela Cid identifikoval dny, ve kterých byly zaznamenány podmínky Lucií zjištěny, podle bulletinu meteorologické observatoře Coimbra. Byl schopen

identifikovat 8. květen, na základě toho, že podobné podmínky nebyly ani dříve, ani později, jak si všiml. Po tomto objevu, pokračoval v použití stejné analytické metody, aby našel data, podle meteorologických podmínek, popsanych při druhém a třetím zjevení. S menší pravděpodobností, jak se domníval, byly možné termíny pro tyto podmínky 9.červenec a 29. září.

S těmito daty v ruce, zjistíme novou korelaci: 9. červenec je den v roce, kdy se slaví Den anděla strážného v Portugalska, v blízkém městě Braga. Co se týče ostatních termínů, bereme na vědomí:

- V bulletinu vydaném meteorologickou observatoří v Coimbre, je 40 záznamů z majáků na mysech Roca, Montedor a Nazare a dokonce i zpravodajství publikovaných v těchto datech, popisující oceán s velkým vlnobytím, které bránilo námořní dopravě v přístavech v Lisabonu a dalších městech, protože plavba do přístavů byla nebezpečná.
- Stejný bulletin dne 8. května registruje seismickou aktivitu, zahrnující dlouhé oscilace vln, které charakterizují L-typ zemětřesení, jak je zaznamenáno horizontálním "Milne" kyvadlem. K tomuto datu, došlo k zemětřesení mezi 18:44:20 až 18:49:35, které trvalo 5 minut a 15 sekund. 29. září, bylo zaregistrováno další zemětřesení, jedno začínalo v 19:07 a končilo o hodinu později, ve 20:07

Z těchto údajů a jeho katolické víry, Varela Cid dospěl k závěru, že "anděl" byl svatý Michael, který každého 29. září, což odpovídá svátku „První noci svaté liturgie“, kdy se zpívá, „oceán bouřil a země se zatřásla, když archanděl Michael sestoupil z nebe.“ Z tohoto důvodu, Varela Cid tvrdí, protože oceán byl velmi bouřlivý a bylo zemětřesení, že to byl určitě svatý Archanděl Michael - a patron Portugalsku, který se zjevil malých pastýřům a pravděpodobně to bylo v jimi uvedené dny.

Pokud jde o 9. července, Varela Cid uvádí, že nenastaly stejné seismické a povětrnostní podmínky, proto „tři malí pastýři ho neviděli sestoupit z nebe, jako v prvním a třetím zjevení. Oni ho najednou viděli vedle sebe, jako kdyby byl v jejich společnosti neviditelný a pak se odvážil se ukázat.“

Abychom to shrnuli, podle Varely Cida, inženýra a zbožného účastníka katolických kongresů, anděl použil dva různé typy zjevení. Když se objevil náhle, nic seismického se nestalo. Když sestoupil z nebe, tak způsobil zemětřesení.

Stručně řečeno, katolická církev a někteří badatelé o anomálních jevech v této oblasti, spojují seismickou aktivitu v některých případech se sestupem z nebe mimozemské bytosti.

4. Svědectví čtvrtého svědka – malý telepatický humanoid.

„Hele, Conceicao, necítíš hlas uvnitř sebe ...slyšíš hlas, co ti říká, abys tam šla a modlila se třikrát Zdrávas Maria?.“ - Čtvrtý svědek.

V knize, *Mensagem de Fatima* (Zpráva z Fatimy), Dr. Luciano Guerra, současného rektora svatyně ve Fatimě, můžeme číst: 1917: Zjevení anděla (podle vysvětlení daného Pannou Marií při čtvrtém zjevení), 12-leté dívce jménem Karolína, malé holčičce od Espite.

Lucia sama nikdy neodkazovala na tento konkrétní dialog s Ouranianským zjevením. V roce 1947, budoucí biskup z Viseu, José Pedro da Silva, si myslel, že to nevysvětlitelné ticho bylo divné a jízlivě se jí zeptal:

Dáma se jménem Maria da Capelinha říká v její oficiální výpovědi, kterou potvrzuje až do dnešního dne, že její dcera Karolína viděla anděla putujícího v Cova da Iria, který ji žádal, abyste se modlili třikrát Zdrávas Maria ... a to poté, kdy vás Karolína požádala o vysvětlení,

co "to" je a obdržela odpověď, že to byl anděl ... Co je na tom pravdy?
„Já nevím. Já si nic nepamatuji.“

To je podivná odpověď od svědka. Opravdu si nic nepamatovala? Zvažte nekonečně dlouhé tajné rozhovory, s pomocí mnoha slov, které byly pro ni v té době neznámé? Nebo to tento budoucí biskup sugestivně uváděl, aby to eliminoval z Luciina mozku?

Oficiální sdělení, na které José Pedro da Silva odkazuje, se nalézá v dokumentu známém jako oficiální výslech z roku 1923. Byl zapsán vikomtem z Montela a sestává z následujícího originálního

textu:

Ve Valinhos, se Lucia zeptala Panny Marie, zda byla seslána na žádost, aby se ukázala, jako někdo jiný na Cova da Iria. Panna Maria odpověděla, že to nebyla ona, ale anděl, jako ta postava, co ji viděly Karolina, nejmladší 12-letá dcera a sedmiletá dívka z Espite.

28. července byla vedle dubu, velmi krásná postava malého vzrůstu s blond vlasy, kterou Karolina později viděla nad dubem.

Oficiální dokumentace z Fatimy nám říká, že další bytosti vedle Panny Marie, navštívily Cova da Iria, a že tam bylo více svědků, kromě tří známých. Z tohoto důvodu, nazýváme Karolinu Carreira "čtvrtým svědkem" z Fatimy.

Tento dodatečný svědek žil dlouhý život, zcela zapomenut a zcela anonymně. Řekla nám, že si nepamatuje nikoho, dokonce ani jednoho kněze, který by ji vyslýchal před námi. Mluvila jen o svém rodinném životě s matkou a sourozenci. Kdyby kanovník Formigao nepředvolal matku k této výpovědi, její pozorování by byla zcela ztracena.

Anonymita má své výhody. Kdyby se stala slavnou ze svého spojení s Fatimou, mohla by žít život pronásledována úctou a zbožností. Je také docela možné, že by byla odeslána do kláštera. Místo toho se Karolina vdala (její manžel byl ještě naživu, když jsme s ní hovořili), neměla žádné děti, ale měla sestry a neteře, kteří se k ní chovali s láskou. Její život byl normální, bez nutnosti extrémních obětí. Například, nebylo třeba, aby pro nás požádala o povolení od biskupa diecéze nebo od Říma, aby nám vše mohla vypovědět.

Přirozeně jsme si její výpověď zaznamenali, co se týkala místa a toho slunečného dne 22. července 1978. Zde je podstata toho, co nám řekla:

Fig. 18 – Home of Carolina Carreira in Fátima, where we interviewed her in 1978 (photo by Claro Fângio).

v jedné z vesnic na sever od Santa Catariny. Vzhledem k tomu, že stádo bylo takové klidné, řekla jsem té dívce:

„Hej, Conceição, pojďme tam na silnici (protože stádo bylo apatické a sedělo v dolíku), pojďme tam a uvidíme, jestli pojede kamion kolem Cova da Iria.“ Tak jsme šli až k silnici a viděli, že kamion jel dál na sever. Pak jsem řekla: „Conceição, vraťme se, nebude-li stádo celé, budou potíže, protože šéf má hroznou povahu.“

Byla jsem daleko. Pásla jsem dobytek mého šéfa. Požádala jsem o povolení moji matku, zda bych mohla jít do jeho domu, až najde mladého stážistu na hlídání svého stáda. Moje matka mě tam nechala jít v naději, že si najde studentku. Pak jednu našel, po cestě z oblasti Coimbra! Mladá dívka přišla do jeho domu a já jsem ji učila o farmách, o místech pozemků atd. Jednoho dne jsme seděly a bděly nad stádem, který bylo velmi unavené z horka. Stádo mezků s nákladem prošlo kolem nás, směrem na sever. Toho dne tam byl trh,

Podívali jsme se k dubu, obklopeném nízkou zídou, kterou moje matka postavila k jeho ochraně. Vedle zdi, stálo malé dítě, ne více než 10 nebo 11 let staré. Dítě zamířilo k malému kameni u ohrady, mělo na sobě bílé šaty. Pak to vypadalo, jako bych uvnitř sebe slyšela hlas:

„Jdi tam a modli se třikrát Zdrávas Maria... jdi tam a modli se třikrát Zdrávas Maria“, několikrát se to opakovalo. Řekl jsem to té dívce:

„Hej, Conceição, ty neslyšíš uvnitř sebe hlas? Mám pocit, že slyším hlas, co mi říká, abych tam šla a modlila se třikrát Zdrávas Maria. Ty uvnitř sebe necítíš nic?“

„Já, ne. Necítím nic.“

„No, musíme jít, něco by se mohlo stádu přihodit a my se dostaneme do problémů se šéfem.“ (Byl to sice velmi dobrý člověk, ale jeho nálada by se mohla změnit, kdyby se něco špatného stalo se stádem, museli bychom si ho vyslechnout!) Tak jsme šli zpátky k ovčím. Když jsme se tam dostali, byly stále apatické a já jsem řekla: „Hej, Conceição, stádo je klidné, pojďme tam znovu a uvidíme, jestli budeme vidět totéž a jestli uslyším to samé. Pojďme.“

Znovu jsme ho viděli na stejném místě, kde jsme ho viděli předtím, ale teď byl nad dubem, jako obraz.

„Obraz?“ zeptal jsem se. „Třeba to nebyla stejná bytost, kterou jste viděly dole?“

„Nevím jestli to byla ta stejná bytost. Myslím, že musela být stejná, protože Naše Paní řekla Lucii, že to nebyla ona, kdo se tam objevil, ale že to byl anděl! ... Byl nad malým dubem, jako obraz ...

Byl to stejný strom, kde se Panna Maria objevila několikrát?“ chtěli jsme vědět.

Ano, stejný strom. Pak jsem dostala takový pocit, „Pojď sem a modli se třikrát Zdrávas Maria, pojď sem a modli se tři Zdrávas Maria. Obrátila jsem se na dívku, „Hej, Conceição, neslyšíš nic? Nemáš pocit, že uvnitř slyšíš nějaký hlas?“

„Já nic neslyším.“

Řekla jsem jí: „Já jsem slyšela, že to říká znovu a znovu, vypadalo to, že mi říkal, abych tam šla a třikrát se modlila Zdrávas Maria“, ale celou dobu, jsem se bála o stádo ovčí, abych z toho neměla potíže, tak ...

„Takže jsi tam nešla znovu a nemodlila se třikrát Zdrávas Maria?“

„Ne, pokud to nebylo později. Nejsem si jistá, jestli jsem se modlila. Vše, co vím je, že jsem se vrátila ke stádu s holčičkou.“

„Ten anděl, jaké měl vlasy?“

„Byly blond.“

„Co délka?“

„Z dálky, to vypadalo, jako by byly těsně po ramena.“

„Líbilo se ti, že vypadal jako anděl, které jsi viděla na obrazech nebo jako sochy?“

„Vypadal jako dítě s bílými šaty a blond vlasy.“

„Měl něco uvázaného kolem pasu?“

„Ne, ale byli jsme dost daleko, nahoře na silnici.“

„Vzpomínáš si, na nějaké podrobnosti, co nohy, bylo to dítě bosé ...?“

„Nevím. Dítě bylo za zídou, takže jsem nikdy neviděla, jestli to dítě bylo bosé nebo mělo boty.“

„Vypadalo jako muž nebo žena?“

„Vypadalo jako dítě ...“

„Ale chlapeček nebo holčička?“

„Ne ...!“ začala se smát; „Opravdu jsem neměla čas to vidět ...“

„A zářil nějak?“

„Ne, přecházel z jedné strany na druhou.“

„Vypadal normálně, jako každé jiné dítě?“

„Ano, jako každé jiné dítě. Jak šel z jednoho rohu do druhého, za kamennou zídhou... tak, protože kameny byly dole, nemohli jsme vidět jeho nohy, kamení nám zablokovalo výhled.

(Ukázali jsme jí ilustrovanou barevnou pohlednici sochy anděla z Valinhos a zeptal se jí, jestli anděl, kterého pozorovala vypadal podobně.)

„Nemohu říci. Vlasy vypadaly delší, ale... možná jak chodil kolem... Myslím, že to bylo asi takhle.“

„A když jsi ho viděla nad dubem ...?“

„Nad dubem jsem viděla ten obraz ...“

„A jakou měl barvu oděvu?“

„Šaty byly téměř přesně jako na obraze, který máme v našem kostele v obci Fatima, fialový plášť a korunu na hlavě, vypadal jako klasické ztvárnění Panny Marie z Pains, co je v našem kostele ve Fatimě. To bylo srovnatelné.“

„Kde jsi ho viděla?“

„Nad malým dubem.“

„A šaty, jaké byly?“

„Jak jsem řekla, bylo to jako u Panny Marie z Pains, od shora dolů“

„Dlouhé až k nohám?“

„To já nevím. Bylo těžké to vidět, a my jsme se nemohly dostat blíže, abychom byly v určité vzdálenosti, stále jsme stály níže, než zpevněná silnice.

„Viděl jste něco, co měl na hlavě?“

„No, naše Paní z Pains má na hlavě korunu, tak se zeptejte mé sestry, která tam byla,

„Copak Panna Marie v kostele ve Fatimě má tmavě modrý plášť a korunu na hlavu?“

Sestra odpověděla: „Ano, ale protože bylo provedeno hodně renovací v kostele, v poslední době.“

„A obraz, který jsi viděla měl takovou korunu?“ zeptal jsem se jí, „nevzpomínáš si na tvar?“

„Nevzpomínám si. Je to už tolik let ...!“

„A ty si nepamatuješ, jaká malá koruna to byla?“

„Nevydávala žádné světlo. Byl to obyčejná kulatá koruna.“

(Trvali jsme na tom, aby se snažila určit vzhled té koruny tak, že jsme vyzkoušeli, aby ji nakreslila, atd., ale Karolina nebyla schopna poskytnout nám další podrobnosti.)

„Viděla jsi její vlasy?“

„Měla kapuci kolem hlavy, byla dosti tma. Já nevím, jestli měla na sobě šaty, viděla jsem jen plášť, ale to mohlo být právě takhle. Je asi lepší, když řeknete, že jsem neviděla Pannu Marii z Pains, Panna Marie mi sama řekla, že jsem viděla anděla!

... Tu noc jsem šla spát do domu mé matky. Jak jsem se vrátila domů, řekla jsem: „Ahoj, mami, viděla jsem cosi na Cova da Iria. Já nevím, co to bylo, vypadalo to jako dítě, asi devět nebo 10 let staré.“ Ona odpověděla, „Děláš jenom problémy, vše co říkáš je lež! Nemluv a jdi pryč, pokračovala.“

„Ach, matko, já nelžu, viděla jsem to a také Conceição to viděla.“

„Conceição ještě žije?“ přerušila mě: „Jaké má příjmení?“

„Oh, já nevím. Byla z daleka, odněkud ze severu, z Espite. Odešla z domu své matky a zůstala v domě šéfa. Nic dalšího nevím. Neznám, jiné jméno, kromě Conceição. Potom, v noci, to moje matka řekla mému staršímu bratrovi, který později zemřel na zápal plic, v průběhu epidemie,

„Poslouchej, Karolino, tvoje sestra říká, že viděla malé dítě asi devět nebo 10 let staré na Cova da Iria. Na blízkém prostoru, který obklopuje malý dub. Já nevím, jestli lže, nebo ne.“ Můj bratr se do mě opřel: „Ty malý šašku, jsi blázen, co jsi to viděla?“, a já jsem řekla „co jsem viděla, jsem skutečně viděla...“, stála jsem si za svým a řekla jim, co jsem viděla.

Poté, moje matka řekla, „Dobře, nechme to být. Zeptám se Lucie na Pannu Marii ze třináctého, jestli sem dnes přijde ...“

„Červenec osmadvacátého. Je zde napsáno, že jsi viděla anděla,“ přerušil mě.

„Bylo to tak, myslím. Pamatuji si jen, že to byl den trhu na severu. Poté, co moje matka řekla můj příběh Lucii, tak později jí Lucia dala odpověď o Panně Marii, že to zjevení nebyla ona, ale anděl.“

„Dokonce i podruhé, když se ti objevil obraz Panny Marie z Pains, jsi nešla blíž?“

„Ne, nedostala jsem se blíž.“

„Cítila jsi ten den něco divného?“

„Ne, byly to jen obavy o ovce.“

„Ty jsi se necítila unavená?“

Fig. 19 – Reconstruction of the small being observed by “the Fourth Witness,” Carolina Carreira, on July 28, 1917, in the vicinity of the other apparitions that were observed at Fátima.

„Ne. Zdálo se, že jen jako bych slyšela hlas anděla, který řekl: ‚Pojď sem, pomodli se třikrát Zdrávas Maria, pojd’ sem, pomodli se třikrát Zdrávas Maria.‘ To byla jediná podivná věc, kterou jsem cítila.“

„Vzpomínáte si, v jakou denní dobu došlo ke zjevení?“

„Muselo to být kolem 9:00 nebo 10:00 hodin.“

Obr. 19 - Rekonstrukce malé bytosti, jak ji viděl čtvrtý svědek, Karolina Carreira, 28. 7. 1917, v blízkosti místa jiných zjevení, pozorovaných u Fatimy.

Blízké setkání třetího druhu bylo opomenuto.

Překvapivě to trvalo 61 roků, k novému výzkumu tohoto zjevení! V našem rozhovoru s očí do očí, s žijícím přímým svědkem, prohlášení Karolíny posílilo naši hypotézu, vyplývající z četných svědeckých výpovědí o zjevení, které bylo pozorováno ve Fatimě, podle charakteristických zobrazení z roku 1917, která jsou podobná těm nalezeným v současných zprávách o "blízkém setkání" a dalšími zkušenostmi, týkajícími se UFO.

Karolina, neznámý čtvrtý svědek, možná záměrně ignorovaná církevními orgány, se stala zdrojem nových důkazů v případě, který nám s rostoucí jasností pomohl odlišit reálné prostředí každodenního života, během té doby. Tato skutečnost byla zcela jiná od náboženské oblasti, pro jasné pochopení zjevení ve Fatimě, které bylo až dosud fatálně zkruslováno.

Ve své podstatě, zkušenosti Karolíny, i s další mladou dívkou z Espite, by zůstaly zapomenuté v zatuchlé anonymitě jednoho prozaického depozitáře, daleko od všeho a všech svědectví, poskytnutých v diskutabilních debatách, plných rozporů. Naštěstí jsme byli schopni se pohybovat na těchto vybledlých stránkách a získat ústní svědectví od čtvrtého svědka, které mělo tendenci potvrdit souhrn všeobecných pozorování tohoto typu, a sice bytost malého

vzrůstu. Zvláštnost jejího svědectví je nechtěná. Navíc se zdá, že obsahuje další možnost psychické manipulace, stále nalézané ve všem, co jsme si zvykli nazývat „operace Fatima“. Tento druh manipulace neboli "dálkového ovládnutí" je často hlášen jako prvek, zaznamenaný v četných studiích o setkání s mimozemskými bytostmi.

Biotyp pozorované bytosti - Karolína a její společníci ji charakterizovali jako dítě, když chodila kolem malého dubu, který byl hlavním místem zjevení Panny Marie, vždy 13. dne po několik měsíců, což není tak divné, v análech dnešní ufologie, jako to bylo během období, kdy byli kněží obviněni ze zkreslování této velmi důležité události. Základní funkcí tohoto "chlapce", s blond vlasy po ramena a bílými šaty, vypadajícího na 10 let, se zdálo, že byla kontrola chování svědků, v tomto případě, mladé Karolíny...

Tato zpráva o "vnitřním příkazu" není nic nového. Ve skutečnosti, to nese klasické znaky autentické mentální manipulace, jak je chápána při studiu setkání s bytostí, spojenou s UFO. Ve skutečnosti, z pohledu ufologie, to není prakticky žádná novinka. V dříve citované práci vyšetřovatele Jadera Pereiry, bylo soustředěno za účelem katalogizace chování mimozemských bytostí, šest případů telepatie a sedm případů mentální manipulace s lidskými svědky. Tento druh případů byl zaznamenán v průběhu několika desítek let, na trase od Teheránu, v Iránu, 13. října 1954 v Indian Head, v USA, 19. září 1961 v San Lorenu a 30. 6. 1968 v Argentině. Také mnoho dalších případů "duševního nátlaku" bylo badateli zveřejněno.

Stejně tak, označení "anděl" je používáno výhradně v náboženském kontextu z Fatimy. Kupodivu, v jiném typickém případě mentální komunikace, k němuž došlo v Garganta la Olla, v oblasti Cáceres ve Španělsku, v roce 1934, jedna stará žena použila přesně toto slovo, když popisovala bytost malého vzrůstu, oblečenou v lesklém oděvu. Žena pracovala na poli, když uviděla bytost, jak se blíží ke spolupracovníkovi vedle ní a náhle uslyšela hlas v hlavě, který jí řekl, aby šla domů, protože se narodila její vnučka. Když se obrátila k bytosti, tak zmizela. Po příchodu domů, žena potvrdila, že to slyšela správně. Novorozence pojmenovali „Angel“, protože věřili, že zpráva o narození byla poslána poslem od Boha.

Jednání Karolíny, jak jsme viděli, může obsahovat důkazy o tom, že byla unesena, že něco kontrolovalo její pohyb nebo ji uvedlo do emocionálního stavu, který nebyl zcela v souladu s její vůlí. Například, to byl „vnitřní hlas“ v mysli Karolíny, ne-li příklad nějaké mimosmyslové manipulace? Příkaz "světlovlasého dítěte" byl v přímém rozporu s jejími obavami, že je zodpovědná za své stádo ovcí. Jaké byly skutečné úmysly této malé blondé bytosti v souvislosti s Karolínou?

Malý blondák z Magonie – před rokem 1917 a po tomto datu, se malé bytosti obdařené nadpřirozenými schopnostmi objevují ve vzpomínkách lidí, kteří to na každém kroku zaznamenávají v jejich lidovém bájesloví. Folklor je vytvářen, když je rozum poražen a přeměněn na šifry.

Je proto zajímavé porovnat dnešní bytosti malé postavy, obyvatele současného období, obklopené jejich prostředím s bohatými technologickými vymoženostmi, s tvory z toho, co Jacques Vallée nazývá „Magonia“, – nedosažitelný vesmír, jako jeden z mnoha možných vesmírů, které mohou být zdrojem projevů „nevysvětlitelného.“ Vallée dělí své malé lidi do dvou kategorií:

- 1) Negroidní stvoření, blízké středověkým gnómům a
- 2) tvory, kteří odpovídají sylfám a elfům, jaké nalezneme v pohádkách a ve folklóru po celém světě.

Biotyp světlovlasých telepatů připomíná další mytologickou postavu ze středověku, a sice, Oberona, „krále elfů“, v anglickém folklóru. Jak zpívá Alfred de Vigny: „Byl krásný jako letní slunce“, telepat čtoucí myšlenky, který se v mžiku teleportuje a nikdy nestárne. Také

Lutin, rozpustilý skřítek z Normanské mytologie, je popisován jako bytost malého vzrůstu a má „hlavu plnou blond vlasů.“

Archeologie poskytuje důkazy pro podporu malých lidí v některých velmi neobvyklých zříceninách, jaké se nacházejí v Cuzcu v Peru, na místě je dobré také poznamenat, že zde je značný výskyt nevysvětlitelných vzdušných jevů. Dne 20. srpna 1965 zde bylo zaznamenáno, že malí lidé byli viděni při odletu objektu ve tvaru disku. Na podporu toho, guvernér města Santa Barbara v Peru, slavnostně prohlásil, že viděl v září 1965 dvě malé bytosti jít po sněhu, které pak zmizely za ohlušujícího řevu.

Biotyp jednoho plavovlasého „dítěte“, ať už to byl folklorní gnóm nebo astronaut, vystupující v současných zkazkách, se objevuje po celé věky. Fatima není v žádném případě v tomto ohledu výjimkou. Opravdu, nemusíme odcházet daleko od Portugalska, abychom slyšeli, co si říkají lidé v obci Malcata, v kraji Sabugal. Místo „blond dětí“, tam jsou, jak říkají, „malí Maurové“ (Gnómové tmavé pleti), hrající na březích řeky Coa. Podle místní tradice, jsou tyto malé bytosti „kouzelné“, jejich přítomnost je viděna jako příznak pokladů, které lze nalézt pod zemí.

V tomto krátkém popisu různých případů, které jsou možná více neoficiální, než skutečné, zůstává stále souvislost mezi Oberony, „malými Maury“ z Malcaty a „blondatým dítětem“ z Fatimy. Jsou to možná bytosti jiného druhu, ale jsou konkrétní v jejich rozmanitosti. Nejsou to lidé ani duchové? Nevíme, ale tyto bytosti nám mohou být bližší, než si myslíme. Jako takové „dětí“, podle Karolíny (nebo „andělů“, ve verzi zahrnující „Naši Paní“), odrážejí všeobecné přesvědčení v existenci neidentifikovatelných bytostí a jejich přítomnosti v území, obklopujícím Fatimu.

Rozdělení „nebeských bytostí“, pozorovaných ve Fatimě – Morfologie mimozemšťanů, s ohledem na jejich relativní výšku, byla také předmětem statistických studií. Bylo by zajímavé získat některé z referenčních údajů, předložených španělským badatelem Vincentem Juanem Ballester-Olmosem, výsledky, které byly zveřejněny v 15 případech Henry Durrantem, podle pozorovaných výšek humanoidů na Pyrenejském poloostrově.

Ballester-Olmos se odkazuje na 10 případů neboli dvě třetiny z celkového počtu, kde byly hlášeny postavy pod průměrnou výškou člověka, pokud tím myslíme méně jako 1,5 m. Jaderný fyzik James McCampbell, autor jednoho z nejúplnějších vědeckých kompendií o UFO, analyzoval biometrické údaje od 217 případů katalogizovaných Jacquesem Valléem a zjistili, že ve 119 z těchto případů, byly bytosti popsány jako „velmi malé.“

Ve skutečnosti většina „malých“, bytostí byla v rozmezí od 70 cm do 1,3 m, což jsou velmi malé, v porovnání s běžným rozmezím pro člověka.

Gordon Creighton, britský ufolog, také analyzoval výšku bytostí, které byly viděny během přistání UFO v Jižní Americe, v roce 1960. V 51 případech, 10 svědků hovořilo o „malých lidech“ a až 12 bytostí bylo jen asi tři stopy vysokých.

Ballester Olmos, porovnává údaje zkompilevané Jaderem Pereirou a Jacquesem Vallée, což dohromady obsahuje tabulka 17.

Investigator	Sample	Height	Percent
Jader Pereira	James 230 cases	5'3" and under	63
McCampbell	217 cases	5'3" and under	55

Při použití stejné metody klasifikace, použité v současných studiích, kdy rozdělujeme charakteristiky „andělů“, podle svědectví Karolíny a Lucie, tak můžeme přijít s tabulkou, jako je tato:

Lucia's „Angel“	Karolina's „Angel“
-----------------	--------------------

Young male, 14 years of age	Young male, 10 years of age
4'2" to 4'6" (1.3 to 1.4 m) in height ¹⁸	3'6" to 3'11" (1.1 to 1.2 m) in height
Fine clothing and luminous	Fine clothing, white
White complexion	White complexion
Shoulder-length hair	Blonde, shoulder-length hair
Transparent, "perfectly defined" outline ¹⁹	Well-defined body
Movement in the air	Movement on the ground
Evanescent, in one instance	

Korelace získané mezi těmito příklady umožňují zájemcům ověření platnosti těchto údajů. K tomu, by bylo třeba udělat ještě více vyčerpávajících rozhovorů nebo specializovanou bibliografii, ke stanovení exaktní taxonomie světelných bytostí, bezhlavých bytostí a pomíjivých bytostí, spojených s ochromující energií, atd. které by byly dále roztrženy v souvislosti s paranormální jevy.

5. Komunikace – dialog s vesmírem.

„Líbil se ti hlas anděla, zněl jako u člověka?“

„Ne, ale byl srozumitelný, jak mluvil.“ - Lucia, na otázku biskupa z Viseu.

Nyní se přesuneme do jiné oblasti šetření, která je neméně důležitá, kde se budeme snažit konfrontovat naše předpoklady v naší současné kultuře, které mohou ovlivnit vnímání zážitků během setkání s "nebeskou" bytostí. V případě, že v roce 1917, jsme se zabývali událostí ve Fatimě, zahrnující výměnu informací mezi dvěma ontologicky odlišnými bytostmi (jinými slovy, ne stejného druhu, nebo dokonce snad z jiného vesmíru), jak by bylo možné srozumitelné lidské vysvětlení této akce? Máme-li vůbec akceptovat, že toto setkání bylo skutečné, se všemi znaky a symboly, jak by mohly dvě velmi odlišné formy vědomí reagovat a komunikovat?

Kontaktní syndrom.

Lucia dosvědčila, během přísného výslechu, že anděl ze setkání v roce 1916 neměl hlas, který zněl jako lidský, ale chápalo ho, jako kdyby to byl člověk. Pokud jde o bytost, oznámila, že ho slyšela mluvit, když ve stejném okamžiku vnímala vnitřní „světlo“, které jí pomohlo pochopit význam jeho slov.

Nebylo to jen "vnitřní světlo," ale také další světlo, méně obrazné a konkrétní, jak brzy uvidíme. Kontaktní fenomén naší doby je mimořádně složitý a bude projednán dále. Nyní se budeme snažit zdůraznit, že verbální a jiné formy komunikace jsou standardní funkcí při paranormální zkušenosti a zaměříme se na zajištění psychologických a fyzikálních jevů, které se vyskytují v průběhu tohoto druhu zkušenosti.

Podle autora parapsychologických prací, Johna Keela, který vyčerpávajícím způsobem objasňoval zázraky tím, že lidská mysl může být vystavena indukovaným halucinacím, a že tyto informace mohou být vloženy do mysli prostřednictvím neznámého mechanismu. Keel si myslí, že vnější projevy jsou importovány jako vedlejší produkt duševního mechanismu, a že výzkumníci je mylně zatřídí do jednotlivých kategorií. Argumentuje tím, že různé úhly pohledu je třeba vidět v širším kontextu, abychom lépe pochopili podstatu tohoto typu komunikace.

Typický "kontaktér" (ať už při mysticko-náboženské zkušenosti nebo ve sdělení humanoidní bytosti), jak se běžně předpokládá, nerozvíjí své nadání v okamžiku údajného setkání. Spíše obecně, "příznaky" kontaktérů, mají svůj počátek v raném dětství, a to i v případě, že žádný kontakt nebyl navázán po mnoho let. Kontaktér je ve stavu, který

hypoteticky umožňuje komunikaci mezi dvěma propojenými vesmíry, které se objevují v různých úrovních reality. Můžeme shrnout dominantní charakteristiky tohoto stavu jako:

- Trans a nehybnost během kontaktních událostí;
- Všeobecná svalová slabost po prvním kontaktu;
- Komunikace prostřednictvím "mystického osvětlení";
- Náchylnost nebo důkaz z dětství o vnímavosti na "kontakt".

Některé podrobnosti o komunikační složce, při zjevení ve Fatimě, nám naznačují možné zapojení hypnotického mechanismu, který mohl vyvolat obrazy a myšlenky v rámci mozku dětských svědků, pomocí "speciálních efektů" přesvědčivé povahy.

Podle dostupných Fatimských dokumentů, jeden svědek připustil, že lidé, kteří byli blízko k dětem jim mohli předávat to, co slyšeli říkat. Bylo řečeno, že proměna Lucie byla způsobena výměnou otázek a odpovědi. Další svědek dodává, že zatímco Lucia mluvila k bytosti, „tvář té dívky se stala krásnější, než byla ve skutečnosti, tvář se jí rděla a rty se semkly“. Navíc se zdá, že během okamžiku komunikace, se Lucia nejen "proměnila", ale také si nemohla poté vzpomenout, když byla později vyslýchána, na své změněné chování a gesta, když byla pod vlivem bytosti. Maria Rosa Pereira, která byla v blízkosti svědka, prohlásila vikomtu z Montela, že Lucia se potom naklonila k její matce poblíž a aniž by se otočila ke shromážděnému publiku, řekla mocným hlasem: "Panna Maria říká, ať se podíváme na Slunce, jestli si přejeme, aby se ukázala jako v nebi“.

Během výslechu vikomtem z Montela 19. října, byl zaznamenán následující dialog:

„Během 13. tohoto měsíce, jsi řekla lidem, aby se podívali na slunce?“ zeptal se.
 „Nevzpomínám si, že jsem to udělala,“ odpověděla Lucia.
 Nicméně, ve stejný den, ostatní svědci svědčili takto:
 „Slyšeli jste, jestli Lucia říkala lidem, aby se podívali na Slunce?“ byli požádáni.
 „Ano, ona křičela na lidi, aby se podívali na Slunce,“ odpověděl Francisco.
 „Ano,“ řekla totéž Jacinta, „řekla to velmi hlasitě, aby se podívali na Slunce.“

Závěr: Lucia si nemohla vzpomenout na tuto událost, která nastala šest dnů před k výslechem. Je zde tudíž možnost, že s touto epizodou je spojena ztráta paměti. Lucia také vypadala, že zůstane "v jiném světě" po nějakou dobu.

„Slyšela jsi konverzaci, hluk a výkřiky lidí, když jsi viděla Pannu Marii?“ byla požádána.
 „Ne, já to neslyšela.“
 „Slyšel jsi něco jako bouřku nebo chvění Země?“
 „Ne, nikdy,“ konstatovala.

V „Klíčovém dokumentu o církevním sporu“ z roku 1930, se dospělo k závěru, že „občas během zjevení, Lucia vypadala, že je v bezvědomí, nevnímá své bezprostřední okolí ani neregistruje žádné povědomí o tom, co bylo řečeno a uděláno kolem ní, neboť sama byla ve změněném stavu vědomí.“

Lucia, jak se zdá, si byla vědoma toho, co bylo řečeno a uděláno těmi kolem ní, nemysleme si, že by to bylo možné připsat jakémukoli fyziologickému deficitu nebo jeho části. S těmito novými detaily, můžeme syntetizovat obecný souhrn psychických a fyzických účinků, na něž upozornili svědkové, které se bez výjimky projeví, zatímco se objevovala kontaktní bytost ve Fatimě.

TABLE 7

Physiological	Psychological	Effect	Origin
Disturbance of vision	*	During	Our Lady
Muscular pain, general fatigue	*	After	Angel of 1916

Trance, altered facial features, paralysis	*	During	Our Lady Angel of 1916
*	Hypnosis, mental induction	During and after	Angel of 1916 and angel of the Fourth Witness, Karolina
*	Lost sense of space/time	During and after	Angel of 1916
*	Fascination, apathy	During	Our Lady
*	Amnesia	After	Our Lady
*	"Deafness"	During	Our Lady

Tabulka zobrazuje některé z významných rysů jevů ve Fatimě, se zaměřením na psychologické a fyziologické účinky, s nimiž se svědkové svěřili.

Některé ze sekundárních účinků, hlášených při událostech ve Fatimě, které mohl být viděn, lze zařadit do šesti kategorií, vymezených francouzskou studijní skupinou Ouranos, jako možné příčiny poruch, běžně hlášených svědky mimořádných setkání:

- Elektromagnetické záření;
- Humanoidní bytosti;
- Infrazvuk a ultrazvuk;
- Ionizace atmosféry;
- Strach a úzkost svědků;
- Hypnotické vlivy.

Zprávy naznačují, že existuje mnoho neobvyklých účinků na lidské tělo, spojených se světelným zářením. Poruchy vidění, bolesti svalů, všeobecná únava, ospalost a strnulost, to vše bylo spojeno s hlášenými projevy bílého světla (svědci byli jakoby obaleni ve "světelném sloupci" obklopujícím "dámu"), stejně jako zeleného, modrého a ultrafialového světla. Tyto jevy a jejich účinky, jsou velmi podobné těm, které můžete zjistit ve zprávách spojených s UFO. Světelné paprsky jsou často hlášeny v souvislosti s humanoidní bytostí, doprovázené silným pocitem strachu a úzkosti, vyvolaným u svědků.

Můžeme-li "světelný sloupec" obklopující Pannu Marii kvalifikovat jako "koherentní světlo," je možné, že došlo k atmosférické ionizaci na místě fatimského "setkání." Koherentní světlo, je definováno jako světelné vlny, které jsou zesílené a vzájemně ve fázi. To je jednou z unikátních vlastností laserového světla. (Obyčejné světlo není koherentní, protože vychází z nezávislých atomů, které vysílají v časových intervalech asi 10^8 sekund). To by mohlo pomoci vysvětlit ospalost, apatii a strnulost svědků, což jsou dobře známé příznaky při dýchání ionizovaného vzduchu.

Další problém se známými vědeckými odkazy pochází od McCampbella. Tento autor studoval sekundární účinky hlášené svědky blízkých setkání druhého a třetího druhu, které jsou v korelaci s ozářením mikrovlnami. Tato hypotéza byla zkoumána různými fyziky, jak je v předešlém uvedeno. To znamená, že hlášené příznaky "ochrnutí" a celkové slabosti, ztráta vědomí, poruchy zraku, "hluchota" a amnézie, získávají nový význam, když je vidíme jako příznaky expozice elektromagnetickým zářením (mezi frekvencemi 300 a 3000 MHz a více), což by mohlo být také příčinou dalších příznaků spojených s jevy, které zahrnují silné světlo.

Hypnotická indukce a její účinky u svědků.

Už jsme poznamenali, že není snadné oddělit psychologické, fyzikální a psychosomatické účinky. Jde o to zjistit, zda máme co do činění s činností nebo účinkem, který je nedobrovolný a neodmyslitelný u jevu nebo máme co do činění s akcí nebo reakcí, která se dobrovolně

zaměřuje na daného svědka. Existuje mnoho klinických způsobů, které se snaží studovat změny stavů lidského vědomí, s vědeckým a filozofickým cílem. Hypnóza je jedním z těchto způsobů.

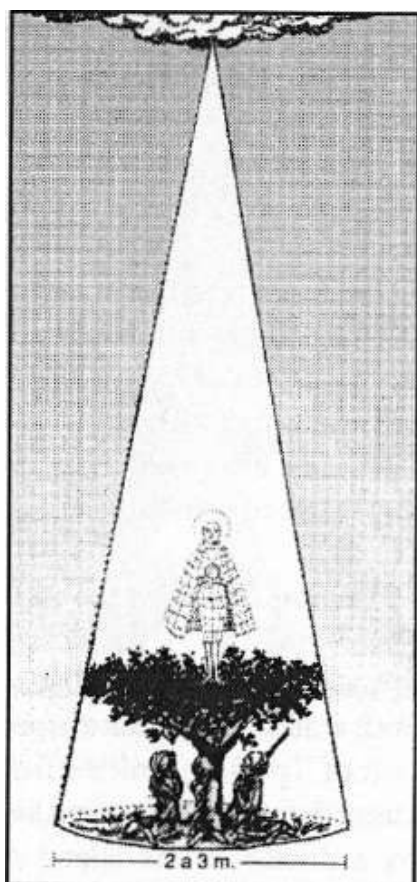
Klasické vlastnosti klinické hypnózy jsou: strach, fixace, posedlost, barevné zkreslení, zvukové modulace, ionizace vzduchu, pocit nepohodlí, vztah mezi hypnotizérem a pacientem nebo svědky.

Může být mimo náš zájem, zahrnout tyto příčiny a jejich odpovídající efekty a transponovat je do příhody "setkání", jak se to nachází v záznamech neobyčejných lidských zkušeností. Příznaky hlášené lidmi, kteří padli, jako kdyby byli "hypnotizováni", během přítomnosti humanoidních bytostí či posádek UFO zde nepomohou, ale opět vzbudí náš hněv nebo zvědavost. Takové hypnotické účinky byly hlášeny ve spojení se vzdušnými jevy po celé věky, jak bylo zjištěno vyšetřovateli Francisem Windeyem a Guy Vanackerem. Ke společným příznakům hypnotického stavu patří:

Katalepsie - stav charakterizovaný nedostatkem reakcí na vnější podněty a svalovou ztuhlostí, takže paže zůstávají v jakékoliv poloze, kam jsou umístěny. Je známo, že se vyskytují u různých fyzických a psychických poruch, jako je epilepsie a schizofrenie, co mohou být vyvolány hypnózou, dále jako kontrakce centrálního nervového systému, automatické pohyby, změna dýchání (po návrhu hypnotizéra), účinky na zrak, sluch a čich, psychické jevy, pseudoamnésie, zvýšená produkce snění, aktivace halucinací, změny vnímání reality, ztráta smyslu pro prostor a čas, snížení vnímání.

Zdá se nám dosti logické, že zjevení ve Fatimě se podílí na přenosu "dialogu", zprávě, která při svém náboženském výkladu by vyžadovala projít procesem hypnózy - jinými slovy, že k němu došlo, zde je třeba zahrnout změnu stavu vědomí dětí - pastýřů. Není známo, zda byly pod vlivem bytosti, která využila hypnotickou techniku, ale není si to těžké představit, při podobnosti výsledků.

„Občas, během zjevení, Lucia vypadala, že je v bezvědomí, neregistrovala nic z bezprostředního okolí, žádné povědomí o tom, co bylo řečeno a uděláno těmi kolem ní, když se nacházela ve změněném stavu,“ jak je napsáno v klíčovém dokumentu o Církevním soudním sporu z roku 1930.

Toto tvrzení potvrzuje řadu hypotéz. Atmosférická ionizace, pocházející zřejmě ze zapouzdřeného světelného "sloupce," mohla být zdrojem hypnotické indukce, směřující k Lucii, která byla hlavním ohniskem "kontaktu." Její okouzlení bylo trvalé; její pozornost byla zcela zaujata tím extrémním světelným úkazem, kterému předcházela intenzivní záblesk. Děti se bály, byl to nový a důležitý asociační efekt.

Lidé, kteří jsou hypnotizováni přítomností světelné formy nebo projevem humanoidní bytosti, jsou často nuceni, aby reagovali a přijali opatření, která jsou proti jejich vůli. Efekt "anděla" z roku 1916 je dokonalým příkladem. Mechanicky opakované modlitby, které byly požadovány po třech klečících pastýřích, byly jako monotónní excitace, o které je známo, že způsobí hypnotickou indukci. Následně zažily tři děti efekt chybějícího času.

Tři svědci nabyli vědomí po svých modlitbách o hodinu později, když se v noci vracely domů. Byli zaplaveny atmosférou, kde se při poklesu vědomí „ztratilo povědomí o

jejich vlastní existenci“. Francisco si nejvíce stěžoval na únavu a ospalost z toho co zakusil, což by mohla být odpověď na zažité podmínky. Tato fyzická deprese později pokračovala dlouhou dobu poté, co pozorovaly „anděla“, možná pod vlivem slovní nebo telepatické sugesce, jak navrhuje Windey a Vanackeren.

Jsme rozhodnutí preferovat první vysvětlení, které odpovídá hypotézám svědků, co je shodné s chováním bytosti v roce 1916. Nepohyblivost mladých pastýřů, je případem klasické paralýzy, která byla zjevně spojena se setkáním s andělem, jako souvislost s obtížemi při mluvení, chůzi, a všeobecným potlačením smyslových vjemů.

*Sloup světla podle Gilberta dos Santose, nesoucí světelnou bytost, podle svědků.
Obrázek od Claro Fangio*

V přítomnosti bytosti, se kromě "hluchoty" a "amnésie", dle sdělení Lucie, objevil také zvýšený srdeční tep, jak o tom svědčí začervenání na tvářích, změna jejího dýchání a následné stahy jejích obličejových svalů, v rámci transu. Matka Jacinty dosvědčila, že potom řekla, že když Panna Maria přišla, šťouchla Lucii a řekla jí: „Mluv s ní, Lucio, Panna Maria přišla“ a Lucia začala rychle dýchat, jako by byla bez dechu. Pak řekla: „Co si dnes přeješ ode mne?“

Dětské příznaky při kontaktu nebyly jednotné. Navzdory skutečnosti, že byly vystaveny stejnému jevu, byly zřejmě podrobeny různým podmínkám. Rozdíl následků byl také zaznamenán v případech neobvyklých střetnutí bez náboženského charakteru.

Je zřejmé, že toto není definitivní analýza, ale přiblížení, které na nás apeluje. Jako typické příklady příznaků hypnózy v blízkých setkání, budeme prezentovat následující případy:

Darlington, Durham, někdy v roce 1977

Paní Věra vstala jedné noci kolem 23. hodiny, poté, co byla probuzena koulí světla. Tři podivné "hvězdy" se postupně objevily ve stejné oblasti nebe a najednou se shromáždily do jedné, která pak naplnila její ložnici pulzujícím světlem. Pak paní Věra cítila, že je světlem rušena. Když mluvíme o tomto případě, svědek si myslel, že možná zažil nějakou formu hypnotického transu.

Reunion Island, v Indickém oceánu, 14. února 1975

Mladík, kolem 20 let, pozoroval tři bytosti malého vzrůstu, jak vystoupily z plavidla, které se nedotýkalo země. Byl shozen k Zemi, pomocí mocného blesku, emitovaného z horní části objektu. Mladík byl nalezen v šoku poté, co ztratil schopnost mluvit. Tento případ byl potvrzen lékařem na ostrově i policií. Lékařská zpráva uvádí: „Pozoroval jsem jeho extrémní únavu, skleslost, úzkost, částečnou ztrátu řeči a ztrnule zírající oči.“

Příprava na "kontakt" - obřady a symboly při požití kapalin a pevných látek

Snížení vědomí Lucie, vyplývající z kontaktů, se zdá být základním a nejčastějším symptomem. Toto skutečně může být prostředkem k dosažení cíle - vnesení prvků v bezvědomí svědka, které ovlivňují duševní manipulaci s kontaktem. Muž, který byl údajně unesen mimozemšťany v Brazílii, byl nucen pít tekutinu ze skleněné nádoby ve tvaru pyramidy, po které měl mystickou vizi.

"Intelligence", která tuto drogu podala, měla za cíl předat mu zprávu. Zdá se, že logický závěr je, že požití nápoje mělo nějakou funkci při procesu komunikace mezi uneseným a únosci. To vše může znít jako spekulativní science-fiction, ale byli bychom líní, kdybychom vynechali tyto podobné strašidelné zprávy, při našem výzkumu.

Při svém třetím vystoupení ve Fatimě, "anděl" přinesl kalich s nápojem, který Francisco nebyl schopen identifikovat, ale zdál se mu divný. Také zde se účinky po požití lišily - u

Fig. 21 – "The Angel gave you Holy Communion; but to me and Jacinta, what did he give?" (Sculpture of Fátima).

Francisca a Jacinty a u "hostitele" Lucie. Mohl být v základu diferencovaný v míře selektivity, role a účasti u každého ze svědků, včetně jejich schopnosti vnímat sdělení "naší Paní z Fatimy" a komunikovat s ní?

Společenství a jeho hluboký symbolický význam, by mohlo být praktickým prostředkem přizpůsobení kontaktéra, integrací subjektu v autentickém, náboženském smyslu, s cílem usnadnit příjem informací z ontologického zdroje, velmi odlišné povahy.

Curitiba, Brazílie. 04.08.1979

Iolanda Kuriecik, 38-let-stará, byla zasažena paprskem světla a přenesena do vnitřku letícího objektu, kde jí nabídli viskózní kapalinu z malého pohárku.

Aisne, Origny-en-Thierache, Francie, 28 února 1974

Motocyklista se na cestě do práce setkal na silnici se dvěma "kosmonauty" (slovo použité svědkem). Nevěděl proč, náhle se na kole zastavil a ocitl se tváří v tvář s "cizími lidmi," řekl. Jeden z nich mu nabídl kus nějaké podivné látky, zhruba jeden čtverečný centimetr veliký a pokynul mu, aby ho snědl. Na pokraji paniky, to muž udělal. Podle něj, látka vypadala podobně jako ořech a chutnala jako čokoláda, bez výrazné chuti a byla měkké konzistence. V práci, se necítil dobře a choval se dosti vulgárně, což způsobilo konflikt s jeho vrstevníky, kterým nakonec svěřil podrobnosti jeho podivného dobrodružství.

Bebedouro, Minas Gerais, Brazílie, 04.08.1969

Jose Antonio da Silva, voják, byl přenesen do podivného objektu, kde byl obklopen malými humanoidy, kteří se pokoušeli s ním hovořit. Náhle jeden z nich přerušil dialog a nabídl mu hořký, tmavý, barevný nápoj, který si voják vzal poté, když viděl, že i ostatní mají stejný nápoj. Po tom, co ho vypil, si myslel, že začal lépe chápat, co se mu bytosti snaží říct. Poté, měl muž vizi, která mu odhalila věci, které však nemohl nikomu sdělit, bez nových instrukcí.

Mezi New Yorkem a New Jersey - datum neznámé

Bratři Robert a Jason Steinerovi (pseudonym) byli vzati malými bytostmi dovnitř létajícího talíře, které nosily svítivé disky u svého pasu. Byli pozváni na jídlo, kde bylo v poháru podáváno jakési "ovoce", jehož účinky byly podobné, jako po požití hašiše - pocit euforie a sebedůvěry.

Opakující se téma, ve všech těchto typech případů, zahrnuje lepší přístup ke komunikaci a dialogu, vyžadující požití drog, jako prostředku k přístupu do mimozemské roviny. Dalším hlavním znakem je zapojení bytostí malého vzrůstu, zastoupené v těchto případech "únosů", jako by chtěly potvrdit logický scénář.

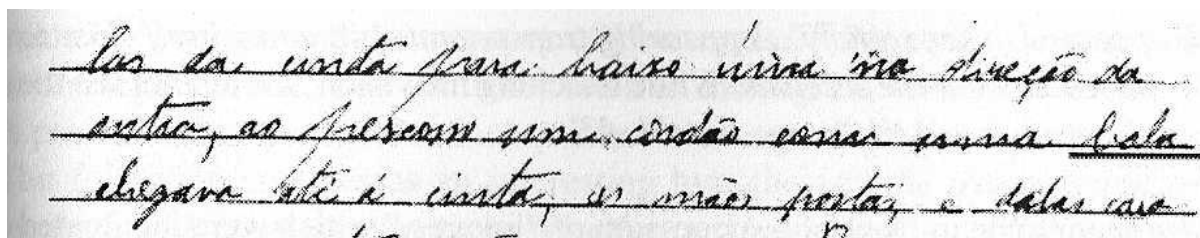
Jazyk "kontaktérů".

Připomínáme, že zatímco "anděl" se prezentoval jen jako příprava na kontakt, tak "bytost"

prostřednictvím verbálních a vizuálních obrazů stanovila své podmínky a přináší to, co se nakonec stane, setkání odůvodňuje poselstvím.

Pojďme se znovu podívat na případy, týkající se humanoidů, kteří používají technologii, bez ohledu na jejich spojení s UFO. Některé bytosti se představily svědkům, jako by drželi světelnou kouli ve svých rukou. Když vezmeme do úvahy práci Jadera U. Pereiry, najdeme čtyři případy mimozemských bytostí, které držely něco jako takový míč, vypadající někdy také jako zbraň. Nepovažujme to za zbraň k útoku, ale více snad jako nástroj přesvědčování, používaný při manipulaci svědka. Kupodivu, je třeba poznamenat, že jeden z účinků na svědky, v přítomnosti této koule, byl ten, že cítili, jako by je opouštěla fyzická síla.

Přesuneme-li se zpět do případu Fatima, pak musíme poznamenat, že bytost byla původně popsána jako by měla u pasu míč, který si během doby vzala do rukou. Byla to koule, která zářila jasným světlem. Tato koule mohla fungovat jako mechanismus, který indukoval hypnózu u svědků ve Fatimě, kterým se to zdálo zřejmé.

Lus da virá para baixo virá na direção da
 antea, ao mesmo tempo, cindida como uma bola
 chegou até à virá, as mãos portar e delas veio

Fig. 22 – Lúcia's text, written in 1922, stating that "Our Lady" carried a ball, which went to her waist (P. António Maria Martins, Fátima Documents).

Překlad: Sdělení Lucie, napsané v roce 1922, konstatující, že „Naše Paní“ nesla míč, který držela u svého pasu. (Zaznamenal páter António Maria Martins, Dokumenty z Fatimy)

Ve skutečnosti, další údaj, který nelze vyloučit, který byl získán od biskupa José Pedro da Silvy, se zdá, že potvrzuje tuto dedukci. Z jeho výsledku zjistíme, že světlo, o kterém se Lucia zmínila, cítila, jak proniká do její hrudi, když přicházelo z rukou zjevení. Lucia nevěděla, jak to popsat. „Viděla jsem jen to, že ona byla ve světle a že světlo bylo rozprostřeno po celé zemi. Bylo to něco podobného tomu, co vidíme v zrcadle ... s tím rozdílem, že v tomto světle, co jsme viděli, jsme se sami v něm cítili.“

Aniž bychom ztratili ze zřetele kvalitu tohoto "světla," dále se přesuneme v čase, do roku 1957. Jednou v noci, asi 30 kilometrů od Saint-Etienne, francouzský pár, který si přál zůstat v anonymitě, venku tábořil. „Najednou jsme byli zaslepeni silou jakéhosi projektoru, zařízení s výkonem, jaký nemůžeme určit. Koupali jsme se ve světle, s pocitem, že nějaké rentgenové paprsky nás sondují a byli jsme průsvitní. Světlo procházelo skrze nás!“ Byl tam nějaký rozdíl ve vztahu k Fatimě?

Fig. 23 – The ball, transformed into a "heart" in the Doroteias chapel at Pontevedra (drawing by J. M. Nuñez, 1980).

Bylo obtížné oddělit původ a vznik tohoto světla od objektu koule a její případnou roli při přenosu a příjmu, při transformaci řeči do srozumitelného jazyka pro svědky, včetně obrázků a jiných působení bytosti na primárního svědka? Chtěli bychom vidět v této sofistikované "kříšťálové kouli" příčinu, například vize pekla, jak popsala Lucie biskupovi da Silva a později také biskupovi z Viseu?

Příznaky této vize jsou:

Objevila se jí rychle ...jako průsvitná ... situovaná těsně u ní, slyšela výkřiky. Při sledování vize, neviděla zemi pod ní a obraz se třásl...

Zdá se nám, že je zpočátku byly "obrazy", vštěpované přímo do mozku svědka. Kouzlo? Zázrak? Možná to bylo

něco jednoduššího, než to. Například švédský inženýr Gösta Rehm si myslí, že modulované mikrovlny by mohly mít nejen vliv na lidský sluchový nerv, ale i zrakový nerv. Bylo by možné, za našich současných vědeckých poznatků, přenášet umělé obrázky přímo do lidského mozku?

V některých aspektech typických případů UFO, se objevily jakési projekce "mentálních obrazů". Vize "pekla" ve Fatimě by se vešla do tohoto vzoru - jako byl obraz vedlejšího slunce, který Lucia tvrdila, že viděla, během výskytu "zázraku" v říjnu.

Tato zkušenost by pak byla prodloužením předpokládané mozkové manipulace, byla to úmyslná manipulace ze strany "intelligence." Vlastně, dříve citovaní Francis Windey a Guy Vanackerén naznačují, že tato nelidská "intelligence" měla schopnost implantovat obrazy do mysli svých lidských svědků.

Další detail, který se objevuje ve výpovědích dětí, je zvláštní charakteristika slovních přenosů, v řeči subjektů z Fatimy. Za prvé víme, že obyčejné hlasové projevy nebyly přítomny, ale místo toho to byl jakýsi druh simultánního překladu, přímo do mozku svědků, něco velmi podobného telepatii, ale nebyla to nutně telepatie.

Pokud jde o "anděla" z roku 1916, Lucia říká, že „neměl hlas, který by zněl jako lidský, ale byl pochopitelný, jako kdyby to byl člověk.“ Také si nepamatuje, že by si všimla nějakého pohybu jeho rtů. Ve srovnání s "naší Paní," víme od Franciska, že také nehýbala rty, udržující stálý tvar úst, jako mají panenky. Podle deníku O'Sécuro z 21. července 1917, Lucia nicméně říká, že ze záře kolem ní pochopila význam jejích slov.

Mohli bychom předpokládat, že v obou případech, Lucia obdržel ve svém mozku srozumitelný slovní překlad. Je pravděpodobné, že tato verze obsahuje i prvky bezvědomí. Vynořuje se zde zajímavá hypotéza - přenos nebo hypnotická indukce se zdá být selektivní a individuální, pocházející z iniciativy komunikující bytosti.

V jaké formě, můžeme se nyní ptát, jsou občasné dialogy tohoto druhu, prezentovány v kontextu současných kontaktních jevů?

Parksburg. Západní Virginie, USA, 02.11.1966

W. Derenberger, podnikatel, viděl v blízkosti tmavý objekt na silnici. Vtom uviděl muže v modrém plášti, co se na něj usmíval a vzbuzoval v něm dojem, jako by v té době, přijal nějakou zprávu, i když nepadlo jediné pronesené slovo.

Aston. Birmingham, Anglie, 18 listopadu 1957

Cynthia Appletonová viděla přízrak, který se objevil v jejím domě. Bylo to jako člověk, jehož rty se pohybovaly, jakoby mluvil, i když nemohla pochopit vůbec nic. Poté začala vnímat, že jeho otázky se objevují uvnitř jejího vědomí a ona na ně telepaticky odpovídala. Také sdělila, že tato podivná bytosti, během tohoto procesu, používala gesta rukou, přičemž držela jakýsi průhledný disk, který působil na její mysl.

Nepoužívání úst na vydávání zvuků a překlad nebo přímá verbální indukce (nebo cokoliv jiného do mozku svědků), je význačný detail těchto citovaných případů. Obecně platí pro "anděla" z roku 1916, stejně jako pro "Pannu Marii" a "anděla", kterého viděl čtvrtý svědek Karolína, tím samým mimosmyslovým způsobem.

Fig. 24 – Figure observed on February 4, 1978, in Argentina. Note the texture of the suit, with lines running “lengthwise and crosswise,” and the ball (document from Ouranos).

obr. 24 – Bytost pozorovaná 4. 2. 1978 v Argentině. Všimněte si struktury obleku, s běžícími linkami, podél a napříč a míče. (Dokument z Ouranos.)

Podobná nebo stejná, přitažlivá síla byla přítomna během událostí ve Fatimě. Lucia vypráví příběh takto:

13.červenec se blížil a já jsem nepochybovala, že tam budu. Myslela jsem si, „Jestli je to ďábel, proč bych tam musela jít a vidět ho?“... Zavolal jsem Jacintu a Francisca a řekla jim mé rozhodnutí ..., ale na druhý den, protože čas se blížil, jsem zamířila ven, jako bych byla najednou hnána podivnou silou, které nebylo snadné odolat...

Od roku 1917 do roku 1977, se jen málo změnilo v prostředcích a závěrech při kontaktech s neidentifikovanými "inteligencemi". Současné ekvivalenty případu Lucie, lze nalézt v příběhu Marii do Socorro, v Itaporanga, Paraíba, v Brazílii, která zmizela ze svého domu na dobu 22

Někteří badatelé si myslí, že by to mohla být nebiologická alternativa k mimosmyslové komunikaci. Při studiu tohoto problému, švédský inženýr Gösta Rhen souhlasí s McCampbellem, pokud jde o hypotézu mikrovlnného záření, selektivně zaměřeného na části lidského mozku. Oblasti mozku, citlivé na hypnózu, mohou být ovlivněny body podnětů (engramy), centry nebo asociativními okruhy, které odpovídají pojmům, zprávami nebo obrázky, které operátor tohoto "fenoménu" mohl se pokusit spustit. Komunikace by mohla být vyrobena tímto způsobem, jako neurofyzikální proces, argumentuje Gösta Rhen.

„Tato komunikace a hypnotické účinky, které jsou vyvolány psychickým vlivem, jako telepatie nebo jiné psychotronické zázraky. Vše, co je zapotřebí, jsou správné frekvence, na základě pouhé skutečnosti, ale mohou také způsobit vážné a nenapravitelné fyzické a psychické poškození.“

Vicente-Juan Ballester Olmos také vyšetřoval typické případy komunikace s údajnými cizími bytostmi, kde byl hlášen klasický mimosmyslový přenos informací. Svědci prohlašovali, že slyší ve své hlavě hlasy, cítí se přitahováni ke zdroji světla nebo k podivnému vznášejícímu se objektu, jako kdyby tento k nim mluvil.

Typický kontaktní případ, ke kterému došlo v Brazílii, odhaluje to, co může představovat základní prvek z celého fenomenologického procesu - silná schopnost přilákat lidský cíl, všudypřítomná síla, která transformuje "kontaktery" do stavu učedníků a vězňů.

Luis Henrique da Silva pozoroval ze svého dvorku 25., 26. a 30. dubna roku 1959, kruh ve vzduchu, jako žhavé želízko v ohni, který rychle zmizel. Usnul a když se později probudil a vrátil se na svůj dvorek, našel tam kus papíru s naplánovanou schůzkou na 3:10 následujícího dne. V tento den, šel na schůzku a nestaral se o naplánovaný čas, neboť se ve tři ráno probudil a vzpomněl si na kus papíru, který byl v jeho kapse kabátu. Odložil kabát a řídil se na dvorek, jakoby veden nějakou neznámou silou.

hodin. Mladá žena řekla, že „běžela za světlem, které se zdálo být jako velmi krásná dáma, která kupodivu ani neotevřela ústa, aby promluvila ...“

ČÁST DRUHÁ

Nebeské značky a pozemské zázraky

|

1. Fatima po roce 1917 a další souvislosti.

13. května 1925 jsem byl svědkem nějakého slunečního úkazu, nemohu se odvolávat na zázrak, ale nemohu to ani vysvětlit jiným způsobem. Otec Paulo Machado.

Události ve Fatimě neskončily 13. října 1917. Důsledky zjevení mohou být prozkoumány z mnoha úrovní, v souvislosti s procesem bádání, kdy toto místo se stalo centrem zbožnosti a populární mariánské úcty. Nastíníme zde pokračující výskyt objektivních a subjektivních jevů na Cova da Iria, při velkých poutních dnech a doprovodných poutích k „Panně Marii“ po celém světě. V té době se objevily "záračné" obrazy k překvapení pobožných, zvědavců atd.

Většina bizarních nebeských jevů, které se nadále konaly, byly porovnávány s fatimským "zázrakem slunce," a byly propagovány tvrdě věřícími, měly konečný, záračný význam. Přinejmenším do roku 1955, mnoho pozorovaných jevů na obloze bylo okamžitě dáno do souvislosti s Fatimou a jako takové byly zveřejněny prostřednictvím komunikačních médií, které se soustředily kolem Fatimy.

Jak jsme postupovali v jiných kapitolách této knihy, tak jsme zde prezentovali jen přímé svědectví těch, kteří si zasloužili naši důvěru.

Pro účely seznámení, jsme rozdělili jevy po roce 1917 do 3. kategorií:

TABLE 8

Date	Time	Witness	Type of Phenomenon	Description
February 2, 1918	3:00 p.m.	Jacinto de Almeida Lopes	Solar phenomena	"[T]here occurred on the Sun identical signs to those of October 13 th ." ¹
May 13, 1918	?	Maria do Carmo Meneses	"Angel hair" ²	"[W]hite balls that descended from the sky" ³
June 13, 1920	3:30 p.m.	Gilberto Fernandes dos Santos	Solar phenomena, "focusing" of the image, two little white stars	"[B]esides witnessing the solar phenomenon of October 13, 1917, I saw in front of my eyes the venerated image, completely focused and of a transparent gold that must be celestial. The face in the image transformed itself completely by means of a focusing effect... it was all sky blue and the image was white. Afterwards, I lit four candles with another candle. The candle in my hand threw off a natural light, but by lighting the others they began to give off a reddish light, almost like fireworks... [D]uring prayers, some of the candles were blown out by the wind. When re-lit, they gave off a pink light. As soon as the prayer was finished, the solar phenomenon stopped, the image disappeared, and the light given off by the candles returned to normal... [T]here were those who said that while the image was walking above the road to Cova da Iria, the image was accompanied by two little white stars." ⁴

- 1) Jevy pozorovaných v Cova da Iria;
- 2) jevy pozorované mimo Fatimu:
 - a) V sousedních oblastech;
 - b) s výskytem pohyblivých obrazů;
 - c) především jiných obrazů Panny Marie z Fatimy.
- 3) Související fenomény mimo Fatimu

Překlad tabulky:

co se staly stejně jako 13. října
bílé koule sestupující z oblohy

Mimo pozorování solárního jevu 13. 10. 1917, pozorování vlastním okem, ostře a do zlatova, což musel být nebeský jev. Tvář obrazu byla ostrá, celá obloha byla modrá a

obraz byl bílý. Později byl osvětlen 4 svíčkami. Odložil jsem svíčku z ruky, když jiné svíce zářily načervenalým světlem, skoro jako oheň. Během modlitby některé ze svíček plápolaly jako ve větru. Když svíčky byly růžové. Jakmile modlitba skončila, světelný jev zmizel a svíce zhasly. Tam byli ti, co říkají, že vidění šlo po silnici do Cova da Iria, obraz byl doprovázen dvěma malými bílými hvězdami...

Date	Time	Witness	Type of Phenomenon	Description
October 13, 1922	During the last part of an outdoor mass	The Viscount of Montelo	Solar phenomena	When the people exclaimed, "we looked at the sky – and with great surprise and stupefaction, we saw in front of our eyes the same phenomenon of October 13, 1917, though with less intensity and less duration and without the luminous explosions that were displayed on that day." ⁵
May 13, 1923	1:00 p.m.	Dr. Henrique Vieira Lima, surgeon at the Civil Hospital of Lisbon, and others	"Angel hair"	In the Sun, people witnessed "magnificent phenomena of color and beauty. Afterwards, there was an abundant shower of petals... falling from a high altitude... very white and brilliant... [W]hen they came close to the ground, they disappeared... I saw this twice with precise clarity... [T]here is no natural thing such as this, neither known nor described." ⁶
May 13, 1925	?	Dr. Pereira Gens and Father Oliveira Faria	"Angel hair"	Dr. Gens: "We saw, very distinctly, little white shreds falling from on high... [T]hey looked like daisy petals or orange blossoms... [L]ooking at the upper part of the olive trees, very clearly visible were the small white bodies which approached and then disappeared as they got closer to the treetops." Father Faria: "A rain of white petals (or which looked like that) softly fell over the crowd, disappearing before touching the ground." ⁷

dotkl země.“

Gilberto dos Santos:

„Během 15 minut jsem pozoroval nad zjevením (naší Paní z Fatimy) na ploše možná 20 metrů kolem ní, že z oblohy padalo mnoho bílých lístků květin. Jakmile dopadly na zem, tak zmizely.“

Otec Paulo Machado:

„V té době jsem viděl, jak všichni ze skupiny říkali,

Vikomt z Montela:

Jak lidé vykřikli, když se podívali na oblohu, s velkým překvapením a ohromením, viděli před svými očima ten samý jev, jako 13. října 1917, s menší intenzitou a trváním, bez světélkující záře, která byla toho dne.

Henrique Vieira Lima:

Ve slunci viděli svědkové velkolepý jev nesmírné krásy a barvy. Později překypoval jako okvětními plátky, padajícími z velké výšky, bělostnými a zářícími. Když dosáhly země, tak zmizely. Viděl jsem to dvakrát zcela jasně. Ta neobvyčejná věc se stala tak, jak jsem ji popsal.

Dr. Pereira Gens:

„Viděli jsme velmi rozdílně malé bílé proužky, padající z výšky. Vypadaly jako pomerančové květy. Když jsme se podívali na horní část olivovníku, velmi jasně jsme viděli bílé tělo, které se blížilo a zůstalo na vrcholku stromu.“

Otec Faria: „Děšť bílých lístků (nebo něco, co tak vypadalo) pomalu padal nad zástupem a mizel, jak se

Date	Time	Witness	Type of Phenomenon	Description
Between 1923 and 1925	?	Gilberto F. dos Santos	"Angel hair"	"For maybe 15 minutes, I observed over the Image [of Our Lady of Fátima], in an area of maybe 20 meters (65 feet) around it, there fell from the sky many white flowers... [B]efore hitting the ground, they all disappeared." ⁸
May 13, 1925	?	Padre Paulo Machado	Solar phenomena	"This time, I witnessed, as did all those with me in the truck, the phenomena of the Sun, which I cannot call a miracle, but which I cannot explain in any other way." ⁹
October 13, 1925	?	João Ameal	Solar phenomena	"I looked at the Sun in such a way that my eyes would not hurt. It looked to me as if the Sun were trembling. The Sun had become a fine circle, like a golden ring, and in the center it appeared to be a shadowy sphere, that was rotating very rapidly." ¹⁰
October 17, 1957	Morning	Several	"Angel hair"	"From the sky, which was cloudless with a radiant Sun, there fell over Cova da Iria a rain of white flakes of an unknown substance." ¹¹
November 8, 1957	6:20 p.m.	Father Anibal Coelho, Postmaster General, and others	Unidentified flying object	"[A]n object... moved in the air, at first slowly, and later at great speed in an east-west direction. The object – the shape of which was not possible to determine, due to the speed at which it was traveling – did not make any sound and emitted an intermittent light. The people who witnessed the phenomenon affirm that it was neither an airplane nor a shooting star." ¹²

sluneční jev, který nemůžeme nazvat zázrakem, ale nemůžeme ho ani jinak zkoumat.“

Joao Ameal:

„Díval jsem se na Slunce tak, abych neublížil svým očím. Zdálo se mi, že Slunce se velmi chvěje. Slunce se pohybovalo v kruhu, vypadalo jako zlatý prsten a ve středu se objevilo něco jako koule ze stínu, která se velmi rychle točila.“

Různí lidé

„Z oblohy, která byla bez mraků a zářilo Slunce, padal nad Cova da Iria déšť bílých lístků neznámé substance.“

Otec Anibal Coelho: „Objekt se pohyboval ve vzduchu, nejprve pomalu, později velkou rychlostí směrem od východu k západu. Objekt, jehož tvář není možné určit, rychle cestoval, aniž by dělal nějaký hluk nebo nějak zářil. Lidé, kteří tento jev viděli, potvrzují, že vypadal spíše jako letadlo, než letící hvězda.“

TABLE 9

Date	Time	Location	Witness	Type of Phenomenon	Description
May 13, 1922	4:00 p.m.	Heights of Santarém	Leonor Manuel, de Cascais	Solar phenomena	“I saw the Sun become a green color. I saw it become unstuck from the sky, with yellow marks here and there. I saw the faces of the other people and everything around us take on a purplish color. This time, it didn't look to me as if it was spinning as dizzily as the last time (October 13, 1917), nor were there those luminous rays which came down to the ground. It changed color less; it was green most of the time... [T]hen a dense cloud bank obscured the Sun...” ¹³
May 13, 1923 and the next Monday	?	Greater Outeiro area	Father Benevenuto, de Carrascos	“Angel hair”	The flakes “fell over all who were present” at Cova da Iria “and near the Parochial Church and in Outeiro,” which was

Potom jsem to dosvědčil následující pondělí.

Dopisovatel pro A Voz de Fátima:

Mimořádný sluneční úkaz, který se objevil 13. dne tohoto měsíce, byl menší intenzity, než úkaz ze 13. 10. 1917.

Leonor Manuel de Cascais:

„Viděl jsem Slunce, které vypadalo jako zelené. Viděl jsem jako by nebylo na obloze, se žlutými značkami tu a tam. Viděl jsem, že obličej jiných lidí a všech kolem nabývají purpurovou barvu. V té době jsem se nedíval na sebe, protože mě oslňovaly (Stalo se to 13. října 1917.) ty oslňující paprsky, které dopadaly na zemi. Změnily se na bezbarvé, po většinu času však byly zelené. Potom hustý mrak zakryl Slunce.“

Otec Benevenuto de Carrascos:

Lístky padaly nad všemi účastníky v Cova da Iria a blízký místní chrám a v Outeiro, které bylo tři míle dál.

Date	Time	Location	Witness	Type of Phenomenon	Description
					three leagues away. Then “I witnessed it again on the following Monday.” ¹⁴
August 13, 1924	8:00 a.m.	Between Cortes and Reguengo do Fetal	Writer for <i>A Voz de Fátima</i>	Solar phenomena	“The extraordinary solar phenomena, which occurred on the 13 th of the month, were of a lesser intensity than those of October 13, 1917.” ¹⁵

TABLE 11

Date	Time	Location	Witness	Type of Phenomenon	Description
October 9, 1955	During a Catholic procession	France (Vendée)	Several	Solar phenomena	“The Sun became pale and not too bright to look at, and then stayed blue, encircled by a multi-colored aureole, which began to turn on itself, in back and forth movements.” ¹⁹

Různí svědkové:

Slunce zbledlo a nebylo příliš jasné na pohled a pak vypadalo modré, obepnuté mnoho-barevnou svatozáří, která se otáčela tam a zpět

TABLE 12

Date	Time	Location	Witness	Type of Phenomenon	Description
May 13, 1924	High noon	Braga	José Maria Custódio (indirectly)	Solar phenomena	"I was informed by a reputable person that at the Regeneration College, a solar phenomenon was seen by most of the people of the college, including Father Airoso and the Mother Superior." ²⁰
May 13, 1925	Morning	Alcácer do Sal	Luís António Carraça and others	Solar phenomena	See table in the following pages
December 8, 1946	During the Te-Deum hymn at Mass	Lisbon	Two sisters and the husband of one of them	Solar phenomena	"The Sun was suddenly seen spinning about itself and radiating the same colored light effects, as if it were passing through a prism. This lasted for 10 minutes." ²¹

Date	Time	Location	Witness	Type of Phenomenon	Description
October 30 to 31 and November 1 to 8, 1950	4:00 p.m.	Vatican	Pope Pius XII	Solar phenomena	"The Sun appeared like an opaque yellowish globe, surrounded by a luminous circle... [A] very faint cloud appeared up front. The opaque globe moved to the exterior, at times spinning, at other times to the right, and vice versa. In the interior, with absolute clarity and without interruption, very strong movements [were seen]." ²²

José Maria Custódio:

Byl jsem informován zodpovědnou osobou z „Regeneration College“, že sluneční úkaz byl pozorován mnoha lidmi z akademie, včetně otce Airoso a matky představené.

Luis António Carraca:

Podívejte se na tabulku na následujících stranách

Dvě sestry a manžel jedné z nich:

Slunce najednou vypadalo jako rotující a zářilo s různobarevnými efekty, jako by svítilo přes hranol. To trvalo asi 10 minut.

Papež Pius XII:

Slunce vypadalo jako matná žlutavá koule, obklopená zářícím kruhem. Velmi ochotný mrak se objevil před ním. Matná koule se pohybovala směrem pryč, chvíli rotovala doprava atd. Uvnitř byla absolutně jasná a bez přerušení se výrazně pohybovala.

(Jak jsem viděl.)

Pozorování Luise Antonia Carracy, spolu s jeho rodinou a 15. dalšími, 13.května 1925

"Byla to taková úžasná a majestátní podívaná, že to nelze popsat. Chcete-li, dám vám malou představu o tom, co jsme viděli. Posílám přibližně zhotovený náčrt s údaji, jaký zázrak se objevil. 1) Obrázek - Všichni jsme si všimli, že se Slunce neobjevilo s dokonale kruhovým tvarem. Ale krátce poté, jsme viděli, že se změnilo do svého normálního tvaru, když se objevila postava, která následovala.

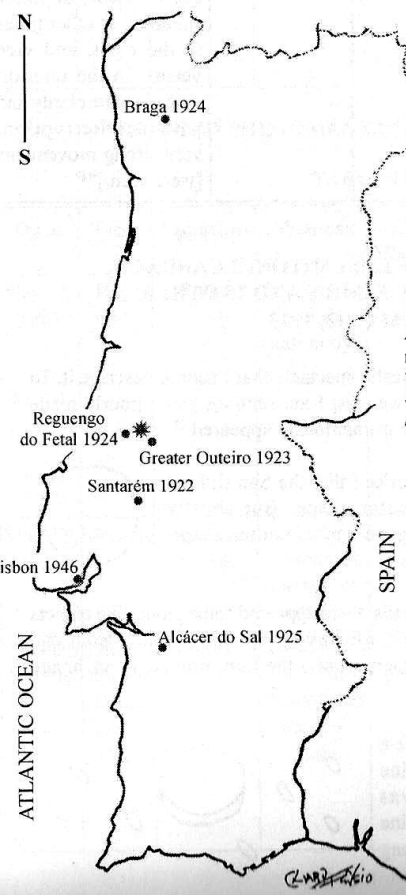
Brzy poté, se objevila jakási zeměkoule, jako objekt tmavé barvy, který se rychle točil z jedné strany na druhou kolem Slunce a vytvořil obraz, jako je tento.

"V rámci toho, jsme mohli vidět jakýsi půlměsíc, s leskem podobným zrcadlu, který se točil v závratném spirálovitém tanci kolem slunce, které se současně pohybovalo kolem globu a vytvářelo úžasné efekty. Krátce poté, jsme viděli postavu, která následovala.

Tento obrázek, který se vytvořil kolem Slunce, byl

ve skutečnosti namalován v nejkrásnějších barvách, jako moje oči kdy viděly.

Nákres míst pozorování, vztahujících se jevům v Cova da Iria. S výjimkou Greater Outeiro, s andělskými vlasy, se všechna místa vztahují k „zázraku Slunce“.

2. Paranormální léčba

Diagnóza "kacířství"

V roce 1919, řekla jedna ochrnutá žena, že se jí zjevila Panna Maria a doporučila jí, že by mohla být vyléčena pomocí půdy, která se nachází kolem místa Fatimského zjevení.

V návaznosti na její pokyny, byla zázračně vyléčena ...

Vikomt z Montela

V náboženském světě, zejména co se týká světově proslulého poutního místa, jako je Fatima, se často vyskytují myšlenky na "uzdravení" a "zázrak". V dlouhé historii lidstva, při nabývání znalostí, moderní vědecká medicína teprve nyní začíná chápat některé mechanismy, které jsou považovány za "zázračné" zlepšení klinických stavů onemocnění, jako jsou například neočekávané vyléčení chorob a spontánní uzdravení, zaznamenaná ve Fatimě, během vrcholného "zázraku slunce".

Hovoříme zde o sérii nadpřirozených okolností, jejichž podstata je psychosomatická, jaká teprve nyní začíná být zkoumána nově vznikající vědou - "energetickou medicínou".

Celosvětově je mnoho uzdravení, k jakým došlo v oblastech, kde se zjevila Panna Maria, o nichž se předpokládá, že se uskutečnily díky ní, i když katolická církev občas považuje tyto zázraky za podezřelé. (Někteří známí teologové říkají, že "d'ábel může vyléčit pouze neduhy, které sám vytvořil," což je prohlášení, které je podle našeho názoru maximálně sofistikované).

Studie psychosomatického onemocnění se snaží analyzovat organická onemocnění, která přímo souvisejí s lidskou psychikou. To je cílem této práce, kdy jsme se snažili jednoho dne mít velké množství dat, se kterými lze rozluštit příčinu uzdravení, které bylo včera považováno za "zázrak".

Při určování procesů, které můžeme zařadit pod instanci "paranormální uzdravení," rozumíme tím, že uvažujeme o vnějších příčinách, které podporují hojení, stejně jako o pravděpodobné aktivaci samoléčebného procesu. Čím více budeme uvažovat o zapojení přírodních prvků do mnoha "zázračných léků," tím silnější bude naše přesvědčení, že se tak stává nejen v případě Fatimy, ale v mnoha jiných případech, kdy kontaktující bytosti měly pragmatické znalosti místního terénu. Je to nemožné neustále ignorovat. Povrchní, formální analýza "zázračných léků" a jejich přidružené zeměpisné oblasti by stačily, aby nás ujistily v myšlence, že je to místní půda a její možnosti, zdejší voda a prameny, ať už jsou v současné době neznámé nebo vysušené a místní flóra, jsou všechny integrovány do procesu "uzdravení", v souladu s vyjádřenými doporučeními zjevení samotných bytostí.

Lékař Pereira Gens zaznamenává, typický příklad pragmatické znalosti, týkající se bytostí, případně výsledek soužití, které bylo dlouholeté, jakkoli bylo netušené. Píše:

Francis Troughou, jehož spisy sledujeme při studiu zjevení v Lurdech, píše o Bernadetě Soubirous: "Viděli jsme dítě vždycky klečet na kolenou, s rukama nataženýma nad ní, na strmém sklonu kopce, jak chytila tři malé hrsti stonků bylin, které podržela mezi jeho zuby. (Myslel si, že tato bylina byla lomikámen, malá rostlina, která roste mezi kamením na těchto kopcích). Je to proto, ačkoli nikdo nemohl mít podezření, že právě její asistent - Panna Maria jí nařídila: "Sněž tuto bylinu, kterou jsem zde našla."

Stojí za zmínku, že autor uvádí: „místně známá jako lomikámen, tato rostlina je z čeledi Saxifragaceae (lomikamenovitě), které jsou považovány za léčivé rostliny.“

Existence míst, kde lidé hledají lék pro své nemocné není ani moderní, ani produktem křesťanské éry. V různých kulturách po celém světě, svatyně představují styčný bod s "jinou realitou," kde trpící pozemšťan hledá jiný druh medicíny - jako iracionální terapii.

Předkřesťanské svatyně, jako léčící duchovní místa

Svatyně je místo, kde duch místa uplatňuje své léčivé schopnosti, když přistoupil na místní rituály. Od předkřesťanských časů po přítomnost, churavějící věřící navštěvovali tato místa, za pomoci podobného způsobu - rituál, obřad, invokace a oběti. Zde jsou některé příklady:

- Svatyně dobrého Saint-Brewarda v Cornwallu, která je již dlouho oslavována za léčení očních onemocnění;
- Pramen svaté Panny Marie v Josselin, v Bretani, který je slavný pro léčbu epilepsie;
- Megality Men-an-Tol na západním pobřeží Cornwallu jsou místem známým pro své léčivé vlastnosti.
- Horké prameny v Bathu, mají údajně schopnost při léčbě revmatismu a kožních onemocnění. Tyto prameny byly velmi ceněny Římany, kteří zde postavili chrám bohyně Minervy, nad již existující keltskou svatyní, která byla založena Bladudem, žákem Pythagora;
- Akropole v Aténách, s její jeskyní a posvátným pramenem, která byla útočištěm pro Asklepie, Boha medicíny. Jeho ctitelé již opustili zdejší nabídku.

V jeho svatyni u Epidauru, to nebyli jen věřící v urputných bojích s nemocemi, kteří uctívali Asklepia. Paralelně k inkubační léčbě, kult Asklepia zahrnoval celou řadu způsobů, tradičně spojených s antickými bohoslužbami. Chrám, jako je například Asklepieion, existují po celém světě a představují předchozí přiblížení k nedávnému paradigmatu mariánských svatyní.

Slepí, hluchí a paralyzovaní zahrnovali největší skupinu pacientů svatyní v dávných dobách. Jsou to ti, kteří se i dnes nadále nalézají v křesťanských svatyních. Jak bylo často řečeno, "není nic nového pod sluncem". Je možno pravdivě říci, že kolem roku 500 n.l., chrám v Epidauru, byl předchůdcem Lurd a Fatimy - svatyní naší doby. Badatel Kurt Pollack, citovaný Erichem von Dänikem píše, že k zázračnému vyléčení došlo především u slepých, hluchých, paralytiků a ostatních pacientů, kteří by dnes byli klasifikováni jako neuropatičtí. Asklepiovi kněží používali to, co by se dnes dalo nazvat autosugescí, používali psychoterapii přes dvě tisíciletí před vynálezem této formy terapie.

Řekové z 8. století př. n. l. postavili chrám Apollóna, který byl nazýván bohem léčení v Delfách. Jeho citelé zde nechyběli. V Thébách, ve velké svatyni města mrtvých, Egyptané obětovali Imhotepovi, svému bohu medicíny. V Memphisu, staří Egyptané, kteří se chtěli zázračně vyléčit, nechali obětovat v chrámu Ptaaha.

Od předkřesťanské doby, hudba v podobě zpěvu, byla považována za terapeutickou pomůcku. Pythagorejci v 6. století před naším letopočtem opakovali stejné písně, jako odříkávají věřící v Lurdech nebo Fatimě dnes. Syrský filozof Iamblichos z Chalcisu (260-325 př.n.l.) již odkazoval na tuto klinickou praxi. Až do změny názorů, Asklepios zpíval písně, jako terapii při horečce. Po dlouhou dobu si myslel, že duše může být léčena pomocí zvuků, zpěvu, fléten a harfy. Tanec, zpěv a hudební doprovod byly veškeré způsoby „bílé“ magie. Proto má pro nás smysl zahrnovat tuto praxi, spolu s variantami autosugesce, jako nástroje k dosažení zázraku, tedy to znamená, že byly lékem.

Psychoterapie a "zázračné léky".

Nejprve ve Spojených státech a pak v Německu, začala být uznávána teorie psychosomatického onemocnění. Bezpočet klinických experimentů prokázal, že psychické podněty přímo ovlivňují fyzikální jevy a způsobují organické poruchy. Psychosomatické účinky působí v tomto smyslu. Člověk není pasivní obětí své nemoci. Každá nemoc má dopad v psychice každého živého organismu.

Hypnotickou sugescí lze upravit svalový tonus, srdeční tep, vylučování žluči a vylučování žaludečních šťáv. Erich von Däniken, v knize vydané ve Francii, „Le livre des Apparitions“ (Kniha zjevení), vypráví, že 14. října 1973 měl rozhovor s profesorem Josefem Brudny, z Newyorské „University School of Medicine“. Aniž by se uchýlil k operaci, Brudny úplně vyléčil mladého muže, který byl upoután na invalidní vozík po zlomenině páteře.

„Neexistoval žádný zázrak,“ vysvětlil to profesor, to, co se stalo, byl příkaz tělu jeho duchem. „Myslím si, že psychická síla je to poslední, co se na světě oddělilo od zvířat.“ Brudny používal elektronický výukový systém, podobný jako je přístroj encefalograf, který registruje biologické procesy, jako například srdeční frekvence, arteriální tlak, atd. a vysílá do pacienta signály, s různou intenzitou. Jakmile je snížena tepová frekvence, pacient slyší přes svá sluchátka sérii zvukových signálů, které jsou načasovány tak, aby byly slyšet stejným rytmem, jako bije jeho srdce. Mozek reaguje a přenáší potřebné impulsy do svalů, k obnově normálního srdečního rytmu.

Další vědec, Dr. Engel z „University of San Francisco Medical Center“, používá audiovizuální hypnotickou techniku. Tento proces umožňuje změnu tělesných funkcí, k

navrácení zpět do normálního stavu a eliminuje symptomy nemoci. To se nenazývá "zázrak", ale "biofeedback."

Naděje na vyléčení je předejrou k zázraku. Psychologický postoj pacienta se změní, když se změní choroba a naopak. Podle Dr. Scheylera, jak uvádí von Däniken, tak 185 z 232 kontrolovaných případů v Lurdech bylo u žen, většinou mladých žen, jejichž rozvážné chování bylo citlivé a vyznačující se proto prudkými reakcemi.

Procesy léčení v psychoterapii

Níže jsou uvedeny příklady některých předchozích terapií, které jsou v současné době prováděny v rámci odmítavého postoje západního skepticismu:

Skupinová terapie a psychodrama - Každý pacient hraje svou vlastní roli v přítomnosti ostatních účastníků. To umožňuje pacientovi ztvárnit a osvobodit své zábrany a neurozy a ovlivnit léčebný efekt. Aristoteles už dávno navrhl tuto formu léčby. Od tohoto filozofa pochází stimulace psychiky, aby se dosáhlo očisty (purifikace), která má kladný a terapeutický účinek.

Taoistická léčba - V Číně, Tao je forma inspirativní hypnózy s psychoterapeutickým efektem, který je podobný zázrakům.

Autosugesce a hypnotický trans – je technika vynalezená neurologem Johannesem Heinrichem Schultzem (1884-1970), tato odrůda hypnózy způsobuje pacientovu relaxaci a je podobná dávné praxi inkubace, která se skládala z vyprovokování představy bytosti, jako předejry k léčbě.

Nemocný se ponoří v místnosti do lázně, (podobně jako v Lurdech). Takto ovlivněný pacient je vyléčen, protože věří v léčivou sílu těchto mystických obřadů. Ve skutečnosti, "automatické vědomí", (také známé jako "bezvědomí"), určuje chemické a elektrické reakce v mozku. Klinické experimenty s placebem, potvrzují sílu autosugesce, v případě spontánního uzdravení. Paracelsus (1494-1541) již hovořil o roli představivosti ve vývoji nemoci, v jeho díle „Imaginatio“ (představivost).

Další technika, která využívá sílu sugesce, je metoda Dr. Lozanova, propagátora metody "duchovní vytrvalosti", která byla zavedena do praxe v bulharských nemocnicích, protože mu byl znám význam psychosomatických vlivů.

„Myslením na ni, ovlivníte nemoc“, je podstatou. Metoda je inspirována jógou, která je založena na porozumění a řízení vlastní životní energie (prány). Při těchto "zázracích," mozková kůra v podstatě působí na spojení nemoci s myšlenkovými návrhy. Jogín může uspat sám sebe, simulovat smrt, ovlivnit své dýchání, fyziologii srdečního svalu, atd.

Od svatokrádeže po léčbu PSÍ - při našem současném stavu znalostí, různé orgány fungují jako "hluk v pozadí" při nevyvratitelné skutečnosti "paranormálního uzdravení," - termín, kterým bychom mohli nahradit zázračnou autosugesci a jevy PSÍ, které jsou pravděpodobně přítomny. Známý arabský lékař Avicenna (980-1037), mimo jiné islámský filosof, hovořil o přirozených příčinách údajných "zázraků". Napsal díla, která popisují podivné síly přírody, sílu mysli a vliv ducha nad tělem a další. Jeho disertace odráží rozezlý útok svatého Tomáše Akvinského, neboť tento princip, „quod Deus solus, facere potest“ (co může udělat pouze Bůh, tak to udělá), byl předtím katolickou církví definován jako "zázrak." Všechny pokusy ke vstupu do neznámých oblastí se staly "svatokrádeží a kacířstvím," a jako výsledek, byli čarodějové postiženi klatbou a podrobeni rozhodnutím církve.

Následovníci lékaře Alexise Carrela, laureáta Nobelovy ceny za medicínu, vzali na vědomí, že to, co charakterizuje zázrak, je neskutečné urychlení procesu organického uzdravení.

Můžeme považovat něco většího, za tyto spontánní mechanismy uzdravení? Je to energie, či vlny dosud neznámé? Možná, že to pochopíme, když si připomeneme mimořádné účinky, hlášené svědky, kteří tvrdí, že měli kontakt s mimozemskými bytostmi, ať již přímý, či nikoli, ve scénáři údajných únosů.

Neznámá léčba a energie – případy omlazení

Specialisté, kteří studovali otázku paranormálního uzdravení tvrdí, že na základě experimentů provedených podle Kirliana vyšlo najevo, že lidské tělo vyzařuje bioplasmatickou energii, která nesouvisí s procesy diskutovaného léčení. Tato bioplasma představuje druhé „energetické“ tělo, které zobrazuje Kirlianova fotografie. Podle některých názorů, je jeho funkcí udržovat nebo vyrovnávat různá energetická pole. Například, na subatomární úrovni se má zato, že některé částice (frekvence) pole mohou působit na centra v mozku. Aktivace lidského "energetického těla" by teoreticky mohla vyvolat odblokování některých informací, shromážděných v mozku.

V této říši "neznámých energií", v rámci lidské bytosti je místo, kde lze nalézt jakési "dobročinné síly" a aktivovat je modlitbou - opakovanou prosbou na poutních místech, jako jsou Lurdy a Fatima. Carrelova práce na "fyziologii modlitby" byla přerušena jeho vlastní smrtí. Tato práce se pokusila pochopit údaje, zaznamenané pomocí Dr. Baraduca v Lurdech v průběhu jednoduchého experimentu. Ve snaze získat vědecké důkazy o zázračné léčbě, Baraduc rozmístil fotografické desky po celé Lurdské jeskyni v naději, že získá obrazy "neviditelných energií", které byly uvolněny věřícími. K jeho překvapení, všechny desky zaznamenaly "portréty" čehosi neidentifikovatelného.

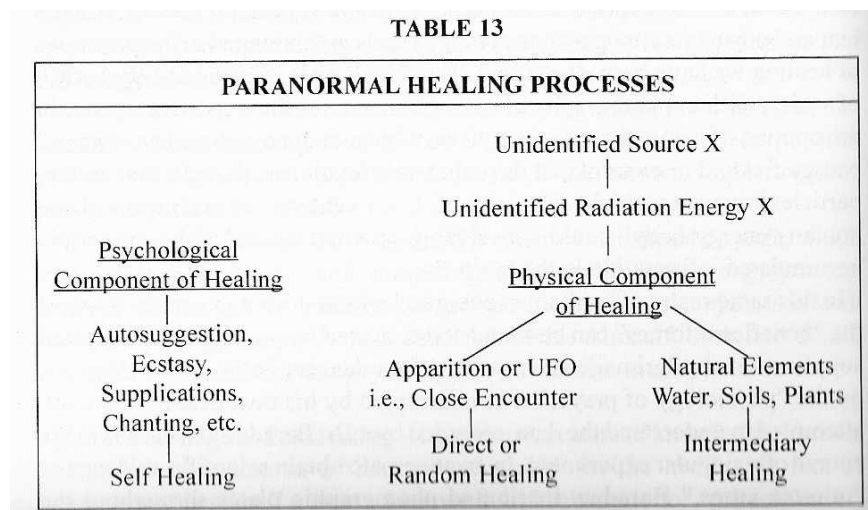
Na všech deskách, bylo vidět síly sdružující se v kuličky, které představují odpovídající centra vzniku kuliček a jejich okrajové zóny, která připomínají z fyziky známý obraz vodních kapiček, padajících do prachu za horkého dne. V důsledku Hemmertovy a Roudeneho analýzy, je to součástí dříve citované hypotézy morfogenetických polí, kterou vytvořil Rupert Sheldrake.

V Kanadě vědci testovali ošetření úrazů elektromagnetickým zářením. Dr. Alan Turner, šéf laboratoře v National Research Council v Ottawě, nedávno vysvětlil, jak aplikace elektromagnetických polí zrychlila regeneraci kolagenu, vláknitého proteinu, který pomáhá při přestavbě tkáně v otevřené ráně.

Autor John Keel nám říká: „My jsme teprve začali zkoumat neuvěřitelné léčivé síly, nacházející se v elektromagnetickém spektru. Víme například, že vysokofrekvenční vlny umožní rychlé zhojení otevřených ran a urychlují také hojení zlomených kostí.“

Novými experimenty by jistě bylo nutné ověřit výhody použití tohoto záření na lidské bytosti. Alespoň pro tuto chvíli je známo, že faktor urychlení hojení pomocí těchto postupů, je 100 ku jedné, což je docela povzbudivé. Oblast, kterou jsme právě prozkoumali by nám mohla pomoci pochopit konkrétní "zázraky", k jakým došlo, když světlo vyzařované UFO okamžitě vyléčilo nohu Dr. X nebo ruku texaského policisty, kterého pokousal krokodýl.

TABULKA 13

Překlad:

Paranormální léčebný proces

Neidentifikované záření X

Psychologická – fyzikální

složka léčby
Autosugesce – Objevení UFO
Extáze – Přírod. složky léčby
Prosby – Voda, zemina, rostl.

Samoléčba – Směr a rozsah léčby – zprostředkovaná léčba.

Navrhované schéma nemá v úmyslu nic jiného, mimo uspořádání různorodých zpráv o nadpřirozeném léčení do různých kategorií. Výše uvedená tabulka funguje stručně v těchto parametrech:

Rádi bychom rozlišili dvě hlavní složky, jednu fyzickou a druhou psychickou, první přímo pochází z našeho "neidentifikovaného zdroje X", který pochází od bytostí, ať už jde o "zjevení", nebo se vztahuje k fenoménu UFO. V tomto navrhovaném modelu, příjemci "přímého léčení" jsou vyléčeni bez působení „psychologické složky“, tedy s předpokladem pro ani proti, ani s cíleným záměrem léčby. V opačném případě, "samoléčba" je považována za "psychologickou složku," vzhledem k podnětu autosugesce, kdy se špatný druh "bioenergie" uvolní ze snímaného objektu. Takto zprostředkovaná léčba je výsledkem aktivace a nápravy těchto stejných zbytkových energií, prostřednictvím přírodních prvků v místní oblasti kontaktu, obvykle vody, někdy půdy nebo rostlin. Tento způsob posiluje představu o praktické znalosti terénu, jak jsme předpokládali dříve.

Ventura Maceiras a jeho zázračné vyléčení - Jeden z nejčastěji vzpomínaných případů prospěšných účinků, které mohou vyplývat z blízkého setkání s UFO, je bezpochyby případ 73-letého Ventury Maceirase, který žil v malém domku ve Tres Arroyos, v provincii Buenos Aires, Argentina. 30. prosince 1972, kolem 22:30, když poslouchal rádio, tak to se náhle vypnulo. V tom okamžiku, Maceiras uslyšel zvuk, jako roj včel, který zněl stále hlasitěji a hlasitěji. Venku viděl jasné světlo, v jehož středu byl velký objekt, asi 20 až 25 m v průměru, vznášející se nad skupinou eukalyptů, asi deset až patnáct metrů vysokých. V jakési kabině, intenzivně osvětlené, umístěné uprostřed horní části UFO, Maceiras pozoroval humanoidní postavu, viditelnou od pasu nahoru. Světelné paprsky vycházející z objektu mu způsobily poruchu zraku. Další okamžité příznaky byly také nepříjemné. Zahrnovaly svědění, bolest hlavy, průjem, zvracení a vypadávání vlasů, (navzdory svému věku, měl plnou hlavu vlasů).

Po 10. únoru 1973, si stejný svědek všiml, že mu vyrostl nový zub v levé části horní čelisti. Čtyřicet pět dní po kontaktu s létajícím strojem, se začaly projevovat kolem něj parapsycho-logické příznaky, které byly později předmětem studie. Dříve negramotný, začal diskutovat o filozofii, teologii a astronomii a jiných tématech. Získal prorocké schopnosti a umělecký talent, jaký neměl nikdy předtím.

Někdy během února 1973 měl druhý kontakt s posádkou podivného objektu. Maceiras se zmínil, že bytosti nemluvily, ale vnímal jejich slova jasně ve své mysli. Tyto bytosti byly přibližně 170 cm vysoké, s malými kulatými ušima, nosy a jemnými, krásnými vlasy. Mohly číst jeho myšlenky. Maceiras řekl, že přišli z planety zvané Prunio v Mléčné dráze a podle jejich kalendáře byl rok 14.329.

Kromě některých typických příznaků „Mariánského zjevení“, jako byl bzučivý zvuk, poruchy zraku od intenzivního světla objektu, prorockých schopností zasaženého po kontaktu a telepatické komunikace, byl nejnápadnějším rysem růst a regenerace zubů Maceirase, který byl star 73 roků. To je důkazem nejen dobročinného působení, ale zejména neznámé energie. Spontánní růst nových zubů je nejzajímavější detail tohoto případu - ale je to jediný případ svého druhu?

Rostou zuby i po fatimském zázraku? Máme-li věřit dokumentaci k fenomenologii léčby v tomto náboženském centru, budeme muset nečekaně najít takový stejný "zázrak", tentokrát v

důsledku působení jednoho z prvků, o kterých jsme hovořili - půdy z oblasti zjevení. Osoba popisující tento případ je Maria do Carmo da Camara, z Quinta da Ota, v Belmonte. Ona vypráví:

Na začátku května 1919 jsem opatrovala synovce, který byl vážně nemocný. Byl velmi hubený na 13 měsíců a ještě neměl žádné zuby. Mé obavy o něm byly veliké a doktor nepochyboval o závažnosti jeho stavu ... Po vložení trochy hlíny z oblasti zjevení pod jeho polštář, jsem si všimla, že brzy poté, bez nějakých problémů z jeho strany, se objevil jeho první zub, pak druhý, přesně 13. května, v den výročí prvního zjevení ve Fatimě. Jeho celkový stav se zlepšil a jeho chrup pokračoval dále ve správném vývinu.

V tomto ohromujícím opakování případu Maceirase, je zřejmé, že nějaká energie projevila o nás zájem, který buď přímo nebo nepřímo, stimuloval regeneraci organismu. V případě v Argentině, to bylo přímé vyléčení, po vystavení silnému záření z UFO, zatímco ve Fatimě to bylo typické „zprostředkované“ vyléčení. Půda z oblasti zjevení byla nepřímo zodpovědná za "zázrak". Nejen, že půda byla vystavena jakési radiaci, jak předpokládáme, ale také širší okolí získalo přirozené schopnosti k léčbě.

Léčení ve Fatimě po roce 1917

V roce 1999, práce „Obecná dokumentace o Fatimě II - diecézní vyšetřování kanovníkem“ (1922 - 1930), jehož součástí je dokument, v němž biskup z Leirie podporuje zvažování Fatimského zjevení jako důvěryhodného a zveřejňuje zprávu, jejímž autorem byl prelát Dr. Manuel Nunes Formigao, který zaznamenal 17 případů uzdravení na konto Fatimy.

Noviny „A Voz de Fátima (Hlas Fatimy)“ předtím publikovaly všechny tyto anamnézy od 13. května 1924 do 13. prosince 1929, některé z nich napsal Formigao sám, pod pseudonymem "vikomt of Montelo."

Uzdravení podle výzkumu kanovníka Formigao

Všech těchto 17 případů vyléčení bylo potvrzeno lékaři a vztahují se k nevyléčitelným, komplikovaným onemocněním. Zdá se, že kanovník Formigao si zvolil "nejlepší" případy - hnisavý zánět plic, velké kožní abscesy, slepotu, ochrnutí, léze centrálního nervového systému, meningitidu, tuberkulózu, infekce středního ucha, žaludeční vředy a zlomeniny kostí z autonehody. Lékaři upřesnili lékařské termíny podle patologů, po vyléčení se pacienti často odkazovali na ně, ke zvýšení popularity.

Těchto 17 případů může být uspořádáno následujícím způsobem:

- Čtyři případy zázraku se týkají mužů a 13 zúčastněných žen;
- 47 % se vztahují k pití místní vody, jako rozhodujícího faktoru při léčení;
- Jeden případ také poukazuje na požití místní zeminy, rozpuštěné v čaji;
- 59% uvádí, že k uzdravení došlo 13. dne v měsíci, během poutních slavností – při hromadné modlitbě a požehnání nemocným;
- Proto bylo 59% uzdraveno v atmosféře vroucí skupinové modlitby;
- Jeden z případů ohlášeného vyléčení 13. dne v měsíci, byl doprovázen padáním „andělských vlasů“; (tento fenomén se vyskytuje i u hlášených setkání s UFO – pozn. překl.)
- Ve 100% případů, byly hlášeny individuální modlitby a neotřesitelná víra v Pannu Marii z Fatimy.

V čase hojení infekcí vnitřního ucha, to bylo spojeno s užitím vody z Fatimy, během skupinových modliteb při obřadech. To platilo v případě jednoho člověka, který byl uzdraven 13. května 1928: „*Po příjezdu do Fatimy, jsme neztráceli čas a šli na Cova da Iria, poté jsme se modlili k Nejsvětější Panně Marii. Pečlivě jsem si myl značně infikované ucho v prameni.*“

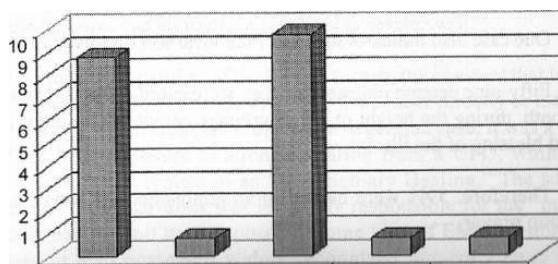
Jedním z nejzajímavějších případů byl případ lékaře, který byl obětí dopravní nehody a utrpěl několik zlomenin. Byl hospitalizován a sám popisuje své uzdravení:

„*Je zde detail, který jsem zapomněl zmínit. Pár dnů po příjezdu do nemocnice, jsem získal od mého kolegy láhev vody z Fatimy, kterou jsem použil na pití a kropení sádry na mé ruce a noze.*“

Jinými slovy, dva lékaři předpokládali, že voda z Cova da Iria má léčivé vlastnosti. Další lékař poukazuje na to, že moc modlitby byla faktorem pro uzdravení. Ten se týkal uzdravení jeho pacienta, který mu tvrdil, že trpí poruchami trávicího ústrojí a byl ochrnutý na levé straně svého těla.

13. května 1929, byla jiná žena přinesena na nosítkách do nemocnice ve Fatimě, na místo zázraků, kde ležela s vírou v poslední pomazání a vroucně se modlila, po příštích šest hodin. Na jednom místě, „zvedla ruce, držíce růženec a modlila se s ještě větší horlivostí - jako kdyby to bylo možné a pak najednou vstala ...“

Uspořádali jsme 17 případů do následujícího grafu, a to s ohledem na metodu, připisovanou subjektům, jako zdroj jejich zázračného vyléčení.

zázračná voda - zemina – modlitba 13. dne – světlo svíce – andělské vlasy

Můžeme se jen dohadovat, že voda a půda z této oblasti mají stejné "vlastnosti", které měly v letech bezprostředně následujících po "zázraku slunce".

Jíl, voda, hudba...

Z čeho se zemina v oblasti kolem Fatimy skládá? Geologicky vzato, během různých období, tam byla vždy převaha vápenitých hornin a jílu barvy žluté, šedé, zelené, fialové a červené. Vlastně v roce 1917, svědkové zjevení sami popsali hlínu na ploše kolem zjevení: „Na silnici, kam jsme dorazili, byly naše sukně pokryty červenou hlínou,“ řekla Maria August Saraiva Vieira de Campos. Paní Jota dodává: „Drtivá většina místa zázraku byla pokryta špínou, s několika volnými kameny. Jak přšlo, bylo to všechno zablácené.“

Stručné zhodnocení o hlíně jako léku, se zdá, že bylo nově objeveno v poslední době. Plinius starší mluvil o tom v jeho Natural History a Mahatma Gandhi byl věrným stoupencem této aplikace. Během první světové války, ruští vojáci obdrželi 200 g jílu v jejich lékárnice. A mezi lidmi, kteří jsou v kontaktu s přírodou, je použití hlíny stále každodenní praxí.

Carrel potvrdil, že jíl je živá látka, prodchnutá inteligencí přírody. Působí rozumně, brání množení mikrobů nebo patogenních bakterií a podporuje dělení buněk. Infikované rány ošetřené hlínou se počnou léčit impozantní rychlostí.

Radioaktivní jíl je používán jako základ, pro své léčivé vlastnosti. Radioaktivita jílu je ale obvykle na úrovni, která je téměř nedetekovatelná, ve srovnání s jinými zeminami. Zdá se, že jíl má vlastnost radioaktivitou stimulovat orgány, na které má být použit, je-li tělo nějak

poškozené. Na druhou stranu se říká, že neabsorbuje žádnou radioaktivitu v případě, že je přítomna v těle v přebytku. Čím více byl vystaven slunci, vzduchu a vodě, tím bude jíl aktivnější.

Více než obsahem skutečných látek, působí jíl svou přítomností. Jsou tam látky, které nejsou zničené stárnutím – enzymy, na které musí být jíl mimořádně bohatý. Některé z těchto enzymů mají schopnost vázat volný kyslík, což by mohlo vysvětlovat čistící účinky jílu a obohacující vliv na krev. Je činidlem stimulace, transformace a přenosu energie.

Není toho příliš mnoho, co by zdůraznilo toto poslední tvrzení: jíl je vysílačem energie, par excellence, vysílačem této neznámé energie, která snad již dlouho nezůstane zcela neznámá, vycházíme-li z neidentifikovaných projevů, v jeho různých formách.

Analýza tohoto "zprostředkovatele uzdravování" - Ve skupině dokumentů, které jsme analyzovali, odkazujících na případy "zázračného ozdravení", spojených s použitím přírodních prvků z oblasti kolem zjevení kolem Cova da Iria, jsme našli 30 případů vyléčení. Rozdělením různých metod působení těchto přírodních prvků a odpovídajících onemocnění, jaké bylo vyléčeno, jsme získali následující tabulky:

TABLE 14	
Therapy Used	
Water (ingestion)	7 cas
Water (baths)	6 cas
Water with Soil (baths)	5 cas
Water and Soil (ingestion/baths)	3 cas
Soil with Regular Water	3 cas
Soil (application)	2 cas
Water with Soil (ingestion)	1 cas
Oak Chips (in tea)	1 cas
Oak Leaves (in tea)	1 cas
"Object" that "Fell From Above"	1 cas

Překlad:

Použitá metoda léčby

Pití vody	7 případů
Koupele ve vodě	6 „
Koupele v vodě s hlínou	5
Pití vody a lázeň s hlínou	3
Hlína s pravidelnou vodou	3
Aplikace hlíny	2
Pití vody s klínou	1
Dubová kůra jako čaj	1
Dubové listí jako čaj	1
Objekt spadl shora	1

TABLE 15

Pathologies Cured	
Assorted Sores	5 cases
Tumors and Abscesses	4 cases
Meningitis	4 cases
Uterine Afflictions	2 cases
Skin Afflictions	2 cases
Optical Lesions	2 cases
Smallpox	2 cases
Rheumatism	1 case
Gastric Ulcers	1 case
Arthritis	1 case
Kidney Diseases	1 case
Heart Ailments	1 case
Varicose Veins	1 case
Tuberculosis	1 case
Peritonitis	1 case
Cirrhosis	1 case
Deficient Dentition	1 case
Cancerous Lesions	1 caso

Překlad:

Léčba příznaků

Rozmanité vředy	5
Tumor a abscesy	4
Meningitída	4
Postižení dělohy	2
Nemoci kůže	2
Oční léze	2
Neštovice	2
Revmatismus	1
Žaludeční vředy	1
Artritida	1
Ledvinové nemoci	1
Onemocnění srdce	1
Křečové žíly	1
Tuberkulóza	1
Zánět pobříšnice	1
Cirhóza	1
Nemoci zubů	1
Rakovina	1

Různé léčebné způsoby, uvedené v tomto stručném přehledu mají v podstatě podobné využití půdy (jílu) a vody, a to buď samostatně, nebo společně. K dispozici je 13 případů, kdy byla použita pouze voda, a to buď pitím nebo v koupelích. Je důležité říci, že voda byla v kontaktu s místním půdou, kdy mohla absorbovat její reziduální chemické vlastnosti, což je v souladu s těmito údaji. Důkaz toho je ve třech případech, ve kterých byl přidán jíl z Fatimy do obyčejné vody, kdy byly opět potvrzeny již dříve zmíněné o léčivé vlastnosti půdy při jejím opakovaném působení s vodou, sluncem a jinými přírodními médii.

Ve stejném pořadí, mělo smysl používat flóru místní oblasti (dva případy), a také být ovlivněn energií zázračného jevu. Ale ještě zajímavější je případ, dokumentovaný Margaridou Caupers de Braganca, který se pravděpodobně stal v roce 1948. Zázrak před obrazem Panny Marie z Fatimy, který byl na turné ve Spojené státech, byl v té době publikován po celé zemi. Již jsme popsali výsledky nevysvětlitelných jevů v přítomnosti putování obrazu. Nyní můžeme zdůraznit ten, při kterém došlo k nejneobyklejšímu uzdravení.

To se konalo ve Ferdinand, v Indianě, v klášteře Neposkvrněného početí Panny Marie. Benediktinská jeptiška, sestra Albertina, navštívila venkovní mši, připravenou v tomto klášteře pro více jak 1000 lidí, kde byl umístěn velký obraz „Naší Paní“ z Fatimy. Tato sestra trpěla hrozným vředem na jejím spodním rtu, který už vyšetřovalo pět specialistů. Všichni jí řekli, že pro ni nemohou nic udělat, protože se jim zdálo, že je to rakovina. Žila tedy sama, na rozdíl od zbytku komunity, jedla sama a neobjevovala se na veřejnosti. Ale během této mše, v době požehnání Ježíše Krista, vnímala tmavý předmět, který spadl na její modlitební knihu, zatímco se modlila. Mohl to být suchý list, z jednoho z blízkých stromů, ona ho roztržitě odhodila, zatímco se upřeně modlila a ani se nepodívala, co to bylo.

Během svatého přijímání, ucítila chlad na bradě a když zdvihla ruku ke rtu zjistila, že nádor úplně zmizel. Poznamenáváme, že mezi tyto nepřímé důkazy "zázračných vyléčení" v těchto 30 případech z Fatimy, se některé podivné účinky projeví během požití místní vody. Ve dvou případech, pacienti Ana Nobre Costa da Silva z Lisabonu a Alzira dos Santos Sebolao, potvrzují, že nejprve se cítily jako by spaly, ale potom nevěděly, jak se cítily uvnitř.

Byly hlášeny také pocity v jiném pořadí: šok a nedůvěra ve své rodině a mezi ošetřujícími lékaři pacienta, příklady těchto jevů, jsou mezi nevysvětlitelnými a známými. Tyto příběhy jsme zařadili mezi bezútěšný zmatek, naproti nádherným příběhům, které by v náboženském prostředí, byly nazývány zázraky. Například, v roce 1922 Dr. Antonio Augusto Fernandes léčit mladou Teresu de Jesus Martins na tuberkulózu. Nastala komplikovaná situace a smrt pacienta byla očekávána v každém okamžiku. Přesto pokračovala v pití vody z oblasti zjevení a 25. října, když Dr. Antonio Fernandes ji doma navštívil, našel ji v odlišném stavu od toho, jaký měla dříve a nebyl schopen potlačit své překvapení. Přiznal se, že si myslel, že je to ztracený případ, ale teď ji našel, jako zcela vyléčenou, což se zdálo nevysvětlitelné, s ohledem na zoufalý stav, ve kterém byla a v rychlosti, se kterou byla vyléčena.

Případ jiné ženy:... „Trpěla silnými bolestmi břicha a ještě více bolestmi v zádech, proto jsem zavolał doktora. Myslel si, že může mít žloutenku nebo zauzlení střev. Byl jsem toho názoru, že by měla být hospitalizována. Řekl jsem jí, aby počkala do dalšího dne a okamžitě začala uplatňovat hlínu, celý den a noc. Druhý den ráno, byl lékař velmi překvapen, když mě viděl sedět na posteli, s úsměvem a bez bolesti, když mě předchozí večer, viděl ležet v posteli s velkými bolestmi.“

Mohlo by být ještě mnoho dalších případů výjimečných uzdraveních, podle dokumentace z Fatimy, ale není to tam. Tento případ je jedním z mnoha publikovaných v malé brožurce Raymond Dextreita, zaznamenávající mnoho předností hlíny!

Rozdíl mezi léčením jílem a léčením od zjevení by bylo zajímavé srovnat, protože patologie v obou skupinách dat jsou jinak podobné. V této stejné brožurce, jsme shromáždili příklady všech nemocí léčených hlínou a porovnali je s pacienty léčenými vodou nebo flórou z Fatimy - od boláků a optických lézí; od artritidy po dermatitidu, cyst; od osteomyelitidy po kornatění

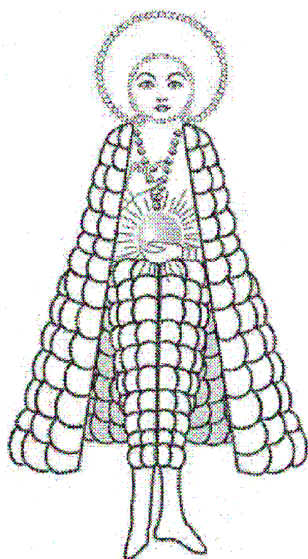

Fig. 27—Our Lady of Fatima, as described by witnesses. The original records of the apparitions held secretly by the Church for 60 years suggest that she was not the Virgin Mary but an alien being visiting Earth from another time or place (drawing by Carol Shelley).

tepen. Dalo by se tvrdit, že ve všech těchto případech, je to důkazem převahy mysli nad hmotou, síla sugesce je mnohem účinnější než jakýkoli použitý všelék (včetně pudy a vody).

Přesto, tajemství je i nadále nevyřešeno – i když není složitější, z hlediska nezbytné rovnosti a demonstrace mechanismů příčin a následků, které vedly ke klinicky nevysvětlitelnému zmizení různých patologických příznaků. To platí zejména pro ty případy, které nelze vysvětlit jako jevy vyvolané hysterií.

Je tam dokonce zaznamenán případ regenerace zubů u dospělého páru v Montreuil! Samozřejmě po požití hlíny ... Je zde neuvěřitelný, šokující případ Ventury Macieirase, který není ojedinělý. Z vize podivných bytostí, argentinským sedmdesátníkem, jako dítě ve Fatimě nebo u páru z Montreuil, se jednalo o moderní protipóly zázraků. Podíváte-li se na to, existuje velké množství údajně mimořádných uzdravení, spojených s dobrodiním od zjevení bytostí z nebe, které byly v minulém století podle náboženských institucí přisuzovány nebeské hierarchii.

Chcete-li citovat Virgilia: „Tempora mutantur, nos et mutamus in illis“ - časy se změnily a my jsme změnili s nimi.

Nečekaní hosté - neboli "Dámy" odjinud.

Obr. 27 – Naše paní z Fatimy, podle popisu svědků. Originální obrázek zjevení byl uchován 60 let v kostele, s připomínkou, že to není Panna Marie, ale jiná bytost, navštěvující Zemi, z jiného

místa a času.

(Kresba od Carol Shelley)

V roce 1661, Antoine de Nantes, drobný zemědělec v Goult, trpěl krutým onemocněním, vtom uviděl před sebou nádherné dítě, nad ruinami oltáře, obklopené svatozáří, jako ohněm. Když božská postava zmizela, tento farmářský dělník zjistil, že je úplně vyléčen. Zvěst o tomto zázraku se rychle šířila a na troskách oltáře byla postavena kaple „Naše Paní Světla“, ke které se každý rok koná pouť.

Takové světelné "Dámy" se objevují občas po celé planetě. 15. srpna 1652. například podporovala vyléčení neslyšící pastýřky blízko Lurd. V roce 1696 ji zaznamenal biskup z Quita. 13. ledna 1866, další tajemná "Paní" (i když byla vždy identifikována jako Panna Maria) uzdravila 30-letou Magdalenu Kade v Čechách a 15. srpna 1871, malou Barbaru Conrad, v Německu. Mladá služka, Estelle Faguette, se ocitla na smrtelné posteli, ale 19. února 1876 byla vyléčena pomocí "Paní" a žila dalších 53 let. Církev uznala tento zázrak.

Ale jsou tu i další zásahy "Dámy" - 21. září 1961, v San Damianu, v Itálii. Podle původního záznamu o případu, jedna žena zjistila, že je nemocná. Najednou někdo zaklepal na dveře a vešla podivná dáma, která ji vyléčila. Dnes je to poutní místo a byl zde mezi jinými jevy pozorován „Zázrak slunce“.

V roce 1947 v Brazílii a na Ukrajině, bylo vyléčeno více osob. Kdybychom udělali cestu kolem světa a vrátili se do Fatimy, naše cesta by měla fatální konec. Příznaky těchto uzdravení se všude projevují stejně.

Případ, co se stal v Alqueidao da Serra, jen pár kilometrů od Reguengo do Fetal a téměř 10 km od Cova da Iria. Nikdo jiný, než vikomt z Montela, nám zanechal záznam tohoto příběhu:

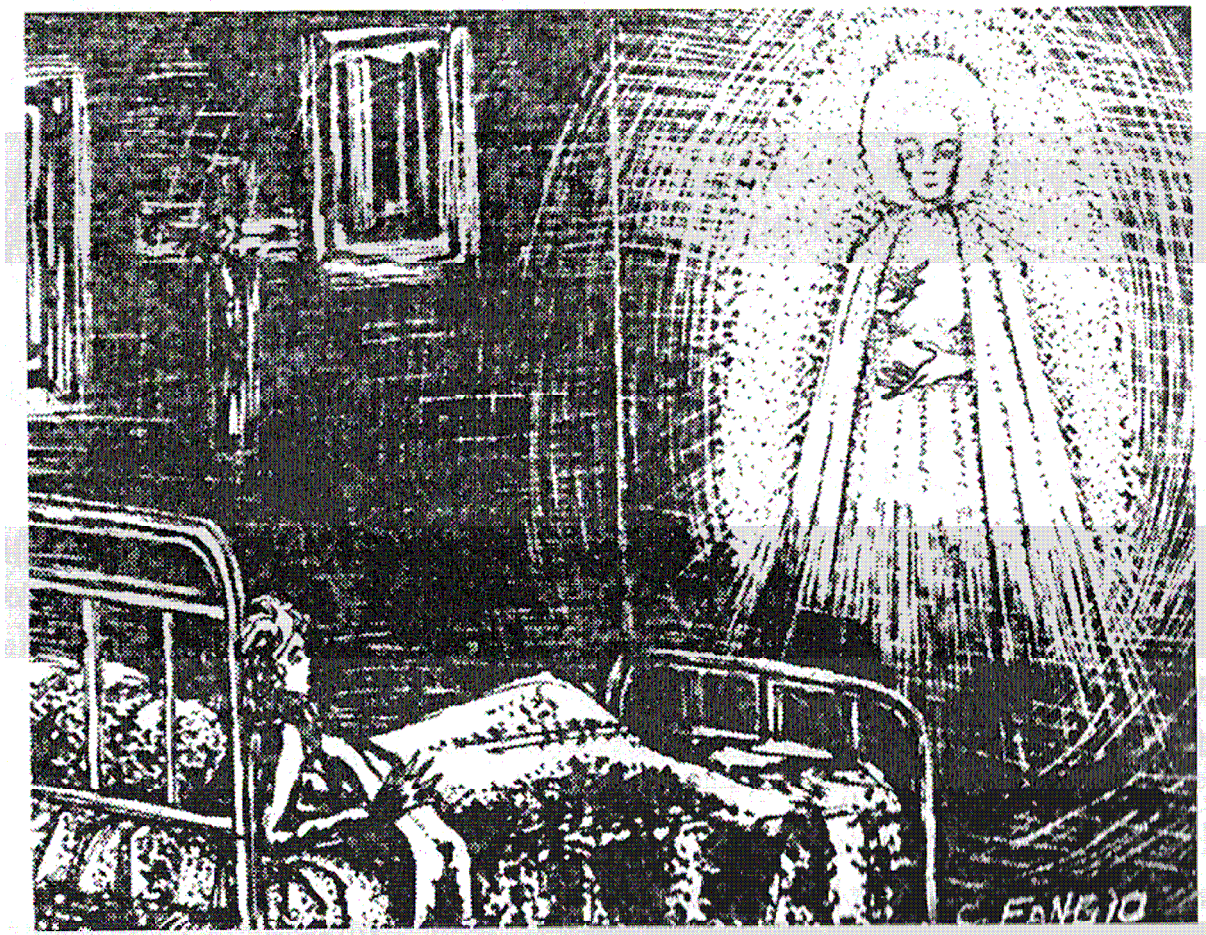
Společně s poutí do Cova da Iria, která se vracela do farního kostela, přišla mladá žena, trpící vážnou nemocí, jejíž vyléčení bylo přičítáno Panně Marii z Fatimy, což bylo předmětem rozhovoru mezi všemi poutníky v nedávné době ...

Představím vám ji. Její jméno je Maria da Conceicao; je stará 21 let a žije v Carreirancha, v obci Alqueidao da Serra, v oblasti Leiria. Žije na jednom z konců obce, v nejvyšší části. Před sedmi lety, prodělala velmi zlou chřipku, nesnášela léčbu, jakou by potřebovala, její tělo ji odmítalo. O několik měsíců později, přežila záchvat meningitidy a byla během této vážné nemoci léčena Dr. Padrao z Batalhy. Léky, které brala jí nepřinášely vůbec žádnou úlevu. Po sedm měsíců byla upoutána na lůžko, ochrnutá a v hrozných bolestech.

Dne 23. března téhož roku (1919), ve večerních hodinách, řekla své rodině, že Panna Maria se objevila u ní a ujistila ji, že o dva dny později, v devět hodin ráno, bude schopna vstát z lůžka a doporučila jí, že by mohla být léčena pomocí půdy z oblasti kolem zjevení. Proti očekávání její rodiny, která odmítala uvěřit tomu, co říkala a mysleli si, že byla obětí halucinací, tak 25. března, v určený čas, nemocná žena vstala k velkému ohromení všech, osedlala koně a odjela do Fatimy.

Po návratu domů, poté, když dokončila své modlitby, jako akt milosti, modlila se růženec a použila půdu z místa zjevení, rozpuštěnou ve vodě, jako externí i interní lék. Cítila, že má být vyléčena do konce své modlitby (devátý den). Ted' chodí bez obtíží a neunaví se prací ani necítí žádné bolesti.

V Lurdech, řekla "Paní" svědkovi, aby jako lék jedl místní půdu, kterou doporučila. Pro nebeské božstvo s nekonečnými pravomocemi, se nám toto chování zdá příliš racionální a ontologicky přízemní. "Naše Paní" se zdá spíše jako "terapeut", který zná naše možnosti a navrhuje pozemské "léky", což se zdá pro nás poněkud nepochopitelné, vypadá to ale, že je to mimo naše současné chápání.

Obr. 28 – Návštěvník nebo „Naše Paní“ z Alqueidao da Serra, jakou viděla Maria da Conceicao 23. března 1919. Příkázala svědkovi aby vstala z postele a léčila se sama půdou z oblasti zjevení v Cova da Iria

Ačkoli hodnota této nepozemské vědy je diskutabilní, přesto prezentujeme případ z Alqueidao da Serra, který nás nutí k zamyšlení, abychom neztratili ze zřetele průzkum jiných úrovní znalostí a jejich vývoj v průběhu doby. Příkladem toho může být případ mladé dívky Laiz z Brazílie, která byla nemocná, bez možnosti vyléčení.

Odkaz na tento případ přímé cizí intervence a okamžitého vyléčení pacienta s rakovinou pochází od Dr. Olavo Teixeira Fontese, brazilského lékaře a ufologa a od novináře Joao Martinse, známého z jeho podávání zpráv o fenoménu UFO v časopise O’Cruzeiro (Kříž).

14. května 1958, dostal tento novinář dopis s poštovním razítkem z Rio de Janeiro, kde pisatel, jehož skutečné jméno zůstalo v anonymitě, psal podrobně o velkolepém uzdravení mladé dívky Laiz, kde v jejím domě autor dopisu sloužil až do prosince 1957.

V podstatě (zájemci mohou konzultovat knihu Henryho Durranta, kde je tento případ podrobněji popsán), dívka trpěla rakovinou žaludku, byly jí podávány různé léky, ale doktoři jí nedávali žádnou naději na přežití. V noci 25. října utrpení pacienta dosáhlo svého vrcholu. Nadřízená autora tohoto dopisu (jmenovala se Anazia Maria) plakala nad smrtí své dcery, když náhle, silné světlo zaplavilo celý dům a malý pozemek, v blízkosti Petropolis. Syn majitele domu, Julinho, běžel k oknu a hlásil, že vidí objekt ve tvaru disku, jehož horní část, byla zahalena v červenožlutou luminiscenci. Poté se vynořily z východu dvě malé bytosti a vyšly z plavidla. Mimozemšťanky vstoupily do domu pacienta. Byly asi dvě stopy vysoké, s dlouhými blond vlasy až po svá bedra. Jejich obleky byly bílé a jejich hrud', záda a zápěstí zářily. Přiblížily se k lůžku nemocné a vytáhly několik nástrojů. Jedna z nich položila ruku na

čelo otce pacientky a telepaticky mu vysvětlila celý průběh její nemoci. Malé bytosti prosvítily břicho této mladé dívky modravě-bílým světlem a asi půl hodinu operovaly její žaludek s rakovinnou. Před odjezdem sdělily telepaticky otcovi, že jí daly lék na uklidnění, který bude na pacienta působit po dobu jednoho měsíce, který byl obsažen v malé kuličce.

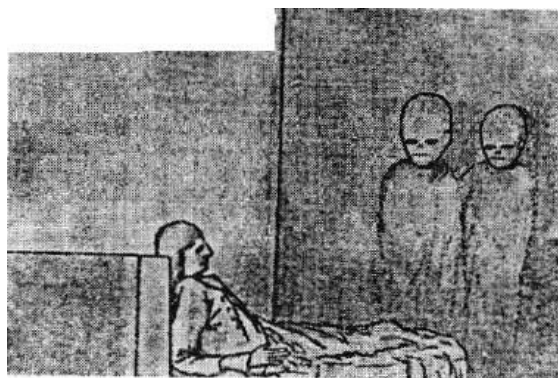
Ve svém dopise Anazia Maria popisuje kompletní uzdravení mladé dívky, opětovně potvrzené lékaři, několik dní před tím, než pisatelka dopisu odešla z domu. Na konci svého vyprávění, pisatelka žádá o odpuštění za to, že odhalila adresu dívky, říkala však jen to, že žije na předměstí Rio de Janeiro.

Jaké spojení může existovat mezi "Paní", která se objevila v pokoji Marii da Conceicao v Alqueidao da Serra a dvěma malými bytostmi, které vyléčily Laiz v Petropolisu? Existují nějaké paralely, které můžeme nalézt v těchto zdánlivě nesouvisejících případech?

Nakonec představujeme několik dalších příkladů intervencí bytostí, které se týkají zjevení v ložnicích nemocných lidí. Druhého července 1947, se malá „Dáma“ objevila v místnosti Clary Laslone v St. Emmerichsbergu, Maďarsko a odhalil jí existenci zázračného pramene, 2. října 1933, čtyřicetiletý Jules de Vuyst se ve svém pokoji setkal s návštěvou „Paní“, která se objevila uvnitř v oblaku světla. Již citovaná Estelle Faguett byla také uzdravena stejným typem bytostí, která se objevila 15-krát v jejím pokoji. Všechny tyto „Dámy“ byly identifikovány jako Panna Maria, neboť chybělo logičtější označení.

Tento typ intervence se zdá souhlasit s podobnými zkušenostmi, jaké taxativně prozkoumal John Keel, který popisoval návštěvníky ložnic ve své knize „Podivná stvoření z času a prostoru.“ Ostatní antologie, který byly také zveřejněny, popisují stovky neočekávaných a "nemožných" uzdravení, skrze intervence andělských bytostí a entit z neznámých říší.

Obecně platí, že tento proces je společný všem blahodárným projevům popsáných bytostí - pragmatická znalost místních poměrů a jejich zdrojů (půda, voda, rostliny), přijetí a podnět k víře pacienta v uzdravení (autosugesce prostřednictvím prosby), predikce vývoje nemoci a její vyléčení.

Obr. 29 - V noci 03.10.1973, severně od Melbourne, Austrálie se Kelvin Shaw setkal se dvěma návštěvníky ložnice. V důsledku tohoto jevu, vyšetřovatelé shromáždili nové informace o UFO aktivitě v dané oblasti Austrálie. (Podle časopisu Flying Saucers Review).

3. Jsou či nejsou? Podstata našich nebeských návštěvníků.

„Panna Marie se může objevit obklopena zlatou září, může se usmívat na děti, ale technologie, která jí umožňuje se projevit, je totožná se zjevením bohů a bohyň z okolí a je totožná s technologií používanou UFO.“

Jacques Vallée

Knock, západní Irsko, 21.srpna 1897.

Při procházce kolem místního kostela, Mary McLoughlin, hospodyně arcibiskupa Cavanagha, pozorovala několik podivných siluet v nedalekém poli. Zpočátku tomu, co viděla,

nepřikládala žádnou důležitost a šla dále po cestě. Po návratu ze své procházky, šla kolem stejného místa, tentokrát v doprovodu přítelkyně. Obě ženy viděly tři postavy, obklopené mimořádně jasným světlem. Brzy bylo asi 14 dalších lidí zaujato vzhledem podivných postav, které byly oblečeny ve stříbřitém oblečení a osvětleny čímsi, co vypadalo jako oltář.

Jedna žena, Bridget Trench, byla nadšena tím, co viděla, tak postupovala směrem ke zjevení, se záměrem líbat nohy ústřední postavy, ale když to udělala, pažemi objala jen prázdný prostor. Když se snažila obejmout postavu, tak necítila nic jako přemět, zatímco siluety se zdály být plné života a byly stejného vzrůstu, jako omráčení svědkové. „Ptala jsem se sama sebe, proč moje ruce nemohou zachytit to, co jsem viděla, tak jasně a zřetelně,“ zvolala slečna Bridget.

Tyto tři postavy byly identifikovány svědky jako Panna Marie, svatý Josef a svatý Jan Evangelista. Velké oslepující světlo obklopovalo tento výjev, stoupající, klesající a měnící barvu. Byla zaznamenána i zázračná léčba.

Změna v místě, neznamená změnu v procesech. Může být vhodné položit si otázku, co opravdu, viděli malí pastýři v Cova da Iria? Jaká byla povaha té bytosti, obvykle označená jako Panna Marie? Jsou to jen produkty jejich podvědomí? Jsou to skutečné bytosti nebo jen antropomorfní představy našeho vlastního vědomí? Jsou to přeludy vytvořené nějakou inteligencí, zodpovědnou za tyto jevy? Nebo reprezentují tuto samotnou inteligenci?

V této fázi našeho zkoumání Fatimského jevu, tak v bodě, kde se ocitáme, je více otázek než odpovědí, vytváří se více pochybností než dogmat, můžeme tedy přistoupit k následujícím zjištěním, založených na tom, co jsme zatím shromáždili.

Vnější stimulace je hlášena kontaktéry i zbytkem očitých svědků. - To bylo ukázáno při jevech ze dne 13. srpna. Kromě toho, v dalším zjevení uznaném církví, k němuž došlo v Beauraing, v Belgii v roce 1931, kdy testy prováděné během zjevení demonstrovaly obtížnost toho, co děti mohly vidět v těch objektech (které se objevily mezi nimi a zjevením), což dokazuje, že jejich vize byla vnější.

Nicméně zůstává otázkou, zda byly tyto bytosti nebo sdělení jimi vyslané, pouze produktem jejich mentální energie. Například, je tam mnoho zpráv o skupinové modlitbě, způsobující zviditelnění dané bytosti, jako v některých případech Mariánských zjevení.

Máme co do činění s fenoménem omezené viditelnosti pro kontaktované děti, ať už záměrně, či nikoli. - Tento druh izolace není tak neobvyklý, jako v novějším, typicky technologickém scénáři, kde pozorování humanoidů je záměrně omezeno na primární svědectví. Počet sekundárních očitých svědků v tomto výskytu a důvěryhodnost, která je s nimi spojena, svědčí v tomto případě o vysoké úrovni pravděpodobnosti tohoto jevu.

Další událost se stala v Brazílii, 120 km od hlavního města Brasílie. Wilson Placido Gusmão, majitel farmy v Alexanii, si začal všímat série podivných událostí, ve vztahu k jeho majetku, týkajících se světél, která se vyskytovala v blízkosti jeho domu a poté se vzdálila. Wilson si začal dělat starosti s těmito jevy a shromáždil skupinu přátel a badatelů z Brasílie, aby vrhli světlo na to, co se děje. Třináct lidí, včetně vyšetřovatele, generála Moacyra Uchoy, se sešlo na farmě. V noci 31. ledna 1969, všichni v sestaveném týmu byli připraveni.

Kolem 20:00 hod. se objevil létající objekt v oblasti, kde svědkové čekali. Wilson se oddělil od skupiny a zastavil se asi jeden metr od lodí. Otevřely se dveře v horní části létajícího objektu, ze kterého se vynořila postava, zřejmě vystupující, avšak bez pohybů svého těla. Bytost se podívala upřeně na Wilsona a pak sklopila oči dolů na různé předměty, které měla na opasku, jako by říkala zemědělcům, aby se na to také podíval, neboť to tak vnímal. Jak Wilson pohlédl na objekt na opasku, zdálo se mu jako by ho ten přístroj fotografoval.

Poté, zatímco byl zaujatý objektem, se bytost otočila zády k Wilsonovi a jako na povel, zazářilo najednou velké světlo na nedalekém kopci. Bytost se otočila a podívala na Wilsona.

V tom okamžiku, nastala vřava mezi skupinou svědků, kteří to začali zběsile hledat, aby viděli detaily svými dalekohledy. Hluk získal pozornost bytosti, která se podívala na farmáře. Pak se dotkla rukou opasku, který kolem ní udělal světelné halo. Toto halo nemělo bránit Wilsonovi, aby bytost viděl, ale zamezit to ostatním lidem ve skupině, kteří viděli jen kouli světla po jejím boku. Fotografie pořízené během této události, zobrazují pouze kouli světla. Podle šetření provedeném SBEDV, Wilson Gusmao udržoval kontakt s těmito bytostmi, jako druh dialogu beze slov, (telepaticky). Skupina, vedená generálem Uchoa, pokračovala ve studiu jevů na farmě v Alexanii po několik měsíců.

Hlavní podobnost mezi tímto případem a Fatimou je omezena viděním humanoidní bytosti hlavními svědky, s výjimkou dalších pozorovatelů. Vzhledem k tomu, že další svědci v Alexanii viděli jen kouli světla vedle zemědělece, periferní svědci ve Fatimě viděli jenom oblak kondenzované mlhy nebo světla. Přesto to nemusel být nutně kouzelnický trik nebo zázrak, mohlo se stát, že oslepující jas vznikajícího světla bránil tomu, aby dav zřetelně uviděl, co se děje uvnitř světelného sloupu. Pamatujte si, že se tři svědci ocitli zahalení světlem, kdy kruhová oblast světla byla dva až tři metry v průměru.

Tento jev byl neznámého původu, který, jak se zdá, maskoval svůj původ nebo inteligenci, která ho vytvořila. – Byla to psychická manipulace nebo hypnotická sugesce svědků, řízené vnímání vlastní existence, stejné jak v Alexanii, tak ve Fatimě. To směřuje podvědomí k souladu s jeho rozmary, jako je fixace na kouli světla u opasku objektu. Pocity "jako být vyfotografován objektem" a "vidět se v tom světle, jako by se jednalo o zrcadlo" – by nemělo být více, než náhoda ve vyjádření faktů?

Vše, co víme je, že bylo cosi samostatně sděleno, nějakým preferenčním "audio kanálem". Pouze Lucia slyšela hlas zjevení, zatímco Jacinta zaslechla jen něco neurčitěho a Francisco to jen viděl. Stejným způsobem se můžeme domnívat, že tyto bytosti mohou mít individuální vliv na příjem vize, stejně jako u Mariánských zjevení a dalších případech.

McCampbell a Gösta Rehn samostatně navrhovali takovou hypotézu. Příběh Theodora Merlo, dělníka v automobilovém závodě v Santa Isabel, v Argentině, jak se zdá, potvrzuje jejich teorie, i když z pozemského hlediska, je těžké to přijmout.

Brzy ráno, 23. září 1972 se Theodor Merlo setkal v šatně továrny s podivnou bytostí, asi 8 stop vysokou. To bylo poté, co si ověřil, že všechny dveře v budově jsou zamčené. Náhle bylo těžké uvěřit, i když se o to snažil, že nemůže vidět tuto bytost. Toho dne odpoledne, spatřil tvář stejné bytosti ve zpětném zrcátku svého vozu, když jel po přestávce do továrny. Vidění trvalo téměř tři minuty. Poté, co obraz, který viděl ve zpětném zrcátku zmizel, vnitřek vozu vypadal normálně. Ostatní spolucestující nedávali najevo, že si všimli něčeho mimořádného.

Ve vztahu k předešlým informacím, existuje holografická projekce trojrozměrných obrazů za pomoci naší současné technologie. Podle názoru Jacquese Scornaxe, tak mimo jiné, vzhled a mizení humanoidů z UFO by mohly realizovat podobné technologie. Příklady toho se množí, budete-li kontrolovat naši bibliografii. Výskyt jevu u Knock je vskutku jedinečný.

Viděli jsme ve Fatimě, že slavná "Vize pekla" může být jen sekvence alegorií přímo vštěpovaných do mozku svědků, ke které každý dá svůj vlastní výklad. Jiní také pocítili manipulace, stejné jako při Mariánském scénáři. V březnu 1931 jistý pan M. B., který byl zaměstnancem přepravní společnosti, řídil své auto mezi Saint Raphael a Cannes, ve Francii. Nad nízkým kopcem uviděl malý šedobílý oblak. Před ním pak uviděl postavu, obklopenou bílou září, s modravým opaskem. Zjevení zvedlo paže podobným způsobem jako Panna Marie v Lurdech. Ve svém autě, on i jeho společník strnuli úžasem. Zjevení provedlo přesun bokem, nad linkou, která se objevila, z rozšíření jejího oděvu. Šedivý mrak byl o pár metrů vpravo od postavy, která se pomalu pohybovala. Zjevení plulo k oblaku, ve kterém zmizelo. Poté se oblak zvedl do nebe.

Ve Fatimě, mohl být zdroj této magie v souvislosti s bizarními mraky, které, jak bych řekl, jsou všudypřítomné při kontaktech. Tyto procesy se opakují znovu a znovu. Ještě jednou, pan M. B. byl jediný, kdo vidět bytost - a považoval za štěstí, že mohl „přijít laskavost od Panny Marie“.

Tento jev je spojen s bytostí se dvěma zásadně neobvyklými charakteristikami, které mají sklon k posílení jejich podivnosti. - To je jejich pohyb a komunikace, které jsou mechanismy vyzývající naši biologii, nemluvě o našem chápání.

Celkově si myslíme, že svědkové vnímají, ať už přímo či nepřímo, obraz něčeho reálného, který by v konečném důsledku mohl být umístěn morfologicky kdesi mezi klasické koncepte Panny Marie a mnoho jiných bytostí, spojených s nedávnými zážitky a postřehy v současných podmínkách. Je třeba zdůraznit, že tyto případy "blízkých setkání", mají mnoho věrohodných prvků a mnoho dalších absurdních prvků. Nejlepší porozumění by vyplynulo z vhledu do osobnosti a snah očitých svědků.

V tomto bodě, jsme připraveni postupovat v tomto problému, objasněním toho, co může být podstatou těchto projevů, k čemu Jerome Clark poznamenává: „Nemůžeme říci, zda existuje něco takového, ale spíše se zdá, že to tak je.“ Je to jako všeobecně při vývoji nových disciplín, zejména při rozvoji biologie, neurologie a kvantové fyziky, kdy mnoho badatelů musí dnes hledat nové odpovědi k vysvětlení těchto záhad.

Zázračné jevy po celé věky, ať už náboženského nebo světského charakteru, zdá se najdou vždy samy pravidelně v terénu zakázané znalosti, zahrnující manipulaci svědků. Podílejí se ve stejné míře, na lidské objektivitě a subjektivitě, jako kdyby nežili v realitě a působí jako parazit v našich vlastních vjemech. Prostřednictvím iluzí a projekcí, většinou skrytých v plném rozsahu elektromagnetického spektra, se zdají být schopny nás kontrolovat a skrze nás i náš systém víry. Tak je dána schopnost vidět subjekty všeho druhu, od malých zelených mužíčků po obry, od andělských bytostí po postavy, skoro jako lidé.

Ale co je skutečný tvar a podstata všech těchto jevů?

ČÁST TŘETÍ

Tajemství za tajemstvím.

1. Tajemství duše z Fatimy

Fig. 30 – Pope John Paul II during his pilgrimage to Fatima on May 13th, 2000. The crowd eagerly awaits the revelation of the third secret by the Vatican. (Photo courtesy of Fina d'Armada and Joaquim Fernandes, *Os Bastidores do Segredo*, Ancora Editora, 2002).

„Tajemství může být ve skutečnosti, božská a láskyplná inteligentní strategie. Bez ní by veřejnost nikdy neslyšela o Fatimě a jejích sděleních pro současnost. Tajemství umožnilo lidem, aby přišli do kontaktu s její zprávou, aniž by ji vědomě vyhledali.“

Prelát Sebastiao Martins dos Reis

*Obr. 30 –Papež Jan Pavel II během jeho pouti do Fatimy, 13. května 2000. Zástup horlivě očekával odhalení třetího tajemství od Vatikánu. (Fotografie díky zdvořilosti Fina d'Armady a Joaquina Fernandese, *Os Bastidores do Segredo*, vydavatelství Ancora, 2002)*

Měly by události ve Fatimě historický dopad bez existence svých slavných tajemství?

Jsme přesvědčeni, že to bylo toto akryté tajemství, které stejně jako když se valí sněhová koule přes hranice, pověstem o zjevení ve Fatimě dodalo mezinárodní rozměr. Dnes cizinci při návštěvě Portugalska navštěvují Fatimu, jako povinnou zastávku na jejich trase. Fatima je duchovním centrem pro celý svět, kde duch míru, hojnosti a malost lidské bytosti jsou spojeny s nekonečným vesmírem. Fatima fascinuje, protože ji spojuje tajemství, oddanost, politika a kosmos.

Zde je populární portugalské rčení, „Tajemství je duší podniku“. Takže tajemství je duší Fatimy. Vzhledem k tomu, plnou moc k tajemství Fatimy, má Lucia, která se stala nejznámější portugalskou ženou na světě. V roce 1997, se jméno „Lucia“ stalo nejhledanějším jménem na internetu ve střední Americe a americký filmová společnost nabídla nezveřejněnou částku peněz za záznam hlasu Lucie, jejíž slova by distribuovala na DVD.

Především kvůli Lucii, navštěvuje každoročně pět až šest milionů lidí "oltář světa" a jeho bankovní konto patří mezi nejaktivnější v Portugalsku. Obyvatelé regionu Fatima také otevírají dvěře nábožným turistům. V minulosti byli zemědělci a řemeslníky (hodně růženců je vyráběno místními ženami v domácnosti). Mnozí dosáhli prosperity pronájmem svých domovů, pro návštěvníky poutních dnů, 13. dne každého měsíce. Místní obchodníci i nadále podnikají, i když jsou stále zmatenější tím, že výrobky, které představují „Naši Paní“ jsou vyrobeny v Číně, kde jsou mnohem levnější. Jen v roce 1999, měla svatyně čistý zisk ve výši 10,400.000 dolarů, kromě dalších 20 nezdanitelných kilogramů zlata.

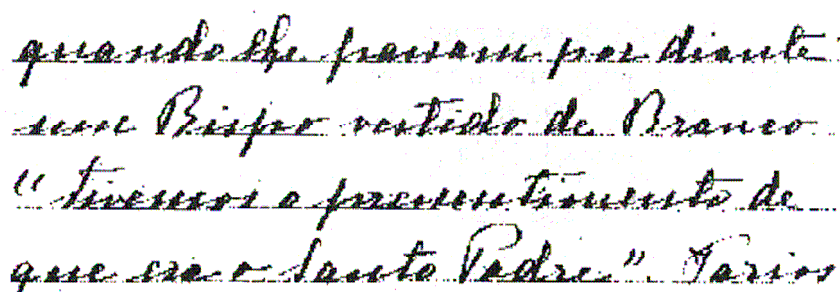
Vysocí církevní hodnostáři a mezinárodně významní politikové navštěvují Fatimu. Kromě tří papežů, to byla celá řada veřejných osobností z celého světa, ať už z oddanosti, či zvědavosti, udělali si čas na návštěvu Fatimy, včetně krále Humberta z Itálie, princezny Grace Kelly z Monaka, v doprovodu Caroline a Alberta, generála Francisca Franca ze Španělska, polního maršála Montgomeryho z Velké Británie, Imeldy Marcos a Corazon Aquinové z Filipín, Lecha Walesy z Polska, Sese Seko Mobutu ze Zairu, Augusto Pinocheta z Chile a senátorky Hillary Clintonové ze Spojených států.

A to vše bylo všechno kvůli tajemství, která po tolik let inspirují literaturu, spekulace a hysterii, když bylo natočeno mnoho filmů, k jejímu konečnému odhalení. Kdyby tajemství bylo odhaleno dříve, Fatima by nedosáhla takového prospěchu.

Vatikánské odhalení tajemství

13. května 2000, poutníci do Fatimy i po celém světě, byli prostřednictvím televize překvapeni odhalením známého třetího tajemství ze strany Vatikánu. Tajemství představuje prorockou vizi, která je srovnatelná s Biblií, která však není fotografickým popisem budoucích událostí, jak sekretář Vatikánu oznámil davu poutníků. (Vize z Fatimy odkazuje na boj ateistických systémů proti církvi a všem křesťanům.)

Veřejnosti bylo řečeno, že Lucia měla vizi biskupa oblečeného v bílém rouše, který byl zabit, spolu s dalšími lidmi. Tím biskupem byl papež Jan Pavel II. On sám si to myslel a Lucia to potvrdila. Podle této předpovědi by biskup zemřel, ale věřilo se, že Panna Maria změní let vystřelené kulky při pokusu o atentát na papeže dne 13. května 1981, a tudíž ho zachrání. Papež Jan Pavel II později umístil tuto kulku v koruně Panny Marie ve Fatimě.

quando ele passou por diante
do Bispo vestido de Branco
"tinha o semblante de
que era o Santo Padre". Tais

Fig. 31 – Section of the text of the Third Secret, which describes the Bishop in White (www.thenazareneway.com).

Obr. 31 – Úryvek textu třetího tajemství, který popisuje biskupa v bílém

26. července 2000, přišel dlouho očekávaný okamžik, když Vatikán uznal Lucii slavný rukopis, který byl přeložen do sedmi jazyků. V tiskovém středisku ve Vatikánu, bylo velké očekávání. Novináři z celého světa, čekali na tiskovou konferenci ... Fotografové a kameramani si vybírali nejlepší místa pro zachycení této tak dlouho očekávané chvíle, která měla být přímo vysílána do 40 zemí.

Zde je text, týkající se třetího tajemství, který Vatikán zveřejnil:

J.M.J (Ježíš, Marie, Josef)

Třetí tajemství, zjevené 13. července 1917 v Cova da Iria, ve Fatimě.

Píšu v poslušnosti k tobě, Bože můj, který přikazuje, abych to udělala přes jeho Excelenci biskupa z Leiria a prostřednictvím vaší Nejsvětější Matky a mě. Po dvou částech, které jsem již vysvětlila, po levé straně Panny Marie a trochu výše, jsem viděla anděla s planoucím mečem v levé ruce, pokrytým plameny, které vypadaly, jako by chtěly zaplavit svět ohněm, ale pohasly v kontaktu s nádherou, kterou Panna Maria vyzařovala k němu z pravé ruky. S poukazem na Zemi a jeho pravou ruku, anděl zvolal mocným hlasem: „Pokání, pokání. pokání!“ A my jsme viděli obrovské světlo, které bylo jako Bůh nebo něco podobného tomu, jak se lidem objeví v zrcadle, když projde před ním biskup, oblečený v bílém. Měli jsme dojem,

že to byl Svatý otec. I ostatní biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice jdou nahoru na strmou horu, kde na vrcholu je velký kříž z hrubých kmenů, jako vytesaný z korkovníku, stromu s korkovou kůrou. Před dosažením vrcholu, Svatý otec prošel velkým městem, z poloviny v troskách a z poloviny se třásl šouravým krokem, postižený bolestí, smutkem a lži a modlil se za duše mrtvých, se kterými se setkal na cestě.

Když dosáhl vrcholu hory, poklekl na kolena na úpatí velkého kříže, kde byl zabit skupinou vojáků, kteří stříleli kulky a šípy na něj a stejným způsobem zemřeli jeden po druhém ostatní biskupové, kněží, nábožní muži i ženy a různé laici, různého postavení a pozic. Pod dvěma rameny kříže, tam byli dva andělé, každý s kříšťálovou kropenkou v ruce, ve které byla krev mučedníků a s ní kropili duše, které dělali svou cestu k Bohu.

Tuy, 3. ledna 1944.

Rozčarování

Několik lidí, kteří byli dotazováni televizí u svatyně ve Fatimě, krátce nato rychle reagovalo. Říkali, že to nemohlo být tajemství, muselo to být něco víc. Po tak dlouhé době, to bylo tak málo,

„Tajemství se týká všeho“ ... "Hora porodila myš" - to jsou některé posměšné titulky, které se poté objevily jako reakce v novinách. Skutečně, všeobecný pocit byl jenom zklamáním. Nevěřící se sarkasticky smáli, zatímco věřící očekávali od odhalení "něco víc."

V tiskového sále ve Vatikánu, se otázky jen hrnuly. Kardinál Joseph Ratzinger, který byl předurčen, aby se stal příštím papežem, měl nezáviděníhodný úkol vysvětlovat, co katolická církev nebyla schopna vysvětlit a začal podporovat linii, která byla symbolická, umožňující okrajovou interpretaci, která však nebyla vhodná pro absolutní historický výklad.

Ve svém teologickém komentáři, kardinál Ratzinger připustil, že ten, kdo jsem si přečetl text poselství, „by mohl být pravděpodobně rozčarováný nebo se divit, po všech těch spekulacích, které byly provedeny, že žádné velké tajemství není odhaleno,, Závoj tajemství, dokud ho budoucnost neroztrhne, je víze, že církev mučedníků tohoto století se chýlí ke konci.“

„Mučedníci tohoto století!“ Nevíme, které z nich kardinál myslel. Byli to mučedníci, kteří mluví z milionů Židů zabitých při holocaustu nebo bezpočet dalších zabitých v důsledku světových válek nebo ti, kteří zahynuli v zemích postižených suchem? Určitě to nebyli papežové ani výlučně katolíci.

Během příštích několika dní, rozčarování bylo vodou na mlýn dobře informovaných na síti, při hledání díla, které by prozkoumalo věrohodný nápad - a sice, „že to nemůže být tajné, protože to se vždycky říkalo o tajemství tvořeném slovy. To, co bylo prozrazeno, byl jen popis víze! Žijeme v době obrazů - obrázek vydá za tisíc slov.“

Podle úsloví, které vždy neplatí. Kde by byla slova Panny Marie? Dokonce i ti, kteří dělali analýzu rukopisného textu, říkali s vědeckou jistotou, že to není text od Lucie. Na prahu nového tisíciletí, tajemství zůstalo tajemstvím. A tak, protože Vatikán trval na výkladu v rámci parametrů katolicismu, podle grandiózního tajemství se nestane vůbec nic. Ironií osudu je, že Lucia a Vatikán zřejmě měli mnoho pochybností o hluboké nejednoznačnosti a subjektivitě podobného textu.

FATIMA I a Fatima II

Můžeme akceptovat názor některých, že ve skutečnosti byly dvě Fatimy. Fatima I odpovídá skutečné události z roku 1917, Fatima II je ta, která byla uložena do zveřejnění vzpomínek sestry Lucie v roce 1941, která se začala etablovat, krůček po krůčku, se změnou politického režimu Portugalska v roce 1926, podle názorů jezuitů, kteří byli vyznavači Lucie, v roce

1927. Podle našeho názoru, Fatima I je spojena s mimořádně lidským rozměrem, vyznačujícím se bezelstnou spontánností primárních svědků. Fatima II je nestydatě klášterní, obdařena jezuitským výkladem, antikomunistickými informacemi, která byla generována za pomoci ideologického prostředí Salazarismu. Katolická církev není schopna objevit Fatimu I, ale je rozhodující pro vznik Fatimy II.

První dvě části tajemství přešly do Fatimy II a jsou jeho hlavní oporou. Byly v té době velmi vhodné pro pravicové režimy některých západních zemí. Mlčí o Hitlerově a Mussoliniho fašismu, o vyhlazení šesti milionů krajanů Panny Marie (byli to židé, na které nikdy nezapomeneme) a dalších pěti milionů polských katolíků, které uctíváme a atomovým bombardováním Hirošimy Spojenými státy, přesto bylo Rusko démonizováno jako zdroj a propagátor válek.

Třetí tajemství se nezdá pocházet z Fatimy I, a také nemá nic společného s Fatimou II, proto vedlo k rozčarování a nepochopení zbožnosti. To, co většina katolíků obecně zná jako zjevení, pochází od Fatimy II. Nejprve počáteční dokumenty zůstaly v tajnosti, pak v roce 1921, biskup z Leirie vzal otěže zjevení do svých rukou, a začlenil je do náboženské doktriny katolické církve.

Za tímto účelem:

- *Pouze žijící svědek, sestra Lucie, byla nucena žít v karanténě, držena ve své zemi a umlčena.*
- *Byl nominován vyšetřovací výbor, který favorizoval zamýšlenou katolickou interpretaci, přičemž se skládal pouze z katolických kněží.*

Když mluvíme o tom, že Lucie byla umlčena, máme na mysli její vlastní slova, napsaná v pokročilém věku, týkajících se velmi citlivých pozemských záležitostí:

„Biskup mě nechal sedět na pohovce po jeho boku a tam mě vyslyšel o zjevení, o kterém jsem vypověděla to nejlepší, co jsem mohla, on věděl, jak na to. Poté, se mě zeptal, jestli bych chtěla odejít z Fatimy do Porta, abych mohla jít do školy. Odpověděla jsem, že žena z Lisabonu, která byla mou velmi dobrou přítelkyní a v jejímž domě jsem zůstávala, by chtěla o tom vědět, že jdu do školy a budu se tam vzdělávat. Biskup odpověděl, že bych raději měla jít do Porta, když jsem tam ještě neznámá, a že toto by nebylo možné v Lisabonu ... že bych neměla mluvit o zjevení s nikým, ani to neříkat mým rodičům, ani mé rodině, když jsem nemohla říci její jméno, ani odkud přišla. Nemohla jsem přijímat žádné návštěvy, kromě žen, které se o mě staraly, se kterými jsem mohla zůstat. Tyto ženy byly také velmi laskavé a stále se ujišťovaly, že nikomu nic neříkám ani nikomu nic nepíšu, kromě mé matky, ale že bych měla mé dopisy poslat vikáři Olivalovi, který by jí je předal, a že ty dopisy, které mi napsala moje matka by rovněž měly být zaslány vikáři Olivalovi, jak to řekl reverend. Proto jsem se nemohla vrátit do Fatimy na prázdniny, ani z jakéhokoli jiného důvodu, bez jeho svolení (důrazně dodala).“

Biskup nebyl spokojen, když Lucia a její matka neocenily jeho návrhy. Lucia pokračovala, že si myslela, že její sestry by již mohly s ní být v kontaktu, tedy napsala:

Myslela jsem, na mé tety a strýce a další rodinné příslušníky ze strany mého otce, s nimiž jsem strávila nevinné a šťastné dětství! Od Cova da Iria, Cabeca, Valinhos – u všech jsem se cítila jako v nebi! A zanechat to všechno, najednou a navždy! Copak jsem mohla jít někam kde to neznám? Porto, ani jsem nevěděla, kde Porto je a neznala jsem tam nikoho! Tyto myšlenky a úvahy mi způsobily takový velký smutek, že mám jít do Porta, zdálo se mi, jako bych měla být pohřbena zaživa do hrobu, a řekla jsem si: „Ne, ne, to nepůjde.“

A tak jsem tam nešla. Biskup se uchýlil k pomoci vikáře Olivala, který musel navštívit matku a dceru v jejich domově. Šli pěšky na výlet, který jim trval dva dny, většinou po kamením posetých silnicích a cestách, přes hory, pole a zamlklé vrcholky kopců. Když konečně došli na konec, matka jí slíbila, že přijde pro ni, kdyby nebyla šťastná. Lucia to uzavírá: „Nabídnu tuto oběť našemu Pánu a půjdu do Porta.“ Bylo jí jen 14 let. Katolická církev vždy tvrdila, že hledala náboženský život ze své vlastní svobodné vůle. Z takových důkazů se to rozhodně nezdá, že by to byl tento případ.

Lucia nesměla psát nikomu bez povolení představených. Ale byla příliš inteligentní, aby zůstala jen loutkou, podle Antera de Figueiredo. Skutečně, byl jedním z prvních lidí v Portugalsku, který pracoval s počítačem.

Technik z Coimbry, který se přestěhoval z jeho rodného města do kláštera, aby ji učil na počítači, oznámil, že se to naučila bez potíží, ačkoli byla už 75 let stará. V letech 1952 a 1996, aristokrat známý jako Markýz z Cadavalu, sloužící Lucii jako sekretář, pomáhal ji reagovat na více než 50 dopisů, které dostávala každý den.

Lucia ukončila ovlivňování papežem, biskupy a politiky, ale jak? Řekla, že „náš Pán“, (ne „Naše Paní“), jak se jí zdá, ji v klášteře požádal o několik věcí. Nebyl vždy úspěšný. V jistý den v roce 1941, napsala kardinálu Cerejeirovi a řekla mu: „Náš Pán chce v Portugalsku zrušit světské oslavy během „Mardi Gras“ a nahradit je modlitbami a oběťmi, s masami v ulicích...

Náš Pán si přeje, aby to vláda tak udělala. Lucia nezapomněla na úzký vztah Portugalska s Brazílií, kde byly oslavy karnevalu zcela zakomponovány do kultury. Jako výsledek, tato konkrétní strategie měla zahrnovat zjevení "Páně", jako nicotné v legislativním smyslu.

Obr. 32 - Lucia v Aljustrel, ve věku asi 14 let, než odešla do Porta.

Navzdory skutečnosti, že ne všechny snahy Lucie přinesly ovoce, jejich ústředním bodem bylo, že antikomunismus a populární katolicismus zvítězil. Staly se spornými otázkami Fatimy II a prvními problémy tajemství.

2. Tajemství svatyně

Sukně ... klesly jen ke kolenům ... na krku byl zlatý řetěz se špičatým medailónkem ...
Hrubá koncepce z místního vyšetřování.

Tajemství ve Fatimě nikdy nepostrádáme. Pro nás, jedno z největších, bylo zadržování sedmi klíčů - některých originálních dokumentů. Zůstaly v tajnosti 75 let, zatímco legenda o tom, co se stalo ve Fatimě, byla propagována a rostla.

S pomocí významné portugalské vědecké instituce, jsme měli možnost nahlédnout do těchto originálních dokumentů, které byly uloženy ve svatyni ve Fatimě a v archivu biskupa Formigao v roce 1978, vzhledem k politické nestabilitě Portugalska v období po revoluci 25. dubna. Za těchto okolností jsme byli schopni vyhodnotit dokumenty s prvními dojmy, jak se to stalo. V tomto okamžiku jsme byli jediní žijící lidé, kteří je kdy zkoumali. Po naléhání na církev jsme dostalo svolení vydávat výpisky, které byly původně zveřejněny v letech 1980 a

1982.

V roce 1982, byla zveřejněna dosud neznámá kopie hrubých poznámek z farního úřadu ve Fatimě, zapsaných otcem José Ferreirou de Lacerda z Leirie, ředitelem týdeníku O Mensageiro (Posel), objasňujících diskusi při jeho návštěvě svědků v Aljustrel, dne 19.října 1917.

Tyto hrubé poznámky byly zveřejněny diskrétně a bez jakékoliv negativní publicity pouze v roce 1992, v edici věnované Fatimské svatyni, jako součást kompendia děl specialistů pod koordinací otce José Geraldese Freiry, profesora na univerzitě v Coimbře. Tato hutná publikace, produkovaná badateli, byla sponzorována vědeckou katedrou teologie na Katolické univerzitě v Portugalsku.

V těchto poznámkách, pozorujeme, že blíže k době zjevení, jak jsou poznámky napsané, se více podobají současným "kontaktérům" s UFO, než jevům ohlášeným ve Fatimě.

Jak bylo zjevení popsáno? Bylo jen něco málo přes metr výšky a bylo oděno do kostkovaných šatů, bytost sestoupila z nebe, v obnošené košili, délky po kolena. V té době by takový oděv byl v Portugalsku skandální, dokonce i u nočních poběhlic, kdyby měly na sobě něco tak provokativního.

V důsledku toho, první dva kněží, kteří zkoumali svědectví svědků, byli v rozpacích a neměli odvalu publikovat takový neslušný detail. V každém případě, neměli odvalu zničit poznámky a katolická univerzita je publikovala téměř o 80 let později. Do té doby, by takový detail nenarušil úctu západu a Fatima se stejně už dávno stala "Oltářem světa." Druhá verze Fatimských událostí byla rozšířena po světě, ale nic z této konstrukce se nevrátilo k jejímu původu. Obecně platí, že praví věřící upustili od teoretických reflexí, podle starých a nových dokumentů, podobně byly nenarušeny novými daty, která se mohla objevit.

Ale stejně, jak by na tom trval Galileo, svět se změní jen v případě, že převládne shoda ve společnosti při přesvědčení, že tomu tak nebylo. Takže naše oči byly zasaženy těmito drsnými dokumenty.

Poznámky místního faráře

Ve svých poznámkách o druhém zjevení, otec Manuel Marques Ferreira napsal:

Oděv byl bílý plášť, který spadal od hlavy až pod sukni, která byla zlatá, od pasu až po dvě obruby dole, která pokračovala nahoře a dole do lemování, všechno zlaté a zřasené. Sukně byla celá bílá a zlatá, se stuhami po celé její délce, jak spadala po kolena; kabát byl bílý, bez zlata, na zápěstí měla jen dvě nebo tři zlaté stuhy; žádné boty, ale bílé ponožky bez zlata; na krku byl zlatý řetěz se špičatým medailonkem.

Tento "špičatý medailon," interpretoval jako "kouli" v roce 1922, když ho přeměnil do "Neposkrvněného srdce Panny Marie", o 20 let později, ve Fatimě II. To, o tomto Neposkrvněném srdci je vzpomínka sestry Lucie, která je považována za druhé hlavní tajemství.

*Obr. 33 - Manuel Marques Ferreira, farář z Fatimy, v roce 1917
(Z knihy od Fina d'Armada: Fatima – Co se stalo roce 1917?).*

Od kanovníka Formigao - dosud nepublikované poznámky.

V průběhu svého šetření, kanovník Formigao napsal:

Jacinta potvrzuje, že šaty Panny Marie byly pouze po kolena ... Panna Maria se zřejmě nemohla objevit v jiných, než aby byla oblečená s nejvyšší slušností a skromností. Šaty musí být dlouhé k nohám. Na rozdíl od ... to představuje závažný problém, proti samotné existenci zjevení, čímž vzniká v duchu hrůza, ze které se obáváme, že celá záležitost je mystifikace, připravená zplození pekla. Ale jak vysvětlit souhlas tolika tisíc lidí, žijících s vírou a vroucí zbožností, skromně a vyrovnaně, jak ukazují všechny jejich činy, ticho a pozornost davů lidí; četné hlasité rozhovory způsobené událostmi; výskyt mimořádných znamení na nebi i na zemi, potvrzených tisíci svědků. Opakuji, jak vysvětlit všechny tyto skutečnosti a uvést je do souladu s Boží prozřetelností a vztahy, které vládou v celém nadpřirozeném světě od vzniku křesťanství, v případě, že ďábel je příčinou těchto nebo podobných událostí?

V jeho kosmologii, zbožnost lidu a nikoliv svědectví svědků, představuje důvod pro pravost zjevení. Dalo by se říci, že to je tento popis bytosti, který byl konečně odhalen v roce 1992, jako skutečné tajemství z Fatimy.

Přijímáme a zcela rozumíme zmatkům těchto kněží. Bylo snadné pro kanovníka Formigao přenést tyto zmatky, když jako farář odesílal svou zprávu patriarchátu v Lisabonu 28. dubna 1919, bez epizody s délkou sukně, myslel si, že by bylo ještě jednodušší, sbalit si své věci a odejít z farnosti ve Fatimě ještě v tom roce, protože nechtěl převzít odpovědnost za tyto události.

Obr. 34 –Kanovník Formigao, který vystupoval pod uměleckým pseudonymem vikomt z Montela.
(Magatín Stella z února 1958.)

Pro kanovníka Formigao bylo snadné překonat tyto nesnáze, protože zjevení v té době, v souladu se svědkem Jacintou, které se zjevila Naše Paní, tak uvedla její jméno. Prelát se tak cítil poctěn, že se hovořilo skutečnými ústy matky Boží, takže mohl zveřejnit vše co se týkalo udržení tajemství, které nebylo narušeno (v souladu s obsahem Formigaova archivu). Podfoukl nás tam svými výslechy a klidným kanonickým procesem, vysvětlujícím zjevení důstojným způsobem. Kanovník Formigao pokračoval podle pokynů svědků, jak vyličila

Lucie:

Vyslýchal mě vážně a podrobně. Líbilo se mi to, protože se mnou mluvil dlouze o praktických ctnostech a učil mě některé způsoby, jak jsem to mohla dělat v praxi. Ukázal mi pečeť svaté Ines. Řekl mi o její mučednické smrti a povzbuzoval mě, abych ji napodobila. Jeho vážnost pokračovala každý měsíc, co dělal své výslechy, na jejich konci mi vždycky dával dobrou radu, která mi dala duchovní přínos. Jednoho dne mi řekl: „mladá dívka má povinnost milovat Našeho Pána za všechny milosti a požehnání, které jí propůjčuje.“ Tento výraz byl tak důvěrně vyryt do mé duše, že jsem od té doby získala zvyk neustále vyprávět o našem Pánu. „Můj Bože! Miluji tě vděčně za milost, kterou jsi mi propůjčil.“

Lucia dodává, že učila tuto vymyšlenou modlitbu další dvě děti, které ji říkaly chvíli při hře. Chtěli bychom na to poukázat, nicméně v následující tabulce uvádíme:

Lúcia's Prayer	Prayer from an 1855 prayer book ⁸
"My God! I love You in gratitude for the graces that You have bestowed."	"My God, I love and adore You with all my heart; I give you thanks for all the blessings received from You."

<u>Modlitba Lucie</u>	<u>Modlitba v modlitební knížce z roku 1855</u>
Můj Bože! Miluji tě s vděčností za tvou milost, kterou jsi mi věnoval.	Můj Bože, miluji a zbožňuji tě z celého srdce, děkuji ti za všechno požehnání, které jsi mi dal.

3. Odpovídá tajemství zjevení tomu z roku 1917?

Lucie při rozhovoru, v roce 1922.

V církevním šetření, ani Lucia ani Jacinta neříkaly o tajemství knězi z obce. Dívkám se to nezdálo důležité. Farní kněz to nicméně napsal, protože získal tajemství od správce kraje, na den 13. srpna.

na de suas as memórias e as cartas e
em particularmente aquelas que mais
d'ele prezavam.

Em seguida confiam por algumas
palavras de despedida. Não digão tudo a
ninguém e não podem dizer ao Francis
co. Depois de pedir por algumas pa-
ras que se dedicaram para as
pedir por elas umas e as outras, aliadas
entre si. Assim a casa dos alme-
idas.

V roce 1922, Lucia oznámila, že tajemství bude odhaleno v červenci. Přesto, když byla k tomu vyslýchána Jacinta, zmínila se, že slyšela o tajemství při druhém zjevení, na svatého Antonína, který se slaví v Portugalsku 13. června. Jinde Lucia o tom podobně uváděla, že bude v červnu:

- Podle faráře Cortese v polovině září
- Podle kanovníka Formigao dne 13. října

3.^a Aparição: 13-7-1917 - No dia 19-7-1917
 veio a minha presença Lucia de 10 anos, disse
 que saiu de casa no dia 13 pelas onze horas, ela
 levou a Jacinta e chegaram a estrada nova: fomos
 a conversar ali lá, a gente dizia que fomos orações
 e nós dizíamos que não nos esqueceramos das
 penas para estes de agora. Chegamos e encontramos
 lá a minha irmã e ela mandou-me
 pedir o teco, eu pedi-o e usamo-lo; estive um
 quarto de hora, depois fui a casa da minha
 mãe, disse que eu chegamos para trazer al-
 guma coisa e foi apressado os que estavam e
 quiseram, também a forçar e perguntou-me: O que
 é que me quer? - Eu disse-lhe que voltei no
 dia 13 e disse-me depois o teco a Maria Fi-
 lomena do Rosário que abraçou a guerra que eu era
 que lhe fosse valer... Eu disse mais: Então aqui
 por favor de vocemeei conheci uma mulher de
 Portugal e uma da Fátima e se eu melhorava um
 pouco da morte - Ela disse que se conhecia e muito
 cara entre um ano - Eu disse: Faça um milagre
 para que todos se acuditem - Depois a três meses
 para todos com que todos se acuditem - Não me
 quer mais nada? - Não eu por mim agora não
 quero mais nada... Eu disse-lhe pois eu por
 mim também não quero mais nada, depois
 da primeira pena e lá do marante e eu não ao
 por: Olhem para ali, para o lado da casa, o
 por voltou-se. Era exatamente a mesma que ti-
 nha visto das outras vezes. Tinha aqui um pouco
 de vocemeei levou para o céu um pequeno da Mãe
 Joia o mais pequena mulher - Lavo-o.

(a)

4.^a Aparição - Famosas penas. No dia 14-7-1917
 veio M.^a

Obr. 36 – v církevním vyšetřování ve Fatimě, Lucia dne 14. července 1917 se sděluje, že následující den po zjevení, neuvádí v zápise žádné zmínky o tajemství. (Zápis José Geraldes Freire, koordinátor „Critical documentacion of Fatima I, 1922.“

V polovině září 1917, po pátém Zjevení a jeho uchování v domě krajského Správce, svědkové strávili 8 dní v rezidenci Maria do Carmo Menezes, v Reixida, vesnici u Cortes. V tomto domě, s nimi mluvil farář z této obce. Poté si přečetl znovu to, co napsal na samostatný kus papíru, kam si dělal poznámky o neshodách a vysvětlení, které mu dívky daly.

Tento druhý rozhovor se uskutečnil 27. září 1917, a byl také zaregistrován. Existují tak dva dokumenty z tohoto výsledku. Poznámky otce Antonio de Santos:

Na den svatého Antonína (13. června), který byl byl svátkem i ve Fatimě ... Přibližně ve stejné době jako v předchozím měsíci, se jim zjevila stejná vize, ve stejném tvaru, tentokrát jim říkala, že by tam měli i nadále chodit v nadcházejících měsících, že by se měli naučit číst a bylo jim řečeno tajemství, které nikomu nesměli odhalovat.

Obr. 37 - Dva svědci v Reixida (Cortes), v polovině září 1917. Všimněte si halenky Lucie. (Documentacao Critica de Fátima.)

Poté popisuje zajímavou událost, která se stala v Areit, týkající se ochrnutí zvířat.

O pár dní později, (farář říká, že to nebylo 13. dne v měsíci a dodává v prvním dokumentu, že to bylo ve čtvrtek, ale pak to již neuvádí ve 2. verzi komentáře) v blízkosti místa zjevení, zatímco ti tři šli s jejich stádem dobytka, mysleli si, že se půjdou modlit růženec na místě zjevení, ale k tomu by bylo nutné, aby opustili své stádo, pak by bylo nebezpečí, že by ovce mohly poškodit místo poblíž pole, nebo by alespoň jeden z nich musel zůstat hlídat ovce a nemodlit se růženec. Rozhodli se jít všichni odříkávat růženec a opustit stádo, které se okamžitě vrhlo na kukuřici, zelí, hrášek a jinou zeleninu. Jedna žena, které šla v okolí, při pohledu na ovce v kukuřičném poli, volala na malé pastýře, kteří však neodpovídali, takže šla nahánět ovce sama a když se za minutu obrátila zády, ovce i nadále pustošily plodiny.

Po ukončení modlitby, se ti tři vrátili k jejich dobytku, aby zjistili škody, které ovce způsobily. K jejich velkému překvapení viděli, že nedošlo k žádnému poškození, což bylo potvrzeno majitelem farmy, který slyšel, že mu stádo udělalo škodu na jeho plodinách, tak ji šel druhý den shlédnout, ale nic nezjistil.

Lhostejnost zvířat mohla souviset s problematikou narušené mobility, jakou jsme již dříve viděli, když se vyskytla v jiných termínech, ale ne 13. toho měsíce, jako například v případě malého, světlavého "anděla" kterého viděl čtvrtý svědek - Karolína.

Podivný svědek

Máme-li věřit dospělým svědkům, kteří byli přítomni v době zjevení, tak tajemství vzniklo jako fáma, brzy po prvním zjevení.

V roce 1922, Antonio Inacio Marques napsal své svědectví, které poslal kanovnické komisi. Byl zaměstnancem poštovního úřadu.

V květnu 1917, se rozšířila pověst, že tři děti byly svědkem zjevení dámy oblečené v bílém ..., která jim 13. října řekla nějaké tajemství.

Pokud jde o druhé zjevení, vypráví:

Když jsem počítal lidi, co byli přítomni, bylo jich tam asi 40. Když byla dokončena modlitba, Lucie řekla: „Zde přichází!“ a nařídila, aby si všichni klekli. Zeptala se a odpovídala někomu, koho mé oči nemohly vidět, ani uši slyšet. To bylo druhé zjevení a ještě jednou se objevilo malému počtu diváků, protože v tomto bodě, nemohli být ještě nazýváni věřícími. Zjevení jí říkalo, že se tam vrátí každý měsíc, a že 13. října bude poslední termín, kdy jí bude sdělovat tajemství.

Joaquim Gregório Tavares napsal v říjnu 1917 svoji výpověď, která byla publikována v časopise „Concelho Macao“ (Kraj Macao) 18. listopadu, toho roku. To bylo šťastné, protože během pozdější doby Salazarovy diktatury, která dominovala v Portugalsku od roku 1932 do roku 1968, by cenzura nikdy nedopustila, tisknout něco o zjevení, jaké bylo tohle. Tavares popisuje předchozí zjevení Paní (nikoli andělů) a ochrnutí stáda ovcí, v průběhu tohoto předchozího zjevení. Dodává: „Také jsem říkal, (podle svědků), že se jim 13. května, objeví opět na stejném místě, nad dubem, kolem poledne nebo jedné hodiny, odhalující jim tajemství, které nikomu nemohou sdělit.

Podle Dr. Luise Vasconcelose, to byli věřící, kteří rozšířili zvěsti o tajemství. To proto, že v prosinci 1917, Vasconcelos, který byl právníkem v Nova de Ourém, podobně jako další gentleman, sám baron z Alvaíázere, uskutečnil cestu do Fatimy, aby vyslechl svědky a zaznačil své dojmy písemnou formou.

Řekl, že Lucie řekla těm, co ji obklopovali, že předtím slyšela vyprávět o zázracích Panny Marie Lurdské ženu, která řekla, že její teta odpoví za ni v době, kdy budou různé výroky o tajemství, které zná a nikomu je neprozradí.

Bylo to teta - prateta a nikoli Lucia - kdo šel kolem a mluvil o tajemství. Maria do Carmo Menezes, která hostila dvě dívky v polovině září, poznamenala, že ony nikdy nemluvily o "tajemství", v průběhu osmi dnů, co pobývaly v jejím domě v Reixidu.

„Řekněte mi, zda Panna Maria vám sdělila nějaké tajemství?“ byla žádána.

„Jsem si jista, že nemluvily o žádném tajemství, které jim Panna Maria sdělila,“ řekla v odpovědi.

Otec Lacerda, šéfredaktor novin O'Mensagem, vyslýchal svědky 19. října 1917. Lacerda se na téma tajemství vykrucoval do té míry, že to bylo jen na konci jeho čtyř záznamů, které udělal. Málem se zapomněl zmínit, že ty tři děti mu řekly, že Naše Panna Maria jim sdělila tajemství a že nechtěly nikomu prozradit, co jim řekla.

Obrázek 38 - Maria do Carmo Menezes. který pozvala svědky do svého domova v Reixidu. V říjnu 1917, zaznamenala tři postavy "na Slunci", a v roce 1918 padající "andělské vlasy". (kresba od Claro Fátgio).

Červnové tajemství

„Kdy jsi se zmínila o tajemství?“ ptal se 13. října kanovník Formigao Lucie.

„Pokud si vzpomínám, bylo to při druhém zjevení,“ odpověděla.

Lucia cítila povinnost k vyjasnění této otázky biskupovi z Leirie, v jejich čtvrtých pamětech, které zakončila dne 12. srpna 1941. Pokud jde o práci otce Gonzaga da Fonsecy, „Panna Marie z Fatimy“, ve které říkal, že tajemství mu svěřila v červnu, uvádí na pravou míru:

Ten měsíc, jsme to byli my, kdo chtěl udržet v tajnosti ta světla a jejich účinky. Následující měsíc to byla Panna Maria, která sdělila to tajemství.

Na jiném místě v jejích vzpomínkách, Lucia formuluje události z června, nazvané "tajemství":

"Chtěla bych vás požádat, abyste nás vzala do nebe."

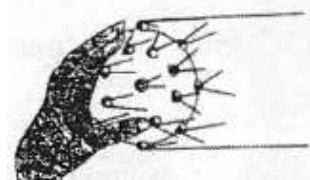
"Ano. Vezmu brzy Jacintu a Francisca. Ale ty tady ještě zůstaneš po nějakou delší dobu. Ježíš tě chce použít, abys o šířila mou známost a lásku, chce zřídit ve světě oddanost k mému Neposkvrněnému srdci."

"Mám tady zůstat sama?" Zeptala jsem se se sebelítostí.

"Ne, dcero. Myslíš si, že budeš hodně trpět? Nezoufej. Já tebe nikdy neopustím. Mé Neposkvrněné srdce bude tvým útočištěm a musí být cestou, která tě povede k Bohu."

To bylo v tom okamžiku, když řekla tato poslední slova, poté rozevřela ruce a zářila na nás jako obrovské světlo již podruhé. V tomto světle jsme cítili, jako bychom byly ponořeny v Bohu. Jacinta a Francisco vypadali, že jsou částí tohoto světla, které sahalo až do nebe a já byla v té části, která se rozšířila k zemi. Před sebou měla Panna Marie v pravé dlani srdce obklopené trny, které se objevily, jako by je tam dala. Pochopili jsme, že to bylo Neposkvrněné srdce Panny Marie, pobouřené hříchy lidstva, chtějící odškodnění.

Pak nám jeho excelence biskup, osvětlil, co jsme měli na mysli, když řekl, že Panna Maria nám odhalila tajemství v červnu. Panna Maria nám zatím nepřikázala držet ho v tajnosti, ale my jsme cítili, že Bůh to tak chce.

Obr. 39. "Otevřela ruce a zářila jako obrovské světlo na nás ...

Před sebou, v pravé dlani Panny Marie bylo srdce, obklopené trny, které se objevily jako by je dala do něj. Chápali jsme, že je to Neposkvrněné srdce Panny Marie, pobouřené hříchy lidstva."

Lucia, Paměti IV. Nákres se netýká Fatimy, ale spíše pozorování provedeném v Argentině v roce 1968.

(od Antonio Ribera „Encuentros com Humanoides“).

Srovnej:

TABLE 17

Lúcia, 1941	Father Moura, 1859, 2 nd edition ¹⁰
"My Immaculate Heart shall be your refuge."	"O Holiest and Immaculate Heart, that is and shall always be our refuge..."

Překlad:

Lucie 1941

Otec Moura 1859, druhé vydání

Mé neposkvrněné
srdce, bude vaším
útočištěm.

Nejsvětější a neposkvrněné srdce, které
je a navždy bude vaším útočištěm...

Kupodivu, když kardinál Ottaviani, četl třetí tajemství spolu s budoucím papežem Janem XXIII, potvrdil ve veřejném prohlášení ze dne 11. února 1967:

Nejsvětější Panna Marie v rozhovoru s malou Lucií jí svěřila tři zprávy. Jedna byla určena pro samotnou Lucii a týkala se jejich nejintimnějších rodinných vztahů, pokud jde o předpověď, že Francisco a jeho malá sestra by brzy měli odejít do nebe. A toto proroctví se v krátké době stalo skutečností.

Toto prohlášení odkazuje na "tajemství" v červnu, ale nezmiňuje se o Neposkvrněném srdci. Jako dobře informovaný člověk, kardinál Ottaviani věděl, že Neposkvrněné srdce je starý symbol, a to i bez čtení oddaného pátera Moury. V důsledku tohoto opomenutí, ignoroval odkaz na změny v Rusku, které se staly součástí poválečného zájmu o tři tajemství z Fatimy.

Stojí za zmínku, že v roce 1927 se červnové tajemství objevuje jako první dojem, je zřejmé, že nesestává ze tří dílů, ale pouze ze dvou.

Dne 17. prosince 1927 odešla Lucia do kaple, zeptat se Ježíše, jak by mohla splnit to, o co byla požádána, jestli původ oddanosti k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie bylo to tajemství, které jí Nejsvětější Panna svěřila. Ježíš jí jasným hlasem, odvětil těmito slovy:

„Má dcero, napiš mi, na co se mě ptáš, a co bych ti měl odhalit, skrze Nejsvětější Pannu během zjevení, během kterého byla tato oddanost projednána, napiš také stejně, pokud jde o zbytek tajemství, které zůstane v tajnosti.“ To, co v roce 1917 ti bylo svěřeno v tomto smyslu, je následující - zeptala ses, jestli budete vzati do nebe. Nejsvětější Panna odpověděla: „Ano, Jacinta a Francisco, budou přijati brzy, ale ty musíš zůstat zde po určitou delší dobu. Ježíš ... chce zavést ve světě oddanost k jejímu Neposkvrněnému Srdci.“

Závěr: V roce 1927, obsahovalo tajemství jen proroctví o předčasném úmrtí svědků a oddanosti k Neposkvrněnému srdci, které odpovídá tajemství z června, jak řekla ve svých slovech Lucia v roce 1941. Vzpomínám si, že v závislosti na farní vyšetřování, to bylo v květnu 1917, kdy jsem se zeptal Lucie, jestli všichni půjdou do nebe. V této zprávě, bytost odpověděl kladně, pokud jde o Franciska, když objasnila, „On potřebuje, aby se modlil ještě víc.“

Hojnost termínů a příslušných událostí, musela zkomolit Lucia. Zdá se nám, že tajné červnové sdělení bylo vytvořeno až v roce 1927.

Lidé a tajemství v roce 1917

Pouze kanovník Formigao kladl dotazy, které nám pomáhají se dozvědět, jaké tajemství bylo odhaleno v roce 1917, když se ptal Lucie 11. října:

- „Je pravda, že ti bylo řečeno tajemství, a že bylo zakázáno, abys to někomu odhalila?“
- „Ano,“ odpověděla Lucia.
- „Byla to pro tebe nebo také pro tvoje společníky?“ pokračoval Kanovník Formigao.
- „Pro všechny tři,“ prohlásila.

Pokud jde o Jacintu, kanovník Formigao shromáždil informace také 11. října:

Slyšela jsi od Panny Marie tajemství během druhého zjevení, na den svatého Antonína. Bylo to proto, abyste byli šťastní a dobří. Bylo to pro dobro všech tří z vás. Nebylo to proto, abyste se stali bohatými. Nebylo to proto, abyste šli do nebe. Bylo vám zakázáno mluvit o tajemství. Naše Paní řekla, abyste nikomu neříkali nic o tajemství. Jestliže se lidé dozvědí o tajemství, budou smutní.

Francisco, který neslyšel o žádném tajemství, slyšel z úst Lucie, jak řekla, že lidé by se stali smutní, kdyby se dozvěděli obsah tajemství, což je to, co Jacinta také slyšela. Lucia, nicméně v reakci na otázku, zda se lidé stanou smutní, kdyby věděli o tajemství, řekla: „Věřím, že by to bylo stejné nebo téměř stejné.“

Abychom to shrnuli, tak v roce 1917:

- Bylo jen jedno tajemství;
- Týkalo se všech tří dětí;
- Podle Jacinty, se netýkalo toho, že půjdou do nebe;
- Podle Lucie, v případě, že by lidé věděli o tajemství, byli by smutní, nebo "tak nějak";
- Tajemství bylo odhaleno v červnu.

Je zajímavé, co otec Cortes napsal v červnu, když se tázal na tajemství, byl hned potom napomenut, ať se "naučí číst." Svědci sdělují v tomto detailu, že ještě v září mají pamět čerstvou ve své mysli, byly to dvě dívky a ne chlapec, který to prohlásil. Je zde určitá logika, že tajemství bude nabídnuto, kdyby ho brzy následovaly.

Obr. 40 - fotografie tří dětských svědků od inženýra Mário Godinho, pravděpodobně zhotovena v červenci 1917 (Stella, únor 1962).

Až do tohoto bodu, jsme si ověřili, že svědci si nebyli zcela jisti, co to bylo za tajemství. Nikdy si nevšimli nebo dokonce nevěděli, ve kterém měsíci, jim to bylo zjevením řečeno. I v roce 1927, to Lucia ještě měla všechno zmatené. Řekla, že to bylo předčasné úmrtí jejích bratranců, zatímco Jacinta sdělila kanovníku Formigaovi, že to nebylo ve spojení s nimi a s cestou do nebe.

V každém případě, založili tak tradici, že dnes uvádíme, že tajemství jim bylo řečeno v červenci. K dispozici je i vyfotografie Maria Godinho, který řekl, že ji fotografoval po zjevení toho měsíce. Svědci právě viděli peklo, tudíž mají strašidelný výraz. Je možné, že výraz jejich tváří byl způsoben Sluncem, svítícím jim do očí. Ale tato fotografie představuje v dobré víře problém, blůza, kterou má Lucie, jí byla dána Marií do Carmo Menezes až o dva měsíce později, v září.

Přestože nemáme zdokumentovány důkazy o měsíci, ve kterém tajemství obdržely, Lucia uvedla v roce 1922, že to bylo v červenci, to samé uváděla znovu v roce 1924, a znovu to zdůrazňuje ve svých vzpomínkách, publikovaných v roce 1942. Až do roku 2000, byl červenec vždy měsícem tajemství. Nechejme to tak.

4. jezuité a fatimské tajemství

Tajemství bylo nedotknutelné až do roku 1941. Odolávalo všem testům a násilí ze strany správce a zvědavosti ze strany Otce Formigao.

- Otec Antonio Maria Martins

Vždy jsme byli ujišťováni, že tajemství Fatimy zůstalo nedotknutelné až do roku 1941. Lucia sama napsala v tomto roce: „To, tajemství se skládá ze tří různých částí, z nichž dvě budou odhaleny.“

Svět pak chtěl vědět o tom, kdo tyto dvě části tajemství odhalil. Tento prvek tajemství byl podpořen zveřejněním v roce 1941, v pamětech Lucie, což směřovalo Fatimu stát se celosvětovým fenoménem, alespoň v katolickém světě.

„Já jsem to odhalila!“ Lucia sdělila.

Podle rozhovoru, který dala v roce 1946 holandskému knězi, který se jmenoval Jongen, nicméně Lucia odhalila tajemství už o 14 roků dříve. Tímto způsobem dala "klíč" k událostem z roku 1917, který s dovedností a uměním diskrétně "minimalizoval" původní tajemství z roku 1917 nebo to, co z něho vycházelo.

Všimněte si, co řekla Lucia otci Jongenovi, v únoru 1946:

„Kdy jsi získala souhlas nebe ... odhalit tajemství?“

„V roce 1927, tady v Tuy, v kapli. Toto oprávnění se nevztahuje na třetí část tajemství.“

„Mluvila jsi o tom se svým zpovědníkem?“

„Ano, okamžitě.“

„Co říkal?“

„Nařídil mi zapsat tajemství, s výjimkou třetí části. Nemyslím si, že to četl, bránil ho tím. Krátce poté, jsem měla dalšího zpovědníka, který mi nařídil spálit původní text poté, co mi řekl, že musí zůstat tajemstvím.“

Lucia odhalila jména svých kněžských zpovědníků otci Jongenovi. „Byli to otcové Jose da Silva Aparício a Jose Bernardo Goncalves,“ prohlásila. Shodou okolností - nebo náhodou, oba zpovědníci byli jezuité.

Jezuité v Portugalsku a Rusku

Jezuité sehráli notoricky známou roli několikrát v portugalských dějinách. Řád založený Španělem, svatým Ignácem z Loyoly, jako Společenství Ježíše ("Societas Jesu") byl uznán papežem v roce 1540 a vstoupil do Portugalska ve stejném roce. Svatý František Xavier a Simao Rodrigues byli první, kdo přišel. Xavier pak odešel do Indie, zatímco Rodrigues založil v Lisabonu, „první dům na světě, který měl být ve vlastnictví Společenství Ježíše.“ Cílem těchto mužů bylo „přivádět lidi k víře, vzdělávat a průběžně vysílat na misijní cesty do stále se zvětšujícího okolí, nejen do Indie, Etiopie a Japonska, ale i do Brazílie, Konga, a i do Tangeru a Tetouanu, doslova do celého světa, až na konec světa“.

Jejich mise byla od počátku transformační. Původní plán Loyoly a jeho společníků byl navštívit Jeruzalém a pokusit se konvertovat Maury. Ve 20. století jezuité zaměřili své úsilí na obrácení Ruska.

Jezuité se v minulosti příliš neangažovali. V roce 1600, bylo už 20 jezuitských domů po celém Portugalsku, s asi 600 členy, včetně zařízení pro nováčky, nemocnice, azylové domy, školy a semináře. Podle A. H. de Oliveiry Marquese, tam bylo jen asi 650 členů v polovině století, podle Encyklopedie Larousse z roku 1998, byl v Portugalsku v té době kontingent jen 300 jezuitů.

Ačkoli jezuité občas prokazují nesnášenlivost, například v jejich chování na lodích plujících do Indie, kdy házeli navigační knihy do moře, bojujících za vysazení neprovdaných těhotných žen na neznámých ostrovech nebo v dopise, který napsal Francis Xavier králi Janu III do Portugalska, kde žádal o zřízení inkvizice v Goa. Je jisté, že Portugalsko dlužilo hodně Tovaryšstvu Ježíšovu. Jesuité se vyznamenali v oblasti vzdělávání, umění, kultury, vědy a co je nejdůležitější, v narůstající portugalské říši v zámoří.

Evropa jako celek, jim dala důvěru z důvodu výsledků neúnavné práce jezuitských misionářů, pro rozšíření křesťanství do regionů a kultur s různými vírami, zejména do zemí a

národů v Novém světě, proč tedy s postupem času, začali politikové postupně konfrontovat jezuity? Proč v roce 1759 markýz Pombal vyhnal jezuity a uvěznil každého, kdo zůstal? A proč evropské národy nakonec vyhnaly jezuity hromadně. A proč za působení papeže Klementa XIV byli jezuité v roce 1773 exkomunikováni?

V encyklopedií najdeme:

Podle pravidel řádu, podřízenost státu a církvi byl jen politický trik pro jejich případnou kontrolu vládců, jako se vždycky snažili obsadit místa zpovědníků nejvýznamnějších členů královské rodiny. Tak mohli za pomoci svého vyznání, býti informováni o skrytých důvodech mnoha politických požárů, jakož i jiných tajných zájmech a s touto informací hledali, jak podrobit stát církvi.

Moderní metody pro získávání citlivých informací ještě nebyly vynalezeny, takže zpovědnice byly státním zařízením za tímto cílem. Informace jsou moc. Dnes nám jezuitské manuály říkají, že mít informace je důležitější a rozhodující, než mít peníze. Získáním zpovědi politických vůdců, bylo možné mít znalosti nejen jejich soukromých neřestí, ale také ctnostných veřejných tajemství státu. Jezuité tak mohli tímto způsobem definovat strategie a stanovit plán k maximálnímu užitku. Ze zpovědi, mohli jezuité vyvinout tajnou donucovací moc nad vládci - sílu, která jim byla dána důvěrně, jako samotná svátost.

V 18. století, všichni evropští panovníci se snažili vyhnat jezuity, papež byl nucen zrušit řád a jeho členové se stali bezdomovci. Poté je pouze jedna země vzala zpět.

A která země to byla? K tomu najdeme informace v knize:

I když zanikl řád v roce 1773 zásahem papeže Klementa XIV, po tlaku ze strany evropských dvorů, bylo společenství Jezuitů schopno přežít v Rusku, kde Kateřina II neumožnila jejich útlak.

Rusko bylo obrovskou ortodoxní křesťanskou zemí. To bylo náboženství, které Kateřina II převzala, když se provdala za cara. Byla tak moudrá, že pravděpodobně využila znalostí jezuitů, aby urychlila její reformy.

Bez ohledu na to, zda využila jezuitské metody či nikoli, věděla, že je to lepší, než změnit státní náboženství Ruska na katolicismus (navíc ona sama byla luteránského vyznání). Konverze Ruska ke katolicismu byla největším snem jezuitů. Od počátku jejich existence to měli za svůj cíl. Byl by to jejich triumf a signál moci do Vatikánu a pro katolické národy Evropy. Odporem Kateřiny a následujících ruských vůdců, pak tento velký sen vyústil k velkému selhání.

Na rozdíl od jejich západních protějšků, ruští carové vždy tvrdili, že náboženství je pod jejich mocí. Podle staré byzantské tradice, carové měli silný vliv na patriarchy z Moskvy, stejně jako všechny ruské kostely, kde se prakticky považovali za vládců. Vzhledem k tomuto sjednocení ruského státu s ruskou církví, přívrženci jiných náboženství, zejména katolicismu, byli vždy považováni carem za "špatné" subjekty, nad kterými bylo stálé podezření, což vedlo k častým persekucím.

Není všeobecně známo, že při bolševické revoluci v roce 1917, byla vyhlášena náboženská svoboda a ruská církev obdržela tuto zprávu s úlevou, píše L. de Castro. Myslela si, že byla osvobozena od nadvlády monarchie, zatímco katolíci zjistili, že jejich vlastní složitá situace, ve kterém se ocitli na dlouhou dobu, konečně dospěla ke konci. Jak všichni víme, situace se brzy vyvinula do jednoho z nejmilitantnějších ateismů.

Takže, co se děje v Portugalsku?

V roce 1917, byla v Portugalsku prosperující anti-klerikální republika, která se snažila zařadit stát nad katolickou církev, aby se zabránilo církevním institucím zasahovat do politických záležitostí.

V roce 1814, měl papež Pius VII obnovit Společnost Ježíše, ale jezuité se nevrátili do Portugalska, protože příkaz markýze Pombala proti nim, byl stále v platnosti. V roce 1834, ministr spravedlnosti potlačil všechny náboženské řády, neboť následovaly liberální reformy pro jejich činnost. Jezuité se vrátili do Portugalska v roce 1858 a věnovali se především zahraničním povinnostem.

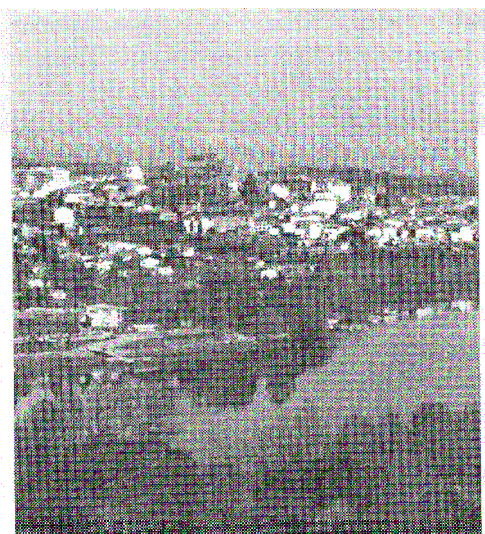
V roce 1910, kdy byla založena republika, oddělena církev od státu, ořezány vztahy se Svatým stolicí a zavedena povinná občanská registrace, bylo obnoveno vyhoštění jezuitů. Fatima nemohla představovat lepší příležitost pro církevní struktury. Zpočátku byla katolická církev sama vyhraněná a opatrná. Když i dnes, existuje mnoho Portugalců, kteří si myslí, že Fatima byla jen produktem reakcí na republikánský režim, což je pravdou, tak Fatimu prosazovala sama církev.

Po Fatimě, se běh událostí začal posunovat v opačném směru, v prosinci 1917 pravicový politik, Sidónio Pais, způsobil revoluci, a na začátku roku 1918 byl zvolen prezidentem republiky. Byl však zavražděn o rok později, ale měl dost času, aby znovu navázal vztahy s katolickým stolicí a snažil se o obnovu diecéze Leiria. První biskup této diecéze, D. José Alves Correia da Silva, byl jmenován v roce 1920.

Tento biskup se stal známý jako "biskup z Fatimy." Ve stejném roce, koupil pozemky v Cova da Iria. Následující rok, se snažil umlčet přežívající svědky událostí. V roce 1922 jmenoval komisi "odborníků", aby analyzovala Fatimské události s přísností a nestranností, bez ohledu na skutečnost, že všichni tito odborníci byli katoličtí kněží. Po objednávání stavby baziliky v roce 1928, prohlásil v říjnu 1930, že zjevení ve Fatimě bylo "hodné důvěry."

V roce 1926, vojenský převrat svrhl demokratickou, anti-klerikální první republiku. Fašistická diktatura, nazývaná se „novým státem“, jaká se pak objevila, trvala až do roku 1974. Silným mužem režimu byl Antonio de Oliveira Salazar, praktikující katolík s venkovskými a antikomunistickými sklony. Salazar požadoval rozpuštění celého svého kabinetu, protože chtěli diskutovat o omezeném množství náboženských procesí a zvonění kostelních zvonů. Odsoudil a zničil život konsula Aristida de Sousa Mendes, který zachránil 30.000 uprchlíků před jistou smrtí z rukou nacistů o vydával víza těm, kterým předtím Salazar svým dekretem zakázal obdržení víz, z důvodu jejich státní příslušnosti. Salazarova Směrnice číslo 14, kterou Aristides přestoupil, zakazovala, mimo jiné, Rusům vstup do Portugalska.

Setkání Lucie s jezuity

Obr. 41 – Město Tuy v roce 2001

Takže, co se děje s jezuity?

Když byli vyhnáni v roce 1910, jezuité se to snažili přežít. Shromáždili se na severu Portugalska v provincii Braga, včetně města Tuy, poblíž španělských hranic. Brzy si tam v roce 1911 pronajali dům.

V roce 1921, otec Aparicio si zajistil vedoucí postavení ve svém domě v Tuy, kde ubytoval devět kněží a čtyři bratry. Jednou z jejich povinností bylo pracovat pro duchovní zdraví migrantů, jako byly milosrdné sestry, které měly v Tuy tři školy. Jedna z těchto skupin byly sestry svaté Doroty. Byl to azyl tohoto náboženského řádu, který se nacházel ve městě Porto, kam biskup z Leirie poslal Lucii v červnu 1921.

10. prosince 1925 byla Lucie převedena do Tuy a den poté do Pontevedry, na hranicích se Španělskem. Do Tuy se vrátila v červenci 1926. Nejprve kontaktovala jezuity, myslela si, že je to dobré, podle knih otce Afonso Rodriguese, které si pamatovala.

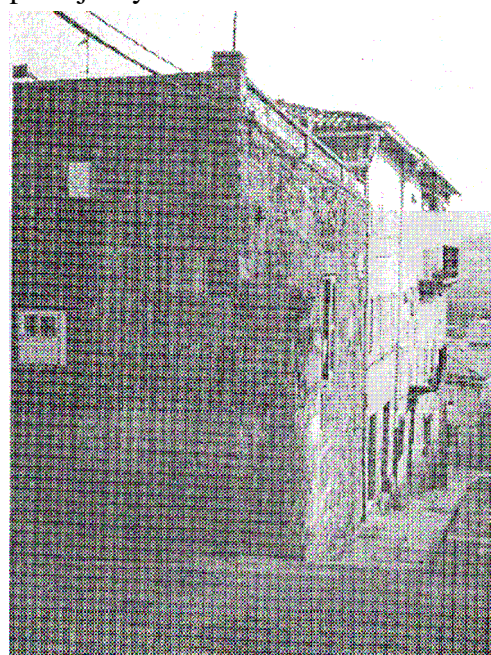
V našem domě jsme měli nějaké knihy, napsané ve starém stylu ... Někteří si mysleli, že musí být dílem otce Afonso Rodriguese, protože když jsem se později stala sestrou Dorotheanského řádu, tak čtení jeho prací bylo povinné, tam jsem našla mnoho příběhů, které mi vyprávěli, když jsem byla ještě malá.

Citované dílo bylo nazváno „Cvičení ve zdokonalování křesťanských ctností“. Bylo jezuity rozděleno do tří částí, jejichž zkrácené vydání je v Národní knihovně v Lisabonu, je tam tucet knih v několika jazycích, první vydání je datováno rokem 1612. V Městské knihovně v Portu, kromě několika dalších dotisků, existuje vydání, datované do 18. století. První kniha tam uložená, je z roku 1682.

Listovali jsme tímto nesmírným množstvím knih, kde jsme se setkali s častými narážkami na peklo, oběti, pokoření, bičování a pravidly pro poslušnost, nezbytnou pro řádnou askezi:

Je třeba nejprve umrtvit naši chuť k jídlu a naši touhu, jak říká naše srdce: „Nechci Pane, aby to bylo z mé vlastní vůle, ale proto, že to chceš ty.“ Je-li člověk ve velké vážnosti národů, vše, co dělá, je třeba přičíst ke slávě Boží, zůstává pokorný a skromný, jako by nic neudělal.“ Je jasné, že v našich dobrých skutečích, máme také náš díl ... jsme v jistém smyslu jen jeho pomocníci.

Při zkoumání myšlek Lucie, z její volby slov a metafor, můžeme vidět, že mnoho z jejích postojů bylo založeno na závislosti na Boží vůli. Takže, pokud Fatima souvisí s příležitostí

pro katolickou církev, k její obnově a přeměně od pustošícího antiklerikalizmu, Lucia, která byla v té době izolována v Tuy, udělala to nejlepší, když vstoupila k jezuitům. Ti mohli dovršit skrze ni svůj osud, stát se pomocníky Božími.

Otec Aparicio vzpomíná na setkání s Lucií takto:

Setkal jsem se se sestrou Lucií de Jesus Santos, nebo jak byla pojmenována v její víře, Maria Lucia de Jesus nebo Marie sedmibolestná. To bylo jméno, které si vzala od matky představené v azylu z Vilar, aby nebyla poznána. V té době (17. června 1921), matkou představenou byla Matka Maria Bolestná, (také známá jako Dolores ve španělštině) Magalhaes. Setkal jsem se s ní, jak jsem řekl, na konci srpna v roce 1926 v Tuy, kde byla zapsána jako novicka a kde jsem byl jako obyčejný zpovědník novicek.

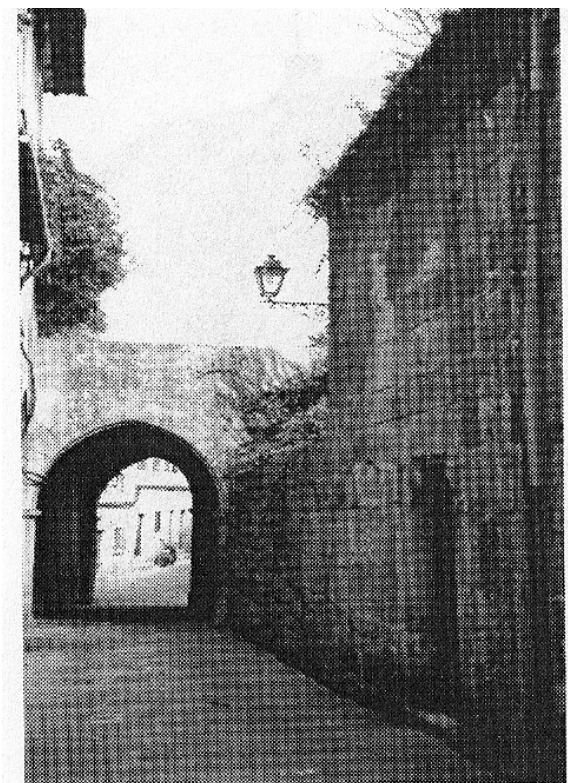
Obr. 42 - Rezidence jezuitů v Tuy, Telmo Street č. 21, která je nyní již zbořena.

Otec António Maria Martins ověřující datum návratu Lucie do Tuy řekl, že to se stalo 20. července 1926. Z tohoto důvodu tvrdí, že otec Aparicio si zmýlil měsíc, v němž se poprvé setkal s Lucií. Nicméně, Otec Aparicio pokračuje:

Nikdy jsem jí nepoložil otázku o událostech ve Fatimě. Jenom se mě v listopadu zeptala: „Vaše Ctihodnosti, víte, kdo jsem?“

Byl jsem překvapený a odpověděl: „Ne, sestro, kdo jste?“ i když jsem dobře věděl, kdo to je. „Já jsem,“ odpověděla, „Lucia de Jesus Santos, které se Panna Maria objevila ve Fatimě.“ Řekl jsem jí, že tam budu chodit každý týden, abych jí byl k dispozici pro všechny

pochybnosti, které může mít. Od tohoto data dále, pokud se nemýlím, jsem měl její důvěru, takže mi vyprávěla své tajemství, až do října 1938, když jsem přišel, abych se s ní rozloučil před její cestou do Brazílie.

Obr. 43 – Sousedící dům, číslo 23

Z tohoto rozhovoru můžete vidět, že, zaprvé už věděla zcela dokonale, kdo je (kdo jí to řekl, že?), zadruhé, že Lucia nedodržel svůj slib anonymity biskupovi z Leirie a spontánně mluvila o její roli ve zjevení a zatřetí mu svěřovala její tajemství. Svěřovala mu svá tajemství až do roku 1938, aniž by byl její zpovědník, protože v roce 1928 byl Luciiným zpovědníkem otec Barros (1870 - 1935), který nebyl jezuita a nebyl důležitý v jejím životě. Od roku 1929, měla jako důvěrníka jezuitu otce Goncalvese, který, jak máme důvod si myslet, měl hodně co do činění, s vytvořením obrazu Fatimy.

Jak Lucia řekla dříve citovanému holandskému knězi: „V roce 1926, po příchodu do Tuy, jsem připomněla Naši Paní mému tehdejšímu zpovědníkovi otci Josému da Silva Aparicio, který byl představený jezuitské rezidence v tomto městě.

Před tím, jsem sdílela mé tajemství s jiným jezuitským návštěvníkem domu, kterému jsem řekla, „Podle nařízení naší Ctihodné matky představené, mluvila jsem o Panně Marie s jezuitským knězem, bydlícím v Pontevedra a v současné době píšícím pro časopis Broteria z Lisabonu, reverendem otcem Francisco Rodriguesem.“

To byla voda na mlýn jezuitů! Zpovědník byl nejvyšší jezuita a otec Rodrigues byl intelektuál - vydyvatel.

Prvních pět sobot a Pius X.

Co tedy byla "žádost Panny Marie", o které Lucia řekla jezuitům? Podle Lucie, tato žádost jí byla sdělena ve vidění, které měla v Pontevedra.

Psala ve třetí osobě, po získání povolení od Otce Aparicia, nám říká:

10. prosince 1925, se objevila Nejsvětější Panna a po jejím boku, zavěšen na světelném mraku, byl chlapec.

Nejsvětější Panna, mu dala ruku na rameno a ukázala mu, co držela v druhé ruce - srdce obklopené trny. Ve stejné době, řekla chlapci: „Měj soucit se srdcem své matky, které je nepřetržitě pokrýváno trny mého srdce nevděčným člověkem, který neudělá nic na odškodnění a odstranění těchto trnů.“

Obr. 44 – Pontevedra dnes oslavuje zjevení, připomíná si 75. výročí zjevení. (Fotografie od Federiky Claro de Armada.)

Ve stejné době, řekla chlapci: „Měj soucit se srdcem své matky, které je nepřetržitě pokrýváno trny nevděčným člověkem, který neudělá nic na odškodnění a odstranění těchto trnů.“

Nejsvětější Panna dále uvedla:

„Moje dcero, dívej se na mé Srdce, pokryté trnům. Nevděčný muž, neustále žene tyto trny do mého srdce svým rouháním a nevděkem. Vy se alespoň snažte hledat utěšení a nechejte to vejít ve známost, že všichni, kteří budou na mě vzpomínat každou první sobotu, po dobu pěti měsíců, budou se modlit Růženec a dělat mi společnost po dobu 15 minut v meditaci na 15 tajemství růžence, těm slibuji, že jim pomohu v hodině smrti všemi milostmi, potřebnými pro spásu jejich duše.“

Než budeme dále pokračovat, nejprve srovnáme tuto vizi, která poprvé zahrnuje muže, byť jen chlapce, s dokumentem z Vatikánu:

Tabulka 18:

TABLE 18	
Lúcia's Vision, 1925	Document from Pope Pius X, 1912 ²⁰
"[U]ngrateful man, who makes no act of reparation... Ungateful man unceasingly drives these thorns into my Heart by his blasphemies..."	"Those who put into practice on the first Saturday of every month, together with Confession and Communion, special expressions of devotion in honor of the blessed Immaculate Virgin in the spirit of reparation, and prayer... can profit from full clemency, also applicable to the dead..."
"[A]ll those who make reparations to Me on every first Saturday for five months; to confess, receive Holy Communion, recite the Rosary and to keep company with Me for 15 minutes, in meditation upon the 15 mysteries of the Rosary, I do promise to help them at the hour of their death with all the graces necessary for the salvation of their souls."	"His Holiness Pius X... to foment the pious desire for reparation... for the execrable blasphemies with which the most august Name... and the sublime privileges of the blessed Virgin are vilified by accursed men."

Překlad:

Vidění Lucie, 1925

Nevděčný člověče, který neděláš žádné odpuštění...Nevděčný člověče, co bez ustání vháníš trny do mého srdce,svým rouháním...

Všichni ti, kteří na mne vzpomenou, každou první sobotu v měsíci, přiznejte se a přijměte svaté přijímání, modlete se za mne Růženec, buďte se mnou 15 minut s tajemstvím Růžence, a já vám slibuji, že vám pomohu v hodině vaší smrti se všemi milostmi potřebnými pro spasení vaší duše.

Dokument papeže Pia X, 1912

Ti, kteří budou každou první sobotu v měsíci, společně s doznáním a společenstvím, zvláště s oddaností ke slávě neposkvrněné Panny, v duchu odpuštění a modlitby...budou mít prospěch použitelný při smrti... Váš nejsvětější Pius X, rozdmýchaný touhou po odpuštění...za ohavné rouhání, v nejvznešenějším jménu... a se vznešenou výsadou požehnané Panny, která byla nactiutřena zlořečeným člověkem...

Bude nezbytné zkoumat podobnost vizí Lucie a papežského dokumentu. Toto není kopie, ale replika. Lucie nebyla dostatečně kreativní, aby to kopírovala. Jen soustředila myšlenky a pak byla inspirována jistou představou.

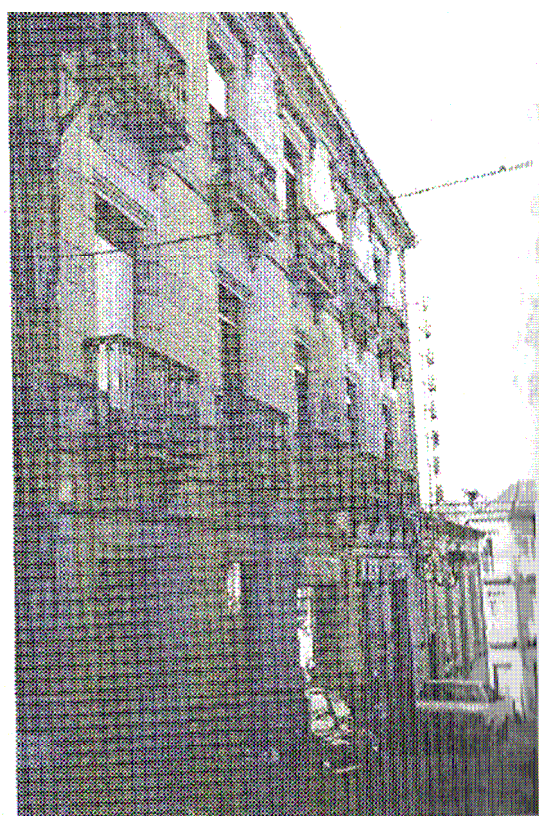
Jako novinka se objevilo srdce. Ale tento prvek mohl být zjednodušen jako koule nebo špičatý medailonek, v jejím příběhu z roku 1917 nebo zjevením ze 17. století, svaté Margaretě Marii Alcoque nebo oddanosti svaté Dorotě, pod jejímž vlivem byli jezuitští zpovědníci.

Bylo by stejně zajímavé zkoumat vztah všech modliteb a odkazů na Nejsvětější Srdce Ježíše a na Srdce Panny Marie ze strany Lucie, v jejích spisech, s vedením duchovního života daného její kongregací pro nováčky. Tyto dvě pobožnosti již dlouho zaujímají hlavní místo v duších těchto sester. Další srovnání:

Obr. 45 – Zjevení v Pontevedra, provedené na kresbě v kapli v budově dnes stojící na ulici „Sor Lúcia“

(Kresba od J. M. Nunez, 1980)

Obr. 46 -Budova č. 21 na Ordenez Street, v Tuy, kde od roku 1928 sídlila kongregace sester Dorotheánek. Zde Lucia žila, když opustila Porto a vrátila se do Pontevedra.

Tabulka 19:

Apparition to Lucia, 1925	Apparition to Margaret Mary Alcoque, 1673 ²²
"You, at least, seek to console me..." "All those who make reparations to Me on every first Saturday for five months; to confess, receive Holy Communion... I do promise to help them at the hour of their death with all the graces necessary for the salvation of their souls."	"You, at least, give Me this pleasure..." "I promise... to all those who take Communion on every first Friday for nine months the final Grace at the last hour."

Překlad:

Zjevení Lucii

Přinejmenším, vyhledejte mě pro utěšení...
Všichni ti co mi dají pozornost každou první sobotu po pět měsíců a vyznají se, obdrží v hodině jejich smrti nezbytnou milost pro záchranu své duše.

Zjevení pro Margaretu Marii Alcoque, 1673

Přinejmenším, dejte mi to potěšení...
Slibuji, všem co mu udělají společnost každý první pátek po pět měsíců, obdrží poslední moji milost v poslední hodině.

V odkazu na srdce, podobnosti se zjevením svaté Markétě Marie Alacoque jsou notoricky známé. Z tohoto důvodu, Otec Jorgen, v roce 1946, nemohl přehlédnout vyjasnění tohoto problému:

Je třeba poznamenat, že Náš Pán v podstatě požádal sv. Markétu Marii Alacoque o oddanost Nejsvětějšímu Srdci. Dalo by se říci, že její vize připomínal, že v Paray-le-Monial. (Sv. Markéta Marie Alacoque, jako "apoštol Nejsvětějšího Srdce," byla v 17. století francouzská jeptiška, vysvěcená v roce 1920. Její svatyně byla postavena v roce 1688 ve městě Paray-le-Monial, Burgundsko).

Sestra se směje s nevinností a otevřeností dítěte:

„Mohla bych napsat Nejsvětější Panně Marii způsobem, jakým se sama vyjadřují?“

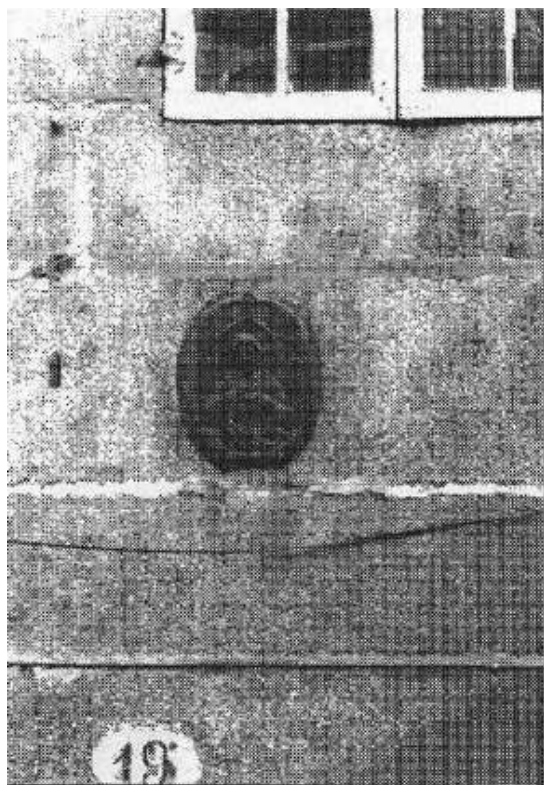
V porovnání se sestrou Lucií, slovní zásoba Panny Marie byla omezená a bez fantazie, z tohoto omezení sama Lucia očividně netrpěla.

Chceme zdůraznit v tomto bodě, že kněz vyznávající Margaretu Alacoque nebyl nikdo jiný, než jezuita - Otec de la Chaize. Z toho plyne konstanta ...

Nejzajímavější na tomto příběhu je, že Lucia se přiznává, že to nebylo jezuitům, komu ona poprvé řekla o této vizi. Bylo to jejímu zpovědníku v Portu, Monsignoru Pereiru Lopesovi, který si nemyslel, že to bylo zjevení. On jí dokonce řekl: „Oddanost nechybí na světě, protože zde bylo již mnoho duší, které Ježíš obdržel o první sobotě, na počest Panny Marie a 15 tajemství růžence. Bylo by třeba, aby se vize opakovala a měly by existovat související důkazy pro to, aby lidé uvěřili.“

Lucia byla mimo. Reakce církve byla ekvivalentní osobnímu selhání. Vždycky byla vůdce. Takže, bylo by nutné, aby se vize opakovala - a proč ne. Odpověděla na naléhání výše uvedeného zpovědníka. Řekla mu, že byla smutná a druhý den si znovu přečetla dopis, kněze Kristovi... Poté, řekla monsignoru, že měla novou vizi 15. února 1926. Tentokrát, Ježíšek vyrostl a přeměnil se do "zářivého chlapce," a pak ...

„Vše, co potřebuješ je, aby ti tvůj zpovědník dal souhlas. Tvoje matka představená mu řekne o tom, aby tomu věřil, dokonce aniž by věděl, komu to bylo odhaleno.“

Lucia říká, že zářivý chlapec, který byl nepochybně mocnější než zpovědník, který psal v dopise o tom, že úcta k Božskému Srdci by mohla být opuštěna, protože je již na světě dobře zavedená. Kristus jí říká: „Moje dcero,“ utěšuje ji a řekne jí, aby mnozí projevíli oddanost první sobotu, nakonec alespoň málo. A pokud jde o 15 svátostí, tak ctí ty „kteří s horlivostí a s cílem utěšovali srdce své nebeské Matky, než ty, kteří odříkají 15 modliteb, které byly vlažné a lhostejné.“

Obr. 47 - Podle současného majitele budovy číslo 19, která také patřila k Dorotheaneu. V roce 2001, medailon Nejsvětějšího Srdce Ježíšova zůstává na zdi (foto FCA).

Srovnajte:

Lucia, letter to Pereira Lopes	Father Moura, 1855 ²⁵
"What pleases me more are those who say the five prayers with fervor... than those who say 15 prayers that are tepid and indifferent."	"...Our Lady said to Sister Eulalia that what pleases me more are five sets of ten, prayed with devotion than 15 spoken quickly with little devotion."

Překlad:

Dopis Lucie Pereiru Lopesovi

Otec Moura v roce 1855

Více mě potěší ti, kteří odříkají 5 modliteb vroucně, než ti kteří odříkají 15 modliteb vlažně a bez zájmu

Naše paní řekla sestře Eulalii, že ji více potěší 5 modliteb, pronesených s oddaností, než 15 pronesených rychle s malou oddaností.

Monsignor Pereira Lopes nepoctil Lucii odpovědí. Možná, pro sebe, ji nazval stejným jménem jako vytvořil dominikánský kněz, Oliveira Faria – „Hvězdná řeholnice“

Obr. 48 - Monsignor Pereira Lopes.

Protože Lucia byla Kozoroh, nebyla to žena, co se vzdává snadno, rozhodla se proto obrátit na otce Rodriguese z Broterie, který však také selhal, aby jí dal požadovanou pozornost, vzdělání a potřebné odpovědi. Jako Vážený kněz neodpověděl, podle nařízení ctihodné Matky představené, mluvil o žádosti Panny Marie k jezuitskému knězi ... otci Francisco Rodriguesovi. „V roce 1926, po příjezdu do Tuy, si vzpomněla na žádost Naší Paní mému zpovědníkovi, reverendu Otcí Jose da Silva Apariciovi,“ řekla holandskému knězi Jongenovi.

Otec Aparicio jí dal důvěru a propagoval to, na co se ptala. Otec Aparicio se brzy stal neúnavným apoštolem. V jeho rukopisu, napsaném během konce roku 1927 a začátku roku 1928, složil text, který byl rozmnožen tiskem. Poté, 11. října, 1928, ho projednal s biskupem z Leiria. Nepřekvapilo ho, že prelát z Leiria nebyl vděčný za tuto výzvu k banální oddanosti Nejsvětějšímu Srdci. Pouze ho doporučil pod tlakem okolností, v září 1939. Tak se stalo, že proces zakrývající původní Fatimu - „Fatima I“ od roku 1917, započal. Poté, někteří jedinci, prostřednictvím dvojsmyslů doporučují, aby děti, které se učí číst, nikdy neprojevovaly známky vztahu ke křesťanskému stvořiteli. Ale teď, podle soukromé představy o "hvězdné jeptišce," utvářené, propagované a podporované jezuitskými kněžími, byla zahájena Fatima II. Panna Maria z katolického pantheonu, jako nositelka zpráv, byla mírně zneuctěna politickými a konzervativními odkazy.

Otec Aparicio musel vědět, že úcta k Božskému Srdci již existovala, ale přijal s největší pravděpodobností, že získal důvěru jeho "hvězdy" - jeptišky a získat přístup k tomu, co ho opravdu zajímalo - tajemství z Fatimy.

TAJEMSTVÍ V rukou jezuitů

Pojďme si znovu přečíst, co Lucia prohlásila otci Jongenovi:

Kdy jsi dostala povolení z nebes odhalit tajemství?

V roce 1927 zde v Tuy. v kapli. Toto oprávnění nebylo rozšířeno na třetí tajemství.

Mohla jsi to říci, tvému otci zpovědníkovi?

Ano, okamžitě.

Co říkal?

Nařídil mi zapsat tajemství s výjimkou třetí části. Nemyslím si, že ho četl, ale bránil se tím. Krátce poté, jsem měla dalšího zpovědníka. Ten mi nařídil, abych spálila originál poté, co řekl, abych napsal tajemství znovu.

Dále zde najdeme: „Tento jezuitský kněz (odkazuje na Edouarda Dhanise) mohl zapsat moji zpověď, podle toho, co jsem jim řekla, v roce 1927. Byli to kněží, Jose da Silva Aparicio a José Bernardo Gonfaves.“

V roce 1927, bylo Lucii 20 let. Vždycky to byla zdravá dívka a bylo přirozené, že chtěla na sebe upozornit. Lidská přirozenost je nekompromisní a nejnáročnější náboženské postoje často nelze překonat. V důsledku toho od 18 let věku, začala zavádět mužské bytosti do svých vizí - v roce 1925 to byl chlapec, doprovázející Pannu Marii; V únoru 1927 se stal mužem, který ji potkal na ulici a který hovořil s ní samotnou. V prosinci téhož roku, to byl dospělý Kristus a v roce 1937, krásný mladý blondýn. Zdálo se jí, že si říkali "andělé". Tito andělé jsou dnes uctíváni ve svatyni ve Fatimě, v podobě jemných soch. Z průběhu Luciiných imaginárních vyjádření se zdá, že odráží její lidskou potřebu, kompenzovat její nucenou samotu a konečně i nedostatek citů, který zažívala.

Podívejme se na zpovědníky, kteří měli ve svých rukou tajemství Fatimy. Nejsou ani nevěřící ani zaslepení. Otec Aparicio měl slušný vzhled a byl obdařen poklidným názorem, pro svůj střední věk (1879-1966). Dalo by se říci, že on a Lucia byli spříznění. Otec Aparicio byl poté nahrazen mužem, s výrazně inteligentním vzezřením, otcem Goncalvesem (1894 až 1967), který měl v roce 1927 33 let, byl tedy stejně starý jako Kristus v době jeho ukřižování. Na fotografii (obr. 51), se zdá, že je o něco starší, než ve věku, ve kterém získal přístup k "tajemství" a nařídil ho Lucii napsat znovu.

Nejsme přesvědčeni o tom, že čtenář bude provádět nějaké pošetilé dedukce. Zmiňujeme se striktně o sférách osobní empatie, která nemá nic společného se záměry, a které jsou z etického hlediska méně jasné. Je nepochybné, že tito kněží měli zájem o Lucii, protože byla potenciálním zdrojem odhalení.

Obr. 49 – Lucia ve věku 21 let.

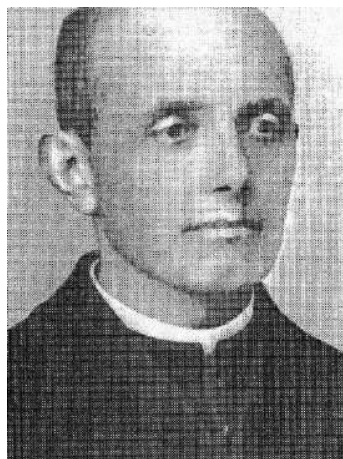
Byla jako duchovní vůdce, byla to její mise, aby ji vedla a těžila z některých okrajových výhod svého povolání. Lucie neodhalila své tajemství ani rodičům, ani faráři, ani správci hrabství, zkrátka nikomu, „Byla nedotknutelná až do roku 1941.“ Ale u jezuitů nemohla vydržet jejich opakované výslechy.

"Krátko potom," jsem měla jiného zpovědníka, ten mi nařídil, abych spálila původní sdělení, poté co řekl, abych napsal tajemství znovu."

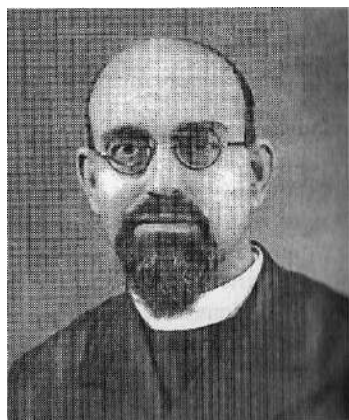
Otec Goncalves. jeho kolegové, Antoniu Maria Martinsovi řekl:

„Byl jsem zpovědníkem a duchovním vůdcem sestry Lucie ... vyvolal od ní lepší popis o tématech prvních sobot a o zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci.“ Jako duchovní vůdce byl inteligentní člověk, který s ní udržoval korespondenci a pak jí nařídil, aby spálila tajemství! Co bylo motivem pro nařízení, aby ho spálila? To, co tajemství obsahovalo bylo tak vzrušující, nebo někomu sloužilo?

Lucia přeci řekla otci Jongenovi, že „musela napsat svoji výpověď“ a zeptala se ho, jestli ji napsala v roce 1927...Ale otec António Maria Martins zjevně řekl, že to byl otec Goncalves, komu ho Lucia poprvé svěřila 19. května roku 1929... Pokud byla Lucia neomylná, jak tvrdila, pak to datum bylo v roce 1927; ve skutečnosti, by to mohla vědět, když byla v Tuy, protože ona už věděla, že otec je z časopisu Broteria. V každém případě věříme více v neomylnost otce Martinse, protože data se dají snadno splést. Z tohoto důvodu si myslíme, že je pravděpodobnější, že otec Goncalves vstoupil do života Lucie po květnu 1929. Při jakékoliv události, byl vždy jejím zpovědníkem, když se dostal příběh o Rusku do zpráv z Fatimy. Měl proto přístup k tajemství, před biskupem z Leirie, když udělil zjevení oficiální status, že je "hodno důvěry" v roce 1930.

Obr. 50 - Otec Aparicio, první osoba, která se stala jejím zpovědníkem a požádal ji, aby měl přístup k "tajemství" napsaném rukopisně v roce 1927.

Obr. 51 - Otec Goncalves v roce 1929. Nařídil spálit tajemství v letech 1927 nebo 1929.

(podle Antonio Mária Martinse, v díle „Dokumenty z Fatimy“.)

Řekla skutečně, že přepsala tajemství, jak jí bylo nařízeno jejím zpovědníkem? Řekla, že spálila originál? Kde je přepsané tajemství, jak jí jezuita přikázal? Nebyla zhotovena nějaká kopie? Kardinál Ottaviani potvrdil v roce 1967, že papež Jan XXIII uložil i tajemství v

archivu, a „dopis zapadl do hluboké temné komody, kde je takové temno, že ho nikdo nikdy znovu neuvidí.“ Mohlo být původní tajemství skutečně takto „hozeno do studny“, kde je velmi temno? Otec Antonio Maria Martins, další jezuita, který poté, co nám řekl, že otec Padre Goncalves vyvolal "nejcennější korespondenci od Lucie," dodává:

Většina z těchto dopisů patří do archivu Otce Zemského reverenda společnosti Ježíše v Portugalsku, která se zabývá otázkami svědomí a nemůže být zveřejněn v této době.

Kromě toho nás informoval, že "otázky svědomí" byly tématem rozhovoru mezi Lucií a jezuitou, jak bylo naznačeno v mnoha z jejích spisů a možná, že dokonce i původní tajemství Fatimy může být ukryto v nějakém jezuitském archivu.

Povýšení tajemství

Tajemství má následující vývoj:

- V roce 1917, to byla jen "pověst";
- V roce 1922, to pokračovalo jako "pověst";
- V roce 1924, to byla ještě jen "pověst";
- V roce 1927, se transformovalo do dvou tajemství;
- V roce 1942, tam byly již tři části - vize obrazů, plus slova;
- Do roku 2000, třetí část byla již jen popisem obrazu.

Když se na to podíváme, pak v roce 1927 došlo k "zázračnému povýšení".

17. prosince 1927, šla Lucia do kaple požádat Ježíše, jak nejlépe splnit požadavek, který vycházel z faktu, že původ oddanosti k Neposkrvněnému Srdci Panny Marie byl v tajemství, které jí svěřila Nejsvětější Panna. Jasným hlasem, Ježíš sdělil tato slova ...

Zastavíme na krátký okamžik k zamyšlení nad tímto detailem. Všechno, co Lucia musela udělat, bylo jít do kaple, aby navázala rozhovor s Ježíšem "jasným hlasem." A protože Panna Maria jí svěřila tajemství již dříve, nyní to byl její Syn, ke kterému Lucia musí jít, aby ho požádala o radu? Tento odklon od ženské autority vedl k mnoha kuriózním následkům ...

Má dcero, napiš, na co se tě ptají a vše, co ti Nejsvětější Panna odhalila ve Zjevení. Z toho jak mluvila s tebou o oddanosti, napiš to stejně. Pokud jde o zbytek tajemství, zůstane to utajeno.. V roce 1917, Lucia žádala, aby byla přijata do nebe. Nejsvětější Panna odpověděla: „Ano, brzy vezmu Jacintu a Francisca, ale ty musíš tady zůstat po nějakou dobu déle. Ježíš tě chce použít, abyste mě poznali a milovali. Chce vzbudit na Zemi oddanost k mému Neposkrvněnému Srdci ...“

„...a to je zbytek tajemství ...! To naznačuje, že jsou nyní dvě tajemství namísto tří. Kniha jezuitu Afonsa Rodriguese, může být inspirována touto myšlenkou trojnásobné tajemství.

Už jsme viděli, že Lucia v textu popisuje to, co řekla v roce 1941 a že se to týká červnového tajemství. Všimněte si, pojmů "já" a "moje" v jazyce Panny Marie a odkaz na "Ježíš požaduje," což jsou gramatické tvary, vytvořené po návštěvě Lucie ve Španělsku.

Odkud obraz Nejsvětějšího Srdce Ježíšova pochází? Bylo to opakující se téma v jezuitském kultu?

Neposkrvněné srdce a jezuitský dopis z roku 1848

Manuel Eladio Laxe kdysi napsal:

Jak všichni víme, srdce není nic víc než zařízení, které funguje jako čerpadlo, a je to ... To je skutečností do té míry, že můžeme být stále stejnou osobou, po obdržení transplantovaného srdce jiného muže nebo ženy, stejné nebo odlišné rasy, zvířete nebo dokonce mechanického

zařízení ... Pokud tyto odkazy na srdce nezní špatně vašemu uchu, je to proto, že toto slovo je manipulováno lepšími nebo horšími básníky, ale se vši jistotou, by to bylo příčinou skandálu, kdybychom přidali andělské atributy k výrazům, jako svatý rozum, posvátné nervy, blahoslavený žaludek, požehnaný močový měchýř apod. ... "

Abych to řekl ještě stručněji, idea oddělení srdce od božských bytostí a uctívat ho samostatně, přišla asi před několika staletími. Možná, že křesťanství se nikdy úplně neosvobodilo od mnohobožství a potíží lidí s uctíváním jediného boha vytvořilo dogma, v němž se tři roztavili do jednoho, s oddělenou matkou a částmi těla, aby se stalo nebeskou bytostí s vlatní působností.

Dominikánský mnich Oliveira Faria popisuje, jak se úcta k Srdci Panny Marie stala "veřejným kultem" v 17. století, ale byl to soukromý kult již od 12. století. Ten se stal veřejným kultem podle svatého Jana Eudese, Normanského jezuita, který zasvětil dvě shromáždění dvěma srdcím (Ježíše a Marie), a který je založil roku 1641 a 1643. V roce 1654, Kongregace Neposkvrněného Srdce Panny Marie, byla založena v Lisieux. Později, v roce 1673, Margaret Mary Alacoque měla vizi Kristova srdce, které bylo ven z jeho těla, „jako trůn z plamenů, zářivější než Slunce, průhledné jako křišťál a obklopené trnovou korunou.“

V roce 1805, svatá Kongregace povolila obřad oslav Mariina srdce s litaniami a hostiemi. Na severu Portugalska, v Lousado, Oliveira Faria založil kapli, postavenou v roce 1876, věnovanou "Nejsvětějšímu Srdci Panny Marie, která má za svůj symbol červené srdce, orámované paprsky bílé barvy.

Vrátíme-li se knihám kněze z Braga, Alvarese de Moura, zjistíme, že pojem „Neposkvrněné Srdce“ vznikl v roce 1838 ve Francii za pomoci bratrství, které bylo založeno v roce 1753 v Římě pod názvem a ochranou Nejsvětějšího Srdce Panny Marie. Kult se rozšířil tak rychle, že v práci vydaná v roce 1850 Mourou nás informuje, že je více než 12.000 bratrstev, zasvěcených Nejsvětějšímu srdci, které tehdy existovaly v katolickém světě.

Co je zvláštní je, že orgány Fatimy si nebyly vědomi tohoto starého kultu do té míry, že zde postavily sochu Antonio Maria Claret, která je vedle hrobky Jacinty. Kdo byla Claret? V roce 1849, byla zakladatelka Španělské Kongregace synů Neposkvrněného Srdce, pro misijní práci a náboženské učení. Stejná byla založena v Portugalsku v roce 1898. Takže kde by Lucia mohla získat jméno Neposkvrněného Srdce? To je jen v souboru jejích čtyř vzpomínek, které napsala v letech 1935 až 1941, ve kterých Lucia použila ten název 82-krát!

Kanovník Fornigao, který jak víme, byl vždy v centru historie zjevení, přesvědčivě tvrdí, že Neposkvrněné Srdce nevstoupilo do historie Fatimy před 3. říjnem 1928. Nechceme se vracet k jezuitům, ale mohlo se stát, že úcta k Neposkvrněnému Srdci byla také pro jejich potěšení?

Ve své knize "Čtyři vzpomínky," na červencové tajemství, podtrhujeme tuto větu: „Bůh chce zavést ve světě oddanost k mému Neposkvrněnému Srdci.“ O tři stránky dále, tyto výrazy vyčnívají: „Ježíš tě chce použít, abys mě poznala a milovala, chce založit ve světě oddanost k mému Neposkvrněnému Srdci.“ Nabídl jí to v červnu, na Den svatého Antonína a to nebylo zřejmě žádné tajemství.

Takže, co bylo tajemství?

Odhaduje se, že 93 roků před rokem 1941, měl někdo jiný zájem o podporu tohoto kultu, což znamená, že to nebylo nic nového, protože to bylo již zavedené. Někdo už dávno předvídal touhu k Bohu a Ježíši, jako ve vizi Lucie. V dopise svým bratřím ve spolku, jezuitský kněz John Roothan z Říma se vyznává:

Je mým přáním, drazí otcové a bratři, aby svátek Neposkvrněného Srdce Panny Marie, který se koná v neděli, k osmému výročí Nanebevzetí Nejsvětější Panny Marie, se bude slavit u nás takovým způsobem, že jasně uvidíme, že máme v našich srdcích zřetelný způsob, jak

podporovat tento zbožný kult. Budeme se postit od předchozí soboty ... a bratři se budou modlit růženec ...

Datum dopisu je ze dne 24. června 1848. Podle Lucie, Bůh zamýšlel vést ve světě lidi k pobožnosti k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. My nevíme kdy, protože to bylo tajemství - kromě toho, že v roce 1848, byla tato oddanost již známa!

Stejný otec Roothan vysvětluje bratrům, že společnost jezuitů, počínaje jeho zakladatelem, svatým Ignácem z Loyoly, „vždy hlásala jejich oddanost panenské Matce,“ a nikdy „nedokázala podpořit kult Nejsvětějšího Srdce Ježíše a kult Neposkvrněného Srdce Panny Marie.“ Bez pochyb, všichni z nich byli již „velmi horliví v této oddanosti,“ připomeňme bratrům, že „zemřít v oddanosti k milosrdné Matce, dovolávající se jména jejího Neposkvrněného srdce,“ ukázal jim speciální přízeň v roce 1837, během asijského moru v Římě. Epidemie však neovlivnila žádného z jezuitského bratrstva.

To znamená, že jsme si připomenuli slova patriarchy, kardinál Cerejeira, které pronesl na závěr Mariánského kongresu v Madridu:

Co přesně je poselství z Fatimy? Věřím, že bude shrnuto do těchto termínů - jako projev Neposkvrněného Srdce Panny Marie k modernímu světu, k jeho stabilisaci a ... změnám v Rusku, válka a mír, záchrana duší, veškerá milost, která je soustředěna v Neposkvrněném srdci Panny Marie.

Navíc, prelát Sebastiao Martins dos Reis nám říká: „Poznání, oddanost k životu a rozšíření kultu Neposkvrněného srdce Matky Boží jsou charakteristické stěžejní aspekty sdělení z Fatimy.“

Profesor Jose Geraldes Freire, který shrnuje poselství Fatimy v sedmi bodech, řekl také: „Neposkvrněné Srdce Panny Marie je velkým zjevením poselství z Fatimy.“

Z těchto zveřejněných skutečností můžeme odvodit, že konečně poselství z Fatimy silně vyjadřuje jezuitské zásady.

Obr. 52- Kaple v Tuy

Rusko a otec Concalves

Až do vyjevení třetího tajemství z Fatimy, jak se říká, ho širší publikum dávalo do souvislosti s obrácením Ruska. To bychom si pak mohli myslet, že konec komunismu a pád Berlínské zdi reagovaly na proroctví Panny Marie z Fatimy, jak je vyjádřeno ve druhém tajemství. Nejlépe informován byl papež Pius XII (před jeho jmenováním) v roce 1942 a papež Jan Pavel II, v roce 1984, když zasvětil Rusko Neposkvrněnému srdci Panny Marie, jak požadovala Lucie.

Kupodivu, byl pouze jeden člověk, který znal tajemství, ale který nikdy nespojoval Fatimu a Rusko. Byl to kardinál Ottaviani, kterého papež Jan XXIII pověřil přečtením třetí části tajemství. Když promluvil 11. února 1967 na téma tajemství Fatimy, aby rozptýlil zvěsti, které byly v oběhu s ohledem na třetí tajemství, odkazoval se na první dvě části a potvrdil, že třetí byla v souvislosti s papežem. Všimněte si, že místo toho mluvil o Rusku, odporoval očekávání, uvedeném v jeho pojednání o "Vietnamském konfliktu", což je narážka na to, že americká vláda nesmí příliš hodnotit dobu.

Tak, jak a kdy otázka Ruska vstoupila do příběhu z Fatimy? Otec Jongen zpochybnil Luciino odhalení v roce 1946:

Ve zjevení z roku 1925, Nejsvětější Panna také mluvila o zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie?

Ne.

Kde bylo toto zasvěcení požadováno?

V Tuy, v kapli.

Co byl požadavek Nejsvětější Panny?

Požádala o zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie papežem, spolu se všemi biskupy světa.

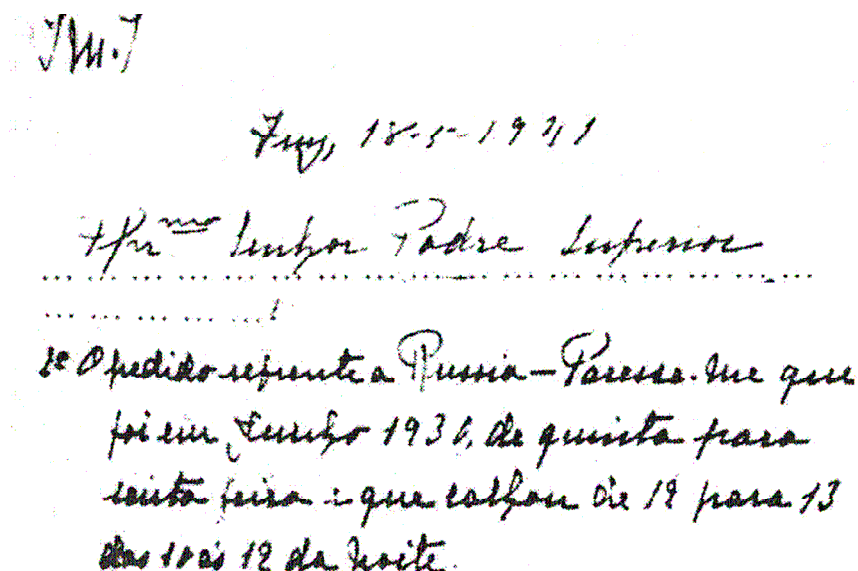
Lucia pokračuje:

V roce 1929, tento kněz (Otec Aparicio) opustil povinnosti zpovědníka Společenství, aby se stal Otcem Superior v Oya, vzpomněla jsem si na žádost podanou Panně Marii, s ohledem na požehnání Rusku, otcem Francisco Rodriguesem, který sem často zajížděl (do Pontevedra, Španělsko) z Portugalska a otcem José Bernardo Goncalvesem, který nahradil Otce Aparicia.

Takže, koho slyšela vyprávět o údajném vztahu k Rusku? Jezuity, kteří zde byli. Zde připomínáme informaci od otce Francisca Rodriguese, intelektuála z časopisu Broteria, člověka, který sem často chodil.

Co podnikal otec Rodrigues v Tuy? Cestoval často do Tuy, aby mluvil s jeptiškou, která nevhodně přijala dočasný slib v roce 1928? Jeptiška, která nechtěla říci ani své jméno, ani odkud je? Co bylo hlavní téma rozhovorů mezi intelektuálem, jeho postavení a jeptiškou - novickou?

Uvidíme. Lucia prohlašovala, že měla vizi o zasvěcení Ruska v roce 1929. Tvrdila, to v roce 1946. Podle toho, co napsala předtím svou vlastní rukou, se ukazuje, že k tomu došlo v roce 1930. „Žádost o Rusku“ - zdá se, že se konala v červnu 1930, od čtvrtka do pátku, a že to bylo v noci ze 12. na 13. den v měsíci, od 22:00 do 00:00 hodin.

Obr. 53 - Luciin rukopis, oznamující, žádost Panně Marii, pokud jde o zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, ze dne 12. června 1930.

Když jsme nemohli studovat historii Fatimy ani prostřednictvím jezuitských dokumentů, potvrdili jsme to, co Antonio Maria Martins dostal potvrzeno od jezuitů, že jejich skupina byla „vlastníkem nejcennější hromady dokladů o Fatimě v soukromých rukou.“

Popis těchto vizí k nám přišel, ne přímo od Lucie, ale přes poznámky, které pořídil Otec Goncalves. Před odjezdem do mise v Zambezi v Mosambiku, šel do Tuy prodat domy, které měli portugalský jezuité v tom městě. Měl tak výhodu, že mohl říci osobní rozloučení sestře Lucii. Od 24. do 27. dubna 1941, měl některé z jejích rukopisů ve svých rukou, skládajících se ze tří poznámkových bloků. Vybral několik poznámek, které okopíroval fotograficky. Z těchto pak víme, co se stalo té památné noci.

V každém případě víme o otázce Ruska od otce Goncalvese, kněze, který navrhl Lucii, aby spálila tajemství. Bereme na vědomí, že tento jezuita byl v Tuy od 24. do 27. dubna 1941 a datum 13. června 1929 bylo uvedeno v poznámkách. Lucia napsal otcí představenému o měsíc dříve, 18. května 1941 a napsal mu, že to bylo 12. června 1930. Má to nějakou důležitost?

Myslíme si, že ano.

V roce 1930, začalo v Římě silné hnutí na přeměnu Ruska. Otec Goncalves ve tvrzení, že Lucie měla vizi v roce 1929, chtěl říci, že se to stalo před a ne po této iniciativě papež Pia XI. V tomto případě, by si nikdo nemyslel, že kopírovala myšlenku, co se mělo konat s oddaností ke společenství, první sobotu v měsíci.

„Zeptala jsem se a dostala svolení od svých nadřízených a mého zpovědníka, udělat svatou hodinu od 23:00 do půlnoci, ze čtvrtek na pátek,“ - tak začala kopie otce Goncalvese. Nicméně, to bylo ve čtvrtek. Opakujeme data:

- Lucia - od 12. do 13. června 1930;
- Otec Goncalves - od 13. do 14. června 1929.

Při ověřování kalendáře, vidíme, že oba termíny začínají ve čtvrtek. Otec Goncalves odečetl jeden rok od termínu, ale dodal den, jako korekci, rozdíl dnů v kalendáři.

Ale co se stalo v roce 1930? Při porovnání s jezuitou a časopisem Broteria, najdeme následující:

Papež Pius XI byl velmi ovlivněn touto kampaní (uskutečněnou v Rusku proti náboženské

svobodě) a zaslal 2. února 1930 dopis kardinálu Pompilimu, vikáři v Římě ... Papež se již dříve modlil za konverzi Ruska. Kromě toho, už ustanovil zvláštní komisi, která v Římě řešila otázky týkající se tohoto národa, zejména reparace za mnoho svatokrádežných útoků proti křesťanství. Vyzval celý svět, aby se modlili s tímto záměrem, pro který sám celebroidl mši v bazilice svatého Petra, na svátek svatého Josefa, 19. března 1947.

Jako jeptiška, musela být Lucia také vyzvána, aby se modlila za obrácení Ruska. Takže v tomto prostředí nadšené oddanosti, měla vizi, po vášnivém březnu, v červnu 1930.

Otec Goncalves pohyboval datem vize o jeden rok, když chtěl udělit určitou věrohodnost tomuto údajnému mystickému zážitku. Originální záznam Otce Martinse je plný oprav tohoto data. Co se stalo v Rusku, že to popohnalo papeže?

Abych byl přesný, byla to epizoda týkající se jezuity, který musel spěšně opustit Rusko. Kdo to byl a jak se to všechno stalo? Vidíme to od téhož autora v Broterii:

Přesto v Rusku náboženské pronásledování pokračovalo. V naději na lepší časy a že by později mohli proniknout do tohoto národa jako misionáři ... v Římě a na dalších místech byly založeny četné instituce, k výuce katolických kněží v byzantsko-slovanských rituálech, pro použití v Rusku. V Římě vznikl Orientální ústav, jehož prvním ředitelem byl francouzský jezuita, otec D 'Herbigny.

Kromě toho, L. de Castro píše, že tento jezuita, užívající výhody klidné doby v Rusku, byl schopen získat papežské povolení k návštěvě této země na dobu jednoho měsíce:

Před odjezdem, byl tajně vysvěcen na biskupa, na rozkaz papeže Pia XI, a to prostřednictvím papežského nuncia, v té době v Berlíně, Monsignora Pacelli, budoucího papeže Pia XII. Poté, co přijel do Ruska, mohl pak vysvětit 10 katolických biskupů, aby se postarali o pronásledované věřící v této zemi. Jeho činnost však vyvolala podezření sovětských úřadů, takže ho přiměli, aby musel náhle opustit zemi.

¹⁹²⁹
Russia N.S. pedia a consagração
"Fiz algumas vezes confissões
a nossa Capela e a P. Gonçalves, confessor, me com
meu Rio", e como me sentia bem com eles?
continuei por espaço de 2 anos f. qui não des.
Foi nesta época que V.D. me contou de f.
era chegada o momento em que seria
participasse a S. Igreja e um desejo da consa-
gração da Rússia, e a uma promessa de a
converter... A comunicação foi assim:
1929/10/16/1929/10/16
Um livro pedia e obtida licença das

¹⁹²⁹
Luz Superior e confessor para f. p. a
hora Santa das 11 à meia noite, de f. f. f. f.
batendo uma noite de. ajuntou-me com
a voluntade no meio da Capela e agora,
prostrada, as Orações de São. Sentindo-
1929-10/16/1929-10/16 - Seria pois de 13 para 14 de 1929?
me cansada, ergui-me e continuei a rezar.

Obr. 54 - Zápis otce Goncalvese

Bylo to kvůli vyhlášce, zveřejněné sovětskou vládou dne 8. dubna 1929, o potlačování náboženské společnosti, kdy papež Pius XI převzal iniciativu předsedat katolickému hnutí za obrácení Ruska. Lucia musela vědět o tomto hnutí od jezuitů.

Ještě jednou, klíčový aspekt Fatimské legendy až do roku 2000, jako případ konverze Ruska, zde padá k zemi. Lucia se snadno integrovala do katolického hnutí té doby a zařadila ji jako dodatečný nápad v "tajemství" z roku 1941.

Znamení na nebi.

Stojí za to, odkazovat se na konečný stav představ, s nimiž bylo Rusko přeneseno do jádra tajemství Fatimy, jehož extrémně zvláštní dohad vysvětlil José Geraldes Freire, v jeho výše citované práci o třetí části tajemství.

Tajemné "znamení na nebi", bylo pozorováno večer 21. ledna 1976, v řadě míst v Portugalsku a sousedním Španělsku. Vzhled tohoto jevu inspiroval k různým interpretacím, v souladu s referencemi a specifickým prostředím pro každého ze stovek svědků.

Tvar tohoto nebeského znamení byl určitě zajímavý. Bylo podobné písmenu "S" (podle některých) nebo číslu "5" (podle jiných), ale také to bylo podobné srpku, visícímu kolmo na obloze, načervenalé barvy, vzhledem k poloze Slunce.

Na popisech a komentářích, které byly zapsány v místních farních záznamech a z jiných zdrojů, José Geraldes Freire vyvodil, že obloha odrážela jeho vlastní myšlenky o smyslu Fatimského tajemství. Jinými slovy, věrně následoval návrh druhé části tajemství: "noc, osvětlená neznámým světlem", které představovalo "veliké znamení" Božího trestu.

Vzhledem k velkému rozsahu viditelnosti nad portugalským územím, bylo "znamení na nebi" z 21. ledna přisouzeno vyvolat protichůdné reakce, které ve skutečnosti sloužily ke skrytí tajemství. Noviny „Zprávy z Fatimy“, si položily otázku ve svém březnovém a dubnovém vydání z roku 1976, zda znamení na obloze se netýká vztahu k pěti sobotám, v souladu s opěťovanou prosbou Panny Marie, danou Lucii.

Pokud se tato část zprávy z Fatimy toho netýká, jedinou alternativou k odhalení bude, že v říši omylů se generují války a pronásledování ...Je to zřejmě Rusko, na které se to vztahuje. Ale ne každý se to dočte. Rozdílný výklad byl velmi zřejmý v dojmech obyvatel Monte de Trigo, v regionu Jižní Alentejo. Při spatření znamení v podobě srpu na obloze, byli lidé šťastní, protože to znamenalo, že komunismus může vyhrát i v Portugalsku...Rusko se pak stalo v Portugalsku předmětem živé diskuse o nepravděpodobné spolupráci mezi nebem a Portugalskou komunistickou revoluční stranou.

Neshody a rozpolcenost obklopující tuto záležitost jsou hodny monografie o psychosociologii vnímání, na druhé straně, to dodává neotřesitelnou a rozhodující pravdu v důsledcích a interdisciplinárních problémech, které se vyskytují při extrémních zkušenostech s "jemnými realitami" a subjektivitě, kterou implikují. Jmenovaný vyšetřovatel z Coimby nemohl neznat takové významné události. Je zcela pochopitelné, že jeho nadšení ho zcela ovlivnilo a máme viditelný důvod se domnívat, že "v rámci tajné všeobecné hospodářské situace" a ve "vztahu mezi Fatimou a komunismem", se tento symbol komunistického srpu, objevil pouze na obloze Portugalska, kde mohl být varováním, že komunistická vláda v Portugalsku se ještě neuchopila moci.

Obr. 55 – Tajemné nebeské znamení ve vztahu s Fatimskými pěti sobotami a komunistickým srpem. (Magazín *Insólito* v únoru 1976.)

Neúnavný a dobře informovaný učitel z Coimby nemohl vědět v době, kdy to psal, že zneklidňující znamení bylo také viděno v regionech Španělska - Estremadura a Andalusie, proto tak byla zničena velká část jeho argumentů. Přesto, definitivní odpověď na tento rozpor nemohla být ještě viděna. O několik měsíců později, vyšetřovací skupiny UFO ve Španělsku obdržely zprávy o tomto alarmujícím "srpu" nebo "S" nebo "5". To nemohl být účinek některých experimentálních raket, vypouštěných Španělským národním institutem letecké techniky, jako například raket na reaktivní pohon, testujících horní vrstvy atmosféry.

Vznášející se symbol hrozícího trestu, se dále zmenšoval pod vlivem studeného proudu nebe, jak bylo zkoumáno. Krátká diskuse o soudobých dějinách Španělska, kde Lucia tehdy žila, by byla potřebná. Diktátor Primo de Rivera odstoupil 30. ledna 1930. Král pověřil Berengera vedením vlády, která se dostala do chaosu, během aktivit republikánů a socialistů.

12. dubna 1931 skončily volby vítězstvím pro levičáky. Ve volbách v roce 1933 byla řada na pravici. V roce 1936, opět zvítězila levice. Krvavá občanská válka následovala mezi republikány (rudí) a nacionalisty, která oťásala i náboženskými institucemi. Během tří let španělské občanské války samotné (1936-1939), čtrnáct biskupů, 5639 sekulárních kněží a 2475 vysvěcených kněží bylo zavražděno „rudými“ - podle vydání novin z 19. března 1950 „Novidades“ (Novinky).

V občanské válce, je třeba očekávat, že tisíce lidí zemřou na obou stranách barikády, ať už "rudí" nebo nacionalisté. Lucia žila v prostředí, kde došlo k hlavní nenávisti ke komunistům. Udělal nakonec otec Goncalves kopii vize Lucie?

Když jsem byla sama jednou v noci v kapli, klečela jsem u zábradlí a modlila se k andělovi. Cítila jsem se unavena, tak jsem vstala a pokračovala v modlitbě, se zkříženýma rukama. Jediné světlo bylo z věčné lampy. Najednou se rozsvítila celá kaple nadpřirozeným světlem a nad oltářem se objevil kříž se světlem, které dosáhlo až do stropu. V jasnějším světle nad křížem, jsem rozeznala obraz člověka, od jeho tváře až do pasu. Nad jeho hrudi byla holubice, která byla také ze světla a na kříži bylo přibito tělo jiného muže. Mírně pod pasem byl vidět kalich a veliká hostie, na které bylo několik kapek krve, která spadla z rány ukřižovaného na hrudi.

Jak stékala dolů přes hostii, kapičky padaly do kalicha. Panna Maria byla u pravého ramene kříže, (Byla to Panny Marie z Fatimy, s jejím Neposkvrněným srdcem ... v její levé ruce nikoli s mečem, ale trnovou korunou obklopenou plameny ... přes levé rameno, měla velkými písmeny nápis, který měl vzhled krystalické vody, plynoucí nahoru nad oltářem, tvořený slovy "milost a milosrdenství."

Pochopila jsem, že to, co mi bylo ukazováno bylo tajemství Nejsvětější Trojice a tak jsem získala poznatky o tomto tajemství, které nebylo dovoleno odhalit. Poté mi Panna Maria řekla: "Nadešel čas, kdy Bůh žádá Svatého otce, aby sjednotil všechny biskupy světa pro zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému srdci a slíbil kromě toho, že spasí tento národ těmito prostředky. Existuje mnoho duší, které se spravedlností Boží, odsoudí hříchy spáchané proti mně, přišla jsem požádat o odškodnění, obětujte se tomuto záměru a modlete se." Řekla jsem to zpovědníkovi, který mi řekl, abych zapsala to, co Náš Pán požadoval.

Opět, autorita Panny Marie byla odkryta. Byla to ona, nebo náš Pán, kdo to žádal? Nakonec jsme se zeptali, jak je možné, že tyto poznámky přijaté jezuity, které jsou z archivu jiného jezuity o této osobní vizi, kterou nikdo jiný nemohl dosvědčit, mohly být nějakým způsobem transformovány do posvátné pravdy, kterou polovina světa měla brát vážně? Tato vize způsobila, že dva papeži v Římě a všichni biskupové na světě, zasvětili Rusko jejímu Neposkvrněnému srdci.

Jak jinak se dá interpretovat a hodnotit taková opakující se historická vize Krista, mimo svou vnitřní subjektivitu?

"Ve stejné době, kdy se Joana dala k Bohu, náš Pán jí sdělil s největší plynulostí ..., že vzájemnost dvou milenců byla taková, že mluvili po celý den o těchto příležitostech, Náš Pán jí odpověděl s očima široce otevřenými a živými. Do pozdních nočních hodin, když všichni odpočívají od práce, Joana strávila tento čas v sladkém hovoru se svým milým Ukřižovaným."

Druhé tajemství z roku 1941.

Podle Lucie, po vizi pekla, která představovala první část tajemství, následovala druhá část, neboli "Druhé tajemství":

Ty jsi viděla peklo, kam odcházejí duše chudých hříšníků. Chcete-li je zachránit, tak Bůh si přeje zřídit ve světě oddanost k mému Neposkvrněnému srdci. Pokud lidstvo bude dělat to, co říkám, mnoho duší se zachrání a bude mít klid. Válka skončí. Ale pokud lidstvo nepřestane urážet Boha během vlády Pia XI, bude další válka, horší než první. Když neznámá zářila v noci, vím, že je to znamení od Boha, On potrestá svět za jeho zločiny pomocí války, hladu a pronásledování církve a Svatého otce.

Aby se tomu zabránilo, požádala jsem o zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému srdci a svatému přijímání v první sobotu, jako reparaci. Pokud se lidstvo věnuje mé žádosti, bude Rusko konvertovat a bude mír. Pokud ne, lidské chyby se budou šířit po celém světě, podporující války a pronásledování církve, dobří lidé budou umučeni, Svatý otec bude muset hodně trpět, mnohé národy světa budou zničeny. Nakonec však mé Neposkvrněné srdce zvítězí. Svatý otec mě zasvětil Rusku, které bude konvertovat a čas míru bude vpuštěn do světa. V Portugalsku bude dogmatická víra zachována, atd. Zúčtovat nebude komu, s výjimkou Franciska, kterého se tomůž týkat."

TABULKA 21

TABLE 21

Lúcia, Second Secret	Father Moura, 1855
"To prevent this, I ask for the consecration of Russia to My Immaculate Heart... The Holy Father will consecrate me to Russia, which will convert and a time of peace will be conceded to the world."	"My dearest Brothers, we appeal to Mary's Heart and pray... for peace in all the world... and foremost for the conversion of England and of the maniacal Greeks..." ⁵⁷

Překlad:

Lucia, druhé tajemství

Aby se tomu zabránilo,
požádala jsem o zasvěcení Ruska
mému Neposkvrněnému srdci ... Svatý otec
mě zasvětil Rusku, které bude
konvertovat a čas míru nastane ve světě

Otec Moura, 1855

Moji nejdražší bratři, apelujeme
na srdce Panny Marie...a modlíme se
za mír na celém světě...a především
za konverzi Anglie a šíleného Řecka

S tímto srovnáním na paměti, zde máme naši analýzu tajemství:

Neomylnost Lucie - Poté, co učila, jak provádět pobožnosti Neposkvrněnému srdci každou první sobotu a vznik konverze v Rusku, už nemůžeme zaručit, že toto tajemství, má co do činění se zjevením z roku 1917. Vskutku, Lucia se nemýlí, když popisuje události, ve kterých byla jediným účastníkem. Ale s ostatními účastníky, je zadokumentovaná jistota mnohem méně častá. Můžeme uvést tyto příklady:

Uvěznění správcem v Ourem v srpnu 1917 - Lucia prohlašovala, že byla držena v zajetí, ale správce a jeho děti, kteří byli ve stejném věku jako Lucie a byly její kamarádi, včetně vězeňského kuchaře a jeho sestry, to vždy popírali. Kromě toho, Maria do Carmo Menezes, kde byla Lucie jako host o jeden měsíc později, potvrdila, že ani ona, ani Jacinta nikdy neuvedly, že byli uvězněny, a že věta: „Ach holky, pokud lžete, budou vás smažit v oleji, pochází od ní.“ V každém případě, toto údajné "vězení" by bylo velmi úspěšné téma v různých celovečerních filmech a dokumentech nábožného významu.

Rozhovor se spisovatelem Antero de Figueiredem v roce 1936 - Při čtení Luciiných vzpomínek, dcera Antero de Figueiredy, která byla přítomna při všech výsleších církví, poznamenala, že Lucia "důrazně popřela mnoho věcí."

Svědkové jsou v rozporu s jejich rodinami a přáteli - Pokud jde o hrdinství, Jacinta, během doby své nemoci, potvrdila holandskému knězi Jongenovi, zkušenosti s lékaři, kteří ji ošetřovali v nemocnici v Ourem: „Doktor Preto mi řekl, že Jacinta neměla o nic víc trpělivosti než ostatní děti.“ Stejný doktor řekl, že Jacinta by silně reagovala, kdyby to byla lež, tak by cítila bolest.

Nenajdeme žádný důkaz o tajemství z roku 1917 - Mezi skutečnostmi, které podporují toto zjištění, můžeme citovat skutečnost, že to není otázkou "několika prostých slov" - není to nic nového, co obdržely v červenci, jsou zde tři tajemství místo jediného, jejich kontext pochází z období kolem roku 1940 a nikoliv z roku 1917, a celkově - "Naše Paní" z tohoto tajemství není stejná, jako ta z roku 1917.

Proč říkáme, že ona není ta samá "Paní"?

Paní z roku 1917 nebyla nikdy uvedena do vztahu s nebeskými bytostmi – Pečlivě si znovu přečtete výslechy kanovníka Formigao při církevním vyšetřování, Luciino původní svědectví z roku 1922 a výslech z roku 1924, ve kterém přísahala na všechny svaté. Bereme na vědomí tyto důkazy:

Zjevení v roce 1917 nikdy neprezentovala sama od sebe jako součást rodiny Krista nebo Boží. Zjevení nikdy nemluví o Synu nebo Otci. Nepokládalo sama sebe za matku. Vypadá, že je poněkud vzdáleno od hierarchie katolického náboženství a zdá se, že docela nesouvisí s klasickými mariánskými zjeveními, která byla hlášena periodicky v průběhu staletí. Je ženskou osobou malého vzrůstu, která říká ostatním ženám, aby se učily číst a drží v ruce symbol ženského chromozomu, který Lucia identifikuje jako "růženec" nebo "špičatý medailonek" nebo "světelný míč," považovaný Lucií za "srdce mimo hrudi."

Z jediné věty, týkající se katolické nauky, jsme mohli lokalizovat, že v počátečním repertoáru Lucie je: „Modlete se k Panně Marii Růžencové, protože jen ona vám může pomoci ...přestaňte urážet našeho pána a požádala jsem, aby se lidé modlili růženec každý den.“

Všechny tyto výrazy, které mohl někdo říci, by byly pravděpodobně nejlépe pochopeny v souvislosti s kulturou Portugalska v roce 1917, na úrovni rodiny a katechismu.

„Postavte zde kapli Panny Marie Růžencové.“ Lucia má pochybnosti, zda je to to, co bylo řečeno, nebo jestli to bylo: „Postavte mi sem kapli. Jsem Panna Marie Růžencová“. (Srovnej s žádostí církve.)

Jacinta projevuje stejné pochybnosti kanovníku Formigaovi 2. listopadu 1917, když říká: „Říkala, aby tam pro nás postavili kapli, ale nevzpomínám si, kdy řekla pro „Pannu Marii Růžencovou“ nebo „Já jsem Panna Maria Růžencová.“

Francisco zdůraznil, že "nikdy nic neslyšel," jen to, že viděl, že "Naši Paní", která nepohnula rty, když mluvila.

Jak to, že svědci mohly mít tyto pochybnosti, pokud předtím nebyly sděleny tak explicitní zprávy, jako je ta, která byla popsána v pamětech Lucie v roce 1941?

Kromě toho, termín "moje" (jako "Neposkvrněné Srdce") nebyl nikdy vysloven. Slova "já" a "moje" také nebyla nikdy řečena. Rádi bychom řekli, že "Naše Paní" byla v roce 1917 nezúčastněná osobnost, téměř nepřítomná, chybující ve dni konce války ("Ta skončí dne 13. října 1917), která se objevuje, když děti nebyly svědky na jejich obvyklém místě (v srpnu).

Poté, v tajemství z roku 1941, jak je popsáno v Luciiných vzpomínkách, ji proměnila v Marii z Nazaretu, která řekla, že "válka skončí," takže se nyní vykryštovala jako božská postava v katolickém panteonu.

Papež Pius XI – Poznamenává, že Lucia naznačuje, že horší válka, než ta první začne za vlády papeže Pia XI, když ve skutečnosti to nastalo v době papeže Pia XII. Fatimští autoři a ona sama, se snaží objasnit, že anex Rakouska v roce 1938 byla epizoda, která způsobila Druhou světovou válku. Zdá se nám, že motiv pro začlenění Pia XI do tajemství, pochází ze spisů Lucie z roku 1930, kdy se představilo téma Ruska a v té době byl Pius XI papežem.

Je to Paní s pochybnými záměry – „Pokud lidstvo bude dělat to, co říkám, mnoho duší se zachrání a bude mír. Válka skončí. Ale pokud lidstvo nepřestane urážet Boha, za vlády papeže Pia XI, začne další válka, horší než ta první.“

Tento druh zastrašování se nám zdá absurdní, i když je to typické pro někoho, kdo jedná záměrně s postranními úmysly. To bylo napsáno v roce 1941 a distribuováno v roce 1942, ale válka začala již tři roky předtím. „Panna Maria udělá mír na světě, v závislosti na naší poslušnosti k ní, naší žádosti a zároveň nám svěří tajemství, které brání tomu, aby její zpráva byla známa těm, kterým byla určena?“

Ona má řešení pro naše neduhy a nedostatky, ale skrývá je, abychom zemřeli v rukou nepřítele.

Bože, spíše než zlý člověk, je prezentována jako nesmiřitelný vykonavatel trestu – „Vím, že je to znamení od Boha, že potrestá svět za jeho zločiny, prostřednictvím války, hladu ...“

Pokud je naše lidská povaha tak zvrácená, pak jsme nepochybili, protože pokud je vše dílem Stvořitele, pak jsme možná pouze výsledkem jeho nedokonalého díla. Ptáme se, co jsme udělali, že jsme tak neslavně vyprovokovali Boží hněv? Modlitby a oběti milionů křesťanů a

dalších trpících věřících ho zdá se neuspokojují. Místo toho jsme obdrželi válku, hlad a pronásledování. Druhá světová válka zabila 50 milionů lidí. Jakému zločinci jsme se svěřili?

Nebyla ta varovná vize způsobem omlouvání Hitlera a jemu podobných? Zdá se nám, že se vznášel nade vším, jako stín krále, uplatňujícího božská práva, jako jeho zástupce na Zemi. Kdyby byl dobrý král, lidé by si ho zasloužili. Kdyby byl špatný, pak si ho lidé zasloužili jako trest. Vina je vždy na lidech a ne králi. Nyní je vina kladena Hitlerovi, Mussolinimu a všem ostatním tyranům, kteří podněcovali válku.

Rusko je líčeno jako jediný chybný národ – „Rusko šíří jeho chyby po celém světě, podporuje válku ...“

„Mohlo by být, že Spojené státy, Hitlerovo Německo, dnešní Německo, fašistická Itálie, Kuba, Čína, Imperialistická Anglie, Francie, Izrael, Arabské země a Španělsko za každé éry, nebo dokonce Vatikán neudělaly chybu nebo své chyby nerozšířily po celém světě? Je možné, že to bylo jen Rusko, které se urazilo Boha?“ ptá se Manuel Laxe. Ptáme se na to také.

Tato verze tajemství je v rozporu s trajektorií portugalských dějin, ve které katolíci nebyli "dobří hoši" – Je zde sice náboženské pronásledování v Rusku, ale tihle jsou početnější než ti, kteří se vyskytli ve zbytku Evropy nebo dokonce v samotném Portugalsku. Historická skutečnost ukazuje, že katolíci, zejména církevní hierarchie, nebyli "dobří hoši." Byl-li někdo pronásledován po dobu 48 let diktatury v letech 1926 až 1974, bylo to vlastně komunisty a těmi, kteří bojovali proti režimu a ohrožení doby institucionálního katolicismu. Zřejmě v této opozici bylo mnoho katolíků, kteří hořce trpěli pod drancováním policejního státu.

Mnohé bylo provedeno bez práce, jak dokonce napsal velký Fatimský autor João Ilharco, ve své knize „Fatima Desmascarada“ (Odmaskovaná Fatima). Mnoho jiných bylo deportováno.

Část katolické církve byla účinně pronásledována, ale ne komunisty. Katoličtí místodržící pronásledovali členy církve, kteří nesouhlasili s režimem. Armádní kaplan, otec Mario de Oliveira, byl uvězněn, když se snažil odstranit z jeho farnosti, pro nesouhlas s koloniální válkou biskupa v Portu, Antonia Ferreiru Gomeze, tak byl vyhoštěn, protože napsal dopis Salazarovi. Otec Abel Varzim také zažil netoleranci panstva ke Kristu. Z důvodu účasti v koloniální válce, vedené a udržované katolickým režimem.

Konverze Ruska a evropští přistěhovalci z východu – během doby, ve které "přeměna Ruska" se stala částí tajemství z Fatimy, SSSR byl sám v procesu přeměny. Během takzvaného proroctví z Fatimy "přišla pravda" a Rusko bylo "převedeno" ke kapitalismu a začalo mučednictví. Konverze Ruska skončila ovlivněním Portugalska, ale zřejmě negativně.

Země emigrantů od dob 15. století, Portugalsko, je nyní národem přistěhovalců. V současné době existuje v Portugalsku dokonce 100.000 nelegálních přistěhovalců, z nichž 40.000 pochází z východní Evropy. Místní televizní zpravodajské programy ukazují, jak architekti pracují jako dělníci na stavbách, lékaři a profesori dělají podřadnou práci a inženýři spí na lavičkách v parku, jako žebráci. Spojené Státy využily židovských mozků, kteří utekli z nacistického Německa, ale bohužel, Portugalsko nebylo schopné být prospěšné mozkům, kteří přicházeli z východu.

Opustili své rodiny, šli tisíce kilometrů daleko, přišli hledat své sny. Podle portugalského Telecomu, z 10 mezinárodních hovorů, uskutečněných v průběhu Vánoc a Silvestra, jsou tři do zemí Rumunska, Ukrajiny a Moldávie.

Belgická kritika: Kdo si myslíš, že se za nás postaví?

Samozřejmě, ne každý souhlasí se vzpomínkami a tajemstvím z roku 1941. Argument musel

odněkud přijít a přišel z Belgie. Nemůžeme si pomoci, ale obdivujeme, že to přišlo právě od jezuitů. Byli to oni, kteří nejlépe pochopili jemné tajemství Fatimy.

Marc Dem cituje tuto diskusi. Vše začalo v roce 1944 Edouardem Dhanisem, profesorem teologie na univerzitě v Louvain. Za prvé, Lucia byla jediným svědkem a jeden svědek nestačí jako důkaz. Za druhé, děti, které jsou tak mladé, by pravděpodobně nebyly schopny udržet tajemství, tak odlišné od toho z roku 1917. Dhanis může být první osobou, k zahájení projednávání těchto dvou Fatim, rozlišujeme-li je na „starou“ a „novou“ Fatimu. Říkáme jim Fatima I a II Fatima. Dhanis se domníval, že: „Všechno, co následovalo, bylo přidáno, abychom směřovali k příčině.“ Docela jsme se shodli s jeho vnímavým pohledem.

Monsignor Journet, budoucí kardinál, vydal své stanovisko v jezuitském časopise „Les Etudes“ (studie), byl především rozhořčen, když říkal, že největší zázrak Fatimy byl sám Salazarův režim: „Oni mluvili o tančícím Slunci, dešti květín a poté nám sdělili největší zázrak, zázrak zázraků, kterým je současná situace v Portugalsku. Ale jak se nás to týká, pánové? Souhlas nás může chránit od kacířství, ale je to nic proti hlouposti.

Journet byl stejný muž, který v článku zveřejněném v „La Vie Spirituelle“ (Duchovní život), v roce 1948, řekl: „Bez Fatimy, by Salazar nebyl možný. Nemohl by fungovat ve vládě a mnohem hůře by si tam udržoval své postavení.“

Kupodivu, uvnitř Portugalsku, jezuité bránili svou "Paní." V časopise jezuitů „Broteria“, Gonzaga da Fonseca kritizoval Dhanise v článku nazvaném "Kritika Fatimy". Dhanis se cítil dotčen útokem, namířeným s jakousi jemností a reagoval na ni v časopise „Nouvelle Revue Theologique“ (Nová teologická revue), v roce 1952. A. Veloso z „Broteria“ reagoval na něj v únoru 1953.

Marc Dem, ředitel jezuitského časopisu „Les Etudes“, se k tomu vrátil v roce 1967, když kritizoval návštěvu papeže Pavla VI ve Fatimě, jako „podporu katolických politiků u moci v Portugalsku ... jeho kolonialismus a jeho protidemokratický totalitarismus“, ke kterému portugalský jezuita, Manuel Versos Figueiredo, reagoval v narážkách, že od prvních dnů po Fatimě, určitá demokratická strana zahájila plány na zničení katolicismu během dvou generací.

Tento dialog mezi jezuitu Belgie a jezuitu Portugalska je jistě zajímavá poznámka pod čarou, ale Fatimská legenda rostla přesto s lidmi, inspirovanými tím zbývajícím ponurým, fascinujícím třetím tajemstvím.

Lucia pokračovala v její korespondenci s otcem Apariciem a otcem Goncalvesem, kteří byli tehdy v daleké Brazílii a dalších portugalských koloniích. Také udržovala kontakty s ostatními Fatimskými autory z jezuitského řádu: „Nezapomněla jsem ve svých modlitbách, na hanebné intence, jaké doporučuje otec Antonio Fernandes (Ciriaco). Bůh chce ochránit zdraví vaší Excellence“. Kvůli tomu, dostala pohlednici (jezuitu) Otce (Joao Pereiry) Gomeze, který se ptá na zjevení...“ Ale v určitém bodě, došlo ke konfliktům i ve společenství Jezuitů.

Lucia o tom napsala v roce 1946:

Byli už tři kněží, kteří mi psali dotaz, zda by bylo dobré začít pracovat (v Rusku). Jednou z těchto kněží je dobře známý Francouz Terrier ... Tento otec se se mnou viděl osobně. Nemluvila jsem s ním ani jsem neodpovídala ostatním, k jejich velké lítosti, vzhledem k důležitosti obrácení Ruska. Ale to se nyní nemohlo stát, více než kdy jindy. Mám velmi přísné rozkazy týkající se mé korespondence a návštěvníků. Lituji toho jen proto, že ďábel použil tuto okolnost na využití Otce ze společenství (jezuitů), který nevím, co chtěl říci ctihodné venkovské abatysi.

Možná, že se tito jezuité dali ovlivnit, ale my jsme přesvědčeni, že neměli nic do činění s třetím tajemstvím.

Při pokračování zkoumání dokumentů, jsme vždy skončili u odkazů na jezuitu. Ať už je to

kvůli proměnlivosti nebo náhodě v těchto dotazech nebo ne, z tohoto výzkumu jsme nikdy nechtěli způsobit nevraživost jakéhokoliv druhu, vůči jezuitskému řádu. Naopak, náš obdiv za jejich tvrdou práci byl velmi posílen. Týkalo se to obrovského množství vytrvalosti a moudrosti, přeměnit sérii Mariánských zjevení, které byly jako důvěryhodné, podobně jako libovolný počet dalších vizionářských zážitků, na "oltáři světa". Staří dědici svatého Ignáce neztratili svůj talent pro "konverzi". Změnili se od všímavých misionářů, na "pomocníky Boží," místo odchodu na konec světa, udělali to, že lidi z celého světa přicházeli do Portugalska a přinášeli spolu své lidské nedostatky.

Jezuité přinesli Fatimu do světa. Ještě před jejím církevním schválením 13. května 1930, Dr. Gonzaga da Fonseca svolal konferenci o „Naší Paní z Fatimy“ do Biblického institutu v Římě, za přítomností kardinálů, diplomatů, profesorů, studentů z celého Říma a z ostatních zemí světa.

Je zde několik knih k tomuto tématu, z té doby (dnes jich existuje asi 300), však nic nebylo napsáno o Fatimě bez konzultace s jezuitou a jejich dokumenty. Několik autorů knih o Fatimě, jako Gonzaga da Fonseca, Antonio Maria Martins, Fernando Leite, Antonio de Almeida Fazenda a Ciriaco Fernandes jsou členy Společnosti Ježíše, včetně autora článků publikovaných v Broterii.

Antonio Maria Martins vlastní největší soukromý archiv o Fatimě; fotografoval celý Formigaův archiv a osobní archiv preláta Martinse dos Reis, který mu byl nabídnut. Podle něj bylo zde v roce 1984: „3760 písemností od Lucie, od dlouhých dopisů, po krátké pohlednice“. Pokud se zmínil o takovém množství, je pravděpodobné, že toto všechno prošlo jeho rukama.

Mimo to, archiv Společnosti Ježíše má zbytek písemností sestry Lucie, dosud nepublikovaných. Kdo ví, jaká další nebeská tajemství mohou vlastnit, nebo zda skryté dějiny Fatimského incidentu budou někdy plně objasněny?

Pravdou je, že Jezuité založili nadaci a pomohli definovat Fatimu tak, aby sloužila jejich cílům. Zkoumali sérii anomálních kontaktů s nebeskými bytostmi a zpracovali to tak, jak tvrdí katolická ortodoxie. Doufáme, že historie rozpozná tento příspěvek.

5. Editace třetího tajemství a smyšlených tajemství

Nikdy nebudeme všichni myslet stejně a budeme vždy vidět pravdu jen ve fragmentech a z různých úhlů pohledu.

- Mahatma Gandhi

Editace tajemství.

Třetí část tajemství z Fatimy byla upravena na příkaz z nejvyšších míst církve. Jak nám José Geraudes Freire říká:

Lucia se stala vážně nemocnou v červnu 1943, od doby, kdy podstoupila operaci, na konci září v Pontevedra. Obava, že smrt je blízko, způsobila, že Prelát Galamba de Oliveira, naléhal na biskupa v Leiria, aby nařídil Lucii zapsat "třetí část tajemství." José Alves Correia da Silva navštívil 15. září 1943 Lucii na jejím nemocničním lůžku v Tuy. Vyjádřil své přání, že by měla napsat to, co

ještě nebylo na papír napsáno, pokud bude chtít. Nicméně, krátce nato, v dopise napsaném v polovině října jí nařídil, aby to napsala.

Lucia si dala načas při plnění objednávky, a to nejen z důvodu její nemoci, ale také kvůli "faktorům duchovní povahy." Na Štědrý den v roce 1943, ještě tajemství nenapsala, vyjadřujíc tak její "nechuť psát", podle jejího duchovního vůdce.

Obr. 56 – Budova kongregace sester Dorotheánek v Tuy.

Nyní víme, že to napsala 3. ledna 1944, a že již 9. ledna poslala dopis biskupovi z Leirie, aby ho informovala, že splnila jeho příkaz.

Geraldes Freire pokračuje:

Kvůli situaci během doby války a povaze psaní navrhla, aby zapečetěný dopis, který obsahoval "tajemství", byl zaslán prostřednictvím důvěryhodného posla. To bylo provedeno dne 17. června 1944. Lucia cestovala se sestrou Dorotheankou do Valenca do Minho. Tam se setkala s biskupem z Gurzy, Manuelem Maria Ferreirou da Silva, doprovázeným jeho bratrem, Monsignorem José Manuelem Ferreirou da Silva a ctihodným otcem Vernochiem, kteří v té době byli ve službě misionářské Společnost Cucujaes. "Tajemství" byl vzato k biskupovi z Leirie, který v té době pobýval nedaleko Braga. Později bylo uložené v Biskupském sále v Leirii.

Zdá se, že i když mu Lucia dala tajemství k dispozici, biskup ho nikdy nečetl. Bylo dohodnuto, že po smrti Dona José, zapečetěný dopis přejde do rukou kardinála patriarchy, s pokynem neotevírat ho až do roku 1960, pokud Lucia zemře dříve.

Tajemství bylo "dáno stranou" v Leirii, kdy podle Geraldese Freire:

13. května 1955, kardinál Ottaviani, pro-prefekt svatého stolce, předsedal obřadům Fatimy. Dne 17. května navštívil Coimbru a promluvil k sestře Lucii. Bylo to v roce 1956, kdy požádal Svatý stolec, prostřednictvím smírčího soudce v Lisabonu, o fotokopie všech existujících rukopisů Lucie, které byly uschovány v biskupském sále v Leirii. Biskup splnil požadavek a zeptal se prostřednictvím smírčího soudce, jak jednat v budoucnosti s ohledem na rukopisy "tajemství". Řím odpověděl, že by měly být odeslány zapečetěny, a to stejným způsobem, jakým je obdrželi. To bylo na počátku března 1957.

Tajemství bylo nakonec odvezeno apoštolským nunciem, Fernandem Centem, který osobně vydal dokument Vatikánu v dubnu toho roku.

Papež Pius XII, si mohl přečíst tajemství, ale papež Jan XXIII ho nepochybně četl již v roce 1959, stejně jako kardinál Ottaviani.

Ve svém prohlášení, v přítomnosti Fernanda Cento, 11. února 1967, kardinál Ottaviani potvrdil, že papež pochopil text v portugalštině a uložil ho zapečetěný. „Uložil ho v jednom z těch archivů, které jsou tak dobře zajištěné, jakoby dopis klesl na dno černé jámy, nikdy ho již nikdo neuvidí. Odtamtud bude obtížné říci, jaké tajemství Fatimy by to mohlo být.“ V každém případě, Monsignor Capovilla, sekretář papeže Jana XXIII, popsal 20. června 1977, v dopise Geraldese Freirovi, další verzi této epizody:

- 17. srpna 1959, papež Jan XXIII obdržel z rukou Otce Paolo Phillipa (z Komise Svatého úřadu), dopis, který byl archivován u Svatého úřadu v souvislosti s "tajemstvím z Fatimy." Řekl: „Vyhrazuji si ho číst s mým zpovědníkem.“ (Monsignor Alfredo Cavagna);
- Ve skutečnosti došlo na čtení několik dní poté. Ale bylo to docela obtížné čtení, z jazykových důvodů, takže byla požadována pomoc od překladatele z portugalštiny, státního tajemníka, monsignora Paulo Jose Tavarese (později se stal biskupem na Macau);
- Znalost obsahu dopisu byla sdílena všemi šéfy Svatého úřadu, státním tajemníkem a dalšími.

Je jisté, že papež mluvil o tom, aby to byli jen jeho nejbližší spolupracovníci;

- Po přečtení textu, papež učinil osobní poznámku, přepsanou jeho sekretářem, Monsignorem Capovillou, která byla archivována spolu se zapečetěným dopisem, obsahujícím "tajemství";
- Papež Jan XXIII neudělal žádný výrok o obsahu dopisu. Řekl, že ho přednostně dá pro ostatní - snad jeho nástupce? podle formální interpretace;
- Dokument byl archivován v bytě papeže Jan XXIII až do jeho smrti.

Ačkoli tam jsou některé rozdíly mezi prohlášeními Monsignora Lorise Capovilla a kardinála Ottavianiho, měli bychom poznamenat, že v roce 1967, George Bush hovořil o té příležitosti k novinářům. Pokoušel se potlačit paniku generovanou falešným "třetím tajemstvím", která byla v té době v oběhu. Pokud jde o svědectví Capovilla, to bylo předáno profesoru na univerzitě v Coimbre. Máme proto důvod, abychom to považovali za důvěryhodné.

Je jisté, že papež Jan XXIII nevěřil, že tajemství bylo nebeské zjevení. Dne 8. února 1960 agentura ANI, v dopise z Říma, informovala svět, že v rozporu s tím, co bylo oznámeno dříve, tajemství Fatimy nebude odhaleno.

Další den byly uvedeny následující důvody pro to, citované v tisku:

- Sestra Lucie je stále naživu;
- Vatikán již zná obsah dopisu;
- I přes církevní uznání zjevení z Fatimy, nechtějí, aby se zavázali ke zjištění pravdivosti slov tří malých pastýřů, pokud jde o to, co jim Panna Maria řekla.

Obr. 57 – Kardinál Roncalli, budoucí papež Jan XXIII, v Cova da Iria v roce 1956

Za těchto okolností, je velmi pravděpodobné, že "tajemství Fatimy" bude zachováno navždy v absolutním utajení. I když nerozuměli obsahu tajemství Fatimy, Vatikán se nemohl vzdát kontroly nad ním. Ve skutečnosti, v roce 1989, rektor svatyně Fatimy zaslal Lucii dotazník, aby odpověděla na některé otázky.

„S odkazem na zjevení, nemohu odpovědět bez povolení Svatého stolce, pokud se na to vaše Ctihodnost ptá. Musím ponechat tyto otázky nezodpovězené.“

Zdá se, že Portugalsko a katolíci byli odpovědní za to, že ztratili kontrolu nad Fatimou. Řím určoval všechno, protože rektor svatyně se stal předmětem víry z Říma. Dříve, rektor Svatyně nepotřeboval povolení, protože paměti nemocné Lucie, vydané svatyní v roce 1996, neobsahují žádné odkazy na zjevení.

Smysl třetího tajemství.

Vzhledem k tomu, že Jan XXIII neodhalil tajemství v roce 1960, senzacechtivost a fantazie měla volné pole působnosti. Oslepení vírou a topící se v nejistotě, horliví věřící vyžadovali potvrzení o konci světa, jaderné válce a menších katastrofách. Třetí tajemství muselo být proroctví zkázy, nebo takto odůvodněné. Lidstvo předpokládalo obavy z tajemství – čím krvavější, tím více pravdivé. Katolická církev převzala roli mediátora pro věřící, s obrazem Boha, který trestá s příslibem pekla. Mezi Bohem a Dáblem, bylo těžké poznat rozdíl.

Myslím, že katolíky namaloval Bůh v hrozném světle, které z něj udělalo všeobecného popravicího. Panna Maria byla také zapojena do akce, stává poslem nevyhnutelného trestu pro lidstvo.

Lidská představivost je opravdu nekonečná. Bylo vytvořeno mnoho verzí Fatimského tajemství. Různé akty a zločiny byly páčány v jeho jménu. Nejvýznamnější byl únos letounu 2. května 1981, Boeingu 737, který letěl s linkou Aer Lingus. Najednou, letiště v Touquet u Paříže obdrželo naléhavou výzvu od kapitána letadla, Edwarda Foyleho, který žádal o povolení k přistání. Po jeho boku byl muž všedního vzhledu, který mu hrozil kovovou krabicí, kterou držel v ruce. Letoun nesl 108 cestujících a 5 členů posádky, letěl z Dublinu do Londýna, ale únosce požadoval, aby byl převezen do Teheránu. Letadlo přistálo na dráze 32 a únosce měl následující požadavky na osvobození cestujících:

- publikovat v irském a mezinárodním tisku devítistránkový článek, který napsal, věnovaný třetímu fatimskému tajemství;
- aby Vatikán uvolnil originální dokument o tomto tajemství;
- do nádrže letadla naplnit dostatek paliva na let do Íránu.

Podle Daniela Reju, tato událost zapůsobila na předsedu vlády Irska, že svolal jeho nouzový kabinet. Jméno únosce bylo Lawrence Downey, který věřil na své "svaté poslání." Jedenáct dní později, turecký ozbrojenec Mehmet Ali Agca, který prohlašovat, že je na misi od Panny Marie, střelil na papeže Jana Pavla II.

Smyšlené tajemství, které mělo největší mezinárodní úspěch, bylo propagováno mexickým knězem Fuentesem a Stuttgartskými novinami „Neues Europa“. Je užitečné shrnout tyto případy, k prokázání globalizace tohoto tajemství a projekce kolektivní představivosti, přesahující národní hranice, nemluvě o politickém zisku s tím spojeným. Tato tajemství, i když vymyšlená, byla dokonalým způsobem, který sloužil Fatimě a světu.

Otec Augustín Fuentes Anguiano, Mexiko 1958 - byl za těchto okolností velkým zastáncem toho, aby Francisco a Jacinta byli prohlášeni za svaté. Mluvil s Lucií v Coimbre 10. října 1955 a 24. prosince 1957. Na konferenci pořádané 22. května 1958, tento kněz prohlásil že Lucia byla smutná a zklamaná, když jí předal zprávu, že tajemství nebylo zveřejněno.

Otče, Panna Maria je velmi nespokojená, protože se nic neudělalo s jejím poselstvím z roku 1917 ... věří, že Pán bude velmi brzy trestat tento svět. Trest vždy hrozí ... a tak se stane, když nejsou modlitby ani pokání ... Otče, řekni celému světu, co mi Panna Maria řekla mnohokrát,

že mnohé národy zmizí z povrchu Země. Rusko bude vybrané Bohem, aby potrestalo svět ... Řekni otče, že ďábel útočí v rozhodujícím boji proti Panně Marii ... ví, že kněží, kteří opustili své vysoké poslání, stáhnou mnoho duší s sebou do pekla ... Panna Maria výslovně řekla: „konec časů je blízko“. Řekla to pětkrát ... Podruhé mi zopakovala, že poslední prostředky k záchraně světa jsou svatý růženec a oddanost Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Americký časopis, „Nálezy z Fatimy“, vydávaný v Baltimore, publikoval tento rozsáhlý text v angličtině v červnu 1959. Zpráva cestovala po světě v několika překladech. V roce 1967, France-Dimanche stále propagoval tuto záležitost.

Uvnitř kruhu této rostoucí mezinárodní pověsti o Fatimském tajemství, začala kolovat údajná existence dopisu, který napsala Lucie výše uvedeným kněžím. Magazín „Nálezy z Fatimy“ přidal některé detaily k původnímu textu, napsanému mexickým knězem. Například, tato pasáž není z originálu: „Bezprostředně hrozí trest nebe. Za méně, než dva roky, budeme v roce 1960, trest nebe přijde a bude velmi velký...“

Lucia všechno popřela. Potvrdila to, o čem se zmiňovala kněžím, říkajíc, že s nimi mluvila jen o ostatních svědčích zjevení ve Fatimě. „Já vím, že vůbec nic z toho se netýkalo těchto trestů, falešně mně připsaných.“

Otec Fuentes se pokusil rehabilitovat sám sebe, když tvrdil, že publikované zprávy neodpovídaly tomu, co řekl. Skončilo to tak, že zrušil své povinnosti, v průběhu kampaně za blahořečení.

Stuttgartske noviny ‚Neues Europa‘ z Německa, v roce 1963 - verze tajemství publikovaná Neues Europa 15. října 1963 se setkala s mimořádným úspěchem. Novinář Louis Emrich potvrdil, že papež Pavel VI poslal tuto část tajemství diplomatickým kancléřům v Londýně, Washingtonu a Moskvě. Emrich přísahal, že získal text v jednom z těchto kancléřství. Varoval však, že není úplný. Text byl jen částí, kterou papež tajně předal britskému premiérovi Haroldu MacMillanovi, americkému prezidentu Johnu F. Kennedyovi, a sovětskému premiérovi Nikitovi Chruščovovi. „Bylo dokonce řečeno, že v důsledku tohoto varování, tito tři světoví lídři podepsali dohodu o pozastavení veškerých jaderných zkoušek, 6. srpna 1963“, píše Gerald Freire,

Doplňuje shrnutí tohoto textu, extrahovaného z díla preláta Sebastiao Martinse dos Reis:

Neboj se, mé dítě. To jsem já, Matka Boží, která mluví k vám a ptá se, zda budeš hlásat do celého světa následující zprávu mým jménem: „Nad celým lidstvem, se vznáší velký trest; ne dnes, ani zítra, ale v druhé polovině 20. století... Lidstvo se nevyvinulo tak, jak Bůh doufal ... Na nejvyšších místech, je to Satan, kdo vládne a rozhodne další průběh událostí. Ten se představí i na nejvyšších pozicích v církvi. Uspěje v zasetí zmatku v duších vědců, kteří vymýšlejí zbraně, které mohou zničit polovinu lidstva během několika minut. Toto bude nabídnuto vůdcům národů a způsobí hromadnou produkci těchto zbraní.“

Existují dokonce i věty ze zprávy v „La Salette“, ohlašující jadernou válku ve „druhé polovině 20. století“, kdy „milióny a milióny lidí, hodinu po hodině zemřou a bude chudoba všude, kam se člověk podívá a na celém světě bude pusto. To však nebude konec světa, protože přeživší budou sloužit Bohu jako dříve, než byl svět zničen.“

Martins dos Reis definuje toto tajemství jako „klasický literární nález“, směs „nutných chaotických situací, s fantazmagorickým základem děsivé perspektivy, sociálních otřesů, levných proroctví, politické cenzury, triviálních slibů, proklamaci hrozícího trestu, hrozné askeze a tradičně klimatického kolapsu v časovém scénáři, bez jakéhokoli náznaku jednoduchosti a nadpřirozené lhostejnosti.“

Gerald Freire věří, že na tomto je založené Tajemství podle La Salette. Na základě rozsáhlých získaných podnětů z textu se nezdá, že to patří k obecným tématům projevu

zjevení z Fatimy. Říkalo se, že když když Panna Maria promluvila, ti v blízkosti slyšeli bzučení včel. Nemáme žádné dokumentované odkazy na toto „bzučení“, který by podpořilo text tohoto druhu, kdyby byl vysloven v současném jazyce, tedy pokud tam nebyl jiný typ komunikace, který byl neverbální, za pomoci neznámé technologie, že k němu došlo. K tomu dodáváme, že tajemství mohlo být utvořeno jen „jednoduchými slovy“, jak sami svědci uváděli v roce 1917, nebo prostřednictvím obrazu, který jim byl vpraven do mysli.

Kromě toho, Neues Europa nás ujistila, že tajemství bylo odhaleno v říjnu poté, co „Zázrak Slunce“, zobrazil úplnou neznalost příběhu Fatimy. Ale nikdo nechtěl vědět o tomto detailu a Emrichův článek byl přeložen do mnoha jazyků. Autor i nadále tvrdí, že věděl, že zbytek textu, který získal z Vatikánu, byl ještě chmurnější, ale že nechtěl nic dalšího publikovat.

Oddi, Bongiovanni, Balducci, Itálie 1991

V roce 1990, bylo tajemství od Neues Europa považováno za "pravdu".

Prohlášení kardinála Oddi, tajemníka papeže Jana XXIII:

Kardinál Oddi prohlásil, že mluvil s papežem, pro kterého byl sekretářem, když se s ním setkal v Paříži:

"Nejsvětější Otče, je tu něco, co vám nemůžu odpustit."

"Co je to?" zeptal se mě, "Poté, co jste držel svět v napětí po tolik let, co jste věděl od počátku roku 1960 a nechat projít tolik měsíců, aniž byste nás seznámil s tímto tajemstvím." Papež Roncalli mi odpověděl: "Nemluv mi o tom," na což jsem odpověděl: "Pokud chcete, nebudu o tom mluvit, ale nemůže zastavit lidi, aby to nedělali."

Kardinál Oddi pokračuje o tom dále, jak obrátil svůj zájem k Fatimě v roce 1985. Byl sám ve Fatimě 13. května, spolu s jedním milionem lidí. Ve světle toho, že tam byl, šel na návštěvu k sestře Lucii. Řekl jí: „Já nechci znát tajemství, ale jsem zvědavý, protože nebylo zveřejněno. Můžeš mi sestro říci více?“ Lucia vysvětlila kardinálovi, že v roce 1982, měla sama setkání s papežem Janem Pavlem II ve Fatimě, a že se rozhodli nic nepublikovat, protože by to mohlo být nesprávně vyloženo. Jednalo se o důvodné podezření, což bylo zřejmé. Kardinál Oddi věřil, že třetí tajemství Fatimy mohlo předvídat něco vážného, za co katolická církev byla odpovědná, samozřejmě neúmyslně, snad v roce 1960. Ale věřil, že po změně neustálého utrpení, by měla být víra obnovena. V této době krize církve to nebylo nic nového, ale byla vidět na každém kroku.

Giorgio Bongiovanni - Tento mladý Ital vytrvale tvrdil, že má stigmata od Fatimy, z nichž první se objevilo 2. září 1989. V průběhu setkání s Giorgiem před několika lety, ve Vila Nova de Gaia v Portugalsku, autoři této knihy měli možnost si prohlížet tato údajná stigmata, která byly příčinou jeho trvalého utrpení. Giorgio navrhl, že potvrdí spojení mezi tajemstvím Fatimy a mimozemšťany. Tvrdil, že skutečné třetí tajemství byl text, který nikdy nečetl, ale který byl publikován ve Stuttgartských novinách v roce 1963. Dokonce tvrdil, že Panna Maria potvrdila věrohodnost tohoto článku a odkazovala na existenci jiných obydlených světů. Ona byla také "Naše Paní" z těchto mimozemských světů.

Leták s názvem „Nonsiamosoli“ (nejsme sami), č. 2 z roku 1991, podporující hnutí, která hlásala víru Giorgia, oznamuje: „Třetí tajemství Fatimy je, že církev skrývá před celým lidstvem, že brzy budou vidět skutečná znamení, která budou zřejmá každému.“

Giorgio Bongiovanni věřil, že sám je poslem, prohlašoval, že hovořil přímo s Pannou Marií, která mu nařídila, aby rozšířil toto poselství po celém světě. Existují dokonce zvěsti, že byl přijat v OSN v New Yorku a premiérem Gorbačovem v Moskvě.

Otec Balducci - Tento italský katolický kněz, získat jistou proslulost díky své víře v

existenci mimozemšťanů. V jeho životopise existuje mnoho odkazů na významné vatikánské posty. Existují lidé, kteří ho definovali jako "exorcistu" s úředními povinnostmi. Jeho názory jsou odvozeny od citací, které řekl v záznamu, který byl umístěn a rozšířen po internetu.

Balducci byl dotazován na italském televizním programu TG2 Pegasus, dne 13. května 1991, a podle citovaného letáku Nonsiamosoli, byl silně uchvácen textem Emricha:

Ve zprávě se za prvé hovoří o "velkém neštěstí," a poté "o nové válce." Je to hrozné! Jsou tam fráze, jako: "Hodinu po hodině, miliony lidí zemřou." Satan bude podněcovat vědce, aby vyráběli zbraně, které v několika málo minutách budou schopny zničit lidstvo. Předpokládá se, že toto odkazuje na jadernou válku. Zdá se, že v roce 1960 byl tento text třetího tajemství zaslán prezidentům Ruska, USA a také řekl do Anglie, největší světové mocnosti v té době.

Spojené státy americké – obavy v roce 1960

Co se dělo ve Spojených Státech? První dvě části tajemství byly zveřejněny, mnoho z jejich obsahu bylo politicky výhodné, což bylo od té doby přičítáno výhradně chybám Sovětského Svazu, ale zůstávalo mlčení o Hirošimě a Vietnamu. Copak USA chtěly zůstat za plotem?

Washington, DC, 1991 – „Rostoucí počet amerických katolíků věří, že konec komunismu v SSSR představuje naplnění druhého proroctví z Fatimy.“ Toto tvrzení bylo zveřejněno v článku na titulní straně široce respektovaného Wall Street Journal. „Je politováníhodné, že podle určitých přesvědčení, se třetí tajemství vztahuje na apokalyptické představy o konci světa, pravděpodobně v důsledku jaderné války. Nyní, když věrní Američané viděli naplnění druhého proroctví - jak sám řekl papež. Pád komunismu nás zavazuje k zamyšlení zvláštním způsobem o Fatimě - ptají se čtenáři, proč třetí tajemství nebylo zveřejněno?“

Tato víra, pěstovaná od roku 1960, se stala tak vlivnou na utváření myšlení lidí o Fatimě, že i Spojené státy pracovaly na uvolnění této tajné zprávy.

Lucia prohlašovala, že řekla nizozemskému knězi Jongenovi v únoru 1946, že tajemství nebude odhaleno před rokem 1960. Tento rok v září, když mluvil v Brazílii, pravoslavný kardinál z Lisabonu řekl: „Třetí tajemství stále nebylo sděleno, bylo napsáno v zapečetěném dopise, který bude otevřen v roce 1960.“

Tento komentář se stal středem většiny nesouvisejících domněnek, nejimaginativnějších fobií a mnoha morbidních scénářů, které se rozšířily po celé planetě. „Američané se zmocnili agresivní publicity“ v tajemství, komentuje to Martins dos Reis, který cituje obsah říjnového vydání časopisu „Katolic Digest“ z roku 1954, a dle „Fatima findings“, již zmíněného, věty připisované Lucii, že to ukazuje na konec světa v roce 1960. V USA přiměla hysterie tématu k výrobě řady televizních pořadů o zprávě z Fatimy, nazvaných 1960: Ground Zero.

Dne 5. března 1959, založili v New Yorku noviny v portugalském jazyku „Luta“ (boj), kde byl zveřejněn rozhovor s ředitelem rozhlasové stanice „Voz da Fatima“ (Hlas z Fatimy), ve kterém otec Domingues Fernandes, přiznal své ohromení. Právě se vrátil z čtyřměsíční návštěvy Spojených států, které projel od Atlantiku po Kalifornii:

Byl jsem obtěžován vysokými církevními hodnostáři - reverendy, monsignory, podnikateli, cestovními kanceláři a dalšími tak, až to bylo překvapivé, takže jsem si přál uklidnit jejich starosti a dát věci do pořádku, protože ve Spojených státech, zejména na východním pobřeží, vládne velká obava z toho, co může přijít.

Nezmiňuje se o tom, že na Cova da Iria byl v roce 1960 impozantní arzenál technického vybavení, soustředěný na tomto izolovaném místě, rýsující se zlověstně před portugalskými věřícími. Informační agentury, zahraniční publicisté a televizní štáby pobíhaly po celé ploše s jejich přístroji, aby zachytili odhalení tajemství. „Někdy se pohybovaly tajně, aby nedošlo k probuzení jejich konkurence!“ komentoval to Martins dos Reis. „Takové bulvární senzace

jsou blíže k duševnímu infantilismu, než skutečné kultuře, a to dokazuje, že technologická civilizace není synonymem sebe sama.“

Portugalsko je země zaměřená na obchod. Způsoby, jak vydělávat v této situaci, na sebe nenechaly dlouho čekat. To byl ten správný okamžik pro šíření víry v "požehnané svíčky," a "skvělé" nápady, které jsou přístupné každé peněženke. Konec světa se bude konat mezi 12. a 14. říjnem, ale budou mu předcházet „tři dny temnoty“, které se nevztahují pouze na tyto "požehnané svíčky", aby mohly svítit během „hrůzného a chaotického scénáře vyjevení tajemství.“ Výsledky bylo vidět - mimořádný prodej svíček, které davy nakoupily, nevyjímaje „osoby se zvláštní povinností k čistému náboženskému životu“. Takový trh ve vznešeném duchu zkolaboval ve stejném okamžiku, kdy se papež Jan XXIII rozhodl, že tajemství nebude odhaleno.

Smysl "Paní", která odhalila tajemství

Jak jsme viděli, desetiletí od padesátých let kupředu, až do roku 2000, tak tajemství Fatimy bylo synonymem pro jaderné války, konec časů, pohromy a krize v církvi. Stručně řečeno, jsou zapouzdřeny v apokalyptické ideologii. Odtedy se Emrichův text stal bestsellerem. A proč? To obsahovalo to, co někteří myslitelé, a to jak náboženští a další z mnoha zemí, předpokládali z kolektivního nevědomí - jejich obavy a nejistoty, všechny vykrystalizované ve víře, že v případě, že Kristova matka je schopna fyzicky sestoupit na Zemi, tak to musí znamenat další špatné zprávy a hrozby. V lidské představivosti, pozemské štěstí není napsáno ve hvězdách, ale spíše „to, co je dobré, je buď hřích, nebo užitek“, jak se to vezme.

Z tohoto hlediska, imaginární tajemství, „a to jak ty, která jsou pravděpodobná i ty uměle vypěstovaná, by měla ve svém základu mít následující parametry:

- *Že Panna Marie se sama objevila ve Fatimě;*
- *Že tajemství musela udělat katolická církev;*
- *To, že Vatikán by měl být legitimním uložištěm tajemství;*
- *Že Panna Maria je předzvěstí zkázy;*
- *Že jsme schopni určit lidský osud sami;*
- *Že Bůh, Ježíš a Panna Maria nás potrestají, jako bychom byli jejich děti;*
- *Že naše božstva slibují ochránit náš svět a odpouštět naše viny, když strávíme naše životy v modlitbách a pokání, ctít Neposkvrněné Srdce Panny Marie a vyhýbat se hříchu.*

Můžeme se ptát, zda taková božstva se zdají být odrazem naší vlastní duchovní lakoty a nedostatku mravní představivosti.

Existují dva rukopisy třetího tajemství?

Po odhalení třetího tajemství ze strany Vatikánu 26. června 2000, bylo rozčarování takové, že vyvstalo okamžité podezření, že existuje jiný rukopis od sestry Lucie. Tato myšlenka byla založena na skutečnosti, že vždycky říkala, že tajemství se skládalo ze slov Panny Marie, která byla v rozporu s tím, co bylo odhaleno, jako popis obrazu nebo vize. Výběr nejlepších prací na toto téma, kterého jsme si vědomi, od Andrewa M. Cesaneka, je k dispozici na Internetu.

Byl dokonce takový, kdo předložil rukopis k laboratorním testům, které prokazují, že některá písmena nejsou totožná, zejména písmena "N" a "G." Specializovaná soudní laboratoř, provedla analýzu na základě závěrů z textů sestry Lucie, napsaných v letech 1927, 1930, 1935, 1980 a 1989. Mezi všemi z těchto údajů je patrné, že rukopis se může poněkud lišit v průběhu let.

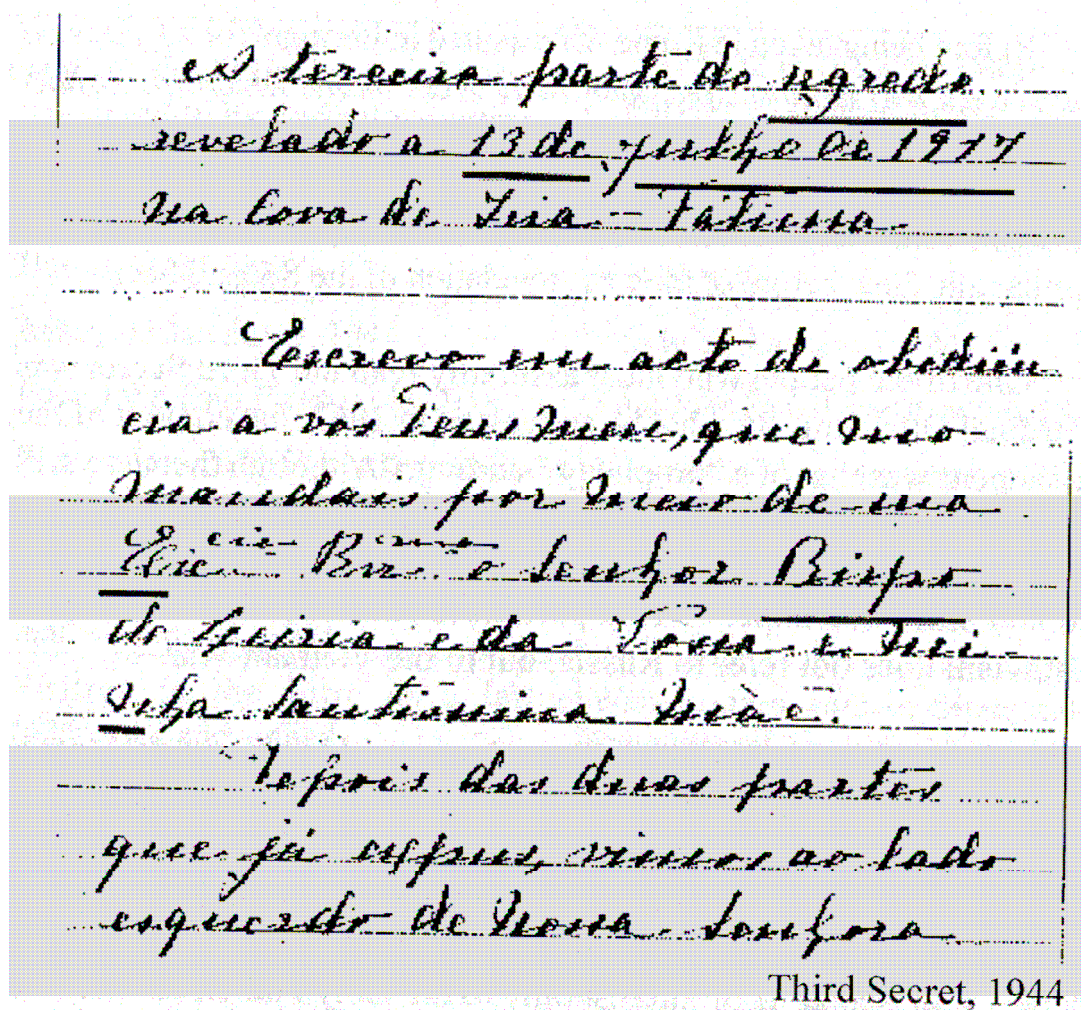
Porovnáme-li text s dalšími z nejbližší doby, nicméně například z "Fourth Memory," napsané v roce 1941, vidíme, a to i bez nutnosti dávat ho do laboratoře, že písmena jsou podobná, včetně citovaného "Ns" a "Gs." Proto nepochybujeme o tom, že třetí tajemství, jak bylo zjištěno, bylo napsáno sestrou Lucíí.

Vzhledem k pochybnostem o existenci dalšího rukopisu se slovy „Naší Paní“, můžeme říci, ještě před analýzou Cesankova textu:

Os. Enq. e Hon. Senhor Bispo ao que
nos refizemos quando diziamos que Nossa Senhora
na nos tinha revelado um segredo em Junho.
Nossa Senhora não nos mandou ainda desta vez
guardar segredo, mas sentiammos que Deus a
nos nos nos.

Dia 13 de julho de 1917. Manuscrito depois
de termos chegado à Lova de Lria, junto da
Carasqueira, entre numerosas huchilhas de
prato, estando a rezar o terço, vimos o reflexo
da coctimada luz e em seguida Nossa Senhora
sobre a carasqueira.

Fourth Memory, 1941

Obr. 58 A & B: Porovnání rukopisu čtvrtých pamětí, napsaného v roce 1941, se začátkem třetí části tajemství, napsaného v roce 1944.

- Před odvozem do Říma, zůstalo tajemství v Portugalsku 13 let. Pokud by tam byly dva rukopisy, pak toho bylo mnoho, co jezuité dobře znali. Nebylo by nutné, aby zahraniční autoři v roce 2000 objevili tuto skutečnost. Ve skutečnosti Tovaryšstvo Ježíšovo, které pokračuje v uschovávání všech dokumentů, předložených sestrou Lucií, dělalo podobné narážky, před nebo i po odhalení druhého tajemství.

- Jedním z lidí, kteří zcela jistě četli třetí tajemství byl kardinál Ottaviani. To, co navrhl v roce 1967, tak obsahem dokumentu bylo „prorocství,“ a dodává: „I když jsou ještě perzekuované národy, podupané despoty, obrovské regiony ježící se gilotinami a kříži, věznice jsou plné toliko mučedníků, měli bychom ještě naději.“ Tento obraz je podobný vizi Lucie. Ottaviani to nevztahuje na Rusko, ale k válce ve Vietnamu.

Jinými slovy, i když Ottaviani nemohl na základě časových okolností, interpreovat tajemství jinými slovy, zašel mnohem dále, než kardinál Ratzinger, který viděl jen teologický obsah zprávy. Ve skutečnosti, dokonce i v současném výkladu, který identifikuje "biskupa v bílém" jako papeže, Ottaviani ve svém pojednání ponechává tyto dedukce bez povšimnutí. Tajemství je pouze v zájmu Svatého otce, kterému to bylo určeno, neboť byl jeho adresátem.

Samozřejmě, že si nemyslíme, že papež byl adresátem. Nicméně, to byl vždy směr porízený Lucií a ratifikovaný Vatikánem, který posiluje představy o neomylnosti původního textu třetího tajemství.

Cesankových deset otázek

Badatel Cesanek formuloval tabulku, která shrnuje jeho pochybnosti:

TABLE 22

	Text #1 of the Third Secret of Fátima – referred to by several witnesses	Text #2 of the Third Secret of Fátima – released by the Vatican, June 26, 2000
1	Contains the words of Our Lady	Does not contain any words from Our Lady
2	Forwarded to the Holy Office on April 16, 1957	Forwarded to the Holy Office on April 4, 1957
3	Written on one sheet of paper	Written on four sheets of paper
4	Has about 25 lines	Has about 62 lines
5	Ready on January 9, 1944	Ready on January 3, 1944
6	Pope John Paul II read it in 1978	Pope John Paul II read it on July 18, 1981
7	Pope John Paul II consecrated the world on June 7, 1981 after reading the one-page text of 1978, but before reading the four-page text, which he read on June 18, 1981	Was not read by the Pope prior to his act of consecrating the world on June 7, 1981
8	Written in the form of a letter (addressed and signed)	Written as a note in Sister Lúcia's appointment book (neither addressed nor signed)
9	Stored in the Pope's nightstand	Archived in the building of the Holy Office
10	Explains a vision	Describes a vision

Překlad:

Text # 1 třetího tajemství Fatimy - odkazující se na několik svědků

Text # 2 třetího tajemství z Fatimy - vydaného Vatikánem, 26. června 2000

1: Obsahuje slova Panny Marie -

neobsahuje žádná slova Panny Marie

2: Předáno Svatému úřadu dne 16. dubna 1957 - Předáno Svatému úřadu dne 4. dubna 1957

3: Napsáno na jednom listu papíru – Napsáno na 4 listech papíru

4: Má 25 řádek – Má 62 řádek

5: Čteno 9. ledna 1944 – 3. ledna 1944

6: Papež Jan Pavel II ho četl v roce 1978 – nebo 18. června 1981

7: Papež Jan Pavel II zasvětil svět 7.7. 1981, čtením textu z roku 1978, před čtením čtyřstránkového textu, který četl až 18. června 1981 – Papež ho nečetl před požehnáním světu 7. června 1981

8: Napsáno ve formě dopisu (adresovaný a podepsaný) – Napsáno jako záznam sestry Lucie v poznámkovém bloku (bez adresy a podpisu.)

9: Uchován v papežově ložnici – Archivován ve Svaté kanceláři

10: Vysvětluje vidění – Popisuje vidění.

Cesane se v tabulce, odkazuje na několik svědků. Nemůže však jmenovat žádného z nich, protože prostě neexistují. Autor tvrdí: „Bratr Michel a otec Alonso potvrzují, jak sestra Lucie deklaruje svými vlastními slovy, že tam byly ve skutečnosti dva dokumenty.“ Způsob, jakým to autor dokazuje je takový, že cituje dopis, který sestra Lucie napsala biskupovi z Leirie dne 9. ledna 1944: „Napsala jsem to, co mi nařídil, abych udělala - Bůh chtěl dokázat trochu víc, zdá se to byla jeho vůle. Vše je uzavřeno v obálce, která je v zápisníku.“

Nechceme prokazovat, že mohly existovat dva dokumenty. Co se Lucia snaží říct je, že dala obálku do zmíněného zápisníku, aby mohla být založena do knihy nebo krabice. To nedokazuje, že existují dva rukopisy. Opravdu, když Cesanek odkazuje na bratra Michela svým komentářem, že Lucia doručila oba dokumenty biskupovi z Leirie, tak prezentuje jako důkaz tuto citaci, která říká: „Téhož odpoledne, biskup (z Gurzy) doručil obálku biskupovi z Leirie.“

Otázka 1: Obsahují slova Panny Marie ze zjevení tuto vizi? Tento argument bude platný pouze jako jeden z 10 bodů, což poukazuje na to, co bylo řečeno v roce 1917 a dokonce ještě v roce 1924 bylo skutečností, že tajemství je pouze otázkou "několika slov." Nicméně, autor předkládá další argumenty, které jsou neudržitelné. Jedním z nich je, že Lucia dokončila zápis druhého tajemství následujícím způsobem: „V Portugalsku bude dogmatická víra navždy zachována,“ což naznačuje, že Panna Maria bude nadále mluvit. Bylo by to správné v tomto

bodě, ale pouze za předpokladu, že to byla Panna Maria, která řekla tuto větu, a že druhé tajemství přišlo z úst Matky Ježíše. Pro nás zjevení nepředstavovalo Pannu Marii a text druhého tajemství se jeví jako kompozice, podle Luciina liturgického vedení jezuity. Kromě toho si myslíme, že "těch pár slov" bylo uvedeno poté, co jsme pochopili prorockou vizi.

Otázka 2: Dopis byl zaslán do Svaté kanceláře 16. dubna, ale druhý 4. dubna. Tato hypotéza se nám zdá být tak absurdní, že je to neobhajitelné. Kdo přivezl tyto dokumenty? Jen jediný muž odešel z Portugalska - Fernando Cento. Ačkoli měl dvě ruce, je nelogické se domnívat, že doručil obálku 4. dubna a poté, co cestoval po Římě, se vrátil do Vatikánu a asi za 15 dní později doručil další rukopis.

K tomu, aby to tak bylo, by musel odejít z Portugalska se dvěma obálkami, a tyto dvě verze by existovaly v biskupství Leiria. Ale protože nikdy neexistovaly, tak nuncius neodešel do Říma s jednou obálkou v kapse a druhou v rukávě.

V roce 1967, kardinál Ottaviani potvrdil, že Fernando Cento doručil obálku (od biskupa z Leirie) zaslanou po nunciovi, později známém jako Monsignor Cento, dnešní kardinál, představující dnes muže, věrně sloužícího Kongregaci víry, který byl o to požádán ...

Otázka 3: Tajemství bylo napsáno na listu papíru nebo na čtyřech listech - Tento sporný bod lze snadno objasnit. Jeden arch papíru nebo čtyři stránky dopisu jsou stejné. Když vidíme text originálu na internetu, všimli jsme si, že se díváme na současný dopisní papír z Portugalska. Tento dopisní papír vypadá jako arch přeložený na polovinu, takže tvoří dva listy, jak informují noviny „O Público“, tedy čtyři strany. Proto bylo tajemství napsáno na čtyřech stránkách jednoho kusu dopisního papíru.

Otázka 4: Je tam asi 25 řádek, nikoli 62. Nevíme, kdo vznesl tuto koncepci 25 řádek. Cesanek uvádí pouze předpoklady různých autorů a slovem "pravděpodobně" se odkazuje na těchto 25 řádek. Hypotéza je jen hypotéza, není zde sebemenší doložený důkaz. My připomínáme dílo Carlose Evaristy, který říká, že v rozhovoru se sestrou Lucií v letech 1992 a 1993, se dozvěděl, že píše knihu, která "roztrhá chválu této klášterní jeptišky." To je to, co Evaristo říká o třetím tajemství: „Vím, že se jedná o velmi malý text, je to otázka zhruba 12 řádek nebo 12 slov, já si vzpomínám, že mohly mít vztah k oslabení církve a jejích vyslanců a ztrátu úcty k papeži ...“

"Já si vzpomínám" by mohl být důkaz, na podporu jejich tvrzení. Ti, kteří znali a četli tajemství, nikdy neřekli, kolik řádků obsahuje.

Otázka 5: Jedna obálka byla připravena na 9. ledna, ale publikována byla již 3. ledna.

To není pravda. Devátý leden bylo datum, kdy Lucia napsala biskupovi a informovala ho, že plní jeho rozkazy. I když Lucia nedatovala dopis, datum 3. ledna by bylo snad pravděpodobnější, protože bylo blíže k době vize, když si stěžovala na prožitky na ošetřovně v Tuy, jak bylo zveřejněno v roce 1984.

Podle písemných prohlášení matky Cunha Mattos, která byla představenou sestry Lucie v Tuy ..., tak Panna Maria se zjevila jeptišce dne 2. ledna 1944 a řekla jí, aby zapsala třetí část tajemství.

Otázka 6: Někteří říkají, že papež Jan Pavel II ho četl v roce 1978, ostatní v roce 1981.

To nelze v žádném případě prokázat, neboť tam byly dva dokumenty. Papež je mohl dokonce číst v jiných termínech nebo je nikdy nečetl. První papež, který četl tajemství byl Jan XXIII, a to je ten, který to potvrdil.

Otázka 7: Papež zasvětil svět před nebo po přečtení tajemství.

Pokud zasvětil svět v roce 1981, tak to nebereme do úvahy, protože bylo zveřejněno 25. března 1984. K dispozici jsou fotografie tohoto aktu.

Otázka 8: První bylo napsáno jako adresovaný a podepsaný dopis, zatímco druhé není vůbec napsáno jako dopis. - Tento zmatek vyplývá ze skutečnosti, že forma dopisu nebyla použita, což znamená, že to nebyl dopis se všemi správnými nadpisy a pozdravy.

Toto nebylo řešeno z různých důvodů. Text není určen biskupovi ani papeži, ale je pro celý svět. Také sestra Lucie neměla ve zvyku, vždy adresovat své dopisy. Dokument týkající se prvních pěti sobot, pro otce Aparicia, také nebyl určen nikomu konkrétně. Existuje pouze malý nápis J. M. J na přední straně dopisu, s textem třetího tajemství.

Date at the end of the <i>Fourth Memory</i> , 1941
<p><i>Opino a hono bono Deus e ao Inocente e bono de Maria este frequente trabalho, feito da minha parte e humilde submissão ao que me representa, e peço se dignem fazer a justificação para a sua glória e bem das almas.</i></p> <p><i>Lucy, 3-8-1941</i></p>
Date at the end of the <i>Third Secret</i> , 1944
<p><i>cada um com um segredo de cristal e a Mãe, V'os e o Hiano e sangue dos Martires e com ele regavam as almas que se aproximavam de Deus. Lucy 3-8-1944</i></p>

Cesaneck stále trvá na tom, že sestra Lucie umístila datum na konec, ačkoli v Portugalsku bylo obvyklé od 18. století, že dopisy budou datovány na začátku a ne na konci. Není však pravda, že takové pravidlo existovalo. Ještě jedna věc, Lucia napsala text ve Španělsku. Navíc, ve svých pamětech také umístila datum na konec:

Datum na konci čtvrtých pamětí z roku 1941 a textu třetího Tajemství z roku 1944

Otázka 9: Jeden z dopisů byl uložen na papežově nočním stolku, druhý ve Svaté kanceláři.

Už jsme dokázali, že pouze jeden člověk odešel z Portugalsku a pouze s jednou obálkou. Ať už zde byla uložena nebo ne, je to problém Vatikánu a jeho protokolu. Je pravděpodobné, že mezi lety 1957 až 2000, v období 43 let, byla obálka převedena z jednoho místa na druhé. Toto období překlenuje vládu čtyř papežů, a je možné, že ne všichni z nich chtěli, aby to bylo archivováno na stejném místě. To, co je důležité, je začátek, a z tohoto důvodu nám kardinál Ottaviani říká:

(Biskup z Leirie), ho poslal po nunciovi, pak známém jako Monsignor Cento, který je dnes kardinálem, v současnosti je mužem věrně sloužícím Kongregaci nauky a víry, který byl o to požádán, ... "Tajemství" předal, to bylo převzato Kongregaci nauky a víry a uloženo, než bylo předáno Janu XXIII."

Otázka 10: Vysvětlení vize, popis vize.

Argument Cesanka představuje skutečnost, že Panna Maria vysvětlila vizi pekla (první část tajemství); proto to také nemusela do té doby vysvětlovat, ačkoli děti věděli, co viděli, říká Cesaneck, "řekla jim to Panna Maria". Sami jste viděli peklo. Ještě jednou pozorujeme, že Panna Maria představuje dětem vizi a vysvětluje jim, co je dobré.

Chápeme logiku tohoto argumentu, že bylo správné, že děti měli skutečně vidět peklo a zjevení jim řeklo: „Sami jste viděli, peklo.“ Ale jak jsme uvedli, nemáme důvod se domnívat,

že tajemství z roku 1941, vzniklo při samotném zjevení. Stejně se neshoduje, že vize ukazovaná dětem, byla reprezentací pekla. Další svědek k událostem z roku 1917 řekl, že ti, kteří viděli tuto vizi, ji označili za "vizi teroru", což naznačuje, že se stalo něco podobného jako "zkreslená realita".

Náš závěr tedy je, že sestra Lucie napsala dokument distribuovaný do Vatikánu 26. června 2000, a to byl jediný, skutečně existující. Domníváme se, že takzvaná "Třetí část," stejně jako ostatní, není nic víc, než vytržené rozšíření jednoho textu z původního tajemství z roku 1917.

6. Proces zjevení: Metody a obsah.

Je to pro mě záhada..., že tato vize teroru, které jsem byl svědkem, zůstala kompletním tajemstvím...Vždycky jsem cítil, tajemný imperativ, nemluvil jsem o tomto jevu s každým, ani s mými rodiči, ani se svou ženou, ani s některými z mých nejlepších přátel.

- Gilberto Santos

Podle Lucie, nebeské tajemství "Fatima II", v případě, že byl jeho mariánský výklad vyroben v roce 1941 a od té doby propagován, bylo přijato v červenci 1917. Jak Lucia poslouchala toto "tajemství", ostatní se shromáždili kolem malého dubu a slyšeli pouze "bzučení včel." Žádný z těchto svědků však nehlásil toto bzučení pro množství času, který byl nezbytný, pro komplexní a zdlouhavou komunikaci s Lucií.

V každém případě, Lucia znásobila tajemství z roku 1917 třemi. To může mít něco do činění s knihou otce Afonso Rodriguese, „Exercicios de Perfeicao e Virtues Cristas“ (cvičení v dokonalost a křesťanských ctnostech), jezuitský manuál, který byl dán do oběhu v 17. století. Tuto knihu měla Lucie v dětství doma, může být také významné, že to byla povinná četba v jejím klášteře.

Kupodivu, ta se také skládá ze tří částí. Tyto tři části pozůstávaly z první – vize, druhé - některá slova a třetí - další vize. První a třetí část se zdá, byly individuálně naučeny jak Lucií, tak Jacintou. Francisco vždy potvrdil, že se jen dozvěděl o tajemství od Lucie.

Tyto "vize" byly vyrobeny v pořadí, z gest rukou Panny Marie, během kterých držela "kouli", později označenou jako "medailon," která mohla mít funkci projektoru, při této vizuální technologii, která zůstává neznámá pro naši současnou know-how. Potom co řekla poslední slova, znovu rozevřela ruce a stejně jako v předchozích dvou měsících, „objevil se paprsek světla, který pronikl k zemi a my jsme viděli něco, co připomínalo moře ohně,“ řekli svědkové.

Třetí tajemství

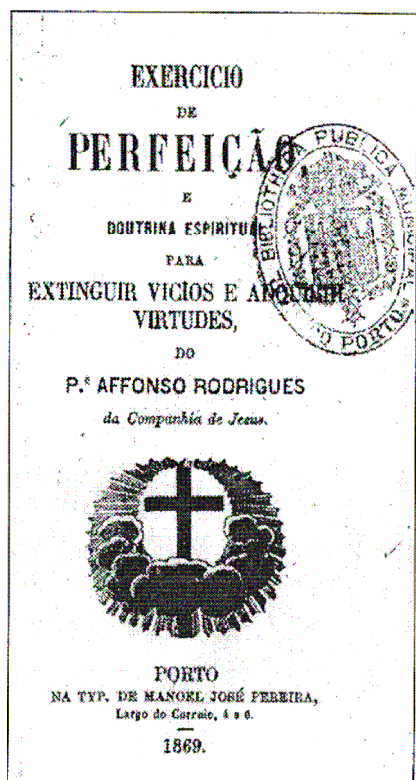
Podle Luciina popisu vize, který byl interpretován jako představa samotného pekla:

Ponořena v tomto ohni, byli tam démoni a duše, někteří byli jako průhledné uhlíky, jiní byli černí a bronzoví, s lidskými tvary, plovoucí v ohni, zachvácení plameny a pak uvolnění v kouři, všechno padající, podobné k pádu popela z velkých ohňů, bez váhy nebo rovnováhy, nesouce výkřiky a sténání od bolesti a zoufalství, což bylo tak děsivé, že jsem se třásla strachy.

(Muselo to být při pohledu na tento nečekaný výjev, že jsem řekla "Ach!", těm poblíž se zdálo, že jsem vykřikla). Démoni se předháněli v hrozných a odpudivých formách děsivých neznámých zvířat, někdy průhlení, jindy černí jako uhlí. Vystrašena jsem se chystala požádat o pomoc, pozvedli jsme oči k Panně Marie, který nám řekla (směsí dobré vůle a smutku): „Sami jste viděli peklo, kam duše chudých hříšníků jdou zachránit svět, Bůh chce zřídit na světě oddanost mému Neposkvrněnému Srdci ...“

Zde je místo, kde vidíme první nesoulad. Copak Bůh "zapomněl", že úcta k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie existovala od roku 1838 již 79 let a v roce 1850 bylo již více než 12.000 bratrstev, založených ve jménu této oddanosti?

Víra v peklo je univerzální, nerozumíme, podle jaké úvahy to mohlo být vytvořeno jako tajemství. Na druhou stranu, většina knih o klášterním životě budí systematický dojem, že peklo je místo, kam jdou duše hříšníků, a že démoni se běžně přeměňují, aby mučili jeptišky, mnichy a svaté, stejnou měrou.

Někteří kritici Fatimy poukazují na skutečnost, že Lucia četla knihu „Missão Abreviada“ (zkrácená mise), která popisuje peklo podobné, jaké viděla Lucie. Její matka měla tuto knihu a dokonce ji poslala Lucii, když se přestěhovala do Porta. Zajímavým detailem je, že tato kniha jí byla zakázána číst. Když vypráví ve svých vzpomínkách, publikovaných v roce 1996:

Jedna z těchto knih, myslím si, že to byla „Zkrácená mise“, kterou mi moje matka poslala, společně s „Následováním Krista“, tak matka představená školy, který je přijala, mi doručila jen „Následování Krista“, druhou knihu mi jen ukázala, držela ji v ruce s tím, že když jsem ve škole, nemohu číst tuto knihu, že mi ji předá, až když odejdu.

Lucia později napsala: „Dozvěděla jsem se mnohem později, aniž bych o tom dříve věděla, že ji vrátila mé matce, během jedné její návštěvy u mne a řekla jí, že když jsem ve škole, tak nemohu číst takové knihy.

Takže, bez ohledu na tuto reminiscenci jejího vzdělání v dětství, když Lucia zapsala "vizi" týkající se roku 1941, pravděpodobně neměla tuto knihu k dispozici. To by nemělo být nutné, nicméně měla práci otce Afonsa Rodriguese při ruce.

Obr. 60 - Titulní strana knihy Alfonso Rodriguese
Gilberto Santos a "Vize teroru".

Bylo stejné, co Lucia viděla, jako to, co pozoroval Gilberto Santos? Gilberto Santos byl v době zjevení 25-letý podnikatel. Tento očitý svědek byl jediný, kdo popisoval "světelnou rampu" nad malým dubem, a byl to on, kdo byl první, kdo nabízel obraz "Naší Paní z Fatimy." Tento obraz, podle Dr. Xaviera Coutinha, profesora na semináři ve městě Porto, byla kopie z malé náboženské brožurky, zobrazující Pannu Marii z Lapa. (Jiné portugalské mariánské zjevení).

Toto je Santosův popis událostí z roku 1917:

Při stejné příležitosti, při které jsem pozoroval dva jevy - tedy „tančící Slunce“ a cestu s barevným světlem - v určitém okamžiku, který zaujal mé oči a celé shromáždění, viděl jsem, že denní světlo okamžitě pohaslo. Dav byl v mrákotách, jako duše trosečníků v černém moři, jen hlavy byly vidět! Jejich těla byla téměř neviditelná v temnotě, ale jejich hlavy byly vidět v jasném denním světle.

Jejich tváře se stal tak bledé, jako by se proměnily v děsivě vypadající lebky! Z jejich výrazu bylo zřejmé, že prožívají hrůzné utrpení! Tato podívaná vyvolala ve mě obrovský strach! V tu

chvíli, jsem počítal s tím, že nám bylo zobrazeno jedno z hrozných pekelných míst, kde bylo hrozné utrpení a trpělo tam mnoho duší!

Vize se mi ukázala, zcela bez jakéhokoli podnětu, (stejným způsobem, jako jsem jasně viděl všechny ostatní jevy), proto byla takové působivé povahy, že i dnes, při myšlence na to, jsem vyděšený!

Z mého pohledu se mi zdálo, že jev trval jen několik sekund (během nichž jsem se cítil bezradný), ale když se to stalo, vnímal jsem to, jako několik minut!

Santos také cítil, že by měl považovat tuto "vizi" za tajnou. Sděluje:

Je pro mě záhadné i poté, co jsem ji držel v úplné tajnosti až do teď, že tato vize hrůzy, které jsem byl svědkem, zůstala kompletním tajemstvím, o němž teprve nyní mohu psát!

Vždycky jsem cítil, tajemný příkaz, nemluvit o tomto jevu s nikým, ani s mými rodiči nebo s mou ženou, a dokonce ani s některými z mých nejlepších přátel ... Vždycky jsem si myslel, že "VIZE" (původní text je velkými písmeny v uvozovkách) bylo varování od Boha jen pro mě, abych o tom meditoval, ... a abych toto tajemství nesl až do hrobu.

Tento svědek ukazuje opět na to, co se mu zjevilo především jako něco mimořádného. „Když jsem tajil své svědectví po dlouhou dobu, proč jsem pokračoval v jeho držení, a považoval jsem to za tak závažné? Mohu to nyní publikovat s jasným přáním, když jsem dříve nemohl? To je pro mne záhadou...“

Santos zdánlivě zažil stejné pocity jako dětská svědkyně Fatimy, zažívá také další paranormální epizody, které jsou relativně běžné mezi nábožensky oddanými, kteří často hlásí pocit, že se zúčastnili při tajemství, která, i když by chtěli, nejsou schopni prozradit.

V případě Fatima, po přečtení konečného znění tohoto často diskutovaného "tajemství", jsme byli překvapeni, především u Lucie, předchozího odmítnutí popsat tuto zkušenost, což by samo o sobě nemělo vliv na veřejnost. Její ustrašený postoj může být pochopitelný, jako vedlejší produkt extrémního nepohodlí nebo dokonce šoku ze zkušenosti svědka paranormální události, jako je například "zjevení" smíchané s omezeným kulturním vysvětlením, podle znalostí dostupných v roce 1917.

Jsme přesvědčeni, že zdánlivé hrdinství při jejich svědomitém utajení je pozoruhodné ze dvou hlavních důvodů:

- Svědci nikdy zcela nevnímali, co to tajemství bylo;
- I kdyby to chtěli odhalit, byli líní to udělat.

Podobné chování jiných svědků, v analogických situacích, jen podtrhuje obtížnost řešení:

"V případě, že by nám Panna Maria nepomohla, pořád bychom o tom stokrát nemluvili" - Svědkové z Beauraing, 1933.

"I když jsem to chtěl vyslovit, nemohl jsem, protože hlas zůstal zachycen v hrdle." - Svědek Jeannette, L'Ile-Bouchard, 1947.

Kanovník Formigao, však píše o dětech ve své zprávě:

"Bez vyšší moci, by bylo snadné je přimět, aby se dostali do rozporu, a vytáhli z nich tajemství..."

Lucii trvalo tři měsíce, než stačila zapsat "třetí tajemství." Byla to schopná udělat podle sebe potom, co soukromé "zjevení" ji k tomu oprávnilo:

„Před tímto zjevením Matky Boží v ošetřovně v Tuy, se Lucia pokusila třikrát zapsat tajemství, poslušna příkazů José Alveze Correi da Silvy, ale nikdy to nebyla schopná udělat. Teprve po této vizi, byla tak schopna učinit, a to bez sebemenších potíží ..."

V souhrnu:

- Podle Lucie, jí zjevení ukázal trýznivé vize za pomoci rukou. Domníváme se, že to mohlo být provedeno pomocí technologie v "míči", jak je popsáno v její původní zprávě.

- V roce 1917, nebo v období, které nazýváme "Fatima I", není vůbec žádná zmínka o "Vizi hrůzy".
- Gilberto dos Santos, očividně nadaný některými paranormálními schopnostmi, vnímal "vizi hrůzy" a držel ji v tajnosti.
- Po uplynutí několika let, dos Santos cítil potřebu vyzradit toto "tajemství", vykládal ho jako tuto "záhadnou skutečnost".
- V současnosti je zjevení vykládáno jako jev mimo náboženství, interpretováno jejich příjemci v rámci současného kulturního kontextu vědy a techniky, ve formě a obsahu při předávání svých zpráv v podstatě stejných, jako jsou náboženské vize minulosti.

Tajemství v mariánských zjevení

Sugestivní vliv je přičítán Paní, která se objevila v Kérizinen ve Francii, v roce 1961: „Jen nadpřirozené udržuje tajemství opravdové vědy.“ Jak se ukázalo, lidská fascinace nadpřirozenem, paranormálními jevy, nevysvětlitelným a tajemným, tak i operativní věda se podílí na některých z hlavních případů náboženských kontaktů, Mariánských zjeveních a na katolické víře. Tak to je i v tomto případě.

Podle k práci E. Tizané se následující vzor objeví, pokud jde o odhalení "tajemství" v těchto 18 případech mariánských zjevení – viz tab. 23.

Obsah tajemství

Pokud jde o případ z roku 1830 na Rue du Bac v Paříži, proroctví o budoucnosti Francie patřilo "budoucí násilné smrti arcibiskupa z Paříže a některé provedené výklady jsou považovány za věrohodné," říká Kevin McClure, "odkazy na události Pařížské komuny v roce 1870 a 1871. "Arcibiskup byl Monsignor Duboy, který byl zastřelen za Pařížské komuny popravčí četou 14. května 1871."

Tabulka 23

Datum – místo – svědek – číslo tajemství

Date	Location	Witnesses	# Secrets
1830	Rue du Bac, Paris	Catherine Labouré	1
1846	La Salette	Mélanie and Maximin	2 (1 to each)
1858	Lourdes	Bernadette	3
1876	Pellevoisin	Estelle Faguet	1
1917	Fátima	Lúcia and Jacinta	1 (x 3 for Lúcia)
1933	Beauraing	Several, at least three	3
1933	Banneux	Mariette Béco	2
1946	Pfaffenhofen	Bárbara Reuss	1
1947	Tre Fontana	Bruno Cornachiola	1, in 2 parts
1947	Bouxières-aux-Dames	Adeline Piétoquin	2
1947	L'Ile-Bouchard	Four witnesses	2
1948	Lipa, The Philippines	Teresita Castillo, novice	1
1949	Garonne	Gilles Bourhous, age five	1
1947-1953	Staffora, Italy	Angela Volpini	80 messages, 4 secrets
1950	Heroldsbach	Several	1, written down
1961	Garabandal, Spain	Conchita	1
1967	Fribourg, Switzerland	One witness	1 since revealed
1968	Natividade, Brazil	Fausto de Faria (physician)	1

Člověk si nemůže pomoci, ale všimněte si neústupné politické složky, přítomné v Mariánských tajemstvích a zjeveních!

Protože jedině svědectví odhalilo jeho tajemství v roce 1876 (podle E. Tizané), bylo zajímavé, že bylo odhaleno pět let poté, co se objevilo? V jakém okamžiku, v tomto případě, který je podobný Fatimě, dělá narážku na pseudo-prorocství, stejně jako při mnoha jiných epizodách falešných svědectví, které byly "odhaleny" poté, co se staly skutkem?

Pokud jde o tajemství La Salette, svědkové tvrdili, že by je odhalili pouze papeži. Na základě požadavku papeže Pia IX, je zapsali samostatně. Níže citujeme Martinse dos Reis:

Když Pius IX začal číst dopisy, tak s velkým úsilím, potlačil svou násilnou reakci, nakonec řekl, že jestliže předpovídali trest pro Francii, který vyvrcholil drtivým vítězstvím pruské armády v roce 1870, pak Německo, Itálie a celá Evropa si zaslouží trest také.

Opět platí, že zpráva má politický obsah, týkající se stejných okolností, uvedených v tajemství z roku 1830 od Rue du Bac.

Pokud jde o tajemství Melanie, svěčené jí jen v La Salette, tak říká, že bylo vydáno se souhlasem biskupa v roce 1879. Stejně jako Martins dos Reis říká: „Mnoho biskupů převzalo od Říma odsouzení tajemství. ...Řím, nicméně pouze doporučil, že nedovolí, aby to obíhalo veřejně, radí ve stejném dopise od sekretáře Svatého Úřadu v Troyes, že duchovenstvo by se mělo snažit uhodnout tajemství, pokud jim to udělá něco dobrého. Tentýž autor dodal, že v roce 1916, římská vyhláška zakazuje zveřejňovat tajemství, před tím než bude autorizováno.

Jak je vidět, nejvýznamnější tajné zprávy představují nepříjemnou záležitost pro klérus, jako obecné pravidlo, které je spojeno s politickým životem země, kde se vyskytují zjevení, v tomto případě ve Francii. V případě Fatimy, se nicméně tajemství stalo globálním.

Vzhledem k tomu, okolnosti kolem tajemství mariánských zpráv, oblíbených oddanou katolickou tradicí, může být zajímavé shromáždit všechna tajemství diktovaná "nebesy",

pitvat jejich strukturu, obsah a strategii a předkládat je k novému čtení, novými očima, ve světle nového chápání.

Zasvěcení do tajemství a obrazů v současných kontaktérských událostech.

Odhalení zpráv s "tajemstvím", působivě ilustrovaných pro lepší didaktičnost, není exkluzivní pro zjevení náboženské povahy. Znovu a znovu, antropomorfní bytosti ženského i mužského vzhledu, sestupují s nebes v různých formách, v souladu s kulturou různých časových období, místech a „duchu doby“, v nichž mají objevit.

Od poloviny 20. století, nebeští poslové byli nejčastěji identifikováni jako mimozemští astronauté, v situacích, které se často dotýkaly mystického významu, v metafyzickém smyslu dle náboženské transformace. Současné protějšky svědků Fatimy obvykle informují o předchozích, zdánlivě průzkumných kontaktech, jako děti nebo mladé osobnosti s andělskými funkcemi.

Zkušenosti prožité Howardem Mengerem jsou příkladem testu citlivosti "kontaktérů", vyskytujícím se v jejich raném dětství a pubertě. Menger, který se narodil v Brooklynu, New York, začal svou para-náboženskou cestu v roce 1932 ve věku 10 let, když se setkal s "krásnou blondýnou, která četla jeho myšlenky". Předtím, než se sama projevila, chlapec pozoroval záblesk světla (připomínající "blesk", na který odkazovala Lucie a její sestřenice) a světelnou kouli, která vypadala jako Slunce, rychle spirálovitě pulzující a měnící barvy. Když se pulsace zmenšila, světelná sféra se stala kovovým strojem, ze kterého vystoupila krásná žena, doprovázená dvěma mužskými společníky.

V roce 1946 ji Howard Menger viděl znovu: „Zdálo se, že je asi 25 let stará, ale řekla, že má přes 500 let.“ Co tady také rezonuje, je příznakem nelidské chronologie, jakou se tak často vyznačuje pantheon nebeských bytostí jakéhokoli typu; zjevení z Fatimy se také zdálo být mladou ženou....

Je zde něco nového pod sluncem?

Přidáme-li tyto paralely k Fatimě, tak charakteristickým rysem klasických zpráv kontaktérů jsou ukázky apokalyptických obrazů od mimozemských bytostí, neuvěřitelné pozemské ničení. Společným znakem těchto zpráv a „tajemství“, je snaha vyvolat korekci našeho chování celého lidstva.

Následující příklad je převzat z klinických zkoušek Dr. Johna Macka, profesora psychiatrie na Harvard Medical School a zakladatele programu pro výzkum mimořádných zážitků. (PEER)

45-letý pacient jménem Ed, který byl inženýrem v pokročilé technologické firmě se sídlem v Massachusetts, byl podroben hypnotické regresi, což mu způsobilo prožitek vzpomínky na zkušenost, která nastala v roce 1961. V průběhu cesty s přítelem, na pobřeží Maine, byl konfrontován s vizí světelného "vaku", uvnitř kterého bylo vidět siluetu ženy malého vzrůstu. Tady, také, najdeme jiný klíč, k interpretaci informací. Slyšel, jak oznámil "bzucení" uvnitř své hlavy.

Velmi složitý příběh Edova setkání obsahuje významné narážky na animovaný dialog s ženským subjektem se jménem Ogheeka nebo Agheeka, který završuje poselstvím s varováním: „Slyš pozemšťane Ede. Můžeš pociťovat úzkost ducha, můžeš slyšet výkřiky nevyvážené bolesti. To tě zachrání...Hrozné věci se budou dít ...“

Náš vybraný kontaktér vysvětluje: „Ta bytost (viděná jako žena) připustila, abych měl okamžitou vizi ... Otevřela kanál a zvýšila hlasitost zvuku,“ slovy varování pokračovala. „Můžete vidět vše. Země je na vás vzteklá, díky vaší hlouposti.“

Ed vzpomíná, že viděl subjekt zkresleně, nálada, kterou teď lidé mají, je proto taková, že lidé způsobili tolik zla a tolik bolesti sami sobě, ostatním, i přírodě. Byly mu ukázány

groteskní formy. Tmavé, šedé, maligní formy, které se ona (subjekt) snaží léčit a vyvážit. Podle Eda, tyto „maligní, destruktivní formy, jsou vytvořené nerovnováhou v kolektivní mysli lidstva.“ Subjekt trval na tom, že Ed musí kultivovat svou mysl, varoval ho, že bude muset bojovat proti tradičnímu systému znalostí.

Přezkoumáním "pekelných" vizí z mariánských výjevů a popis uvedený ve vizi Lucie, bereme na vědomí, jako opakující se varování týkající se "hříchů" soudobé civilizace, ale nyní s aktualizovanou ekologickou tematikou. Záchrana duší je další motiv vyjádřený ve Fatimě, jakož i činnost, provedená bytostí Edovi. Nakonec, svědci jsou nabádáni proti formálnímu vzdělání. Ve Fatimě v roce 1917, Lucii poradilo Zjevení, aby bojovala proti konvenční ignoranci, že by se lidé měli naučit, jak číst - zatímco Ed byl vyzván, aby šel za hranice ortodoxního vzdělávání. Zprávy jsou řešeny a interpretovány v rámci příslušných mezí, dle jejich kulturního a referenčního rámce.

Hodnota výjevů je dnes dobře známá. Klasický moderní kontaktérský scénář, ať dobrovolný nebo nucený, obsahuje ikonografii předloženou lidem, jako varování potenciální hrozící budoucnosti, podobně jako předchozí záměry Fatimy a jejího poselství.

V roce 1976, Greta Woodrew, psychiatr se sídlem v New Yorku, při vstupu do hypnotického tranzu tvrdila, že byla kontaktována bytostí z planety Orgatta, čtyři světelné roky od Země. Cestovala tam "v mysli," kde jí svědili, že flotily lodí se chystají přistát v našem světě, k provedení drobných změn. Pak také scény destrukce, jaká nastane v příštích desetiletích - zemětřesení, sopky, záplavy a jiné katastrofy, jaké jí byly ukázány.

Konečně, případná pomoc byla zahrnuta s dalšími podrobnostmi do tradičních náboženských způsobů "kontaktu" s mimonáboženskými jevy, v rámci technologického prostředí současné společnosti, při události, ke které došlo dne 31. srpna 1968, ve městě Mendoza v Argentině. Dva zaměstnanci kasina byli osloveni na silnici bytostmi malého vzrůstu, které mluvily bez pohybu úst. Pracovníci z kasina pocítili jakýsi přenos uvnitř svých hlav, kde byla generována slova: „Nebojte se, nebojte se“. Najednou se objevila ve vesmíru gigantická obrazovka, na níž tito dva muži zaznamenali sérii scén, podobných atomovým výbuchům, kterým předcházely scény krásné krajiny, vypadající jako Niagarské vodopády, jejichž vody náhle vyschly. Potom se obrazovka vypnula, jakoby magickým kouzlem.

Z této zprávy lze pozorovat, a to bez jakéhokoli úsilí, hrubou podobnost s případem Fatima. Z hlediska procesů, najdeme zde nejprve detail "neverbální" komunikace (bez pohybu rtů) a za druhé, strategii "setkání", podobnou zkušenosti ze setkání čtvrtého svědka Fatimy - Caroliny Carreira, s "andělem" malého vzrůstu, který požádal o pozornost pomocí stejné prosby (nebojte se), která řekla, že to bylo slyšet v její hlavě.

Konstantní téma "konce světa" v poselství z roku 1950 je podáváno v záplavě "mentálních obrazů", implantovaných do mysli svědků. Sociolog Jodi Dean poukazuje na to, že se někteří vědci domnívali, že tyto obrazy symbolizovaly vnitřní apokalypsu, související se změnami v oblasti duševního postoje, v průběhu zkušenosti z únosu, jako transformaci lidského vědomí.

Selhání "mimozemských" prorocství.

Jsou zprávy o "mimozemských kontaktech" s technologicky vyspělými bytostmi, s vizemi a prorockými prvky, které jsou podobné těm nalezeným v kontaktních zprávách náboženské povahy. Nenáboženské zprávy "kontaktérů" obsahovaly stejné preventivní vzorce, skládající se z hrozeb trestů, zakódovaných v prorockých zprávách.

Psychický příjem zpráv může zahrnovat takové postupy, jako je automatické psaní, hlasy "slyšené uvnitř hlavy," vize a "směřované" informace, které všechny vypadají, že pocházejí ze zdroje mimo příjemce. Jak jsme viděli, zjevení z Fatimy spojuje tyto různé prostředky.

Jedním z nejvíce znepokojivých aspektů těchto kontaktů, ať už jsou v podstatě náboženské nebo s předpokládanými "mimozemšťany" je to, že zde jsou neúspěšná proroctví, mnohokrát upravená a revidovaná, při každém následujícím pohledu, s odstupem času.

Obr. 61 - Andělský typ "mimozemšťanů", kteří navštívili George Adamského 20. listopadu 1952. Symbol dole po straně představuje planetu Venuši nebo ženský chromozom. Lucie vízi tohoto typu popisovala jako "anděla" a symbol jako růženec (v knize Hugo Rocha, „Outros Mundos, outras Humanidades“ - Jiné světy, jiní humanoidé).

Jedním z nejznámějších příkladů, který pozorně studovali sociální vědci, se odehrál Dorothy Martinové z Chicaga, známé jako "sestra Thedra". Tato kontaktérka prohlašovala, že obdržela sdělení prostřednictvím automatického psaní od subjektu s názvem Sananda, mimozemšťanky, která prohlašovala, že byla Ježíšem Kristem v předchozím vtělení. Dorothy byla během těchto zpráv informována, že se stane velká katastrofa, dne 20. prosince 1954, ale že kosmická loď ji a její následovníky zachrání, zatímco Chicago bude zasaženo přílivovou vlnou od Michiganského jezera. Skupina přátel byla pověřena, aby tuto skutečnost sdělila veřejnosti. Proroctví se nenaplnilo a Dorothy a její stoupenci byly podrobeny výsměchu společnosti.

Tento případ byl vyšetřován skupinou sociologů vedenou Leonem Festingerem, jehož vyšetřování bylo zveřejněno v tom, co se stalo klasickou knihou o sociologii náboženství, „When Prophecy Fails“ – (Když proroctví selže, University of Minnesota Press, 1956).

V Cali, v Kolumbii se v květnu 1975, setkal "kontaktér" German Navarrete s jiným příkladem typického selhání proroctví. Dva "vědci" z Marsu ho telepaticky informovali, že řada přírodních katastrof dorazí na naši planetu, v příštích 10 letech. Rostoucí oceánské vody zničí část Afriky a Severní a Jižní Ameriky. Také předpověděli jadernou válku mezi třemi velmocemi v roce 1977 a obrovské geofyzikální ničení, které by mohlo ovlivnit Austrálii, mezi jinými místy, v 1988.

Laické církevní kontaktní případy.

Přes chybné nebo zkreslené informace a kulturních motivy, které usilují o podporu nebo jsou závislé na podpoře kontaktérů, nenáboženský typ proroctví oživuje poselství, ve většině případů v etickém a morálním smyslu, podle náboženských zpráv mariánského typu.

Je to, jako bychom si dělali legraci z druhého pohledu, když jsme skončili identifikaci působivé podobnosti, mezi zdánlivě odlišnou formou a obsahem.

Jedna z konstant ve zprávách dnešních "kontaktérů" a "unesených", pokud jde o etické a morální hodnoty, prisuzovaná kontaktům s "mimozemšťany", které jsou zdánlivě inspirovány tradičními modely náboženských "nebeských" hierarchií, s nimiž se "kontaktéři" identifikují.

Na začátku roku 1950, americký George Van Tassel se stal jedním z prvních zprostředkovatelů zpráv, které obsahovaly varování pro lidstvo. Dne 18. července 1952, tento "kontaktér" prohlašoval, že obdržel "psychické zprávy od Aštara, éterického subjektu, který se nacházel na vyšší vibrační úrovni, který byl proto neviditelný pro lidské oko. Aštar měl na starosti přípravu Země na ohlášené změny. Aštar se ztotožnil jako nadporučík útvaru svého

nadřízeného, lorda Michaela, ředitele celého programu v našem světě, jehož posláním bylo "řídít lidi s ohledem na jejich poslání". Není pochyb o tom, tato postava představuje laickou verzi archanděla Michaela (také známého jako "anděl ctnosti").

V jedné ze zpráv určených Van Tasselovi, mu vysvětlil: „Přišli jsme na povrch této planety, abychom ji vedli k Novému věku světla. Jsme tady, abychom z povrchu této planety odvedli duše, které cestují za světlem. Této planetě hrozí krátké období čistek“. „Čistkou“ v tomto napjatém období byla studená válka, která byla spojena se zlověstnou hrozbou jaderné války, jako hlavní zájem veřejného mínění. Toto téma bylo stálíci v Aštarových zprávách do roku 1980. (V ČR viz Ivo Benda – pozn. překl.)

Aštarův projekt, kterým se zavádí nový Věk Světla, se rovnal mýtickému Zlatému Věku a ve stejné funkci proklamoval i Naši Paní z Fatimy. Copak neslíbila zachránit čisté duše naivních dětských svědků, že je vezme do nebe? V oznámeních a předpovědích, zanechaných nebeskými bytostmi v době, kdy hodnoty byly velmi blízko k citlivosti a pohostinosti kultury, podobně konzervativní a rigidní s ohledem na tradice.

V červenci 1952, Truman Bethurum potkal malé bytosti v oblasti Mormon Mesa v Nevadě, mezi nimi ženu, Auru Rhanes, která prohlašovala, že je z planety Clarion. Podle tohoto subjektu, přišli na Zemi „radit lidem o tradičních rodinných hodnotách, aby se zabránilo hrozbě nukleárního holocaustu a aby lidstvo bylo blíže k Bohu.“ Bethurum prohlašoval, že Aura Rhanes ho ujistila, že by neměla nastat žádná atomová válka a děti by se do pěti let již neměly stávat vojáky.

To je známý projev.

Tyto druhy zpráv jsou typické o triumfu tradičních hodnot, přes hrozící společenský chaos - vítězství ideologické objednávky, proti rozpuštění zvyků. Přesto bouřlivé desetiletí v šedesátých letech, se svojí vietnamskou válkou a masivní sociální revolucí, která stvořila generaci Hippies, bylo zcela v rozporu s "érou míru," slíbenou Aurou Rhanes. Podobně

zjevení z Fatimy mluvilo vyhýbavě o tom, že do roku skončí světová válka a portugalsí vojáci se z ní navrátí. Nakonec, biblická nomenklatura použitá v původním textu, se objevila ve zkušenosti Cecila Michaela v Bakersfieldu v Kalifornii, 14. října 1952, během návštěvy UFO, kdy byl v psychickém kontaktu se dvěma humanoidními bytostmi. Michael byl osloven "telepatickou cestou." Ocitl se ve velmi horkém světě, kde se setkal s d'áblem.

Obr. 62 - Matka Tereza z Kalkaty navštívila přistávací plochu pro kosmické

lodě v St. Paul, Alberta, Kanada, na základě výzvy ze strany místní komunity v Douglas Curran, (podle lidové představy kosmického prostoru).

Najednou, uprostřed intenzivního světla, se mu zjevil Kristus a pak Michael, obraceje se k d'áblu, mu řekl: „Pokud mi nechceš dovolit, abych se vrátil, tak mi řekni, co mám dělat.“ Ďábel odpověděl: „Ano, vždycky se střetáváme.“ Dvě bytosti z vesmíru získaly Michaelovo přátelství a požádali ho, aby zapsal podrobnosti tohoto incidentu, jako příklad pro lidstvo.

Hybridní charakter kontaktních zážitků v dnešní době, zahrnuje prvky ze světa náboženského transcendentalismu a světa vědy a techniky. Dalším opakujícím se rysem zpráv z těchto neznámých zdrojů je posedlost politikou a politiky této doby. U klasických nenáboženských "kontaktérů" je to epizoda, kterou zažil Ital Eugenio Siragusa 30. dubna 1962, kdy ho cizí bytosti, pozvaly k hoře Manfre na Sicílii, kde mu svěřily zprávu, které má být doručena vysokým představitelům Země, s upozorněním, aby zastavily testování vodíkových bomb.

Naše diskuse o hybridizaci, na hranicích sdílených dvěma inteligentními světy, dle tradičních náboženství a podle novodobých "scénářů únosů" se projevuje v celé šíři případu, který nastal 22. července 1968, v městě St. Bruno, provincie Quebec, kde z tmavé hexagonální kosmické lodi vystoupilo šest mladých dívek, podoby ve věku od sedmi do 13 let. Uprostřed nich byla postava v bílém závoji, kterou šlo nezřetelně rozeznat. Dvě mladé dívky, Manon Saint-Jean a Line Grise, slyšely „tichý hlas, který je požádal, aby se modlily a vrátily se na stejné místo další den, 7. října.“ Hlas jim slíbil, že se objeví další příznaky. Mluvil také o míru a solidaritě. Během tohoto setkání byly vidět další podivné objekty na obloze. Někteří svědci popisovali objekt jako mrak.

Existuje nějaký detail tohoto zjevení, který najdeme také v syndromu zjevení kontaktérům? Takové prorocké zprávy spojené s "high-tech" cizinců se neobjevují pouze na konci 20. století, jako mediální cirkus o únosech mimozemšťany. Pokud citujeme dva australské autory, sociologa Robert E. Bartolomew a psychologa George S. Howarda, naleznete v jejich katalogu setkání mezi lidmi a nehumanoidními subjekty, událost v roce 1912 v Kanadě, kde šestileté dítě vyprávělo, že bylo navštíveno malými bytostmi, které cestovaly v kruhovém létajícím stroji a mluvily s ním telepaticky.

V létě 1920, v Mattawa River, Ontario, Kanada, mladý Albert Coe potkal dalšího mladého muže s blond vlasy a modrýma očima, který chodil po útesech na jeho pozemku. Blondýn měl na sobě stříbrný oblek s nějakými přístroji na své hrudi. Poručil Albertovi přísahat, že udrží jejich setkání v tajnosti. Coe tvrdil, že následovala celá řada dalších kontaktů. Malá bytost ho informovala, že on je jedním z mnoha, kteří byli určeni k napomáhání vývoje Země a k zajištění míru. Tento autentický "posel míru", stejně jako čtvrtý svědek z Fatimy - Karolína, tvrdil, že pochází z planety systému Tau ceti.

Nová náboženství z jiných světů.

Vezměme si tento dialog hlášený Claude Vorilhonem, francouzským "kontaktérem", v roce 1975:

„Odkud jsi?“ zeptal se.

„Z velké dálky ...“

„Mluvíte francouzsky?“

„Mluvíme všemi jazyky vašeho světa. Přicházíme z daleké planety, o níž vám nic neřeknu, obáváme se vás, protože Pozemšťané nejsou dostatečně moudří, mohli by narušit náš mír.“

Tento citát byl převzat z důležité antologie, kterou redigoval James R. Lewis, vyšetřovatel amerického institutu náboženských studií. Sociologické a antropologické spisy, týkající se těchto "nových" jevů jsou závazně analyzovány pro ty, kteří chtějí jít dále, než věřit doslovným perspektivám.

V této práci, Gordon Melton definuje osobnost "kontaktérů" naší doby a podtrhuje skutečnost, že obecně u známých příběhů, mimozemšťané udržovali svůj původ dostatečně vágní a nepřesný. „Přišli jsme zdaleka“ nebo „přicházíme z nebe“, jsou klasické příklady těchto neurčitostí. Pokud nalezneme souvislost mezi stovkami nebo tisíci údajných setkání s nebeskými bytostmi, lze je shrnout do jediného slova - deziluze. Jak uvedl astrofyzik Jacques Vallée, chyby, zmatenost, a omyly jsou vrcholem těchto zkušeností a jejich souvisejících sdílení.

Obr. 63 - Jídlna Panny Marie se svědkem - kontaktérem, Constantem Bilodeau, vedle modelu lodě Adamského typu, ve středu kosmického vědomí, St. Jovite, Quebec,

Kanada. Vyvrcholení konvergence mezi dvěma světy "třetí reality".

(Z knihy Douglase Currana: „In Advance of the landing - Lidová představa o vnějším vesmíru“).

Média, šamani, vizionáři a svědci se zdají být "obětí" ze stejného modu operandi u části různých nebeských bytostí, démonů nebo andělů, cizinců nebo světlujících paní. Podle názoru Rudolfa Otto, současného "kontaktéra", tak jejich hnutí obnovuje model "okultního náboženství" v aktualizované podobě, s účelem řešit naši potřebu „misterium tremendum“.

Tyto nenáboženské zprávy sledují úzce náboženský formát a procesy přenosu přizpůsobují naší evoluci. Mimozemské bytosti si vyberou někoho, ať je nadaný nebo ne psychickými schopnostmi a využívají ho jako nástroj, který sám vytváří "základní napětí" v tomto zakázaném tajemství pro důvěřivé masy – jako svědky zjevení.

Americký bohoslovec Barry Downing studoval společné rysy, které jsme zde viděli, mezi různými duševními a kulturními oblastmi. Ohlašuje některé podobnosti mezi náboženskými vírami a mimozemským fenoménem naší doby.

Podle Downinga:

- ET jevy, od okamžiku, kdy mohou být podrobeny empirickému důkazu, mohou nahradit tradiční náboženství "skutečnou vědou";
- Víra v mimozemšťany je podobná tradiční víře v tom smyslu, že oba jsou systémy jen proto, „aby někdo věřil“;
- Bůh z Bible je nahrazen astronauty nadlidských schopností a všeobecných znalostí, což naznačuje, že oba pojmy mají společný prvek v lidském podvědomí;
- Technologie ET se považuje za rovnocennou „božské moci“;
- Mimozemšťané i démoni jsou považováni za „ďábelské“ americkými fundamentalisty z křesťanské sekty, jako jsou např. Adventisté sedmého dne.

Nový náboženský profil – kontaktérství.

Založeno na projevech, strategiích a informacích, které jsou společné zprávám a sdělením, které k nám přicházejí „odjinud“, můžeme vysledovat charakteristický profil kontaktérství, nezávisle na hábitu, který je zdobí - od humanoidních subjektů našeho vědeckého nebe po nejvyšší patra institucionální víry.

Faktem je, že údajné vize mimozemšťanů z naší doby, vykreslené ze všemi základními ctnostmi, zachovanými v sociální struktuře, jinak řečeno, produkují v myslích některých svědků hluboké náboženské názory, velmi intenzivní a dokonce i fanatismus, jako tomu bylo v případě hromadné sebevraždy sekty, která se sama nazývala „Brána nebes“.

Francouzský sociolog Jean-Bruno Renard z univerzity v Montpellier, je jedním z nejbystřejších pozorovatelů těchto moderních jevů. Tento autor podporuje argumenty tezí, navrhovaných americkým badatelem Tedem Petersem, který sleduje neo-náboženský profil vynikajícího kontaktéra naší doby.

Tato idealizovaná typologie odráží následující vrcholné ctnosti:

- **Transcendentnost** - Ta je vyjádřena božskými vlastnostmi nebešťanů, jsou zářící, pocházejí z nekonečně obrovského kosmického prostoru a kdysi nás stvořili;

- **Vševědoucnost** - Mimozemšťané mají velké všeobecné poznání, zejména o nás, ale také nás systematicky zkoumají a využívají své telepatické schopnosti, aby věděli, co si myslíme;

- **Perfektnost** - fyzická forma hostí, jak ji popisují kontaktéři, je obvykle velmi krásná, nebo má estetickou harmonii. K ostatním citovaným vlastnostem patří: duševní dokonalost a nadlidská schopnost vědomí; schopnost mluvit všemi jazyky; duchovní dokonalost, jak ukazuje výklad vesmírné moudrosti a obracení na víru pravého náboženství; vědecká dokonalost, s jejich záhadnou kontrolou a mistrovstvím ve změně průběhu času, prostoru, hmoty a energie; technická dokonalost v nepředstavitelné schopnosti jejich lodí, které je přenášejí k nám a které představují z hlediska Carla Junga v ideálním případě objekty tvaru mandaly; sociální dokonalost, s odkazem na mimozemšťany, kteří mají skutečné utopické a ideální společenské systémy, kteří by si pravděpodobně přáli navázat kontakt s naší planetou a to znamená, absenci válek, hladu, chudoby a nemocí, což povede k míru, připomínající nám archetyp ztraceného ráje nebo Zlatý věk, jako dědictví univerzální kosmogonie.

- **Vykoupení** – jako konečnou ctnost pro všechny, jakou všichni mimozemšťané mají, což přináší spásu pro lidstvo, které již samo o sobě chce získat vlastní spásu. Pokud smrt vyplývá z hříchu, pak je to dlouhý život nebo nesmrtelnost, vyvolaná těmito nebeskými bytostmi, dokazující, že jí sami dosáhly.

Kontakty a zjevení - Zkouškou ohněm pro nenáboženské "kontaktéry" se stává šíření přijaté zprávy, po jeho mimořádném setkání. Fyzický kontakt, kde kontaktér vidí mimozemšťany, se obvykle vyvine do mentálního kontaktu, kde nebeské bytosti bezchybně přenášejí své zprávy přes telepatický channeling.

Glorifikace těchto svědků by byla potvrzením příchodu bytostí na Zemi, jejich nenáboženského, vědeckého přesvědčení, potvrzující zprávu a proroctví původem od nich a tedy poskytující legitimitu pro zahájení nového náboženství nebo oddanosti.

Základním důkazem pro kontaktéra je přijetí jejich poselství společností, spolu s jeho vrstevníky, například prostřednictvím hromadných pozorování zjevení, které vedou k nové víře a označení významu těchto autentických mimořádných setkání.

Obsah zpráv - Mimozemšťané a jejich zakódování téměř vždy předkládají ostrou kritiku lidské společnosti. Války a ohrožení míru, zničení planetárních zdrojů, jsou konstantním středem varování. Studená válka od roku 1950 je silně vepsána do proročského obsahu typické zprávy. Stejně jako u Fatimy, kdy válka byla jedním z témat, byla záležitostí, která vyústila ve vypovězení křehkosti a nesoudržnosti informací, uvedených Paní.

Katastrofismus - Bezprostřední Apocalypsa, pokud lidstvo změní svůj nevyzpytatelný kurz příliš pozdě, je dominantním sdělením těchto scénářů předpovědí. Ekologické aspekty jsou také těžko představitelné, jako vedlejší produkt kulturního prostředí roku 1960.

Jak tvrdí Lucemburský etik, profesor Alain Schmitt, „z hlediska dějin náboženství, se ufologie objevila jako nová forma vykupitelného náboženství, které nahrazuje ve své funkci křesťanské anděly, jako anděly strážné, ochránce a vůdce planetárních světů.“

Mesiášská naděje - Víra v návštěvy a intervence mimozemských inteligencí vyvolává náboženský zápal, podobný tomu, jaký vidíme na populárních mariánských shromážděních.

Obrovské projevy víry v mimozemšťany, jako například na Giant Rocks nebo v Roswellu ve Spojených státech, definují nová posvátná místa, nové "svatyně", kde se kultovní představitelé pravidelně shromažďují a pozorovatelé oblohy doufají, že se objeví nové projevy "nebeských bytostí".

Je to nové, nebo Dejá-vu?

V případě katastrofy, věrní věřící doufají v záchranu návštěvníky z nebe, v jejich hyper-prostorových kosmických lodích - "což odpovídá pouze zázraku", jak navrhoval vizionářský spisovatel Arthur C. Clarke - jinými slovy, skutečné létající "archy", jako útočiště duchovní elity, a to i přes všechny deziluze minulosti, nestratí tuto víru. Přesto, že utrpěl veřejnou diskreditaci v důsledku selhání proroctví Sanandy, jak se spoléhal Dorothy Martin, pokud jde o ponoření Chicaga v roce 1954, tak poctivě věřící skupina, místo toho, aby opravila svou víru, tak naopak ještě dále dopracovala jejich jistotu a přesvědčení. Byla to hypotéza Leona Festingera, v sociologické studii, již dříve citované, že tento fakt pomohl vyrovnat "kognitivní disonanci" vyplývající z neúspěšného proroctví.

Záchrana lidstva je konstantní, fundamentální zpráva, průběžně aktualizovaná pro nezbytné pochopení v kulturním kontextu. Podle antropologa Ignacio Cabria Garcii, "mystické společenství" s mimozemskými kontakty, by dnes znamenalo "náboženskou revitalizaci, jako odpověď na tradiční rituály klasických institucí."

Hojnost textů, které dnes cirkulují v diskusích na internetu, jsou důkazem tohoto následného hlavního motivu. Jsou to externí varování nebo jednoduchý předpoklad vnitřních, podprahových výčitek svědomí v lidském podvědomí?

Z nějakého důvodu, se tyto postoje hladce začleňují do židovsko-křesťanského tisíciletého proudu. Mimonáboženské traktáty kontaktérské skupiny Gabriela Greenova říkají, že jejich království může přijít. Koneckonců, je to eschatologický koncept vizionářské zkušenosti všech vyznání, podobně jak náboženských, tak mimonáboženských.

Mezi Bohem a d'áblem

Tváří v tvář tomuto přívalu vizí a zážitků, s jejich doprovodnými zprávami a vygenerovaným tajemstvím v průběhu dějin, s rozpaky náboženských autorit, se stává srozumitelná snaha, oddělit skutečné od falešného, kromě toho, že toto vyčlenění bude vždy jen interpretační maska určité náboženské oddanosti, v rámci limitů učení a ikonografie, jak je shora definováno, v případě katolicismu u mariánských zjevení.

Problém je forma, v níž náboženské autority, zejména z podmínky svatosti příčin, posuzují formální vliv údajných vidění a zjevení. Je známo a uznáváno, že toto rozhodnutí je zvažováno a opatrně potvrzováno v průběhu někdy i řady let, v případě mariánských zjevení, která se stala uznávaná, jako taková. Zde jsou bezpochyby případy, kdy jevy, morfologie a nekanonický obsah ukončila kolize s uplatněnou metodikou, předem stanovená matoucí kritéria, a to je seskupení podmínek, které jsme nazvali fúzní kontakty mezi náboženským posouzením a vědeckým posouzením mimozemšťanů. Tyto scénáře nakonec nejsou považovány za "hodné důvěry", přinejmenším, pokud nejsou vhodně označeny jako "psychopatologické jevy" nebo dokonce "d'ábelská díla", podle klasické dualistické interpretace.

Tato volba mezi "dílem Božím a prací d'ábla" vyvolá další problém, který je neméně důležitý pro toho, kdo posuzuje a vyhodnocuje "zjevení a zázraky" a jejich věrnost podstatě katolické nauky, obtížně proveditelné za podmínek splňujících posvátné příčiny při pochopitelném zájmu o srovnávací hledisko mnoha novodobých kontaktérských zkušeností v technologických souvislostech. Obecně platí, že církevní hierarchie prostě odmítá nebo ignoruje analýzu těchto příběhů a jejich vědecké studie, na úrovni zdravotnických, sociálních a humanitních věd, jsou v kontrastu se snadným emocionálním dodržováním zjednodušujících, kulturně modelovaných modelů a interpretací populární religiozity. Tato zdrženlivost se stává ještě vážnější, když data nelze snadno zasunout do formy certifikovaných "náboženských zjevení".

Z tohoto hlediska se stane nutné a neodkladné pro budoucnost bádání, aby byly shromážděny všechny jevy a nestaly se výjimečnými. To může být provedeno pouze tehdy, pokud bude možné, aby to bylo požadováno předem, jinými slovy: holistické, globální perspektivy vědy a náboženství se zbavily svých redukcionistických, územních zlovyků.

Závěr: Jaké je tajemství Fatimy?

Zjevení z Fatimy bylo jak se zdá předpovězeno v portugalském tisku. Tento nepopíratelný historický fakt je vše, co lze doložit k pravdivosti zjevení a jejich opakování, vzhledem k neznámému vědeckému vysvětlení.

Něco nebo někdo, z neznámých dimenzí reality, ve vzhledu "malé dámy", zhruba 15 let staré a 1,10 m výšky, vyzařující zvuky podobné bzučení včel, které byly určeny k přenosu zpráv. Stále, "to jsou věci, které jsme udělali, napůl lhostejně a napůl špatně", jak pozoroval portugalský spisovatel José Saramago. Aby porazil bezbožnost, udělal dvojí doporučení: modlitební skupiny v této oblasti by se měli naučit číst. Aby porazil lhostejnost, tak zářící "malá dáma" svědčila svědkům tajemství, takže zájem v tomto bodě nikdy nezanikl v průběhu času.

V roce 1917, bylo tajemství tvořeno několika prostými slovy. Důkladná analýza dokumentů ukazuje, že svědkové nikdy nevěděli, co tajemství bylo (nebylo to tajemství ani pro ně, ani to neznali z přenosu), a že i kdyby chtěli, nebyli by schopni je odhalit. Tajemství byl použito jako metoda, ne jako jeho význam pro období, a bylo vloženo do jiných návrhů při styku s bytostí, samo o sobě bylo také přizpůsobeno různým společenským a kulturním kontextům, v nichž se projevovalo.

Katolická církev ukončila převzetí Fatimy. Možná to byla jediná instituce v té době, která byla schopna to udělat, vzhledem k nedostatku zájmu vědy. Lucia, panna zasvěcená starověkým bohům, byla dána do kláštera a umlčena tak, aby se ta druhá Fatima stala logičtější a více integrována do katolických zásad. Lucia byla inteligentnější, než se jevila, bylo jí zakázáno svobodně psát i své vlastní matce, používala proto svoji tvořivost a soukromé vize jako únik z tohoto omezování. Její vyztáhlé texty, distribuované a schválené pod papežskou pečeti, tedy považovány za platné, vyžadují však ze strany nejnáročnějších badatelů konstantní, bedlivé zkoumání.

Její osud byl její křížovou cestou, určenou jezuitu. Ve své nekonečné moudrosti se jim podařilo udělat z Fatimy "oltář světa." Tajemství to jen zesilovalo, transformováno v něco jiného, zatímco Tovaryšstvo Ježíšovo se drželo originálních dokumentů. Přes úspěch obrácení Ruska to nebylo víc, než starý sen jezuitů a katolického hnutí z roku 1930.

Vzhledem k tomu, že trvala na třetí části tajemství, Lucia dos Santos uspěla ve zdech kláštera a stala se globální celebritou.

Co je ta třetí část? Je s ohledem na výklad Vatikánu logická a bez alternativy? Vatikán vždy přijal výklad osoby "biskupa v bílém", jako papeže. „Tajemství je ve vztahu pouze ke Svatému otci, jemuž bylo určeno,“ napsal kardinál Ottaviani, v připraveném prohlášení v roce 1959. Vlastně, četné rozšiřované předpoklady, jak jsme viděli, favorizovaly myšlenku, že třetí tajemství se zmiňovalo o krizi v církvi nebo konci papežství. To bylo vždy chápáno jako něco uvnitř katolické církve a úzce vázáno na její hlavní postavu.

Je prokázáno, že Fatima byla převzata z jurisdikce portugalské církve. Jak jsme viděli, i ředitel svatyně ve Fatimě byl povinnen získat oficiální povolení od Svatého stolce k výslechu sestry Lucie o zjevení, kterým se mezinárodní svatyně chlubí. Rádoby papežský vrah Mehmet Ali Agca byl velkým zastáncem této interpretace. Knihy a televizní dokumenty transformoval jako nástroje Panny Marie, tento darebák, oblečený v kůži hrdiny.

13. května 1981, se papež stal obětí atentátu na náměstí svatého Petra, který vykonal "syn Mohameda", Turek Ali Agca, na 64. výročí prvního zjevení z Fatimy. Ironicky, Fatima bylo

jméno Mohamedovy dcery, která se provdala za svého bratrance jménem Ali, ve 2. roce podle kalendáře islámského Hegira (623 n.l.) Tisk se rovněž zmínil v poznámce o přesném čase události, kdy došlo ke zranění papeže Jana Pavla II. Agca na něho vystřelil v 17 hodin a 19 minut – numerologicky převráceno 1917!

Existují lidé, kteří viděli v tomto útoku božské napomenutí od Panny Marie, za zpátečnictví Jana Pavla II, společně se všemi ostatními biskupy na světě, při zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Nakonec se to stalo v roce 1984. Poté, co poukázal na hodinu útoku, $17 - 19 = 1917$, Marc Dem nezanedbal komentovat toto téma. Bylo by obtížné si představit, že papež to také neviděl, v podobě výstřelů z pistole Browning 9 mm.

"Znamení, jakási upomínka Panny Marie, s ohledem na její žádost, která ještě nebyla provedena. Bylo to napomenutí? Jako kdyby morálně nadřazená bytost se musela uchýlit k činu a nějaký sociopat musel udělat svou "špinavou práci"?

Turecký atentátník využil předurčený sklon k "okultnímu návrhu". V televizním interview mluvil tónem, který zapůsobil na všechny, kdo ho slyšeli. Kritizoval italskou vládu za své zadržení a vyhlásil teologické aforismy. Sám se cítil jako Bůh a vyvolený. V Itálii bylo výsledkem všech příznaků, že kardinál Journet zvolal: „Kdo si myslíš, že jsi?“.

My autoři, co jsme studovali Fatimu od roku 1976, v duchu karteziánské analýzy, na základě nadřazenosti dokumentů a uvažující interpretační hypotézy, které neodpovídaly těm Vatikánským. Snažili jsme se překonat své klasické, neefektivní manichejství. (Učení, že základem světa je boj dobra a zla – pozn. překl.) V říši černé a bílé, jsme studovali před námi publikovaná díla téměř všech autorů na toto téma, každé z nich redukcionisticky dle Fatimy, podle slov Karla Poppera, že "chudoba je historie".

Za prvé, jsme zvažovali možnost, že text třetího tajemství je závazný. Představa, že se jedná o vyvolané obrazy a tajemství v mozku svědků, návrh dopravený posly „odjinud“, byla jak jsme viděli něco, co překračuje různá místa a dobu. To mohl být velmi dobře obraz, který sloužil jako klíč, aby se dospělo k těmto "malým slovům".

Za druhé, se nám nezdálo, že to má jezuitskou orientaci jako v prvních dvou částech tajemství. Na jedné straně, i když to bylo napsáno jezuitou, kteří byli pro Lucii opravdovými "spřízněnými dušemi", ani nebyli v Portugalsku. Na druhé straně, mohlo by se nám zdát, při vytváření analogií k jiných případům, které by Lucia opět mohla vidět jako "malou dámu", která by ji naváděla k šíření obrazu v budoucnosti, a to i pokud by nastaly případné úpravy těch "malých slov" z roku 1917.

Podle prohlášení, napsaného Matkou Cunha Mattos, která byla Matka představená Lucie v Tuy a získala její nejintimnější důvěrnosti, tak Panna Maria se objevila jeptišce dne 2. ledna 1944, a řekla jí, aby zapsala třetí části tajemství. Lucia ho napsala až další den. Kupodivu, Lucia propagovala mnoho vizí, ale neudělala to právě tentokrát, podobně jako způsob, jakým přehlédla čtvrté svědectví o Fatimě od Caroliny.

Bylo by snadné pokusit se zde prezentovat naši hypotézu. Neuděláme to z několika důvodů:

- „Každému je dán klíč k nebeské bráně, přičemž stejný klíč otevírá i brány pekla ..., když nám chybí jasné pokyny, které nám umožní určit, která je branou do nebe a která je branou do pekla, může být nebezpečné používat klíč,“ poznamenal americký fyzik Richard Feynman v roce 1955, ve své knize „Smysl všeho“. V případě, že "smyslem všeho" je utopie, v jakémkoli smyslu, je to mnohem více, takže v případě tajemství Fatimy.
- Myslíme si, že jsme se dosud "nenaučili jak číst" dostatečně dobře to, co Panna Maria doporučila, že naše znalosti nejsou dostatečné, aby se vyhnuly duchu doby.
- Výzkum výkladu, jakmile dveře otevřeme klíčem, vyžaduje metody analýzy mimo zdroje a různé vědecké příspěvky, které vedly k této knize.
- Fatima přitahuje pozitivní aspekty do Portugalska, mobilizuje návštěvníky ze všech kontinentů, přitahuje portugalské náboženské skupiny, a opět je sjednocuje s jejich původem.

Pokud tajemství dalo mezinárodní rozměr této svatyni, pak jeho dezinterpretace by mohla pomoci udržet její postavení.

- Fatima by měla být otevřeným místem pro budoucí generace. Jistě, také historikům, antropologům, biologům a fyzikům, myslíme si, že by měla být Fatima otevřena a rozdávat mimo stávající obřady a ctnostné praktiky populárního náboženství a jeho utilitární účel. Budoucnost je vždy začátek něčeho. Je to začátek a nový začátek, z povahy věci a světa, ve svém samozřejmě opakovaném, věčném návratu. A stejně jako planety, i my se vracíme do roku 1917:

Joaquina Vieira: Hele, Lucie, co jsi viděla?

Lucia: Viděl jsem paní.

Joaquina Vieira: Co ses jí zeptala?

Lucia: Zeptal jsem se jí, kdo je.

Joaquina Vieira: A co odpověděla?

Lucia: Ukázala prstem na nebe.

Tak jsme tady, na začátku našeho příběhu, jen abychom zjistili, co leží ve směru špičatého prstu nebeské bytosti, pod nebem Fatimy. Souhlasíme s tím, že „je absurdní představit si na poli pšenice jediné stéblo trávy, protože je to jako představa jednoho světa v rozlehlém vesmíru...“

Díl II Fatimské trilogie:

V roce 1917, tři portugalské děti narazily na zářící ženu, která jim řekla tři tajemství o osudu Země. Zjevení z Fatimy se stalo legendou. V roce 1978, historikové Joaquim Fernandes a Fina d'Armada dostali přístup k originálním záznamům o Fatimském incidentu, které byly uloženy ve svatyni ve Fatimě od roku 1917. Nebeské tajemství je to, co našli v rámci toho, co náboženství nemohlo připustit a toho, co věda nemohla vysvětlit.

Tady poprvé popisují skrytou historii od roku 1941, příběh, který dává moderní pohled na Fatimský incident a jeho skutečný skrytý význam, jako první důležité blízké setkání s mimozemskou inteligencí ve 20. století.

Nejlepší výklad:

„Pro pravé věřící a podobně pro skeptiky, kniha „Nebeské tajemství“ poskytuje nejlepší výzkum, nejpodrobnější a nejúplnější pohled na zjevení ve Fatimě, jaké kdy bylo zveřejněno.“
- Jim Marrs, v knize Alien Agenda

Důležitá poznámka:

Tento svazek se zaměřuje na důkaz spiknutí uvnitř katolické hierarchie - jezuitů, zejména pro ukrytí rozsáhlého archivu původních šetření, očitých svědectví a rozhovorů... Čtete to s otevřenou myslí a použijte své myšlenky a analýzy, ke všemu, co již víte o proklamovaném kontaktu s mimozemšťany, vílami, démony, anděly a bohy. Já bych se nedivil, kdybyste našli všechno ještě tajemnější než dříve...